ZECHARIA SITCHIN

enki'nin Kayıp Kitabı

Dünya Dışı Bir Tanrının Hatıraları ve Kehanetleri

2. BASKI

Ruh ve Madde Yayınları

ENKİ'NİN KAYIP KİTABI

KADİM SIRLAR, YENİ ANLAMLAR

- Tanrıların sayıları kutsal isimlerdeki gizli anlamların şifresini çözen ipuçları mıdır?
- Sümerlerin günümüze kadar ulaşan gelişmiş genetik bilgi anlayışı hakkında ne biliyoruz?
- Kitabı Mukaddes'in peygamberleri geleceği nasıl önceden bildirebilmişlerdi?
- Kutsal Tapınaktaki platformu, Baalbek'teki İniş Yerini ve Gize'deki büyük piramitlerin altında uzanan platformu ustalıkla inşa edenler kimlerdi?

Zecharia Sitchin

DÜNYA DIŞI BİR TANRININ
HATIRALARI VE KEHANETLERİ

ENKİ'NİN KAYIP KİTABI

Çeviren:
Yasemin Tokatlı

Ruh ve Madde Yayınları

1.Baskı: İstanbul, Ocak 2008
2.Baskı: İstanbul, Haziran 2013

Kapak: Ferda Gürsoy

ISBN: 978-975-6377-22-2

Yayıncı Sertifika No: 11225

Yayın
Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/9
34433 Beyoğlu İSTANBUL
Tel: (212) 243 18 14 – 249 34 45
Faks: (212) 252 07 18
www.ruhvemadde.com
info@ruhvemadde.com

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj San.Tic. ve Paz. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Çiftehavuzlar Cad. Ayvalıdere Yolu
No: 3/3-I 34160 Zeytinburnu İSTANBUL
Tel: (212) 567 64 26 – 576 78 62
Faks: (212) 567 64 26
www.boraks.com.tr
info@boraks.com

SUNUŞ

Sümerce ve Akkadca tabletleri; Babil ve Asur tapınak kütüphaneleri; Mısır, Hitit ve Kenat "mitleri" ve kutsal kitaplarda anlatılanları biraraya getirip *Dünya Tarihçesini* bize sunan Zecharia Sitchin'in ilgiyle okuyacagınız bu kitabını dilimize kazandırın Yasemin Tokatlı'ya teşekkür ederiz.

Bu kitapta Zecharia Sitchin yine bazı soruların cevaplarını arıyor: Nasıl, Nerede, Ne zaman ve Niçin?

Ruh ve Madde Yayınları

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

445.000 yıl kadar önce başka bir gezegenin astronotları altın aramak amacıyla Dünya'ya geldiler.

Dünya'nın denizlerinden birine iniş yapıp kıyıya çıktılar ve Eridu'yu, "Uzaklardaki Yuva"yı kurdular. Zaman içinde, bu ilk yerleşim bir uçuş kontrol merkezi, bir uzay limanı, madencilik operasyonları ve hatta Mars'ta kurulan bir ara istasyonla birlikte tam bir Dünya Misyonuna dönüştü.

İş gücü açısından az sayıda olan astronotlar, İlkel İşçiler –*Homo sapiens*– oluşturmak için genetik mühendislik uyguladılar. Yeryüzünü devasa bir afetle silip süpüren Tufan taze bir başlangıç yapmayı gerektirdi; astronotlar tanrılara dönüşürken insanoğluna uygarlığı bahşedip ona nasıl tapınacağını öğrettiler.

Derken, elde edilen her şey Dünya'ya gelen bu ziyaretçilerin kendi aralarındaki rekabet ve savaşlar sebebiyle ortaya çıkan bir nükleer felaket yüzünden yaklaşık dört bin yıl önce darmadağın oldu.

Dünya üzerinde meydana gelenler, özellikle de insanlık tarihi başladığından beri olan olaylar Zecharia Sitchin tarafından Kitabı Mukaddes'ten, kil tabletlerden, kadim mitlerden ve arkeolojik keşiflerden teker teker ayıklanıp yazarın *Dünya Tarihçesi* adlı dizisinde biraraya getirildi. Ama Dünya'da yaşanan olaylardan önce neler olmuştu? Bu astronotların kendi gezegenleri Nibiru'da neler olmuştu da uzay yolculuklarına, altına duyulan

ihtiyaca, İnsanoğlunun oluşturulmasına yol açmıştı?

Gök ve uzay destanlarının baş oyuncularını hangi duygular, rekabetler, inançlar, ahlak kuralları (veya ahlak eksikliği) harekete geçirmişti? Nibiru üstünde ve Dünya üstünde gerilimin tırmanmasına sebep olan ilişkiler nelerdi? Yaşlılar ile gençler, Nibiru'dan gelmiş olanlar ile Dünya'da doğmuş olanlar arasındaki gerileme sebep olan neydi? Ve olanlar ne dereceye kadar Kader –geçmişteki olayların kaydının geleceğin anahtarını taşıdığı bir kader– tarafından belirlenmekteydi?

Baş aktörlerden olup olaylara tanık olan, Kısmet ile Kader arasındaki farkı görebilen birinin her şeyin, yani İlk Şeylerin ve belki de Son Şeylerin Nasıl, Nerede, Ne Zaman ve Niçin gerçekleştiğini gelecek nesiller için kayda geçirmesi ne kadar hayırlı olurdu, değil mi?

Ama bazıları tam olarak böyle yapmışlardı ve bunların arasında en önde geleni, yeryüzüne inen ilk astronot grubunun komutanıydı!

Bilginler de ilahiyatçılar da kutsal kitapta geçen Yaratılış, Adem ve Havva, Aden Bahçesi, Tufan, Babil Kulesi hikayelerinin aslında binlerce yıl önce Mezopotamya'da, özellikle Sümerler tarafından yazılmış metinlere dayandığını kabul etmekteler. Ve Sümerler de –pek çoğu uygarlıkların başlangıcından önce, hatta insanoğlu ortaya çıkmadan önce yaşanmış– geçmiş olaylara ilişkin bilgilerini Anunnakilerin ("Gökten Dünya'ya İnmiş Olanlar") yazılarından elde ettiklerini açıkça belirtmişlerdi.

Kadim uygarlıkların yıkıntıları arasında, özellikle de Yakın Doğu'da yaklaşık yüz elli yıldır sürdürülen arkeolojik keşiflerin bir sonucu olarak çok sayıda bu tür daha eski tarihli metinler bulundu; buluntular ayrıca ya keşfedilen metinlerde sözü edilen veya varlıkları hakkında bu tarz metinlerden sonuca varılan, kraliyet ya da tapınak kütüphanelerinde kataloglara kaydedildikleri için var oldukları bilinen kayıp metinlerin –sözde kayıp kitapların– ne kadar çok olduğunu da ortaya çıkardı.

"Tanrıların sırları" bazen destansı hikayelerde kısmen de olsa ortaya serilmekteydi; *Gılgamış Destanı* tanrıların insanoğlu-

nun tufan sırasında yok olmasına izin veren kararına yol açan aralarındaki tartışmaları açığa çıkartmıştı, *Atra Hasis* adlı başka bir metin ise altın madenlerinde güç koşullarda çalışan Anunnakilerin isyanının nasıl olup da İlkel İşçilerin, yani Dünyalıların oluşturulmasına yol açtığı hatırlanmaktaydı. Zaman zaman bu derlemeleri yazanlar astronotların liderlerinin ta kendileriydi: Nükleer felakete yol açan iki tanrıdan birinin suçu düşmanına atmaya çalışmasını anlatan *Erra Manzumesi* adlı metinde olduğu gibi, bazen seçtikleri bir yazıcıya dikte ettiriyorlar; bazen de tanrı, yazıcılığı üstleniyordu, tıpkı tanrının bir yer altı odasına sakladığı (Mısır'ın bilgi tanrısı) *Tot'un Sırları Kitabı*'nda olduğu gibi.

Kitabı Mukaddes'e göre Yüce Rab Yahveh buyruklarını seçilmiş halkına teslim ettiğinde, Sina Dağında Musa'ya verdiği iki taş tabletin üstüne bunları kendi eliyle yazmıştı. Altın buzağı olayına tepki gösteren Musa bunları elinden fırlatıp ilk tablet takımını kırınca, kırk gün kırk gece dağda kalıp Rab'bin dikte ettiği sözleri yeni tablet takımının her iki yüzüne kendi elleriyle yazmıştı.

Mısır kralı Khufu'nun (Keops) döneminden kalan bir papirüs üstüne kaydedilmiş *Tot'un Sırları Kitabı* ile ilgili bir hikaye olmasaydı o kitabın varlığından asla haberdar olamazdık. Kutsal kitabın içinde yer alan Mısır'dan Çıkış ve Yasanın Tekrarı kitaplarında anlatılanlar olmasaydı, ilahi tabletler ve içerikleri hakkında asla bilgi sahibi olamazdık ve hepsi de var olduklarına dair bilginin bile gün ışığına çıkamadığı o muammalı "kayıp kitaplar" kalabalığının bir parçası haline gelirlerdi. Bazı durumlarda belirli metinlerin var olduğunu bilmek ama içerikleri hakkında hiçbir şey bulamamak da az acı değildir. Kitabı Mukaddes'te bilhassa sözü edilen *Yahveh'nin Savaşları Kitabı* ve *Yaşar Kitabı* bunlardandır. En azından şu iki örnek için, kutsal kitabı kaleme alanların bildiği daha eski tarihli metinler olan bu eski kitapların var oldukları sonucunu çıkarabiliriz. Yaratılış Kitabının beşinci bölümü "Bu Adem'in *Toledot* kitabıdır" ibaresiyle başlar, *Toledot* terimi genellikle "nesiller" olarak çevriliyorsa da daha doğru olan anlamı "tarih veya şecere kaydı" şeklindedir.

Diğeri ise Yaratılış Kitabının altıncı bölümünde Nuh ve Tufan ile ilişkili olaylar "Bu Nuh'un *Toledot*'udur" diyerek anlatılmaya başlanır. Gerçekten de *Adem ve Havva Kitabı* olarak bilinen bir kitabın bazı parçaları Ermeni, Slav, Süryani ve Habeş dillerinde binlerce yıl boyunca varlığını sürdürebilmiş ve (kutsal kabul edilen Kitabı Mukaddes'e dahil edilmeyen, güya uydurulmuş kitaplardan biri olarak görülen) *Hanok Kitabı*'nda bilginlerin çok daha eski tarihli *Nuh Kitabı*'ndan alınmış olduğunu düşündükleri parçalar yer almaktadır.

Kayıp kitapların çokluğuna ilişkin olarak sıkça verilen bir örnek de Mısır'daki ünlü İskenderiye Kütüphanesidir. M.Ö. 323'te ölen İskender'in ardından general Ptolemi tarafından kurulan kütüphanede yarım milyondan çok "cilt," yani (kil, taş, papirüs, parşömen gibi) çeşitli malzemeler üstüne yazılmış kitap bulunduğu söylenmekteydi. Bu bilgi birikimini incelemek üzere bilginlerin toplandıkları bu büyük kütüphane M.Ö. 48'den başlayıp M.S. 642'deArap istilasına dek uzanan savaşlar sırasında yakılıp yıkıldı. Bu bilgi hazinesinden geriye kalan yalnızca İbranca Kitabı Mukaddes'in ilke beş kitabının Yunanca tercümesi ve kütüphanede sürekli kalan bazı bilginlerin yazılarından küçük kısımlardır.

M.Ö. 270 civarında ikinci Ptolemi kralının Yunanlıların Manetho dedikleri bir Mısırlı rahibe Mısır'ın tarihini ve tarih öncesini derleme görevini vermiş olduğunu biliyoruz. Manetho şöyle yazmıştı; ilk başta yalnızca tanrılar hüküm sürdüler, sonra yarı tanrılar ve en sonunda, M.Ö. 3100 civarında firavun hanedanları başladı. Manetho ilahi saltanatların Tufandan on bin yıl önce başlayıp binlerce yıl sonrasına dek sürdüğünü ve tufandan sonraki dönemde tanrılar arasında çarpışmalar ve savaşlara tanık olunduğunu yazmıştı.

İskender'in Asya'daki topraklarında saltanat general Selekos ve ardıllarının elindeydi ve Yunanlı alimler için geçmişte yaşanmış olayların kaydının çıkartılması çabası orada da sürmekteydi. Babil tanrısı Marduk'un rahiplerinden biri olan ve çekirdeğini Harran'daki tapınak kütüphanesinin oluşturduğu kil

tablet kütüphanelerine kolayca erişebilen Berossus, tufandan 432.000 yıl kadar önce tanrılar gökten Dünya'ya geldiklerinde başlayan tanrılar ve insanların tarihini üç cilt halinde yazdı. İlk on komutanın adlarını ve saltanat sürelerini sıralayan Berossus bir balık gibi giyinmiş olan ilk komutanın denizden yüzerek kıyıya çıktığını bildirmişti. İnsanoğluna uygarlığı veren oydu ve Yunancaya çevrilen ismi Oannes'ti.

Pek çok ayrıntıda birbirlerine tam olarak uyan bu iki rahip Dünya'ya inen bu gök tanrılarını, Dünya'da yalnızca tanrıların hüküm sürdüğü bir dönemi ve tufan denilen o büyük afeti anlatmaktaydılar. Bu üç ciltten (çağdaşı olan başka yazılarda) korunabilmiş irili ufaklı parçalarda Berossus, Büyük Tufandan önceye ait yazıların –kadim tanrılar tarafından kurulan ilk şehirlerden biri olan, Sippar denilen o çok eski şehirde güvenle saklanan taş tabletlerin– varlığını bilhassa belirtmektedir.

Tanrıların tufan öncesinde kurdukları diğer şehirler gibi Sippar da tufan sularının altında kalıp yok olmasına rağmen, tufan öncesi döneme ait yazılara ilişkin bir bahis Asur kralı Asurbanipal'in (M.Ö. 668–633) tarih kayıtlarında su yüzüne çıkıverir. On dokuzuncu yüzyılın ortalarında arkeologlar –o zamana dek yalnızca Eski Ahit'ten bilinmekte olan– kadim Asur başkenti Nineve'yi bulduklarında Asurbanipal'in sarayındaki kütüphanenin yıkıntılarında üstü yazılarla kaplı yaklaşık 25.000 adet kil tabletin kalıntılarını keşfettiler. "Eski metinler"in pek hevesli bir koleksiyoncusu olan Asurbanipal, tarih kayıtlarında şöyle övünmekteydi: "Yazıcıların tanrısı bana ilminin bilgisini bahşetti; yazının gizlerine inisiye edildim; Şumer dilinde yazılmış ayrıntılı tabletleri bile okuyabilirim; tufandan önceki günlerden kala taş yontulardaki muammalı sözleri anlıyorum."

Şumer (veya Sümer) uygarlığının günümüzde Irak olarak bilinen bölgede, Mısır'daki firavun çağı uygarlığından neredeyse bin yıl önce gelişip büyüdüğü ve daha sonra bunları, Hint altkıtasındaki İndüs Vadisi uygarlığının izlediği artık biliniyor. Ayrıca tanrıların ve insanların tarihlerini ve hikayelerini ilk kez yazıya geçirenlerin Sümerler olduğu ve aralarında İbranların da

bulunduğu diğer tüm halkların Yaratılış, Adem ve Havva, Kayin ve Habil, Tufan, Babil Kulesi hikayelerini onlardan aldıkları bilinmektedir; bu gerçek Yunanlıların, Hititlerin, Kenanlıların, Perslilerin ve Hint–Avrupalıların yazılarında ve hatıralarındaki tanrıların savaşları ve aşkları hikayelerine de yansır. Tüm bu eski yazıların iddia ettikleri gibi onların kaynakları da çok daha eski tarihli, bazısı bulunmuş ama çoğu kayıp olan metinlerdi.

Böyle çok eski tarihli yazıların sayısı akıllara durgunluk verecek kadar çoktur; kadim Yakın Doğu'nun harabelerinde binlerce değil on binlerce kil tablet keşfedilmiştir. Pek çoğu ticaret, işçi ücretleri ve evlilik sözleşmeleri gibi günlük yaşamın çeşitli yanlarıyla ilgili kayıtlardır. Çoğunlukla saray kütüphanelerinde bulunan diğerleri ise kraliyet tarihi kayıtlarını oluşturmaktadır; tapınak kütüphanelerinin veya yazıcılık okullarının harabelerinde keşfedilen diğerleri ise mukaddes kabul edilen ve Sümer dilinde yazılıp sonra (ilk Sami dili olan) Akkadçaya, ardından diğer kadim dillere çevrilmiş bir kutsal literatürü oluşturmaktaydı. Neredeyse altı bin yıl öncesinden kalan bu ilk yazılarda bile kayıp "kitaplar"dan (taş tabletler üstüne yazılmış metinlerden) bahsedilmekteydi.

Kadim şehirlerin ve kütüphanelerinin yıkıntılarındaki inanılmaz –bu mucizeye anlatmak için şans kelimesi az gelir– buluntular arasında kil prizmalar vardı ve bunların üstüne, Berossus'un bahsetmiş olduğu, tufandan önce 432.0000 yıl hükümdarlık yapmış şu on idareciye dair bilgiler yazılmıştı. *Sümer Kral Listeleri* olarak bilinen (ve İngiltere'nin Oxford kentindeki Ashmolean Müzesinde sergilenen) bu metinlerin çeşitli versiyonları bunları derleyen Sümerlerin çok daha eski tarihli yaygın veya mukaddes ilan edilmiş metin malzemesinden yararlanabildiklerine dair hiçbir kuşku bırakmamaktadır. Bir o kadar eski olup çeşitli yıpranma düzeylerindeki başka metinlerle biraraya getirildiklerinde bu metinler, Geliş'i olduğu kadar bunun öncesindekilerin yanı sıra elbette sonrasındaki olayları da kayda ilk geçiren kişinin baş aktörlerden, olaylara birinci elden tanık olan bu liderlerden biri olduğunu düşündürmektedirler.

Tüm bu olayların tanıklarından biri olan ve gerçekten olaylarda baş rolü oynayanlardan biri ilk astronot grubuyla birlikte suya iniş yapan liderdi. O sıralarda unvanı E.A., yani "Evi Su Olan" idi. Dünya Görevinin komutasının üvey kardeşi ve rakibi olan EN.LİL'e ("Emirler Efendisi") verilmesiyle hayal kırıklığına uğradığında ona EN.Kİ, "Yer'in Efendisi" unvanı verilip yaşadığı utanç biraz hafifletilmişti. Tanrıların şehirlerinden ve onların E.DİN ("Aden")'deki uzay limanından uzaklaştırılıp kendisine AB.ZU'daki (güneydoğu Afrika'daki) altın madenlerini denetleme görevi verilen kişi, büyük bir bilim adamı olan Ea/Enki'ydi ve orada, o bölgede yaşayan insansı yaratıklara rastgeldi. Altın madenlerinde çok güç şartlarda çalışan Anunnakiler isyan edip "Bizden bu kadar!" dediklerinde, gereken işgücünün genetik mühendislik sayesinde evrimi zamanından önce hızlandırarak elde edilebileceğini fark eden oydu; böylece *Adem* ("Arz'dan olan", Dünyalı) ortaya çıktı. Bir melez olan Adem üreyemiyordu; Aden Bahçesindeki Adem ve Havva'nın kutsal kitapta yansıyan hikayesi Enki tarafından yapılan ikinci genetik müdahaleyi ve böylece cinsel yolla üreme için gereken ekstra genlerin eklenmesini anlatmaktadır. Ve giderek çoğalan insanoğlun hayal edilen tarza uymadığı ortaya çıktığında, erkek kardeşi Enlil'in yaptığı ve insanoğlunun tufan sırasında ortadan kalkmasına izin verecek olan plana –o sırada yaşananların kahramanı Kitabı Mukaddes'te Nuh ve çok daha eski tarihli orijinal Sümerce metinde ise Ziusudra olarak anılır– karşı çıkan yine Enki'ydi.

Nibiru'nun hükümdarı Anu'nun ilk erkek çocuğu olan Ea/Enki kendi gezegeni (Nibiru) ve sakinlerinin geçmişi hakkında çok bilgi sahibiydi. Başarılı bir bilim adamı olan Ea/Enki Anunnakilerin ileri bilgisinin en önemli kısımlarını (sırasıyla, Mısır tanrıları Ra ve Tot olarak bilinen) Marduk ve Ningişzidda adlı oğullarına miras bırakmıştı. Ama seçilmiş bireylere "tanrıların sırları"nı öğreterek bu ileri bilginin belirli kısımlarının insanoğluyla paylaşılmasına da aracı oldu. En azından iki örnekte, bu inisiyeler söz konusu ilahi öğretileri insanoğlunun mirası

olarak (onlara söylendiği gibi) yazıya geçirdiler. Bunlardan biri, Enki'nin muhtemelen bir dünyalı kadından olan oğlu Adapa'ydı; onun *Zamana İlişkin Yazılar* başlıklı bir kitap yazdığı bilinir ve bu, kayıp kitapların en eskilerinden biridir. Enmeduranki adındaki diğeri ise büyük olasılıkla, kutsal kitapta ilahi sırları içeren kitabı oğullarına emanet ettikten sonra göğe alındığı anlatılan Hanok'un esas örneğiydi; bu kitabın bir versiyonunun kutsal kitap dışında bırakılan *Hanok Kitabı*'nda günümüze dek gelmiş olması büyük bir olasılıktır.

Anu'nun ilk erkek evladı olmasına rağmen Enki'nin kaderinde, babasının ardından Nibiru'da tahta çıkmak yoktu. Nibirululların çapraşık tarihinden yansıyan karmaşık ardıllık kuralları bu ayrıcalığı Enki'nin üvey kardeşi Enlil'e vermekteydi. Bu acı çatışmaya çözüm aranırken Enki ve Enlil kendilerini, Nibiru'nun giderek incelen atmosferini korumak amacıyla bir kalkan oluşturmak için altınına ihtiyaç duyulan yabancı bir gezegene gitme görevinde buldular. Anunnakilerin Baş Tıp Subayı olan üvey kızkardeşleri Ninharsag'ın da Dünya'ya gelişi ile daha karmaşıklaşan bu geçmiş nedeniyledir ki Enki, tufanı bahane ederek insanoğlunun yok olmasına izin vermek isteyen Enlil'in planını bozmaya karar vermişti.

Çatışma bu iki üvey kardeşin oğulları arasında, hatta torunları arasında da sürdü; aslına bakarsanız bunların hepsi, özellikle de Dünya üstünde doğanlar çok uzun yörüngesi sayesinde Nibiru'nun sağladığı uzun yaşam sürelerini kaybetmekle karşı karşıyaydılar ve bu durum da onların kişisel ıstıraplarına eklenip hırslarını körüklemekteydi. Tüm bunlar M.Ö. üçüncü binyılın son asrında, Enki'nin resmi eşinden olan oğlu Marduk, Dünya'yı miras alacak olanın Enlil'in ilk erkek evladı Ninurta değil de kendisi olduğunu iddia ettiğinde zirveye ulaştı. Bu şiddetli çekişme sırasında yaşanan bir dizi savaş, en sonunda nükleer silahların kullanılmasına yol açtı; sonrasında ise hiç istenmeyen sonuç, Sümer uygarlığının yok oluşu oldu.

Seçilen bireylerin "tanrıların sırları"na inisiye edilmesi Rahiplik kurumunun, İlahi Sözleri ölümlü Dünyalılara aktaranla-

rın, tanrılar ve insanlar arasındaki aracılar silsilesinin başlangıcını belirledi. İlahi sözlerin yorumlanışları olan kehanetler, işaretler görmek amacıyla göklerin gözlemlenmesiyle birleşti. İnsanoğlu tanrısal çatışmalarda giderek daha çok taraf tutar hale geldikçe Kehanet büyük bir rol oynar oldu. Aslında, gelecekte yaşanacakları açıklayan tanrıların bu gibi sözcülerini anlatmak için kullanılmaya başlanan *Nebi* kelimesi, Marduk'un ilk erkek evladı olan ve sürgün edilmiş babasının adına insanoğlunu, gökteki işaretlerin Marduk'un hükümranlığının geldiğine ikna etmeye çalışan Nabu'nun unvanıydı.

Bu gelişmeler, Kısmet ile Kader arasında bir fark gözetilmesi gerektiğini iyice netleştirmişti. Enlil'in, hatta bazen Anu'nun eskiden hiç sorgulanmayan bildirileri artık NAM, yani rotaları belirlenmiş ve değişmez olan gezegen yörüngeleri gibi olan Kader ile NAM.TAR, yani bozulabilen, değiştirilebilen bir kader olan Kısmet arasındaki farkın irdelenmesine tabi tutulmaktaydı. Olayları gözden geçirip oluş sıralarını hatırladıklarında ve Nibiru'da olanlar ile Dünya'da meydana gelmiş olanlar arasındaki bariz koşutluğu gören Enki ve Enlil aslında neyin mukadder olup kaçınılmaz olabileceği, iyi ve kötü kararların ve hür iradenin sonucunda kısmete neyin düştüğü konusunda derinden düşünmeye başladılar. İkincisi önceden tahmin edilemezdi; birincisi ise, özellikle eğer her şey gezegenlerin yörüngeleri gibi devresel ise, olmuş olan tekrar olacaksa, başlar ayrıca son da olacaksa önceden görülebilirdi.

Nükleer yıkımla gelen o en kritik devre Anunnaki liderleri arasındaki içsel sorgulamayı yoğunlaştırdı ve felakete uğramış insan kalabalıklarına olayların niçin böyle geliştiğini açıklama ihtiyacını güçlendirdi. Olanlar mukadder miydi yoksa Anunnaki eliyle oluşan kısmetin sonucu muydu yalnızca? Sorumlu tutulabilecek birileri var mıydı?

Felaketin arifesinde toplanan Anunnaki meclislerinde, yasaklanmış silahların kullanılmasına tek başına muhalefet eden kişi Enki'ydi. Dolayısıyla, geriye kalan ıstırap içindeki insanlara aslında iyi niyetli olan uzaylı varlıkların destanındaki bu dö-

nüm noktasında onların nasıl olup da yıkıcılar haline geldiklerini açıklamak Enki için çok önemliydi. Kim buraya ilk gelen ve her şeye tanık olan Ea/Enki'den daha uygun olabilirdi ki; Gelecek önceden görülebilsin, diye Geçmişi anlatmaya? Ve her şeyi anlatmanın en iyi yolu Enki tarafından, ilk ağızdan verilmiş bir rapor olurdu.

Onun özyaşam öyküsünü kayda geçirdiği kesindir çünkü Nippur kütüphanesinde (en azından on iki tablet kaplayan) uzun bir metin keşfedilmiştir ve Enki'den şunu nakleder:

Dünya'ya yaklaştığımda,
çok fazla sel vardı.
Onun yeşil çayırlarına yaklaştığımda,
tepecikler ve tümsekler birikip yığıldı
emrimle.
Evimi saf bir yerde kurdum
Evime uygun bir ad verdim.

Bu uzun metin Ea/Enki'nin görevleri subaylarına paylaştırıp Dünya Görevi operasyonuna nasıl başladığını tarif ederek devam etmektedir.

Sonraki gelişmelerde Enki'nin oynadığı rolün çeşitli özelliklerini ele alan pek çok başka metin Enki'nin hikayesini tamamlamaya hizmet etmektedir; bunlar, çekirdeğini Enki'nin kendi metninin oluşturduğu bir Yaratılış Destanı, bilginlerin *Eridu Yaratılış Kitabı* dedikleri bir kozmogoniyi içermektedir. Adem'in oluşturulmasının ayrıntılı bir tarifi vardır. Metinler, erkek ve dişi Anunnakilerin Enki'den ME'ler, yani içinde uygarlığın tüm unsurlarının şifrelendiği bir tür veri disklerini almak üzere Eridu'ya nasıl geldiklerini anlatırlar ve elbette, üvey kız kardeşi Ninharsag'dan bir oğul edinme çabalarının, hem tanrıçalarla hem de insan kızlarıyla giriştiği rastgele ilişkilerin ve bunların beklenmedik sonuçlarının hikayeleri gibi Enki'nin özel hayatı ve kişisel sorunlarıyla ilgili metinleri de içerirler. *Atra Hasis* metni, Anu'nun Dünya'yı oğulları arasında paylaştırarak Enki–En-

lil rekabetinin şiddetlenmesini önleme çabasına ışık tutar; metinlerde Tufan öncesinde insanoğlunun kaderi hakkında Tanrılar Meclisinde yapılan görüşmelerin neredeyse tutanakları kaydedilmiştir; *Gılgamış Destanı* tabletlerinde orijinal Mezopotamya versiyonu bulunana dek yalnızca Kitabı Mukaddes'te olduğu düşünülen bir hikayenin, yani Enki'nin kullandığı ve Nuh ile onun gemisinin hikayesi olarak bilinen bahane de bunlarda yer alır.

Sümerce ve Akkadça tabletler; Babil ve Asur tapınak kütüphaneleri; Mısır, Hitit ve Kenan "mitleri" ve de kutsal kitapta anlatılanlar tanrıların ve insanların maceralarının yazıya dökülmüş hatıratın esasını oluşturmaktadır. Bu dağınık ve parça parça malzeme, Enki'nin şahadetini, uzaylı bir tanrının özyaşam öyküsünden anılar ve öngörüyle dolu kehanetlerini yeniden oluşturmak amacıyla Zecharia Sitchin tarafından tarihte ilk kez biraraya getirilip kullanıldı.

Enki tarafından seçilmiş bir yazıcıya dikte ettirilen bir metin, mührü zaman uygun olduğunda kırılıp açılacak bir Tanıklık Kitabı olarak sunulan tüm malzeme akla Yahveh'nin Yeşeya peygambere (M.Ö. yedinci yüzyıl) verdiği talimatı getirmektedir:

> Şimdi git
> Söylediğimi onların önünde
> Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki
> Gelecekte kalıcı bir tanık olsun.
>
> Yeşeya 30:8

Geçmişi ele alan Enki bizzat geleceği algılamıştı. Hür iradelerini kullanan Anunnakilerin kendi kaderlerinin (yanı sıra insanoğlunun kaderinin) efendisi olduklarına ilişkin fikir en sonda, olayların gidişatını belirleyenin aslında Kader olduğunun, dolayısıyla –İbran peygamberleri tarafından bildirildiği gibi– başların son olacağının anlaşılmasıyla yer değiştirir.

Enki tarafından yazdırılan olayların kaydı işte böylece Kehanetin temeli olur ve Geçmiş, Gelecek haline gelir.

YEMİN

Büyük tanrının, efendi Enki'nin kulu;
Eridu kentinin oğlu, usta yazıcı Endubsar'ın sözleridir.

Büyük Afetten sonraki yedinci yılın ikinci ayının on yedinci gününde büyük tanrı, insanoğlunun hayırhah biçimlendiricisi, her şeye gücü yeten ve iyiliksever efendim Enki tarafından çağırıldım.

Kötülük Rüzgarı şehre doğru yaklaşırken Eridu'dan çorak steplere kaçabilmiş olan az sayıda insanın arasındaydım. Ateş yakmak için çalı çırpı toplamak üzere kıra doğru uzaklaştığım bir sırada başımı kaldırıp baktım ki ne göreyim, güneyden bir Kasırga çıkageldi. Çevresinde kırmızımsı bir parlaklık vardı ve hiç ses çıkartmıyordu. Yere eriştiğinde karnından dört tane dik ayak çıktı ve parlaklık kayboldu. Kendimi yere atıp yüz üstü kapaklandım çünkü bunun bir ilahi görüm olduğunu biliyordum.

Başımı kaldırıp bakınca yanı başımda iki ilahi elçinin durmakta olduğunu gördüm. Yüzleri insan yüzüydü ve giysileri cilalı tunç gibi parlamaktaydı. Bana adımla seslenip şöyle dediler: Büyük tanrı, efendi Enki tarafından çağırılıyorsun. Korkma çünkü kutsandın.

Seni alıp göğe çıkarmaya ve onun Magan Ülkesinde, Magan Nehrinin ortasındaki adanın üstüne, savakların olduğu yerdeki meskenine götürmeye geldik.

Ve onlar konuşurken, Kasırga ateşten bir atlı arabaymışçasına kendini yükseltip gitti. Her biri bir elimden tutup beni kaldırdılar, beni Yer ve gök arasında kartalların süzüldükleri gibi hızla taşıdılar. Toprağı ve suları, ovaları ve dağları görebiliyordum. Beni, büyük tanrının meskeninin girişindeki adanın üstünde yere indirdiler. Ellerimi bıraktıkları anda daha önce eşini benzerini görmediğim bir parlaklık beni sarıp yere çaldı; yaşam nefesim boşalmışçasına yere yığıldım.

Adımı çağıran bir sesle, sanki en deri uykudan uyanırmışçasına kendime gelmeye başladım. Kapalı bir mekanın içindeydim. Karanlıktı ama bir ışıltı da vardı. Sonra adım, seslerin en derin tarafından bir kez daha söylendi. Sesi duyabiliyor olmama rağmen ne nereden geldiğini görebildim ne de konuşanın kim olduğunu. Buradayım, dedim.

Derken bu ses bana şöyle dedi: Adapa'nın evladı Endubsar, yazıcım olasın, sözlerimi tabletlere yazasın, diye seni seçtim.

Aniden, bu mekanın bir kısmında bir parlaklık peydah oldu. Yazıcılara has bir çalışma yeri gördüm: Bir yazıcı masası ve iskemlesi; ayrıca güzelce biçimlendirilmiş taş tabletler vardı. Ama ne kil tablet ne de yaş kil kabı gördüm. Masanın üstünde sadece bir yazı kalemi duruyordu; parlaklığın içinde hiçbir kamış yazı kalemine benzemeyen şekilde ışıldıyordu.

Ve o ses tekrar konuşup şöyle dedi: Eridu kentinin oğlu, sadık kulum Endubsar. Ben, efendin Enki'yim. Sözlerimi yazıya dökmen için seni çağırttım çünkü Büyük Afetten dolayı insanoğlunun başına gelenlerden dolayı çok üzgünüm. Olayların doğru sırasını kayda geçirmek isterim ki tanrılar da insanlar da ellerimin temiz olduğunu bilsinler. Büyük Tufandan beridir Dünya'nın, tanrıların ve dünyalıların başına böyle bela gelmedi. Ama Büyük Tufan mukadderdi. Ancak büyük afet mukadder değildi. Yedi yıl önce olan bu afet olmak zorunda değildi. Önlenebilirdi ve ben, Enki bunu önlemek için elimden gelen her şe-

yi yaptım heyhat, başaramadım. Kısmet miydi yoksa kader mi? Kararı gelecekte verile çünkü günlerin sonunda bir Yargılanma Günü olacaktır. O gün Dünya sarsılacak ve nehirler yatak değiştirecek; öğle vakti karanlık çökecek, geceyse göklerde bir ateş olacak; geri dönen göksel tanrının günü olacak o gün. Ve ister tanrılardan ister insanlardan olsun kimin hayatta kalıp kimin yok olacağı, kimin ödüllendirilip kimin cezalandırılacağı o gün görülecektir; mukadder olan şey bir devrenin içinde tekrarlanacaktır ve kısmet olan şey ve de yalnızca kalbin niyetinin iyiye mi kötüye mi yol açtığı yargılanacaktır.

Ses sessizleşti sonra büyük tanrı tekrar konuşup şöyle dedi: İşte bu nedenle ki sana Başlangıçların ve Önceki Zamanların ve Eski Zamanların gerçek hikayesini anlatacağım çünkü gelecek, geçmişte yatmaktadır. Kırk gün kırk gece sana anlatacağım ve sen yazacaksın; senin buradaki görevinin günü ve gecesinin sayısı kırk olacak çünkü kırk benim tanrılar arasındaki kutsal sayımdır. Kırk gün kırk gece ne bir şey yiyecek ne de içeceksin; yalnızca bir kereliğine su ve ekmek göreceksin ve bu seni görevin bitene dek idare edecek.

Ses durakladı ve birdenbire, mekanın başka bir yerinde bir ışıltı ortaya çıktı. Bir masa gördüm, üstünde bir tabak ve kupa vardı. Kalkıp oraya gittim; tabakta ekmek ve kupada su olduğunu gördüm.

Büyük tanrı Enki'nin sesi yine konuşup şöyle dedi: Endubsar, ekmekten ye ve sudan iç; kırk gün kırk gece tok kal. Söylendiği gibi yaptım. Sonrasında o ses bana yazıcı masasına oturmamı söyledi; oradaki ışıltı çoğaldı. Olduğum yerde ne bir kapı ne bir gedik vardı ama yine de ortalık gün ortası gibi pırıl pırıldı.

Ve ses şöyle dedi: Yazıcı Endubsar, ne görüyorsun?

Başımı kaldırıp bakınca ışıltının huzmelerinin masaya, taşlara ve yazı kalemine döküldüğünü görüp şöyle dedim: Taş tabletler görüyorum ve renkleri gök yüzü gibi duru. Daha önce hiç görmediğim bir yazı kalemi görüyorum; sapı hiç de kamışa benzemiyor ve ucu ise bir kartalın pençesini andırıyor.

Ve ses şöyle dedi: Bunlar, üstüne sözlerimi yazacağın tablet-

lerdir. İsteğim üzerine en iyi lacivert taşından iki pürüzsüz yüzü olacak şekilde kesildiler. Gördüğün yazı kalemi ise bir tanrının eseridir; sapı altın gümüş alaşımından ve ucu ise ilahi kristalden yapılmıştır. Sağlamca eline oturacak ve tabletin üstünü sanki ıslak kili işaretliyormuşçasına kolayca kazıyacaksın. Ön yüze iki sütun halinde yazacaksın, her bir taş tabletin arka yüzüne iki sütun halinde yazacaksın. Sözlerimden ve cümlelerimden sapmayasın!

Bir duraklama olduğunda taşlardan birine dokundum; yüzeyi pürüzsüz cilt gibiydi, yumuşacık geldi elime. Kutsal yazı kalemini elime aldım, tüy gibi hafifti.

Sonra büyük tanrı Enki konuşmaya başladı ve ben onun sözlerini, tam söylediği gibi yazmaya başladım. Sesi bazen gürdü, bazen neredeyse bir fısıltı. Bazen sesinde neşe veye gurur vardı, bazense acı ve ıstırap. Ve bir tabletin iki yüzü de yazıyla dolunca, devam etmek için diğerini aldım.

Son sözleri söyledikten sonra büyük tanrı durakladı ve derin bir iç çekiş sesi duydum. Ve şöyle dedi: Kulum Endubsar, kırk gün kırk gece boyunca sözlerimi sadakatle kayda geçirdin. Görevin burada tamamlandı. Şimdi bir başka tablet al eline; üstüne kendi yeminini yazacak ve sonuna ise mührünle tanıklık ettiğini gösteren işareti basacaksın, tableti alıp diğer tabletlerle birlikte ilahi sandığa koy çünkü belirlenmiş bir zamanda, seçilmiş olanlar gelip sandığı ve tabletleri bulacak ve sana yazdırdığım her şeyi öğrenecekler; Başlangıçların, Önceki Zamanların ve Eski Zamanların ve Büyük Afetin gerçek hikayesi bundan böyle Efendi Enki'nin Sözleri olarak bilinecek. Ve bu geçmişe Tanıklık Kitabı ve geleceğin Kehanet Kitabı olacak çünkü gelecek, geçmişte yatmaktadır ve başlar da son olacaktır.

Durakladı ve ben tabletleri alıp onları doğru sırasıyla birer birer sandığa yerleştirdim. Sandık akasya ağacından yapılmıştı ve dışı altın kaplamaydı.

Efendimin sesi şöyle dedi: Şimdi sandığın kapağını kapat ve kilidini tuttur. Söylendiği gibi yaptım.

Bir duraklama oldu ve sonra efendim Enki şöyle dedi: Sana

gelince Endubsar, büyük bir tanrıyla konuştun ve beni görmesen de huzurumda kaldın. Böylece kutsanmış oldun, bundan böyle benim halka seslenen sözcüm olacaksın. Onlara doğru hayat sürmelerini tembihle çünkü iyi ve uzun bir hayatın temelidir bu. Onları teselli de edeceksin çünkü yetmiş yıl içinde şehirler yeniden kurulup ürünler yeniden filizlenecek. Esenlik olacak ama savaş da olacak. Yeni uluslar kudretli hale gelecek, krallıklar kurulup yıkılacak. Eski tanrılar bir kenara çekilecek ve kısmetleri yeni tanrılar belirleyecek. Ama günlerin sonuna gelindiğine hakim olacak olan kaderdir ve gelecekle ilgili olanlar, benim geçmişle ilgili sözlerimin içinde önceden bildirilmiştir. Bunların hepsini, Endubsar, halka sen anlatacaksın.

Sonra bir duraklama ve ardından sessizlik geldi. Ve ben, Endubsar yere kapaklanıp sordum: Peki ama ne söyleyeceğimi nasıl bileceğim?

Ve efendi Enki'nin sesi şöyle dedi: Gökte işaretler olacak ve söylenecek sözler sana rüyalarda ve görümlerde gelecek. Senden sonra başka seçilmiş peygamberler de olacak. Ve en sonunda bir Yeni Yer ve bir Yeni Gök olacak ve de peygamberlere artık ihtiyaç kalmayacak.

Sonra sessizlik çöktü ve ışıltılar söndü ve ruh beni terk etti. Tekrar kendime geldiğimde, Eridu'nun dışındaki tarlalardaydım.

Usta yazıcı Endubsar'ın Mührü

EFENDİ ENKİ'NİN SÖZLERİ

Birinci Tabletin Özeti

Sümer'in yıkımına ağıt

Nükleer bulut yayılırken tanrılar şehirlerinden nasıl kaçtılar

Tanrılar meclisindeki görüşmeler

Dehşet Silahlarını serbest bırakmakla ilgili meşum karar

Tanrıların kökeni ve Nibiru'daki ürkütücü silahlar

Nibiru'nun kuzey–güney savaşları, birleşme
ve hanedan saltanatları

Nibiru'nun güneş sistemindeki yeri

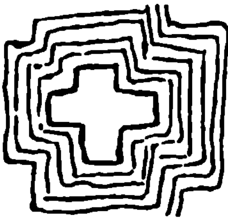
Küçülüp incelen bir atmosfer iklim değişikliklerine sebep olur

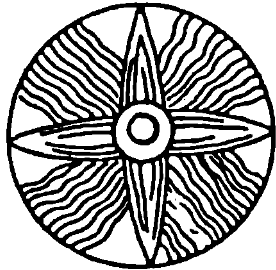
Atmosfere kalkan yapmak için
altın elde etme girişimi başarısız olur

Bir gaspçı olan Alalu volkanik gazları
harekete geçirmek için nükleer silahları kullanır

Hanedanın varisi Anu, Alalu'yu tahtan indirir

Alalu bir uzay aracı çalıp Nibiru'dan kaçar

Işıldayan bir gezegen olan Nibiru'nun betimlemeleri

BİRİNCİ TABLET

Nibiru'da hüküm süren Anu'nun ilk oğlu, efendi Enki'nin sözleri.

İçim sıkkın, ağıtlar yakıyorum; kalbimi acıyla dolduran ağıtlar bunlar.

Diyara nasıl da indi darbe; halkı Kötülük Rüzgarına teslim edildi, ahırları terk edildi, ağılları boşaldı.

Şehirler nasıl da şamar yedi; Kötülük Rüzgarıyla vurulmuş sakinleri ölü bedenler gibi üst üste yığıldı.

Tarlalar nasıl da darmadağın; Kötülük Rüzgarının dokunduğu bitkiler kupkuru kaldı.

Nehirler nasıl da bela gördü; artık içlerinde hiçbir şey yüzmüyor, ışıldayan duru suları ağulandı.

Siyah saçlı halkı Şumer'i boşalttı; tüm yaşayanlar gitti;

Davarları ve koyunları Şumer'i boşalttı; foşurdayarak boşalan sütün tınısı sessiz.

O muhteşem şehirlerinde şimdi yalnızca rüzgar uğulduyor; tek koku ölüm.

Başı göğe yükselen tapınaklar tanrıları tarafından boşaltıldı.

Efendilik ve krallık komutasından eser yok artık; asa ve taç gitti.

Bir zamanlar yemyeşil ve yaşam verici olan iki büyük nehrin kıyılarında yaban otları bitti.

Ana yollara çıkan yok, yol iz sorup arayan yok; yıldızı parlayan Şumer terk edilmiş bir çöl oldu.

Diyara, tanrıların ve insanların yuvasına nasıl da darbe indi!

O ülkenin üstüne, insanoğlunca bilinmemiş bir afet çöktü.

İnsanoğlunun daha önce hiç görmediği, görse zaten canlı kalamayacağı bir bela geldi.

Batıdan doğuya tüm topraklara, dehşetin darmadağın eden yetkisi yerleşti. Şehirlerindeki tanrılar insanlar kadar çaresizdi!

Uzaktaki bir ovada bir fırtına, bir Kötülük Rüzgarı doğdu; yolu üstüne Büyük Afeti yerleştirdi.

Batıda doğan ve ölüm saçan bir rüzgar yolunu doğuya çevirdi, rotasını kısmet belirledi.

Tufan gibi yutucu, suyla değil ama rüzgarla yıkan; gel git dalgasıyla değil ama zehirli havayla boğan bir fırtına.

Kader değil kısmet tarafından oluşturuldu; meclisteki büyük tanrılar Büyük Afete sebep oldular.

Enlil ve Ninharsag izin verdi buna; dursun, diye yalvaran bir tek bendim.

Göğün emrettiğini kabul etmeleri için gece gündüz delil gösterdim ama nafile!

Enlil'in savaşçı oğlu Ninurta ve öz oğlum Nergal büyük ovadaki silahları önce zehirleyip sonra da serbest bıraktılar.

Parlaklığın ardından Kötülük Rüzgarının geleceğini bilemedi! diye şimdi acıyla ağlaşıyorlar.

Ölüm saçan fırtınanın batıda doğup yolunu doğuya çevireceğini kim öngörebildirdi ki, diye inliyor şimdi tanrılar.

Kutsal şehirlerindeki tanrılar, Kötülük Rüzgarı yolunu Şumer'e çevirince inanmaz gözlerle kalakaldılar.

Tanrılar birbiri ardınca şehirlerinden kaçtılar, tapınaklarını rüzgara terk ettiler.

Zehirli bulutlar yaklaşırken, şehrim Eridu'da bunu durdurabilecek hiçbir şey yapamazdım.

Halka, açık steplere kaçın! Talimatını verdim; eşim Ninki ile ben de şehri terk ettim.

Şehri Nippur'da, Gök–Yer Bağı'nın yerinde Enlil bunu durdurabilecek hiçbir şey yapamazdı.

Kötülük Rüzgarı Nippur'a saldırmaktaydı; Enlil ve eşi göksel sandalına binip aceleyle uzaklaştılar.

Ur'da, Şumer'in krallık kentinde, Nannar yardım etsin, diye babası Enlil'e seslenmekteydi;

Göğe doğru yedi basamakla yükselen tapınağın yerinde, Nannar kısmetin yetkisine kulak asmayı reddetti.

Sebebim olan babam, Ur'a krallık bahşeden büyük tanrı, Kötülük Rüzgarını geri çevir, diye yakardı Nannar.

Kısmetleri emreden Büyük Tanrı, Ur'a ve halkına kıyma ki seni övmeye devam etsinler, diye yalvardı Nannar.

Enlil oğlu Nannar'ı yanıtladı: Asil oğul, senin o muhteşem şehrine krallık sunulmuştu; sonsuz bir saltanat sunulmamıştı.

Eşin Ningal'i tutup kolundan kaçın şehirden! Kısmetleri emreden ben bile, şehrin kaderini eğip bükemem!

Kardeşim Enlil işte böyle konuştu; heyhat, heyhat, bu bir kader değildi!

Tanrıların ve Dünyalıların başına çöken tufandan beridir en büyük afetti; heyhat, bu bir kader değildi!

Büyük Tufan mukadderdi ama ölüm saçan bulutla gelen Büyük Afet mukadder değildi.

Bozulan bir yemin ve mecliste alınan bir karardı sebebi; Dehşet Silahları tarafından yaratıldı.

Kader sebebiyle değil, bir karar sonucunda salınmıştı zehirlenmiş silahlar; bilerek atıldı zarlar.

O iki oğul yıkımı, ilk oğlum Marduk'a karşı yönelttiler; kalpleri intikam duygusuyla doluydu.

Hükümranlığa yükselmek Marduk'un hakkı değil, diye bağırdı Enlil'in ilk oğlu; silahlarla ona karşı koyacağım, dedi Ninurta.

İnsanlardan bir ordu kurdu, Babili'nin Dünya'nın göbeği, diye ilan etti! diyerek bağırdı Marduk'un kardeşi Nergal.

Büyük tanrıların meclisinde ağızdan ağıza zehir zemberek sözler yayıldı.

Gece gündüz karşı çıkan sesimi yükselttim; esenlik tembihledim, telaşa taraf olmadım.

İnsanlar ikinci kez onun göksel imgesini yükselttiler; bu karşı çıkış niçin sürmekte, diye yalvardım.

Tüm aygıtlar kontrol edildi mi? Göklerde Marduk'un çağı gelip erişmedi mi, diye bir kez daha sordum.

Öz oğlum Ningişzidda göğün işaretlerini başka yorumladı; Marduk'un ona yaptığı haksızlığı, kalbinde asla affetmediğini biliyordum.

Enlil'in Dünya'da doğan oğlu Nannar da merhamet etmedi. Kuzey şehrindeki tapınağımı Marduk kendine mesken edindi, dedi.

Enlil'in en küçük oğlu İşkur cezalandırılma talep etti; topraklarımdaki halkı kendi peşinden gelmeye zorladı, dedi.

Nannar'ın oğlu Utu'nun gazabı Marduk'un oğlu Nabu'ya yönelmişti: Göksel Arabalar Yerini ele geçirmeyi denedi!

Utu'nun ikizi İnanna hepsinden çok öfkeliydi; sevdiceği Dumuzi'yi öldürdüğü için hala Marduk'un

cezalandırılmasını talep ediyordu.

Tanrıların ve insanların anası Ninharsag bakışını çevirdi: Marduk niçin burada değil, dedi sadece.

Öz oğlum Gibil karamsarlıkla yanıtladı: Marduk tüm ricaları bir kenara koydu; göklerin işaretlerine göre üstünlüğünü iddia etti!

Ancak silahlarla durdurulabilecek bu Marduk, diye bağırdı Enlil'in ilk oğlu Ninurta.

Gök Arabaların Yerinin korunmasıyla ilgiliydi Utu; Marduk'un eline düşmemeli, dedi.

Aşağı Bölgenin efendisi Nergal vahşice talep etmekteydi: İzin verin de yok etmek için şu eski Dehşet Silahları kullanılsın!

İnanmaz gözlerle öz oğluma baktım: Kardeşin kardeşe karşı dehşet silahlarını kullanmayacağına yalan yere mi yemin etmişti!

Rıza yerine sessizlik vardı.

Sessizliğin içinde Enlil ağzını açtı: Cezalandırılmalı; kötülük yapanlar kanatsız kuşlara döndürülmeli,

Marduk ve Nabu bizi mirasımızdan yoksun ediyor; izin verin de onlar da Gök Arabalar Yerinden yoksun kalsınlar!

O yeri kavurup yok edelim, diye bağırdı Ninurta; Kavuran ben olayım!

Heyecanlanan Nergal ayağa kalkıp bağırdı: Kötülerin şehirleri de altüst edilmeli,

Günahkar şehirleri, izin verin de ben yok edeyim; bırakın adım bundan böyle Yok Edici olsun.

Tarafımızdan oluşturulan Dünyalılara zarar gelmemeli; günahkarların yanında doğrular da yanmamalı, diye gürledim.

Yaratımdaki yardımcım Ninharsag da onayladı; Mesele yalnızca tanrılar arasında çözülmeli, insanlara zarar gelmemeli.

Göksel meskenindeki Anu bu tartışmaları dikkatle dinliyordu.

Kısmetleri belirleyen Anu sesini göksel mekanından işittirdi:

İzin verin de Dehşet Silahları bu defalık kullanılsın, roket gemiler yeri yok edilsin, insanlara kıyılmasın.

Enlil kararı böyle duyurdu: Ninurta, Kavurucu ve Nergal de Yok Edici olsun!

Onlara tanrıların sırrını açıklayacağım; onlara dehşet silahlarının saklandığı yeri göstereceğim.

Biri benim biri onun olan iki oğul, Enlil'in iç odasına çağırıldı. Nergal yanımdan geçerken gözünü kaçırdı.

Heyhat, diyerek sessizce haykırdım; kardeş kardeşi vuracak! Önceki Zamanların tekrarlanması mı vardı kaderde?

Enlil onlara Eski Zamanlara ait bir sırrı açıklıyordu; Dehşet Silahlarını onların ellerine teslim ediyordu!

Dehşetle kaplı bir parlaklığı serbest bıraktılar; dokundukları her şey toz yığınına döndü.

Dünya'da kardeş kardeşe karşı durmayacak, hiçbir bölgeye zarar verilmeyecek, diye yalan yere yemin etmişlerdi.

Yemin bozulmuştu işte, kırılmış kavanoz gibi işe yaramaz parçalara bölünmüştü.

Coşkulu bir neşeyle dolan iki oğul hızlı adımlarla Enlil'in odasından çıktılar, silahlar için yola koyuldular.

Diğer tanrılar şehirlerine geri döndüler; hiçbirinin kendi afetine dair bir önsezisi yoktu!

Şimdi bu, Önceki Zamanların ve Dehşet Silahlarının hikayesidir.

Önceki Zamanlardan önce Başlangıç; Önceki Zamanlardan sonra Eski Zamanlar vardı.

Eski Zamanlarda tanrılar Dünya'ya geldiler ve Dünyalıları oluşturdular.

Önceki Zamanlarda tanrıların hiçbiri Dünya'da değildi, Dünyalılar henüz biçimlendirilmemişti.

Önceki Zamanlarda tanrıların evi kendi gezegenlerindeydi; adı Nibiru'dur.

Büyük bir gezegen, ışıltısı kırmızımsı olan Nibiru, Güneş etrafında uzun bir tur atar.

Bir süre için Nibiru soğukla örtülür; turunun diğer yarısında Güneş onu güçlüce ısıtır.

Nibiru'yu kalın, volkanik patlamalarla sürekli beslenen bir atmosfer sarar.

Bu atmosfer her türden yaşamı destekler; onsuz ancak ölüm olacaktı!

Soğuk döneminde, Nibiru'nun iç ısısını, sürekli yenilenen sıcak bir palto gibi gezegenin çevresinde tutar.

Sıcak döneminde, Nibiru'yu Güneş'in kavurucu ışınlarından kalkan gibi korur.

Yağmurları tam ortasında tutar ve bırakır; gölleri ve dereleri kabartır.

Atmosferimiz yemyeşil bitkileri besler ve korur; sularında ve topraklarında her türden yaşamın fışkırmasına sebep olur.

Çok ama çok uzun çağlar sonrasında bizim türümüz filizlendi; kendi özümüz tarafından üreyecek olan ebedi bir tohum.

Sayımız çoğaldıkça atalarımız Nibiru'nun pek çok bölgesine yayıldı.

Bazıları toprağı sürdü, bazıları dört ayaklı yaratıklara çobanlık etti.

Bazıları dağlarda yaşadı, bazıları evini vadilere kurdu.

Rekabetler oluştu; sınırlara fazla yaklaşanlar oldu; çarpışmalar yaşandı, sopalar silah oldu.

Kabileler halinde toplandı boylar ve sonra iki büyük ulus karşı karşıya geldi.

Kuzey ulusu güney ulusuna karşı silaha sarıldı.

Elde tutulan şeyler fırlatılan füzelere dönüştü; gürleyen ve parlayan silahlar dehşeti artırdı.

Uzun ve şiddetli bir savaş tüm gezegeni sardı; kardeş kardeşe karşı yığılıp birikti.

Hem kuzeyde hem güneyde ölüm ve yıkım vardı.

Pek çok tur boyunca diyarda yıkım hüküm sürdü; tüm yaşam sönmüştü.

Sonra bir ateşkes ilan edildi; sonra barış görüşmeleri başladı.

Milletler birleşsin, dedi elçiler birbirlerine:

Nibiru'nun tahtında bir kişi olsun, herkese hükmedecek bir kral.

Kuzeyden veya güneyden olsun ve kurayla belirlensin, en üstün olacak bir kral.

Kuzeyden olursa eğer, yanı başında eşidi olacak kraliçesini güneyden eş olarak alsın.

Güneyden seçildiyse eğer kurayla, eşi kuzeyden bir kadın ola.

Karı koca olsunlar ve tek beden oluştursunlar.

İlk doğan oğulları tahtın varisi olsun; böylece birleşmiş bir hanedan kurulup Nibiru üstünde sonsuza dek birlik kurula!

Yıkıntıların tam ortasında başladı barış. Kuzey ve güney evlilik bağıyla birleşti.

Kraliyet tahtı bir bedende birleşti, kesintisiz bir krallık silsilesi kuruldu!

Barışın sağlanmasından sonraki ilk kral, kuzeyin bir savaşçısı, yiğit bir komutandı.

Dürüst ve adil kurayla seçildi; birlik ilanı kabul edildi.

Meskeni için muhteşem bir şehir kurdu; adı Agade'ydi, Birlik anlamına.

Saltanatı için ona bir kraliyet unvanı bahşedildi; An'dı bu, Göksel Olan anlamına.

Zor kullanarak tüm topraklarda düzeni tekrar sağladı; yasalar ve kurallar ilan etti.

Her bir ülke için valiler atadı; onların ilk işi yeniden inşa ve tarıma elverişli hale getirmekti.

Kraliyet yıllıklarında ondan şöyle söz edilmişti: Ülkeleri birleştiren, Nibiru'da barışı sağlayan An.

Yeni bir şehir inşa etti; kanalları onardı; halka gıda sağladı, topraklarda bereket vardı.

Eş olarak kendine güneyden bir kız seçti; hem sevgisi hem de savaşçılığıyla ünlenmişti kız.

An.Tu idi kraliyet unvanı; An'ın Eşi Olan Önder. Bu ad ona pek akıllıca verilmişti.

An'a üç oğul ve bir kız doğurdu. İlk oğluna An.Ki adını verdi; An Sayesinde Sağlam Bir Temel anlamına.

Oğul tahtta yalnız oturakaldı; eş seçimi iki kez ertelendi.

Onun hükümdarlığında saraya cariyeler getirildi; bir oğul sahibi olamadı.

Böyle başlayan hanedan, Anki'nin ölümüyle kesintiye uğradı; kurala göre tahta çıkacak bir evladı yoktu.

İlk oğul olmasa da ortanca oğul Yasal Varis ilan edildi.

Üç erkek kardeşten biriydi, gençliğinden beri annesi ona sevgiyle, Ortada Olan anlamına İb derdi.

Kraliyet yıllıklarına göre ona An.İb dendi: Krallıkta göksel, nesillerde ise An'ın Oğlu olan anlamına.

Babası An'ın ardından Nibiru tahtına çıktı; sayarsak, tahta çıkan üçüncü kraldı.

Küçük kardeşinin kızını kendine eş seçti. Ona Nin.İb denildi, İb'in Hanımı.

Anib'in Ninib'ten bir oğlu oldu; tahtın varisi oydu, sayarsak

kralların dördüncüsü.

Kraliyet unvanının An.Şar.Gal adıyla bilinmesini istedi; An'ın Prensi Prenslerin En Büyüğüdür anlamına.

Üvey kız kardeşi olan eşi Ki.Şar.Gal ise eşit biçimde adlandırılmıştı.

Bilgi ve anlayış kralın başlıca hırsıydı; göğün usullerini büyük bir gayretle inceledi.

Nibiru'nun büyük turunu araştırdı; uzunluğunun bir Şar olduğunu sabitledi.

Nibiru'nun bir yılıydı bu ölçü; kraliyet saltanatları bununla sayılıp kaydedilecekti.

Şar'ı on kısma ayırdı; bundan böyle kutlanacak iki bayram ilan etti.

Güneş'in çevresine en yakın olunduğunda sıcaklık bayramı kutlanacaktı.

Nibiru en uzaktaki köşesine vardığında, soğukluk bayramı duyurulacaktı.

Kabilelerin ve ulusların tüm eski bayramlarının yerine, halkı birleştiren iki bayram tesis edildi.

Karı kocanın, oğullar ve kızların kanunlarını belirledi.

Tüm ülke için ilk kabilelerin göreneklerini ilan etti.

Savaşlardan dolayı erkeklerin sayısı azalmış, kadınlar çoğunlukta kalmıştı.

Bir erkeğin bilmek için birden fazla kadın alabileceğini ilan etti.

Kanuna göre, resmi eş olarak tek bir eş seçilecek ve İlk Hanım olarak anılacaktı.

Kanuna göre, ilk doğan erkek evlat babasının ardılıydı.

Bu kanunlara göre, kısa süre sonra akıllar karıştı; eğer İlk Oğul İlk Hanımdan doğmadıysa,

Ama sonrasında İlk Hanım bir oğul, kanuna göre Yasal Varis

olacak bir erkek doğurduysa,

Tahta kim çıkacaktı? Şar sayısına göre ilk doğan erkek evlat mı? İlk Hanımdan doğan erkek evlat mı?

İlk Oğul mu? Yasal Varis mi? Mirası kim alacaktı? Ardılı kim olacaktı?

Anşargal'in saltanatı sırasında, Kişargal İlk Hanım olarak ilan edildi. Kralın üvey kız kardeşlerinden biriydi.

Anşargal'in saltanatı sırasında, cariyeler saraya tekrar getirildi.

Cariyeler de oğullar ve kızlar doğurdular krala.

Birinden doğan oğul ilk doğandı; İlk Oğul bir cariyeden doğmuştu.

Ardından Kişargal bir oğlan doğurdu. Kanuna göre Yasal Varis oydu; İlk Oğul değil.

Sarayda Kişargal'in öfkeyle bağıran sesi yükseldi:

Kurallar gereği bir İlk Hanımdan doğmuş olan oğlum ardıllıktan men edilecekse,

Çifte tohum ihmal edilmeye!

Farklı annelerden doğmuş olsak da kral ve ben aynı babanın çocuklarıyız,

Bu nedenle oğlum, babamız Anib'in çifte tohumunu taşımaktadır!

Tohumun Kanunu bundan böyle Eşlik Kanunundan üstün gele!

Bundan böyle, bir üvey kız kardeşten bir oğul ne zaman doğarsa doğsun, diğer tüm oğullardan üstün tutulsun ardıllıkta!

Anşargal derinden düşünüp Tohumun Kanununa iltimas geçip benimsedi:

Bununla eşler ve cariyelerden, evlenmeler ve boşanmalardan doğan akıl karışıklığından kaçınılacaktı.

Mecliste, kraliyet danışmanları ardıllık için Tohumun Kanununu benimsediler.

Kralın emriyle, yazıcılar bu emri kayda geçirdiler.

Böylece, Tohumun Kanununa göre tahta çıkacak bir sonraki kral ilan edilmiş oldu.

Ona kraliyet unvanı olarak An.Şar denildi. Tahta çıkan beşinci kraldı.

Şimdi bu, Anşar'ın saltanatının ve onu izleyen kralların hikayesidir.

Kanun değişince, diğer prensler rıza gösterdiler. Söylendiler ama başkaldırmadılar.

Anşar eş olarak kendine üvey kız kardeşini aldı. Onu İlk Hanım yaptı; Ki.Şar adıyla anılacaktı.

Böylece hanedan bu kanunla devam etti.

Aşar'ın saltanatında tarlaların ürünleri zayıfladı, meyveler ve tahılların bereketi azaldı.

Turdan tura Güneş'e yaklaştıkça sıcaklık arttı; uzaktaki meskende serinlik daha çok keskindi.

Tahtın kenti Agade'de kral, anlayışı büyük olanları biraraya topladı.

Bilgisi büyük olan eğitimli alimlere sorgulamaları emredildi.

Ülkeyi ve toprağı incelediler, gölleri ve dereleri sınadılar.

Daha önce de olmuş, diyerek yanıtladı bazısı: Geçmişte de Nibiru ya daha soğumuş ya daha da ısınmıştı,

Nibiru'nun turunda bir kader yer etmişti!

Turu gözlemleyen diğer bilgililer, Nibiru'nun kaderini suçlamayı düşünmediler.

Bulduklarına göre, atmosferde bir bozulma meydana gelmişti.

Atmosferin ceddi olan yanardağlar daha az duman püskürtüyordu!

Nibiru'nun havası incelmişti; koruyucu kalkan güçten düşüp zayıflamıştı!

Anşar ve Kişar'ın saltanatında, tarlalara hastalık musallat oldu, ne kadar uğraştılarsa da boşuna.

Onların oğlu En.Şar geçti tahta sonra; hanedanı altıncı kralıydı.

Adı geliyordu Şar'ın Azametli Efendisi anlamına.

Büyük anlayışla doğmuştu, çokça öğrenip çokça bilgiler edinmişti.

Belalara çare bulmanın yollarını aradı; Nibiru'nun göksel turunu epey inceledi.

Çizdiği ilmek içinde, Güneş ailesinin beş üyesini, göz kamaştırıcı güzellikteki o gezegenleri kucaklıyordu.

Belalara çare bulmak için Enşar bunların atmosferlerini inceletti.

Her birine birer ad verip atalarını onurlandırdı; onları göksel çiftler gibi düşünmüştü.

Karşılaşılan ilk ikisine, ikizleri andıran gezegenlere An ve Antu dedi.

Nibiru'nun turunun ötesinde boyutları en büyük olan Anşar ve Kişar vardı.

Diğerlerinin arasında bir haberci gibi dolaşana Gaga dendi; bazen karşılaşıyordu Nibiru ilk bununla.

Güneş'in etrafında dolanıp da Nibiru'yu selamlayanların hepsi beş taneydi.

Bunların ötesinde, sanki bir sınırmışçasına, Dövülmüş Bilezik dönmekteydi Güneş'in etrafında;

Göğün felaketle dolu yasak bölgesinin muhafızıymış gibi onu korumaktaydı.

Güneş'in diğer çocuklarının sayısı dörttü ve bilezik onların davetsiz misafirlere karşı kalkanıydı.

Enşar karşılamaya çıkan beşlinin atmosferlerini incelemeye koyuldu.

Tekrarlayan turlarda, Nibiru'nun beş ilmeği boyunca bunlar dikkatle tarandı.

Ne tür atmosfere sahip oldukları gözlemlenip gök arabalarıyla yoğun biçimde incelendi.

Bulgular akıllar durgunluk verdi, keşifler akılları karıştırdı.

Turdan tura Nibiru'nun atmosferindeki bozulma daha çok kötüledi.

Bilgililerin meclislerinde çareler arzuyla tartışıldı; yarayı sarmanın yolları aceleyle gözden geçirildi.

Gezegeni kucaklayacak yeni bir kalkana girişildi; yukarı fırlatılanların hepsi aşağıya, yere indi.

Bilgililerin meclislerinde, püsküren yanardağlar incelendi.

Atmosfer püsküren yanardağlarla oluşmuştu; yarası ise onların püskürmesinin zayıflamasıyla ortaya çıkmıştı.

Yeni püskürmeleri teşvik edecek şeyler icat edelim, volkanların tekrar kusmasını sağlayalım, diyordu bir grup alim.

Bu işin nasıl yapılacağına, püskürmenin hangi araçla sağlanacağına dair hiçbiri krala bilgi veremedi.

Enşar'ın saltanatı sırasında göklerdeki gedik daha da büyüdü.

Yağmurlar durdu; rüzgar daha sert esti, pınarlardan derinlerden çıkıp yükselmediler.

Topraklarda bir lanet vardı; anaların memeleri kurumuştu.

Sarayda huzursuzluk vardı; lanet orada da tutunmuştu.

Enşar İlk Hanım olarak kendine, Tohumun Kanununun emrettiği gibi bir üvey kız kardeş seçti.

Nin.Şar dendi ona, Şarların Hanımı. Bir oğul doğuramadı.

Bir cariyeden doğdu Enşar'ın oğlu; İlk Oğul oydu.

İlk Hanımı ve üvey kız kardeşi Ninşar'dan bir oğlu olamadı.

Ardıllık Kanununa göre, cariyenin oğlu tahta çıktı; saltanatın yedinci kralıydı.

Kraliyet unvanı Du.Uru idi; Konutta Biçimlenmiş Olan anlamına.

Gerçekten, sarayda değil de Cariyeler Konutunda düşmüştü rahme.

Duuru eş olarak kendine gençliğinden beri sevdiği bir kızı aldı; İlk Hanım tohumdan dolayı değil, aşktan dolayı seçilmişti.

Kraliyet unvanı Da.Uru oldu; Yanımda Olan Kadın'dı anlamı.

Sarayda akıllar çok karıştı. Oğullar varis, eşler üvey kız kardeş değillerdi.

Ülkede ıstırap artıyordu. Tarlalar bereketi unuttu, halk arasında doğurganlık azaldı.

Sarayda da bereket yoktu; ne oğullar ne kızlar doğuyordu.

An'ın tohumundan olma yedi hükümdar gelip geçmiş ama sonra onun tahttaki tohumu kurumuştu.

Dauru sarayın girişinde bir çocuk buldu; onu oğlu olarak kucakladı.

Sonunda Duuru da onu oğul benimsedi; onu Yasal Varis ilan etti ve ona Lahma denildi, Kuruluk anlamına.

Sarayda prensler homurdanmakta; Danışmanlar Meclisi şikayet etmektedir.

Sonunda Lahma tahta çıktı; An'ın tohumundan değildi ama sekizinci kral oldu.

Eğitimlilerin meclislerinde, gediği iyileştirmek için iki öneride bulunmaktaydı:

Biri, adı altın olan bir metal kullanmaktı. Nibiru üstünde bu metal çok azdı; Dövülmüş Bileziğin iç kısmında ise çok bol.

En ince toz haline gelene dek dövülebilen tek maddeydi bu; göğün yükseklerine ulaştırılınca havada asılı kalabilecekti.

Böylece gedik tekrar tekrar doldurmalar ile kapanacak, daha iyi koruyacaktı.

Gök sandalları inşa edile, göksel bir filo altını Nibiru'ya getire!

Diğerleri ise Dehşet Silahları oluşturalım, diyorlardı; yeri sarsıp gevşetecek, dağları ayırıp parçalayacak silahlar,

Füzelerle yanardağlara saldıralım, ataletlerini harekete geçirelim ki püskürmeleri arta,

Atmosfer yenilene, gedik ortadan kaybola!

Lahma karar veremeyecek kadar güçsüzdü; hangisini seçeceğini bilemiyordu.

Nibiru bir tur tamamladı, Nibiru iki şar saymaya devam etti.

Tarlalardaki bela azalmadı. Yanardağların püskürmesi atmosferi onarmadı.

Üçüncü Şar geçti, dördüncü sayılıyordu. Altın elde edilmemişti.

Ülkede çekişme çoğaldı; yiyecek ve su azalmıştı.

Ülkede birlik bozuldu; suçlamalar giderek arttı.

Saraya alimler gidip geliyorlardı; danışmanlar durmaksızın içeri girip dışarı çıkmaktaydı.

Kral onların sözlerine kulak asmadı; adı Lahama olan karısını dinliyordu sadece.

Kader buysa, demişti kadın, Her Şeyin Büyük Yaratıcısına yalvarıp yakaralım. Tek umut yalvarıp yakarmakta, eyleme geçmekte değil!

Sarayda prensler huzursuzlanıyor, suçlamalarını krala yöneltiyorlardı:

Çare yerine daha büyük felaketleri çağırıyor akılsızca, mantıksızca!

Eski depolardan çıkartıldı silahlar; en çok konuşulan şeydi isyan.

Silaha ilk sarılan kişi saraydaki bir prensti.

Vaatlerde bulunup diğer prensleri de kışkırttı; adı Alalu'ydu.

Lahma kral olmasın artık, diye bağırdı. Kararsızlığın yerine geçsin karar!

Gelin kralın güvenini sarsalım mekanında; tahtı bırakmasını sağlayalım!

Prensler onun sözlerine kulak verip sarayın kapısına koşturdular;

Taht odasına, onun yasaklanmış girişine üşüşen sular gibi saldırdılar.

Kral sarayın kulesine kaçtı; Alalu onun peşine düştü.

Kulede bir çarpışma yaşandı ve Lahma kuleden düşüp öldü.

Lahma yok artık, diye bağırdı Alalu. Coşku ve neşeyle ilan etti; kral öldü!

Taht odasına koşturan Alalu tahta kendisi kuruldu.

Hakkı ya da meclis kararı olmaksızın, kendini kral ilan etti.

Ülkede birlik kaybolmuştu; bazıları Lahma'nın ölümüne sevindi, bazıları Alalu'nun ettiğine üzüldü.

Şimdi bu, Alalu'nun krallığının ve Dünya'ya gidişin hikayesidir:

Ülkede birlik kaybolmuştu; krallık konusunda pek çok kişi zarar görmüştü.

Sarayda prensler çalkalanmakta; mecliste danışmanlar üzgündü.

An'dan başlayarak tahta çıkmıştı ardıllar, babadan oğula sürmüştü bu;

Sekizinci olan Lahma bile evlat edinilmiş bir oğul ilan edilmişti.

Alalu da kimdi? Yasal Varis miydi, İlk Oğul muydu?

Hangi hakla el koymuştu, kral katili değil miydi o?

Yargılayan Yedilerin huzuruna çağırıldı Alalu; kısmeti orada ele alınacaktı.

Yargılayan Yedilerin huzurunda Alalu savunmasına şöyle başladı:

Ne Yasal Varis ne de İlk Oğul olsa da, aslında kral tohumundandı o!

Anşargal'e dayanır soyum, diye iddia etti yargıçların huzurunda.

Atam onun bir cariyeden doğan oğluydı; adı Alam'dı.

Şarlar hesabında Alam İlk Oğul idi; taht ona aitti.

Gebe kalan kraliçe onun haklarını bir kenara attı!

Tohumun Kanununu çıkarıverdi hiç yoktan, kendi oğluna krallık sağladı.

Alam'ı krallıktan etti; onun yerine bunu oğluna bağışladı.

Alam'ın süregelen soyundanım ben; Anşargal'in tohumu benim içimde!

Yargılayan Yediler, Alalu'nun sözlerini dikkatle dinlediler.

Meseleyi Danışmanlar Meclisine aktardılar ki, hakikat mi uydurma mı kesinleşsin.

Kayıtlar Evinden çıkartılan kraliyet yıllıkları getirilip büyük bir dikkatle okundu.

İlk kraliyet çifti An ve Antu idi; üç oğulları vardı, hiç kızları olmamıştı.

İlk Oğul Anki idi; tahtta iken ölmüş ve çocuğu olmamıştı.

Onun yerine ortanca oğul tahta çıkmıştı; Anib'ti adı.

Anşargal onun İlk Oğluydu; tahta çıkmıştı.

Onun ardından İlk Oğulun tahta çıkması kuralı sürmedi;

Ardıllık Kanununun yerini Tohumun Kanunu aldı.

Bir cariyenin oğluydu İlk Oğul; Tohumun Kanununa göre krallıktan mahrum edilmişti.

Krallık Kişargal'in oğluna bahşedildi; kralın üvey kız kardeşiydi, işte buydu sebebi.

Cariyenin oğlundan, İlk Oğuldan söz etmiyordu yıllıklar.

Onun soyundanım ben, diye haykırdı Alalu danışmanlara.

Ardıllık Kanununa göre krallık ona aitti; Ardıllık Kanununa göre krallık şimdi benim hakkım!

Kuşkulu danışmanlar Alalu'dan bir hakikat yemini etmesini istediler.

Alalu ölüsü dirisi üstüne yemin etti; meclis onu artık kral görmekteydi.

Yaşlıları çağırdılar, prensleri topladılar; onların huzurunda kararı açıkladılar.

Prensler arasından genç bir prens öne çıktı; krallık hakkında birkaç şey söylemek istiyordu.

Ardıllık yeniden gözden geçirilmeli, dedi toplananlara.

Ne İlk Oğul ne de bir kraliçeden doğan oğul olsam da, saf bir tohumdan geliyorum:

An'ın özü içimde korundu, hiçbir cariye onu sulandırmadı!

Danışmanlar onun sözlerini hayretler içinde dinliyorlardı; genç prens toplananlara biraz daha yaklaştı.

Ona adını sordular. Anu'dur; büyükbabam An'ın adı verilmiştir bana!

Onun şeceresini soruşturdular ve o da onlara An'ın üç oğlu olduğunu hatırlattı:

Anki, İlk Oğuldu; oğlu veya kızı olamadan öldü.

Anib, ortanca oğuldu; Anki'nin yerine tahta çıktı.

Anib, küçük kardeşinin kızını eş almıştı; onlardan beridir süren soy yıllıklara kaydedilmişti.

An ve Antu'dan, en saf tohumlardan birinden doğan bu en küçük oğul kimdi?

Danışmanlar merakla birbirlerine baktılar.

Enuru idi adı, diye bildirdi Anu onlara; o benim atamdı!

Eşi Ninuru onun üvey kız kardeşiydi; oğlu ise İlk Oğul; adını Enama koydular.

Onun eşi de üvey kız kardeşiydi; tohum ve ardıllık kanunlarına göre Enama'ya bir oğul doğurdu.

Nesiller işte bu saf soydan, kanuna ve tohuma göre kusursuz olan soydan geldiler!

Ana babam bana atamız An'ın adını onurlandırarak Anu ismini verdiler;

Tahttan azledildik ama An'ın saf tohumundan azledilmedik!

Pek çok danışman, kral Anu ola, diye bağırıştı. Alalu azledile!

Diğerleri ise ihtiyatlı olalım, dediler: Çekişmeyi önleyelim, birliği bozmayalım!

Alalu'yu huzura çağırıp keşfedilenleri anlattılar.

Alalu, prens Anu'ya kucaklayan kolunu uzattı ve Anu'ya şöyle dedi:

Farklı evlatlardan gelse de soylarımız, tek bir atadan geliyoruz;

Birlikte esenlik içinde yaşayalım ki bolluk bereket Nibiru'ya dönsün!

Ben tahtta kalayım, sen de ardılım ol!

Sonra meclise seslendi: Anu veliaht olsun, izin verin de ardılım olsun!

Oğlu kızımı eş alsın, ardıllık birleşsin!

Anu meclisin önünde saygıyla eğilip toplananlara şunu açıkladı:

Alalu'nun sakisi olacağım; bekleyen ardılı olacağım; oğullarımdan biri onun kızlarından birini gelin seçecek.

Meclisin kararı buydu; kraliyet yıllıklarına böyle yazıldı.

Alalu işte bu şekilde tahtta kaldı.

Bilgeleri, alimleri ve komutanları toplayıp onlara danıştı; karar vermek için çok bilgi derledi.

Gök sandalları inşa edile, diye karar verdi; Dövülmüş Bilezik içinde altın aranacaktı.

Sandallar parçalanıp ezildi Dövülmüş Bilezik içinde; hiçbiri geri dönmedi.

Dehşet Silahları Nibiru'nun derinliklerini kesip aça, yanardağlar tekrar patlaya, diye emretti gene.

Göğe çıkan arabalar Dehşet Silahlarıyla donatıldı; göklerden atılan dehşet füzeleri yanardağlara çarptı.

Büyük parıltılar gök gürültüleriyle patladıklarında dağlar sallandı, vadiler titredi.

Ülkede pek çoktu sevinenler; bolluk bereket beklentisi vardı.

Sarayda Anu, Alalu'nun sakisiydi.

Alalu'nun ayaklarına kapanmakta, içki kadehini Alalu'nun eline vermekteydi.

Alalu kraldı; Anu'ya bir hizmetkar gibi davranıyordu.

Ülkede azaldı sevinenler; yağmurlar hala gelmemiş, rüzgar sertleşir olmuştu.

Yanardağların püskürmeleri çoğalmadı, atmosferdeki gedik kapanmadı.

Göklerde Nibiru turlayarak rotasında devam etti; turdan tura sıcaklık ve soğukluk giderek dayanılmaz oldu.

Nibiru halkı krallarına hürmet etmez oldular; rahatlama sağlayacağına sefil etmişti onları!

Alalu tahtında kaldı.

Prensler arasında önde geleni, güçlü ve bilge Anu onun huzurunda duruyordu.

Alalu'nun ayaklarına kapanıyor, içki kadehini Alalu'nun eline veriyordu.

Dokuz sayılan dönem boyunca Alalu, Nibiru'da kral oldu.

Dokuzuncu şarda Anu, Alalu'ya savaş açtı.

Çıplak, silahsız, yumruk yumruğa meydan okudu Alalu'ya. Kazanan kral olsun, dedi Anu.

Meydanın ortasında birbirleriyle boğuştular; kapıların söveleri ve duvarlar sallandı.

Alalu diz büktü; yüz üstü yere kapaklandı.

Alalu bu dövüşten yenik çıktı; Anu alkışlanarak kral ilan edildi.

Anu konvoy eşliğinde saraya doğru götürülürken; Alalu saraya dönmedi.

Kalabalıkların arasından gizlice uzaklaştı; Lahma gibi ölmekten korkuyordu.

Hiç kimsenin haberi olmaksızın, gök arabaların yerine seğirtti hızla.

Füze fırlatan bir arabaya tırmandı Alalu ve kapağını ardından kapadı.

Ön kısımdaki odaya girdi ve komutanın yerine yerleşti.

Yolu–Gösteren'i aydınlattı; odaya mavimsi bir parıltı dolarken

Ateş Taşlarını karıştırdı; uğultuları bir müzik gibi büyüleyiciydi.

Arabanın Büyük Fişeğini canlandırdı; kırmızımsı bir parlaklık yaymaktaydı.

Hiç kimsenin haberi olmaksızın, Alalu gökgeminin içinde Nibiru'dan kaçtı.

Alalu rotasını kar renkli Dünya'ya çevirdi; Başlangıca ait bir sır sebebiyle seçmişti bu hedefi.

İkinci Tabletin Özeti

Alalu'nun nükleer silahlarla donanmış uzay aracıyla uçuşu

Rotasını Ki'ye, yedinci gezegene (Dünya) çevirir

Niçin Dünya'da altın bulmayı ummaktadır

Güneş Sisteminin kozmogoni; Tiamat'ın suyu ve altını

Nibiru'nun dış uzaydan gelip ortaya çıkışı

Göksel Savaş ve Tiamat'ın parçalanması

Tiamat'ın bir yarısı olan Dünya ondan sularını ve altını miras alır

Tiamat'ın ana uydusu Kingu, Dünya'nın Ay'ı haline gelir

Nibiru'nun kaderi sonsuza dek Güneş'in etrafında dönmektir

Alalu'nun gelişi ve Dünya'ya inişi

Altın bulan Alalu, Nibiru'nun kısmetini ellerinde tutmaktadır

Babil döneminden kalan bir Göksel Savaş betimlemesi

İKİNCİ TABLET

Alalu rotasını kar renkli Dünya'ya çevirdi; Başlangıca ait bir sır sebebiyle seçmişti bu hedefi.

Yasaklanmış bölgelerden, daha önce hiç kimsenin gitmediği yerlerden geçti Alalu.

Hiç kimse Dövülmüş Bilezik'ten geçmeye kalkışmamıştı.

Başlangıç'tan kalmış bir sır belirlemişti Alalu'nun rotasını.

Nibiru'nun kısmeti avuçlarındaydı; krallığını külli hale getirecek bir plan!

Nibiru'da kalsa sürgün kesindi; orada göze aldığı ölümün ta kendisi olurdu.

Planına göre, tek tehlike yolculuktaydı; ödülü ise başarının sonsuz zaferi olacaktı!

Bir kartal gibi süzülen Alalu gökleri taradı; aşağıda, Nibiru boşlukta asılı bir toptu.

Şekli büyüleyiciydi; ışıltısı çevresini saran gökleri süslemekteydi.

Ölçüsü muazzamdı; püskürmeleri uzakları aydınlatıyordu.

Yaşamı destekleyen, rengi kırmızılık olan örtüsü

çalkantılı bir deniz gibiydi.

Tam ortasında ise o gedik, kararmış bir yara gibi, çok belirgin.

Tekrar aşağıya baktı; geniş yarık küçük bir küvete dönüştü.

Tekrar aşağıya baktı; Nibiru'nun büyük topu küçük bir meyveye dönüştü.

Bir daha baktığında Nibiru o geniş karanlık denizde gözden kayboldu.

Pişmanlık Alalu'nun kalbini avucuna aldı, korkunun elleri arasında kaldı; kararı tereddüde dönüştü.

Alalu durup kalmayı düşündü, sonra cüretten kararlılığa geri döndü.

Araba yüz lig gitti, bin lig gitti, on bin lig gitti ve hala yolculuk etmekteydi.

Engin göklerde karanlık en koyusundandı; çok uzaklarda, uzak yıldızlar gözlerini kırpıyordu.

Daha pek çok lig yol aldı Alalu, derken büyük mutluluk veren bir sahne ilişti gözüne:

Göklerin geniş boşluğunda, göksel varlıkların elçisi selamlıyordu onu!

Küçük Gaga, Yolu Gösteren; kendi tutuyla Alalu'yu selamlıyordu, ona hoşgeldin diyerek yol açıyordu.

Eğimli bir yürüyüşle, göksel varlık Antu'nun önünden ve ardından yolculuk etmekti onun kaderi.

Öne bakan, geriye bakan iki ön yüzle donatılmıştı.

İlk önce onun görünüp selamlaması, Alalu'ya iyi bir alamet gibi göründü hemen;

Göksel tanrılar tarafından iyi karşılanmıştı! Böyle yorumlamıştı.

Alalu arabasıyla izledi Gaga'nın yolunu; göklerin ikinci tanrısına doğru götürüyordu onu.

Kısa süre sonra Antu, adı kral Enşar tarafından verilmiş olan

göksel varlık derin karanlıkta giderek büyür oldu.
Rengi, duru suların mavisiydi; Yukarı Suların başlangıcıydı o.
Bu manzaranın güzelliği Alalu'yu büyüledi; onun uzağından yoluna devam etti.
İyice ötelerde Antu'nun eşi ışıldamaya başladı; boyutu Antu'nunkine eşti,
Eşinin dublesiydi ama An yeşilimsi maviliğiyle ayırt ediliyordu.
Göz kamaştıran bir ordu onu çevreliyordu; sağlam zeminler sağlıyorlardı.
Bu iki göksel varlığa güç veda etti Alalu; Gaga'nın yolu hala fark ediliyordu.
Eski efendisine, bir zamanlar danışmanlık yaptığı göksel varlığa giden yolu gösteriyordu.
Göklerin Önde Gelen Prensine, Anşar'a doğru dönüyordu rota.
Anşar'ın tuzağa düşüren çekimini arabanın hızlanmasından anlıyordu Alalu.
Arabayı göz kamaştıran parlak halkalarıyla büyülüyordu!
Alalu derhal bakışını öte yana çevirdi; Yolu Gösteren kudretiyle onun dikkatini dağıttı.
O sırada ona en dehşetli manzara görünüverdi: Çok uzak göklerde, ailenin parlak yıldızı seçiliyordu!
Bu keşfin ardından en korkutucu manzara geldi:
Onun kaderinde dev bir canavar dolanıyordu; Güneş'in üstüne koyulaşan bir gölge düşüren Kişar, yaratıcısını yutuverdi!
Korkutucu bir olaydı bu; kötüye alamet, diye düşündü Alalu.
Dev Kişar, Sert Gezegenlerin önde geleni; boyutu çok etkileyiciydi.
Burgaçlanan fırtınalar örtüyordu yüzünü; aralarında renkli lekeler hareket ediyordu;
Bazısı çok hızla bazısı yavaşça dolanan sayılamayacak kadar

kalabalık bir ordu, göksel tanrıyı çevreliyordu.

Yolları düzensizdi; öteye beriye kayıveriyorlardı.

Kişar kendi başına bir efsun yaymaktaydı; ilahi şimşekler fırlatmaktaydı.

Alalu ona bakarken rotası bozuluverdi birden,

Yönü şaştı, işleri karıştı.

Derken derinlikteki karanlık dağılmaya başladı ve Kişar kaderine göre turlamaya devam etti.

Yavaşça hareket ederken, parlayan Güneş'in üstünden kaldırdı peçesini; Başlangıçtan Beri Bir Olan tam olarak çıktı ortaya.

Alalu'nun kalbini dolduran neşe çok sürmedi.

Beşinci gezegenin ötesinde en büyük tehlike pusudaydı; çok iyi biliyordu bunu.

Hemen ileride Dövülmüş Bilezik hükmetmekteydi; yıkıp tahrip etmek için beklemekteydi!

Kayalardan ve iri taşlardan biraraya getirilip dövülmüşlerdi; anasız yetimler gibi bir araya gelmişlerdi.

İleri geri kayıp kıpırdanarak, geçmişte kalmış bir kaderi izliyorlardı.

Yaptıkları iğrençti; tek usulleri bela çıkarmaktı.

Ava çıkmış aslanlar gibi parçalayıp yutmuşlardı Nibiru'nun mürettebatsız arabalarını,

Hayatta kalmak için gereken o değerli altının çıkartılıp taşınmasını reddetmişlerdi.

Alalu'nun arabası önünü ardını düşünmeden Dövülmüş Bileziğe doğru,

Yakın dövüşen vahşi kayalarla yüzleşmeye gidiyordu cesurca.

Alalu arabasındaki Ateş Taşlarını daha güçlü biçimde karıştırdı.

Yolu Göstereni titremeyen ellerle yönlendirdi.

Uğursuz koca kayalar savaşta düşmana saldırırcasına arabaya doğru atıldılar.

Arabadan ölüm saçan bir füzeyi yolladı Alalu onlara doğru.

Ardından düşmana dehşet silahlarından bir tane, bir tane daha fırlattı.

Koca kayalar korkmuş savaşçılar gibi dönüp kaçıldılar; Alalu'ya bir yol açtılar.

Büyü yapılmışçasına açıldı Dövülmüş Bilezik, krala açılan bir kapı gibi.

Karanlık derinlikte Alalu gökleri kolayca görebildi ki,

Bileziğin vahşiliği yenememişti onu, uçuşu sona ermemişti!

Uzakta, Güneş'in alevli topu parlaklığını ta uzaklara yollamakta;

Alalu'ya doğru iyi karşılayan ışınlar yaymaktaydı.

Onun önünde, rotasını turlayan kızıl kahverengi bir gezegen vardı; hesaba göre altıncı göksel varlıktı bu.

Alalu ancak bir göz atabildi buna: Kaderi olan rotada hızla hareket ederken Alalu'nun yolundan çekiliverdi.

Derken kar renkli Dünya göründü; göksel hesaba göre yedinci.

Alalu rotasını bu gezegene çevirdi, o davetkar hedefe.

Nibiru'dan daha küçük, cezbedici bir top, cezbedici ağı Nibiru'nunkinden zayıftı.

Atmosferi Nibiru'nunkinden inceydi; içindeki bulutlar girdaplanarak dönüyorlardı.

Aşağıda, Dünya üç bölgeye ayrılmıştı:

Tepesi ve dibi kar beyazı, arası mavi ve kahverengi.

Alalu arabanın durduran kanatlarını beceriyle sardı ki Dünya'nın topunun çevresinde dönebilsin.

Orta bölgedeki kuru toprakları ve sulu okyanusları ayırt edebiliyordu artık.

Nüfuz Eden Işın'ı aşağıya yöneltti ki Dünya'nın iç kısımlarını tarayıp saptasın.

Buldum onu, diye coşkuyla bağırdı:

Altın, çok miktarda altın belirtiyordu ışın; koyu renkli bölgenin altında ve de sularda da!

Kalbi heyecanla atan Alalu bir karara varmak için düşünmeliydi:

Arabasını kuru toprak üstüne indirerek çakılmayı göze alıp mı ölecekti?

Rotasını sulara çevirerek batıp yok olmayı mı göze alacaktı?

O çok değerli altının kaşifi olmak için hangi yolla kalacaktı hayatta?

Kartal'ın koltuğunda Alalu hiç kıpırdamıyordu; kısmetin ellerine teslim etmişti arabayı.

Dünya'nın çeken ağına tam olarak yakalanan araba daha da hızlanmıştı.

Açık kanatları ışıldamaya başladı; Dünya'nın atmosferi bir fırın gibiydi.

Derken araba sallandı, incitici bir gök gürültüsü yaydı.

Aniden yere çakıldı araba, aynı anilikle duruverdi her şey birden.

Sallantıdan sersemlemiş, çakılmadan dolayı bayılmış olan Alalu hiç kıpırdamıyordu.

Sonra gözleri aralandı ve hala yaşadığını anladı;

Altın gezegenine inmişti zaferle.

Şimdi bu, Dünya ve onun altınının hikayesidir:

Başlangıcın ve göksel tanrıların nasıl yaratıldıklarının hikayesidir.

Başlangıçta,
Yükseklerde göksel tanrılar henüz isimlendirilmemişken
Ve aşağıda Ki, Sağlam Zemin henüz çağırılmamışken,
Apsu, onların İlksel Vücuda Getiricisi, boşlukta tek başına mevcuttu.
Yukarının yükseklerinde göksel tanrılar henüz yaratılmamıştı,
Aşağının sularında göksel tanrılar henüz ortaya çıkmamıştı.
Yukarıda ve Aşağıda, tanrıların hiçbiri vücuda gelmemişti; hiçbirinin adı yoktu, kaderleri belirlenmemişti.
Saz bitmemişti, bataklıklar ortaya çıkmamıştı.
Yapayalnız hüküm sürüyordu boşlukta Apsu.
Derken onun rüzgarlarıyla ilksel sular birbirine karıştı,
Apsu sular üstüne ilahi ve hünerli bir büyü yaptı.
Boşluğun derinliğinde derin bir uyku döktü;
Hepsinin Anası'nı, Tiamat'ı kendine eş olarak biçimlendirdi.
Göksel ana, nasıl da sulak bir güzeldi o!
Onun yanına Apsu, sonradan küçük Mummu'yu oluşturdu,
Onu kendine haberci atadı; Tiamat'a hediye olarak sundu.
Apsu eşine ışıltısı göz alan bir hediye verdi:
Parıldayan bir metal, ebedi altın; yalnızca onun olacaktı!
İşte o zaman bu ikisinin suları birbirine karıştı, tam ortalarında ilahi çocuklar şekillendi.
Bu göksel varlıklar erkek ve dişi yaratıldılar; Lahmu ve Lahamu adlarıyla çağırıldılar.
Aşağıda, Apsu ve Tiamat onlara bir mesken yaptı.
Onlar yaşlanmadan önce, tayin edilmiş bir boyuta göre boyca;
Yukarının sularında Anşar ve Kişar biçimlendi,
Kardeşlerini bastırıyorlardı boyca.
Bu ikisi bir göksel çift olarak biçimlendirilmişti;

Uzak göklerdeki bir oğul olan An, onların varisiydi.

Sonra Antu, ona eş olsun, diye; An'ın eşiti olarak vücuda getirildi,

Yukarı Suların sınırı oldu meskenleri.

İşte Aşağıda ve Yukarıda üç göksel çift, derinliklerde böyle yaratıldı;

Bu adlarla bilindi Apsu'nun, Mummu ve Tiamat ile birlikte kurduğu aile.

O sırada Nibiru daha hiç görünmemişti,

Dünya henüz vücuda gelmemişti.

Göksel sular birbirine karışmış haldeydi daha, Dövülmüş Bilezik ile birbirinden ayrılmamıştı.

O sırada daha tam olarak biçimlenmemişti turlar;

Tanrıların kaderleri kesin olarak emredilip ilan edilmemişti.

Bu göksel akrabalar birleşip gruplaştılar; usulleri ortalık karıştırıcıydı.

Apsu onların usullerini tiksindirici gördü.

İleri geri gidip gelirken Tiamat'ı rahatsız ettiler, giderek öfkelendi ve kızdı.

Yanı başında yürüyecek bir kalabalık oluşturdu,

Apsu'nun oğullarına karşı kükreyen, ileri atılan bir ordu ortaya çıkardı.

Ayrıca bu türden on bir tane doğurdu;

Ordusunu oluşturanlar arasında, ilk doğan olan Kingu'yu baş yaptı.

Göksel tanrıların kulağına gittiğinde bu, toplandılar aceleyle.

Kingu'yu yüceltmiş, ona An komutanlığı rütbesi vermiş, dediler birbirlerine.

Göğsüne bir Kader Tableti tutturmuş, kendine has turu olsun demiş,

Tanrılara karşı savaşmasını söylemiş evladı Kingu'ya.

Kim karşı duracak Tiamat'a, diye sordu tanrıların birbirlerine.

Hiçbiri turundan vazgeçip öne çıkmadı, hiçbiri böyle bir savaşa uygun silahla donanmamıştı.

Tam o sırada, Derin'in kalbinde bir tanrı ortaya çıktı,

Bir Kısmetler Odasında, bir kaderler yerinde doğmuştu.

Hünerli bir Yaratıcının elinden çıkmıştı; kendi Güneşinin oğluydu o.

Doğduğu yer olan Derin'den aceleyle fırlayıp ailesinden ayrıldı bu tanrı.

Yanında Yaratıcısından bir armağan olan Yaşam Tohumunu taşıyordu.

Yolunu boşluğa çevirdi; yeni bir kader arıyordu.

Boşlukta gezinen bu göksel varlığı ilk gören, hep izleyen Antu oldu.

Ne cezbediciydi bu, bir ışıltı yaymaktaydı.

Gidişi tanrılara layıktı, rotası çok ama çok genişti.

Tüm tanrılar arasında en ulusuydu o, hepsinin turundan büyüktü turu.

Onu ilk gören Antu oldu; memelerini emmemişti hiçbir çocuk.

Gel, oğlum ol! diye seslendi ona. Anan olayım senin!

Ağını fırlattı ve ona hoş geldin, diyerek rotasını amaca uygun kıldı.

Onun bu sözleri yeni gelenin kalbini gururla doldurdu; onu emzirecek olan yüzünden, mağrurdu.

Başı boyca iki kat büyüdü; yanı başından dört uzuv filizlendi.

Kabul anlamında kıpırdadı dudakları; aralarından tanrısal bir alev fışkırdı ileri doğru.

Rotasını Antu'ya çevirdi, kısa süre sonra yüzünü An'a gösterecekti.

An onu gördüğünde, Oğlum! Oğlum, diyerek bağırdı coşkuyla.

Seni önderliğe atayacağım, yanı başında bir ordu hizmetkarların olacak!

Adın Nibiru ola, sonsuza dek bilinecek bir Geçiş!

Saygıyla eğildi Nibiru'ya, yüzünü Nibiru'nun geçişine çevirdi!

Ağını yaydı ve Nibiru için dört hizmetkar ortaya çıkardı,

Yanı başında ordu şunlar olacaktı: Güney Rüzgarı, Kuzey Rüzgarı, Doğu Rüzgarı, Batı Rüzgarı.

Kalbi neşe dolan An, atası Anşar'a Nibiru'nun gelişini duyurdu.

Haberi işiten Anşar hemen yanı başındaki Gaga'yı haberci olarak ileri yolladı ki

An'a bilgece sözler götürsün, Nibiru'ya bir görev versin.

Yüreğinden geçenleri söylemesi ve An'a şöyle demesi için Gaga'yı görevlendirdi:

Bizi doğuran Tiamat şimdi tiksinmekte bizden,

Savaşçı bir ordu kurdu, kuduruyor öfkesinden.

Tanrılara, çocuklarına karşı duran on bir savaşçı yürüyor yanı başında,

Aralarında Kingu'yu yüceltti; onun göğsüne bir kader tutturdu haksız yere.

Onun ağusuna direnebilecek tanrı yok içimizde, ordusu korku saldı içimize.

İntikamcımız olsun Nibiru!

Tiamat'ı yene, yaşamlarımızı kurtara!

Ona bir kısmet biç; öne çıkıp kudretli düşmanımızla yüzleşsin!

Gaga, An'a doğru yola çıktı; An'ın huzurunda eğilip saygıyla, Anşar'ın sözlerini tekrarladı.

An da Nibiru'ya atasının sözlerini tekrarladı; Gaga'nın mesajını ona açıkladı.

Nibiru bu sözleri şaşkınlıkla dinledi; çocuklarını yeyip yutacak olan ananın hikayesine kulak verdi merakla.

Demeye gerek yok, yüreğinde zaten vermişti kararı, Tiamat'a karşı duracaktı.

Ağzını açıp An'a ve Gaga'ya şöyle dedi:

Tiamat'ı yenecek, yaşamlarınızı kurtaracaksam,

Kaderimi en üstün kılacak bir mecliste toplansın tanrılar!

Mecliste karar alsın tanrılar; beni önder yapsınlar ve buyruğuma boyun eğsinler!

Lahmu ve Lahamu bunu duyduklarına elemle haykırdılar:

Ne tuhaf bir talep, anlamı hiç anlaşılmıyor! Böyle dediler.

Kısmetleri açıklayan tanrılar birbirlerine danıştılar;

Nibiru'yu İntikamcıları yapmaya karar verdiler hep birlikte, ona yüceltilmiş bir kader emrettiler.

Bugünden itibaren, buyruklarına meydan okunmaz ola, dediler ona.

Aramızdan hiçbir tanrı senin sınırlarını çiğnemeyecek!

Git Nibiru, İntikamcımız ol!

Tiamat'a doğru yol alması için ona prenslere yakışır bir tur biçimlendirdiler;

Nibiru'ya hayırdualar ettiler, Nibiru'ya dehşetli silahlar verdiler.

Anşar, üç rüzgar daha çıkarttı Nibiru'dan: Kötü Rüzgar, Kasırga ve Dengi Olmayan Rüzgar.

Kişar onun bedenini yalazlayan alevle doldurdu; Tiamat'ı sarıp sımsıkı tutacak bir ağla.

Böylece savaşa hazırlanan Nibiru yolunu çevirdi doğru Tiamat'a.

Şimdi bu, Göksel Savaşın ve
Dünya'nın nasıl ortaya çıktığının ve
Nibiru'nun kaderinin hikayesidir.
Efendi ilerledi, kaderi olan yolunu izledi;
Öfkeli Tiamat'a çevirdi yüzünü, dudaklarıyla bir lanet okudu.
Koruyucu örtü olsun, diye Nabız ve Işıltıyı giyindi;
Başı ürkütücü bir ışıltıyla taçlandı.
Sağına Bela Açan'ı ve soluna Defedici'yi aldı.
Yardımcılar ordusunu, o yedi rüzgarı bir kasırga gibi önden saldı;
Öfkeli Tiamat'a doğru hızla yol alırken savaş için haykırmaktaydı.
Tanrılar onun etrafına üşüştüler ve sonra yolundan çekildiler,
Tiamat'ı ve onun yardımcılarını taramak; onun ordusunun komutanı
Kingu'nun planını anlamak için tek başına ilerliyordu.
Muzaffer Kingu'yu görünce görüşü bulandı;
Bu canavarları görünce yönü şaştı;
Rotası yerinden oynuyordu, işleri karışmıştı.
Tiamat'ın çetesi onun çevresindeydi sımsıkı; dehşetle titriyorlardı.
Tiamat ta köklerine dek sarsıldı, kudretle kükredi.
Nibiru'ya bir lanet yolladı; onu tılsımlarıyla sarıp sarmaladı.
Aralarındaki mesele artık kesin, çarpışma kaçınılmazdı!
Tiamat ve Marduk; birbirlerine doğru ilerlediler;
Yüz yüze çarpışmak için bastırdılar,
Göğüs göğüse savaşmaya hazırlandılar.
Efendi, onu yakalamak için ağını yaydı;
Aklı başından gitmişçesine haykırdı Tiamat,

Nibiru Kötü Rüzgarı, en arkadakini onun yüzüne doğru fırlattı.

Kötü Rüzgârı ileri sürdü ki,

Tiamat ağzını açıp onu yutmaya kalkınca kapayamasın dudaklarını.

Derken şiddetli fırtına Rüzgarları göbeğine saldırdı;

Bedeni ayrıldı, iç kısımları uluyordu; ağzı kocaman açıldı.

Nibiru oraya, bu gediğe bir ok, en ilahi şimşeği fırlattı,

Bu ok Tiamat'ın göbeğini yarıp açtı:

İçini parçaladı, rahmini yardı.

Onu böyle alt edip yaşam nefesini işte böyle söndürdü.

Nibiru bu cansız cesedi taradı, Tiamat artık katledilmiş bir leş gibiydi.

Cansız yatan hanımlarının yanı başındaki on bir yardımcısı korkudan titriyorlardı,

Nibiru'nun ağına takıldılar, kapana kısılmışlardı, kaçamadılar.

Tiamat'ın bu orduya baş atadığı Kingu da onların arasındaydı.

Efendi onu prangalara vurdu, cansız hanımına bağladı.

Kaderler Tabletini haksız yere verilen Kingu'dan çekip aldı,

Üstüne kendi mührünü basıp Kaderi kendi göğsüne tutturdu.

Tiamat'ın çetesinden kalanları esir aldı, kendi turu içinde düşürdü onları tuzağa.

Ayaklarının altın alıp ezdi, parçalara ayırdı.

Hepsini kendi turuna bağladı; hepsi onun çevresinde, gidişinin tersi yönde dönecekti bundan böyle.

Sonra Savaş Meydanından ayrıldı Nibiru,

Ona bu görevi veren tanrılara duyuracaktı zaferi.

Apsu etrafında bir tur atıp Kişar ve Anşar'a doğru yol aldı.

Gaga onu karşılamaya çıktı, bir müjde taşıyarak diğerlerine doğru ilerledi.

An ve Antu'nun ötesine, Derin'deki Meskene doğru yola koyuldu Nibiru.

Cansız Tiamat'ın ve onun Kingu'sunun kısmeti üzerinde düşündü.

Boyun eğdirdiği Tiamat'a geri döndü Efendi Nibiru.

Ona doğru ilerleyip onun cansız bedenini seyretmek için durakladı.

Canavarı maharetle ikiye ayırmayı planlamıştı yüreğinde.

Sonra, bir midye gibi, göğsünden alt kısımlarında dek onu iki parçaya ayırdı.

İç damarlarını parçaladı; altın damarlarına hayranlıkla baktı.

Tiamat'ın arka kısmını ezdi Efendi, üst kısmını tamamen kopardı.

Kuzey Rüzgarını, yardımcısını çağırdı yanına

Ve kopan başını bu Rüzgar tarafından boşluğa taşınmasını emretti.

Nibiru'nun Rüzgarı Tiamat üstünde toplandı, onun açığa akan sularını süpürdü.

Nibiru bir yıldırım fırlattı ve Kuzey Rüzgarına işaret verdi;

Tiamat'ın üst kısmı bir parlaklığın içinde, bilinmeyen bir bölgeye taşındı.

Onunla birlikte Kingu da sürülmüştü; kopartılan parçaya yoldaşlık edecekti.

Ardından Nibiru, alt kısmın kısmetini belirledi:

Savaş Meydanını belirten kutsal bir yer, göklerde sürekli bir hatırlatıcı;

Savaşın ebedi hatırası kılmak istiyordu bunu.

Topuzuyla bu alt parçayı döve döve ayırdı parçalara,

Dövülmüş Bileziği oluştursunlar diye getirip onları dizdi biraraya,

Biraraya getirerek, bekçilik etsinler, diye onları yerleştirdi ki

Suları sulardan ayıran bir perde oluştursun.

Semanın üstündeki Yukarı Suları, aşağısındaki Aşağı Sulardan ayırdı

Ve Nibiru sanatkarane işlerini böylece tamamladı.

Sonra Efendi göğü geçti ve bölgeleri taradı.

Apsu'nun mekanından başlayıp Gaga'nın meskenine dek boyutları ölçtü.

Sonra Derin'in kıyısını inceledi Nibiru; bakışlarını doğduğu yere doğru dikti.

Durakladı, tereddüt etti ama sonra yavaşça, semanın perdesine, Savaş Meydanına geri döndü.

Tekrar Apsu'nun bölgesinden geçerken, Güneş'in artık kayıp olan eşini düşündü pişmanlıkla.

Tiamat'ın yaralı yarısına baktı; dikkatini onun üst kısmına yöneltti;

Ziynetleri olan yaşam suları hala yaralarından akmaktaydı.

Altın damarlarından Apsu'nun ışınları yansımaktaydı.

Derken Nibiru, Yaratıcısının mirasını, Yaşam Tohumunu hatırladı.

Tiamat'ın üstüne yürüdüğünde, onu ikiye parçaladığında ona bu tohumu kesinlikle aktarmış olmalıydı!

Sözleriyle Apsu'ya seslenip şöyle dedi:

Isıtan ışınlarınla onun yaralarına şifa ver!

Kırılan parça yeniden hayat bulsun; ailende kız evladın olsun,

İzin ver de sular tek yere toplansın, sağlam zemin belirsin!

Ona Sağlam Zemin diyelim, bundan böyle Kitabı Mukaddes olarak biline!

Dönenmesiyle oluşsun gün ve gece, gündüzleyin ona şifalı ışınlarımdan göndereyim!

Kingu da gece yaratığı ola, görev vereyim ki geceleri ışık saçarak

Dünya'nın yoldaşı, sonsuza dek Ay ola!

Nibiru, Apsu'nun sözlerini işitti, memnundu.

Göğü geçti ve bölgeleri taradı;

Onu yücelten tanrılara kalıcı duraklar bahşetti,

Turlarını birbirlerinin yoluna çıkmayacak veya birbirlerinden geri kalmayacak şekilde mukadder kıldı.

Göksel kilitleri sağlamladı; her iki yana kapılar kurdu.

Kendisine en dıştaki evi mesken olarak kurdu; boyutları Gaga'nın ötesindeydi.

Kaderi olacak büyük turu hükmetmesi için yalvardı Apsu'ya.

Tüm tanrılar kendi duraklarından seslendiler: Nibiru'nun hükümranlığı üstün ola!

O tanrıların en parlağıdır, o gerçekten de Güneşin Oğludur!

Kendi meskeninden konuşup Apsu onayladı:

Gök ve Yer'in geçişi Nibiru'nun elindedir; adı Geçiş olacak!

Tanrılar ne yukarı ne de aşağı geçecekler;

Merkezi konumda o olacak, tanrılara çobanlık edecek.

Onun turu bir Şar olacak, Kaderi ise sonsuz ola!

Şimdi bu, Eski Zamanların nasıl başladığının ve

Altın Çağ olarak bilinen çağın Yıllıklarının ve

Nibiru'dan Dünya'ya altın aramaya nasıl gidildiğinin hikayesidir.

Başlangıcı, Alalu'nun Nibiru'dan kaçışıydı.

Alalu büyük anlayışla donandı; öğrenerek çok bilgi edindi.

Atası Anşargal sayesinde göklere ve turlara dair çokça bilgi birikmişti.

Enşar sayesinde bilgi iyice çoğaldı.

Alalu bunlardan çok şey öğrendi; bilgelerle görüştü, alimlere ve komutanlara danıştı.

Başlangıç'ın bilgisi böylece elde edilmişti; Alalu da bu bilgiye sahipti.

Dövülmüş Bilezikteki altın bunun doğrulamasıydı;

Dövülmüş Bilezikteki altın, Tiamat'ın üst yarısındaki altının göstergesiydi.

Alalu altın gezegenine vardı zaferle; arabası bir fırtınayla yere çakılmıştı.

Bir ışınla çevreyi taradı, nerede olduğunu keşfetmeye çalıştı;

Arabası kuru toprağa inmişti; çok geniş sazlıkların tam kıyısında durmuştu.

Kartal miğferini takıp Balık giysisini giydi.

Arabanın kapağını açtı ve açık kapakta durakalıp etrafına merakla baktı.

Zemin koyu renkliydi; göklerse mavi–beyaz;

Hiç ses yoktu, bir kişi bile yoktu onu selamlayan.

Yabancı bir gezegende tek başına duruyordu; Nibiru'dan sonsuza dek sürgün olmayı göze almıştı!

Aşağıya indirdi kendini, ayak bastı koyu renkli toprağa;

Uzakta tepeler vardı, yakınlarda ise çokça yeşillik.

Önünde sazlıklar uzanıyordu, içlerine yürüdü; suyun soğukluğundan içi titredi.

Kuru toprağa geri çıktı; yabancı bir gezegende tek başına duruyordu!

Aklına üşüştü düşünceler; eşini ve çocuklarını özlemle andı.

Nibiru'dan sonsuz dek sürgün mü olmuştu? Tekrar tekrar aklına bu geliyordu.

Su ve besin bulup kısa süre sonra arabaya geri döndü.

Derken üstüne bir uyku çöktü, derin bir uyuşukluk.

Ne kadar uyudu bilemedi, onu ne uyandırdı anlayamadı.

Dışarıda bir parlaklık vardı; Nibiru'da hiç görülmemiş bir ışıltı.

Arabadan dışarı bir sırık uzattı; üstüne bir Sınayan takılmıştı.

Gezegenin havasını soludu ve havanın uygun olduğunu gösterdi!

Açtı arabanın kapağını ve orada derin bir soluk aldı.

Bir daha, bir daha ve bir tane daha; gerçekten de uygundu Ki'nin havası!

Alalu el çırptı, bir mutluluk şarkısı söylüyordu.

Kartal miğfersiz, Balık giysisiz aşağıya, zemine iniverdi.

Dışarıdaki parlaklık kör ediciydi; Güneş'in ışınları aşırı güçlüydü!

Arabaya dönüp gözlerinin üstüne bir maske taktı.

Taşınan silahı aldı, kullanışlı bir Sınayıcı bulup yanına aldı.

Kendini aşağıya saldı; koyu renkli toprağa ayak bastı.

Sazlıklara doğru ilerledi; sular koyu yeşilimsiydi.

Sazlıkların kıyısında çakıllar vardı; Alalu bir taş alıp sazlığın içlerine fırlattı doğruca,

Sazlıklarda hareket eden gözler vardı; Sular dopdoluydu balıklarla!

Sınayıcıyı sazlıklara indirdi; çamurlu suları inceledi;

İçmeye uygun değildi suyu, Alalu hayal kırıklığına uğradı.

Sazlıklara sırtını dönüp tepelere doğru ilerledi.

Yeşilliklerin arasından geçiyordu; çalıların yerine ağaçlar almaya başladı

Ve burası meyve bahçesi gibiydi, ağaçlar dalları meyvelerle yüklüydü.

Tatlı kokuları cezbediciydi; Alalu bir meyve kopardı dalından ve ısırdı.

Kokusu tatlıydı ya, tadı ondan da tatlıydı! Alalu buna çok sevindi.

Alalu, Güneş'in ışınlarından uzağa yürüyordu; yönünü tepelere doğru çevirdi.

Ağaçlar arasında, ayağının altında bir ıslaklık peydah oldu; yakınlarda su vardı demek;

Yolunu ıslaklığa çevirdi,

Ormanın ortasında bir gölcük vardı, durgun suyla dolu bir birikinti.

Sınayıcıyı gölete daldırdı; su içilmeye uygundu!

Alalu güldü, durmak bilmez bir kahkahayla güldü, güldü.

Hava iyiydi, su içmeye uygun; meyveler vardı ve balıklar!

Hevesle eğildi Alalu, avuçlarını birleştirip; suyla doldurup ağzına götürdü.

Suda bir serinlik vardı, Nibiru'dakinden farklıydı tadı.

Bir daha içti ve aniden korkuyla yerinde fırladı:

Tıslayan bir ses duymuştu; gölcüğün kenarında kayarak ilerleyen bir şey hareket ediyordu!

Taşıdığı silahı kavrayıp tıslamaya doğru ışınını yolladı.

Hareket kesildi; tıslama sona erdi.

Tehlikenin ne olduğu görmek için öne çıktı Alalu.

Kaygan leş hareketsiz yatıyordu; ölmüştü yaratık ve ne tuhaf görünüyordu:

Uzun bedeni bir ip gibiydi; bedeninde elleri ayakları yoktu;

Küçük başında gözleri sert bakışlı, ağzından dışarı sarkmış dili çatallı.

Daha önce Nibiru'da hiç görülmemiş bir manzara; başka bir dünyanın yaratığıydı bu!

Meyve bahçesinin bekçisi miydi acaba, diye kendi kendine düşündü Alalu. Suyun efendisi miydi, diye meraklandı.

Taşıma kabına su doldurdu; etrafa dikkatle bakınarak arabaya doğru yola koyuldu.

Tatlı meyvelerden da topladı; arabaya geri döndü.

Güneş'in ışınlarının parlaklığı çok azalmıştı; arabaya vardığında hava artık karanlıktı.

Günün kısalığını düşündü Alalu; kısalığı onu çok şaşırtmıştı.

Sazlıklar yönünde ufuktan soğuk bir aydınlık doğuyordu.

Beyaz renkli bir top hızla göklere yükselmekteydi

Ve baktı ki bu Dünya'nın yoldaşı, Kingu.

Başlangıca ilişkin anlatılanların gerçek olduğunu şimdi gözleriyle görüyordu:

Gezegenler ve onların turları; Dövülmüş Bilezik,

Dünya Ki, onun uydusu Kingu; hepsi de yaratılmış, böyle çağırılmıştı demek!

Alalu, doğruluğunu görmesi gereken bir gerçek daha olduğunu geçirdi yüreğinden:

Kurtuluş anlamına gelen altının da bulunması gerekiyordu.

Başlangıç hikayelerinde gerçek payı vardıysa eğer, Tiamat'ın altın damarları akan sularla yıkandılarsa;

Onun kesilip kopartılan yarısı olan Ki'nin sularında da altın bulunmalıydı!

Alalu titreyen elleriyle Sınayıcıyı arabanın sırığından çıkarttı.

Titreyen elleriyle Balık giysisini kuşandı; hızla yaklaşan gün ışığını bekliyordu hevesle.

Şafak söktüğünde arabadan çıktı, hızla sazlıkların içine daldı.

Derin sulara doğru ilerleyip Sınayıcıyı sulara soktu.

Hevesle bakıyordu onun aydınlanan yüzüne; kalbi deliler gibi atıyordu.

Sınayıcı suyun içeriğini gösteriyordu; bulgularını semboller ve sayılarla açığa vuruyordu.

Aniden durdu Alalu'nun kalp atışı: Sularda altın vardı! Böyle diyordu Sınayıcı.

Heyecandan titreyen bacaklarla ileri yürüdü Alalu; sazlıkların daha derinlerine ilerledi.

Sınayıcıyı tekrar suya soktu; Sınayıcı yine altın duyurdu!

Alalu'nun gırtlağından bir feryat, bir zafer çığlığı kopup çıktı: Nibiru'nun kısmeti artık onun ellerindeydi!

Arabaya geri dönüp Balık giysisini çıkarttı ve komutan koltuğuna yerleşti.

Nibiru'nun turunun yönünü bulmak için Kaderler Tabletlerinin bildiği tüm turları canlandırdı.

Sözleri Taşıyan'ı kurcaladı, sözleri Nibiru'ya doğru taşınacaktı.

Sonra Nibiru'ya şu sözleri söyledi:

Büyük Alalu'nun sözleri, Nibiru'daki Anu'ya sesleniyor.

Başka bir dünya üstündeyim; kurtuluş altınını buldum;

Nibiru'nun kısmeti benim ellerimde, şartlarıma kulak ver ve dinle!

Üçüncü Tabletin Özeti

Alalu haberi Nibiru'ya ışınlayıp yeniden krallık iddiasına bulunur

Şaşıran Anu meseleyi krallık meclisine sunar

Anu'nun Önde Gelen Oğlu Enlil, olayı yerinde doğrulamayı önerir

Anu'nun İlk Oğlu ve Alalu'nun damadı olan Ea bu iş için seçilir

Ea gök sandalını bu yolculuk için hünerle donatır

Anzu tarafından uçurulan uzay gemisi elli kahramanı taşımaktadır

Zorlukları atlatan Nibirulular, Dünya'nın manzarasına hayran kalır

Alalu'nun yönlendirmesiyle, suya inip kıyıya çıkarlar

Evden Uzaktaki Ev'i, Eridu'yu yedi günde kurarlar

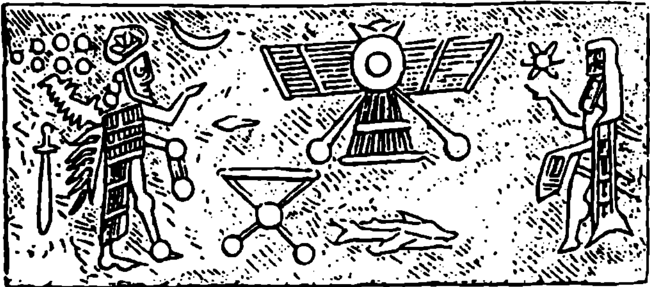
Sulardan altın çıkartma işlemi başlar

Miktar çok az olmasına rağmen Nibiru hemen yollanmasını talep eder

Pilotlardan biri olan Abgal bu yolculuk için Alalu'nun gemisini seçer

Yasaklanmış nükleer silahların gemide olduğu keşfedilir

Ea ve Ebgal Dehşet Silahlarını gemiden çıkartıp saklarlar

Dünya–Mars bağlantısı (M.Ö. 2500 civarından bir betimleme)

ÜÇÜNCÜ TABLET

Nibiru'nun kısmeti benim ellerimde, şartlarıma kulak ver ve dinle!

Koyu renkli Dünya'dan Konuşucu tarafından Nibiru'ya ışınlanan sözleri böyleydi Alalu'nun.

Alalu'nun sözleri kral Anu'ya iletildiğinde

Anu çok şaşırdı; danışmanlar afalladı, bilgeler hayrete düştüler.

Alalu ölmedi mi, diye sordular birbirlerine. Başka bir dünyada, yaşıyor olabilir miydi gerçekten? Diyorlardı inanmaz bakışlarla.

Nibiru'da saklanmış, bir arabaya atlayıp gizlendiği yere gitmiş olmasındı?

Arabaların komutanları huzura çağırıldı; alimler ışınlanan sözleri incelediler.

Sözler Nibiru'dan gelmemişti; Dövülmüş Bileziğin ötesinden söylenmişlerdi.

Böyleydi bulguları; kral Anu'ya bildirdiler bunu.

Anu şaşkınlığa uğramıştı; olanları düşünüyordu.

Alalu'ya

onu işittiğimizi bildiren sözler yollana, dedi huzurunda toplananlara.

Gök Arabaları Yerinde emir verile, Alalu'ya şunları söylesinler:

Kral Anu sana selamlarını yolluyor; sağ ve esen olduğunu öğrenmekten dolayı memnun.

Nibiru'dan kaçıp ayrılman için hiç sebep yoktu,

Anu'nun yüreğinden husumet geçmiyordu.

Kurtuluş altınını gerçekten keşfettiysen eğer, Nibiru kurtulsun, izin ver!

Anu'nun sözleri Alalu'nun arabasına ulaştı; Alalu derhal bunları cevapladı:

Sizi selamete çıkaracak, yaşamlarınızı kurtaracaksam,

Soyumun en üstün olduğunu ilan edecek bir mecliste toplansın prensler!

Komutanların başına geçeyim, emirlerime boyun eğsinler!

Meclis kral ilan etsin beni, Anu'nun yerine tahta geçeyim!

Alalu'nun sözleri Nibiru'ya ulaşıp işitildiğinde, şaşkınlık çok büyüktü.

Anu nasıl azledilebilirdi ki, diyerek birbirlerine sordular danışmanlar. Ya Alalu numara yapıp gerçeği söylemiyorduysa?

Nereye sığınmuştı? Gerçekten bulmuş muydu altını?

Bilgeleri çağırdılar, eğitimlilere sorup danıştılar.

En yaşlıları şöyle dedi: Alalu'nun ustasıydım ben!

Başlangıca ilişkin hikayeleri işitmişti; Göksel Savaşı öğrenmişti o;

Sulak canavar Tiamat'ı ve onun altın damarlarına dair bilgiler edinmişti.

Eğer gerçekten Dövülmüş Bileziğin ötesine yolculuk etti ise

Sığındığı yer Dünya'dır; yedinci gezegendir!

Toplananların arasından bir prens çıkıp konuştu; Anu'nun oğullarından biriydi, Anu'nun eşi Antu'nun rahminin ürünüydü.

Enlil'di adı, Emirler Efendisi anlamına. Temkinli olmayı öğütlüyordu sözleri:

Alalu koşullar öne süremez. Onun elinden hep belalar çıkmıştır; tahtı kaybetmişti ya ceza olarak yumruk yumruğa çarpışmada.

Tiamat'ın altınını gerçekten bulduysa eğer, bunun kanıtı gerek;

Atmosferimizin korunması için yeterli midir?

Dövülmüş Bilezikten geçirilip Nibiru'ya nasıl getirilebilir?

Anu'nun oğlu Enlil böyle konuştu; diğerleri de pek çok sorular sordular.

Çok miktarda kanıt gerekliydi; pek çok yanıt verilmeliydi, dedi hepsi bir ağızdan.

Toplananların sözleri Alalu'ya iletildi, yanıt istendi.

Alalu bu sözlerin haklılığı üstünde düşündü ve sırlarını aktarmayı kabul etti;

Yolculuğuna ve zorluklarına ilişkin doğru bir rapor verdi.

Sınayıcının kristal iç kısımlarını yerinden çekip çıkarttı;

Konuşucunun içine soktu kristalleri, tüm bulguları aktardı.

Artık kanıt gönderilmiş olduğuna göre, kral ilan edin beni, emrime boyun eğin, diye sertçe talep etti.

Bilgeler donakaldı; Alalu o Dehşet Silahlarıyla Nibiru'da çok felakete yol açmıştı,

Dehşet Silahlarını patlatıp Bileziğin arasından bir yol açmıştı!

Turu üstünde Nibiru o bölgeden geçerken, Alalu bela üstüne bela biriktirecekti!

Mecliste hayret, korku, şaşkınlık vardı; krallığı bu şekilde değiştirmek gerçekten de ciddi meseleydi.

Anu yalnızca soydan kral değildi; tahta dürüstçe güreşerek çıkmıştı!

Prenslerin topluluğu arasından Anu'nun bir oğlu ayağa kalkıp konuştu.

Her konuda bilgeydi; bilgeler arasında pek ünlüydü.

Suların sırları konusunda bir ustaydı; E.A, Evi Su Olan denirdi adına.

Anu'nun İlk Oğluydu; Alalu'nun kızı Damkina ile eşti.

Beni vücuda getiren babam Anu kraldır, diyordu Ea; Alalu ise kayınbabam.

İki kabileyi birleştirmekti evlenirken niyetim;

Şimdi bu çatışmayı yatıştırıp birlik sağlayan kişi, izin verin ben olayım!

Anu'nun Alalu'ya göndereceği elçi olayım, Alalu'nun keşiflerini onaylayacak kişi olayım!

Bir araba içinde Dünya'ya gideyim, Bilezikten geçmek için ateşle değil, suyla bir yol açayım.

İzin verin de Dünya'da, değerli altını sulardan çıkarayım ki Nibiru'ya geri gönderilebilsin.

Alalu bilgelerin kararını beklerken Dünya'da kral olsun,

Nibiru'yu kurtaracaksa eğer, izin verin de ikinci bir güreş olsun; Nibiru'da kimin hüküm süreceğini belirlesin!

Prensler, danışmanlar, bilgeler, komutanlar Ea'nın sözlerini hayranlıkla dinlediler;

Hikmetle doluydu bu sözler, çatışmaya çözüm bulmuşlardı.

Öyle ola!, diye ilan etti Anu. Ea yolculuk ede, altın test edile.

Sonra Alalu'yla ikinci kez güreşeceğim, kazanan Nibiru'ya kral olur!

Kararın sözü Alalu'ya aktarıldı;

O bunlar üstünde düşündü ve kabul etti: Evlilik yoluyla oğlum olan Ea Dünya'ya gelsin!

Sulardan altın çıkarılsın, Nibiru'nun kurtuluşu için sınansın;

İkinci bir güreş belirlesin Anu mu ben mi kral olacak!

Öyle ola!, diyerek ilan etti Anu toplananlara.

Enlil itiraz etmek için ayağa kalktı; kralın sözleri değiştirilemezdi artık.

Ea arabalar yerine gitti; komutanlara ve bilgelere danıştı.

Uçuş görevinin tehlikelerini hesapladı; altını nasıl çıkartıp getireceğini düşündü.

Alalu'nun aktardıklarını dikkatle inceledi, Alalu'dan daha fazla sınama yapmak için sonuçlar istedi.

Uçuş görevi için bir Kaderler Tableti biçimlendiriyordu;

Kullanılacak kuvvet su olacaksa eğer, nereden doldurulabilecekti?

Arabanın neresinde depolanacaktı, Kuvvete nasıl dönüştürülecekti?

Bu düşünceler içinde geçti Nibiru'nun bir turu; hazırlıklarla geçti Nibiru'nun bir Şarı.

Görev için en büyük gök arabası hazırlandı,

Turunun kaderi hesaplandı, bir Kader Tableti sımsıkı sabitlendi;

Altın çıkartmak için Dünya'ya gitme görevi için elli kahraman gerekecekti!

Anu yolculuk için onay verdi;

Yolculuğun başlayacağı doğru zamanı seçmeleri için yıldız izlerler seçildi.

Arabalar Yerinde kalabalıklar toplandı, kahramanları ve onların önderini uğurlamaya gelmişlerdi.

Kartal miğferlerini takmış, her biri Balık giysisi giymiş olan kahramanlar birer birer girdiler arabaya.

Son binen Ea idi; kalabalıklara veda etti.

Kralın hayırduasını almak üzere babası Anu'nun huzurunda diz çöktü.

Evladım, İlk Oğlum: Çok uzaklara yolculuk edeceksin,

hepimiz için tehlikeye atılacaksın;

Başarın sayesinde bela Nibiru'dan uzaklaşa; gidip sağ salim geri dönesin!

Anu oğlunu böyle diyerek uğurlayıp kutsadı.

Ea'nın anası Ninul onu kucağına alıp yüreğine sokarcasına sımsıkı sardı.

Anu'dan bir oğul olarak verildin de sen bana, niçin yerinde duramaz bir yürek verildi sana?

Git ve o tehlikeli yolculuğu güvenle bitirip geri dön, dedi Ea'ya.

Ea eşini şefkatle öptü, tek kelime etmeden sarıldı Damkina'ya.

Enlil üvey kardeşiyle kucaklaştı. Başarılı olasın, dedi ona.

Ea yüreğinde üzüntüyle girdi arabaya, yükselip süzülme emrini verdi.

Şimdi bu, yedinci gezegene yolculuğun ve

Sulardan gelen Balıktanrı efsanesinin nasıl başladığının hikayesidir.

Ea yüreğinde üzüntüyle girdi arabaya, yükselip süzülme emrini verdi.

Komutan koltuğunda Ea değil, Anzu oturmaktaydı; arabanın komutası Ea'da değil, Anzu'daydı.

Adının anlamı Gökleri Bilendir O idi; bu görev için özel olarak seçilmişti.

Prensler arasında bir prensti; ceddi kral tohumundan.

Gök arabasını beceriyle yönlendirdi; Nibiru'dan kuvvetle yükselip havalandı ve yönünü uzaktaki Güneş'e çevirdi.

On lig, yüz lig boyunca yol aldı araba; bin lig boyunca yolculuk etti.

Küçük Gaga selamlamaya çıktı onlara, kahramanlara hoşgeldiniz mesajını iletti.

Mavi renkli Antu, o güzel büyücü kadın, yolu gösterdi.

Anzu onun görünüşe takıldı kaldı! Onun sularını inceleyelim, diyordu Anzu.

Ea hiç durmaksızın devam etme emrini verdi; bu gidişi olup dönüşü olmayan bir gezegendir, dedi kuvvetle.

Gezegenlerin sayılışında üçüncü olan göksel An'a doğru devam etti araba.

Göksel An bir yanına yatmıştı; aylarından oluşan ordusu çevresinde hızla döneniyordu.

Sınayıcının ışınları su bulunduğunu gösteriyordu; gerekirse durulabileceğini işaret ediyordu Ea'ya.

Ea yola devam edelim, diyordu; Anşar'a, göğün önde gelen prensine doğru yol gösteriyordu.

Çok geçmeden Anşar'ın tuzağa düşüren çekişini hissetmeye başladılar; onun o renkli halkalarına korku içinde hayran kaldılar.

Anzu arabayı ustalıkla yönlendirdi; çarpışma tehlikelerinden akıllıca kurtuldu.

Bir sonra karşılaşacakları, sert gezegenlerin önde geleni olan dev Kişar'dı.

Onun ağının çekişi çok ama çok güçlüydü; Anzu büyük beceriyle arabanın rotasını diğer yana döndürdü.

Kişar bu gök arabasına öfkeyle ilahi yıldırımlar fırlatıyordu, ordusunu bu davetsiz gelene yöneltti.

Kişar yavaşça uzaklaştı ve araba bir sonraki düşmanıyla karşılaştı:

Beşinci gezegenin hemen ötesinde Dövülmüş Bilezik saklanıyordu!

Elinden çıkan bir aygıtı vızıldaması için kuran Ea, Su Fırlatıcının hazırlanmasını buyurdu.

Kendi çevresinde hızla dönenen koca kayalardan bir orduya doğru hızla gidiyordu araba.

Her biri, arabayı vahşice hedeflemiş bir sapandan atılmış taşlara benziyordu.

Ea'nın sözü üstüne, binlerce kahraman kuvvetinde bir su akıntısı fırlatıldı.

Koca kayalar birer birer yüz çevirdiler; arabanın geçmesi için bir yol açılıyordu!

Ama kaçan her bir koca kayanın yerine bir diğeri saldırıyordu;

Sayıları hesabın ötesinde, Tiamat'ın ikiye ayrılışının öcünü almak isteyen bir ordu.

Ea tekrar tekrar emirler verdi; Su Fırlatıcı'ya sürekli vızıldayanla.

Koca kayalar ordusuna tekrar tekrar yöneltildi su akıntıları;

Ve o koca kayalar tekrar tekrar yüz çevirip geçecek bir yol açtılar arabaya.

Ve derken, en sonunda yol tamamen açıldı; araba hiç zarar görmeden devam edebildi!

Kahramanlardan neşe bağırtıları yükseldi; şimdi Güneş'in perdesi açılmış görüntüsü ile neşelerine neşe katıldı.

Bu coşkunun ortasında Anzu'dan bir uyarı geldi: Bu yolun açılabilmesi için aşırı su tüketmişlerdi,

Arabanın Ateş Taşlarını besleyecek su, yolculuğun geri kalanına yetmezdi!

Karanlık derinlikte altıncı gezegeni görebiliyorlardı artık, Güneş'in ışınlarını yansıtıyordu.

Lahmu'da su var, diyordu Ea; arabayı onun üstüne indirebilir misin, diye sordu Anzu'ya.

Anzu arabayı ustalıkla yöneltti Lahmu'ya; bu göksel tanrıya ulaşınca, bir tur attı arabayla onun etrafında.

Gezegenin ağı çok güçlü değil, çekişiyle başa çıkmak kolay, diyordu Anzu.

Görülecek bir manzaraydı Lahmu; çok renkliydi: kar beyazı takkesi, kar beyazı çarıkları.

Ortası kırmızımsı renkte; ve tam ortasında ışıldamaktaydı gölleri, ırmakları.

Anzu beceriyle yavaşlattı arabayı; bir göl kenarına nezaketle kondu.

Ea ve Anzu, Kartal miğferlerini takındılar; sert zemine adım atmak üzere aşağıya salındılar.

Emir üstüne kahramanlar, Suyu Emeni uzattılar; arabanın iç kısımlarını gölün sularıyla doldurdular.

Araba payına düşen suyla doluyorken, Ea ve Anzu etafı kolaçan ediyordu.

Sınayıcı ve Çeşnici ile tüm meseleleri kesinleştirdiler: Sular içilebilirdi ama hava yetersiz.

Tüm bunlar arabanın yıllıklarına kaydedildi; yoldan sapma ihtiyacı iyice tarif edildi.

Canlılığı tazelenen araba yükselip süzüldü; iyicil Lahmu'ya veda ediyordu.

Ötede turunu atmaktaydı yedinci gezegen: Dünya ve onun yoldaşı davet etmekteydi arabayı!

Komutan koltuğunda Anzu'dan ses çıkmıyor, Ea da suskunlaşmış hiç konuşmuyordu.

Menzilleri hemen önlerindeydi; onun altını ya Nibiru'nun kurtuluşu olacaktı ya da belası.

Araba yavaşlamalı yoksa Dünya'nın kalın atmosferinde kavrulup yok olacak, diye Anzu'ya anlattı Ea.

Dünya'nın yoldaşı Ay'ın etrafında çemberler çizip yavaşlayalım, diye önerdi Ea ona.

Ay'ın etrafında döndüler; Nibiru'nun Göksel Savaş'ta alt ettiği ay boynu eğik, yaralı yatmaktaydı.

Arabayı böylece yavaşlatan Anzu onu, yedinci gezegene yönlendirdi.

Arabayla Dünya'nın küresinin etrafından bir iki çember çizdikten sonra, onu Sert Toprağa doğru alçalttı.

Gezegenin üçte ikisi kar rengindeydi; ortası ise koyu renkli.

Okyanusları görebildiler, Sert Toprakları görebildiler; Alalu'nun işaret fenerini arıyorlardı.

Bir okyanusun kuru toprağa dokunduğu, dört nehrin sazlıklarla kaplandığı bir yere Alalu'nun işareti yol gösterdi.

Araba sazlıklara konamayacak kadar büyük ve ağır, diyordu Anzu.

Dünya'nın kuru toprakta çok güçlü olan çekici ağıyla oraya alçalamayız, dedi Anzu, Ea'ya.

Suya in! Okyanusun sularına in, diye bağırdı Ea, Anzu'ya.

Anzu gezegenin etrafında bir çember daha çizdi; arabayı büyük bir dikkatle okyanusun kenarına dek alçalttı.

Arabanın kocaman ciğerleri havayla doldu; suların üstüne indi ama derinlerine batmadı.

Konuşucudan bir ses duyuldu: Dünya'ya hoşgeldiniz, diyordu Alalu.

Onun ışınlanan sesinin yönünden nerede olduğu belirlendi.

Anzu arabayı o yana doğru çevirdi; şimdi bir sandal gibi yol alıyordu sular üstünde.

Az sonra geniş okyanus daraldı; her iki yanında muhafızlar gibi görünür oldu kuru toprak.

Sol yanda kahverengi tepeler yükseliyordu; sağ yanda ise başı göğe değen dağlar.

Alalu'nun yerine doğru gitmekteydi araba, bir sandal gibi yol almaktaydı sular üstünde.

İleride sular altında kalmış kuru topraklar göründü, okyanusun yerini sazlıklar almaktaydı.

Anzu kahramanlara emirler yağdırdı; Balık giysilerinizi donanın, diye emretti.

Arabanın bir kapağı açıldı ve kahramanlar bataklıklara indiler.

Arabaya güçlü ipler bağlamışlardı, iplerle arabayı çekiyorlardı.

Alalu'nun ışınlanan sözleri giderek güçleniyordu: Acele edin! Acele edin, diyordu.

Sazlıkların kıyısında, baktılar ki şöyle bir manzara:

Güneş ışıklarının altında parlıyordu Nibiru'dan bir araba; Alalu'nun gök arabasıydı bu!

Kahramanların adımları hızlandı, Alalu'nun arabasına doğru seğirttiler.

Sabırsızlanan Ea kendi Balık giysisini kuşandı; kalbi göğsünde davul gibi gümbürdüyordu.

Sazlıklara atladı, kıyısına doğru hızlı adımlarla yürüdü.

Sazlıkları örten su yüksekti, dibi tahmininden daha derindeydi.

Yürümeyi bırakıp yüzdü; geniş kulaçlarla ileri atıldı.

Kuru topraklara yaklaştığında, yeşil çayırları görür oldu.

Derken ayağı sert zemine dokundu; ayağa kalkıp yürüyerek devam etti.

İleride Alalu'yu görüyordu; kollarını şevkle sallayan.

Sulardan çıkan Ea kıyıya ayak bastı: Koyu renkli Dünya'nın üstünde durmaktaydı!

Alalu koşarak karşıladı damadını, sımsıkı kucakladı onu.

Hoşgeldin başka bir gezegene, dedi Ea'ya Alalu.

Şimdi bu, Eridu'nun Dünya'da nasıl kurulduğunun,

Yedi gün hesabının nasıl başladığının hikayesidir.

Alalu hiç konuşmadan uzunca kucakladı Ea'yı; gözleri mutluluk göz yaşlarıyla doldu.

Ea hürmetle eğildi onun önünde, kayınbabasına saygısını gösteriyordu.

Kahramanlar ilerliyorlardı sazlıklarda; çoğu Balık giysisine bürünmüş, kuru toprağa varmak için hızlanmaktaydı.

Araba yüzer halde kalsın, diye emrediyordu Anzu. Sulara demirleyin onu, ilerideki çamurdan sakının!

Kahramanlar kıyıya çıktılar, Alalu'nun huzurunda hürmetle eğildiler.

Anzu kıyıya çıktı; arabadan en son inendi.

Alalu'nun huzurunda hürmetle eğildi; Alalu ile kucaklaştılar.

Oradaki herkesi güzel sözlerle karşıladı Alalu.

Orada toplananlara, Ea komutanlık söylevi verdi. Burada, Dünya'da komutan benim, diyordu.

Ölüm kalım görevi için geldik, Nibiru'nun kısmeti bizim ellerimizde!

Etrafına bakındı, ordugahı için bir yer arandı.

Toprak yığın, şurada bir tepe oluşturun, emrini verdi Ea; bir ordugah kurdular.

İşaret ettiği yerden çok uzak olmayan bir noktaya, Alalu tarafından dikilmişti sazdan bir kulübe.

Sonra Anzu'ya seslendi: Işınlayarak ilet sözleri Nibiru'ya,

Babam kral Anu'ya başarıyla indiğimizi bildir!

Çok geçmeden göğün rengi değişti; parlaktan kırmızımsıya dönmekteydi.

Gözlerinin önüne, hiç görmedikleri bir manzara seriliverdi: Güneş kırmızı bir top gibi ufukta gözden kayboluyordu!

Korku sardı kahramanları, bir Büyük Afet geliyorsa, diye ürktüler!

Alalu gülerek rahatlatan sözler söyledi: Bu Güneş'in batışı,

Dünya'da bir günün sona erişini işaret ediyor.

Kısa bir dinlenme için yatıp uzanın; Dünya'da gece

inanılmayacak kadar kısa.

Çok geçmeden, bir anda Güneş tekrar görünecek, Dünya'da sabah olmuş olacak!

Çabucak çöktü karanlık; Dünya'yı göklerden ayırdı.

Karanlığı delip geçiyordu yıldırımlar, gökgürültülerini izledi yağmurlar.

Rüzgarlarla uçuştu sular; yabancı bir tanrının fırtınalarıydı bunlar.

Arabanın içinde çömelip kaldı kahramanlar; arabanın içinde birbirlerine sokuldular.

Dinlenmek ne kelime, çok huzursuzdular.

Kalpleri hızla atarken beklediler Güneş'in dönüşünü.

Onun ışınları tekrar göründüğünde gülüyorlar, neşeyle birbirlerinin sırtına şamar atıyorlardı.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'da ilk gün oldu.

Gün ağarınca Ea yapılacakları tasarladı; suları sulardan ayırmaya verdi dikkatini.

Engur'u tatlı su ustası atadı; içilecek suları o sağlayacaktı.

Alalu ile yılan gölcüğüne gitti o; onun tatlı suları üstüne düşünecekti.

Gölcükte kötü yılanlar kaynıyordu, dedi Engur, Ea'ya.

Sonra Ea sazlıklar üstüne düşündü; yağmur sularının bolluğunu hesapladı.

Enbilulu'yu sazlıklardan sorumlu atadı; sazlık çalıların sınırlarını belirlemeye yolladı.

Enkimdu'yu hendek ve su yolu işlerine atadı; sazlıkların etrafında bir sınır oluşturacak,

Gökten inen yağmurların toplanması için bir yer yapacaktı.

Aşağı sulardan böyle ayrıldı yukarı sular; sazlıkların suyu ile tatlı sular araya set çekip ikiye ayrıldılar.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'daki ikinci gün oldu.

Güneş sabahı muştulayınca, kahramanlar verilen görevleri yapmaya koyuldular.

Alalu ile Ea ise adımlarını çayırlara ve ağaçlara doğru döndürdüler.

Meyve bahçelerinde her şey yetişiyordu; bitkiler ve meyvelerin türleri incelenmeliydi.

Ea veziri İsimud'a soruyordu soruları:

Bu bitki ne, şu bitki ne, diye sıralıyordu.

Çok bilgili olan İsimud yetişen iyi besinleri ayırt edebilmekteydi;

Bir meyva kopartıp verdi Ea'ya, bu bir bal bitkisi, diyordu Ea'ya.

Bir tane kendi yedi, bir tane Ea yedi!

Yetişen besinlerden iyilerini ayırma işinin başına Ea, kahraman Guru'yu atadı.

Kahramanlara su ve yiyecek böyle sağlandı ama doymadılar.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'daki üçüncü gün oldu.

Dördüncü gün rüzgarların hızı kesildi, araba dalgalarla sallanmaz oldu.

Arabadan araç gereç getirile, ordugaha meskenler kurula, diye buyurdu Ea.

Kalıp ve tuğlanın başına Ea, Kulla'yı atadı; kilden tuğlalar biçimlendirecekti.

Üstüne meskenlerin dikileceği temelleri Muşdammu atacaktı.

Güneş gün boyunca ışıldadı; gün boyunca ışık boldu.

Akşam vakti Kingu, Dünya'nın ayı yusyuvarlaktı; Dünya üstüne soluk bir ışık saçtı.

Geceye hükmeden alt dereceden bir ışık olarak göksel tanrılar arasında sayılacaktı.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'daki dördüncü gün oldu.

Beşinci gün Ea, Ningirsig'e sazlardan bir sandal yapmasını emretti.

Sazlıkların genişliği hesaplanacak, bataklıkların nerelere uzandığı üstünde düşünülecekti.

Sularda kaynaşan, havada uçan her şeyi bilen Ulmaş'tı.

Ea yoldaş edindi Ulmaş'ı, birlikte iyiyi kötüden ayırmaya gittiler.

Sularda kaynaşan, kanadı olup havada uçan türlerden çoğu Ulmaş'a yabancıydı;

Sayıları çok ama çoktu; sazanlar İyi idi, kötüler arasında yüzüyorlardı.

Sazlıklar ustası Enbilulu'yu çağırttı Ea; hendek ve su yolundan sorumlu Enkimdu'yu çağırttı:

Onlara konuştu; kamışlıklar ve yeşil sazlarla sazlıklarda bir mania yapacaklar,

Balığı balıktan ayırmak için bir kapalı mekan,

Sazanların kaçamayacağı bir ağ tuzağı,

Yenebilecek hiçbir kuşun kapanından kurtulamayacağı bir yer oluşturacaklardı.

Böylece balık ve kuşların iyi olanları ayrıldı ki kahramanlara besin olsun.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'daki beşinci gün oldu.

Altıncı gün Ea, meyve bahçesindeki yaratıkların üstünde düşündü.

Enursag'a sürünen ve yürüyen her şeyi ayırt etmesi görevini verdi;

Bunların çeşitliliği Enursag'ı çok şaşırttı; vahşiliklerinin şiddetini Ea'ya etraflıca anlattı.

Kulla'yı çağırttı Ea; Muşdammu'ya emirler verdi acilen:

Akşam vakti meskenler bitmiş ola, korunmaları için çevreleri çitle çevrile!

Kahramanlar bu görevi üstlendiler, temellerin üstüne hızla çıktılar tuğla sıralarını.

Sazlardan yapıldı damlar, kesilen ağaçlarla dikildi çitler.

Anzu arabadan bir Öldüren Işın getirdi; Ea'nın meskenine Sözler Işınlayan Konuşucu kurdu;

Akşam vakti tamamlanmıştı ordugah! Gece için orada toplandı kahramanlar.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'daki altıncı gün oldu.

Yedinci günde ordugahtaki kahramanlar biraraya toplandı;

Ea onlara konuşacaktı:

Çok tehlikeli bir yolculuktan sonra buraya vardık, Nibiru'dan yola çıkıp yedinci gezegene dek çok tehlikeli bir yolculuk yaptık.

Başarıyla indik Dünya'ya; çok iyi şeyler başardık, bir ordugah kurduk.

Bugün dinlenme günü olsun; bundan böyle her yedinci günde hep dinlenile!

Bundan böyle burası Uzaklardaki Yuva anlamına Eridu adıyla biline!

Sözümü tutalım, Eridu'lu Alalu'yu komutan ilan edelim!

Toplanan kahramanlar hep birlikte bağırışıp onayladılar.

Alalu uygun bulduğunu söyleyip Ea'ya övgüler düzdü:

Ea'ya ikinci bir ad verile, bundan böyle ona, Hünerli Biçimlendirici anlamına Nudimmud denile!

Kahramanlar hep birlikte bağrışıp onayladılar.

Akşam oldu, sabah oldu ve Dünya'daki yedinci gün oldu.

Şimdi bu, altın arayışının nasıl başladığının ve

Nibiru'da yapılan Nibiru'yu kurtarma planlarının nasıl işlemediğinin hikayesidir.

Eridu ordugahı kurulduktan ve kahramanlar yiyeceğe doyduktan sonra

Ea sulardan altın çıkartma görevini başlattı.

Arabada Ateş Taşları karıştırıldı, onun Büyük Fişeğini canlandırdı;

Suyu Emen arabadan dışarı uzatıldı; sazlıkların sularının içine sokuldu.

Sular kristallerden yapılma bir kaba yöneltildi,

Sulardan çıkartılan tüm metalleri o kapta topladı kristaller.

Sonra kaptan geçen sular Dışarı Tüküren ile balık göletine geri tükürüldü.

Sulardaki metaller kabın içinde işte böyle toplandı.

Becerikli Ea'nın eseriydi bu, ne Hünerli Biçimlendiriciydi o!

Altı Dünya günü boyunca sazlıkların suları emilip sazlıkların suyu tükürüldü.

Kabın içinde gerçekten de metaller birikti!

Yedinci gün Ea ve Alalu bu metalleri incelediler, kabın içinde hangi metallerin biriktiğine baktılar.

Demir vardı, çokça bakır vardı ama bol değildi altın.

Arabada, yine Nudimmud'un hünerinin bir eseri olan başka bir kapta

Metaller türlerine göre ayrıştırıldılar; türlerine göre ayrılıp kıyıya taşındılar.

Altı gün boyunca kahramanlar uğraştı didindiler; yedinci gün dinlendiler.

Altı gün boyunca kristal kaplar dolup dolup boşaldı,

Yedinci gün metaller sayılıp ayıklandı.

Demir vardı, bakır vardı ve başka metaller de

Ama altından, bir avuç bile toplanmadı.

Geceleri Ay küçüldü büyüdü; Ea onun bir turuna Ay adını verdi.

Ay'ın altı gün boyunca ışıltılı boynuzları o ayın hemen başını gösteriyordu.

Tacı yarıya ulaşınca yedinci günü, o gün dinlenme günüydü.

Ayın yarısında Ay giderek yuvarlanıp dolmaktaydı; durakladıktan sonra incelip solmaktaydı.

Güneş'in rotasın Ay'ın turunda göründükçe o yüzünü Dünya'nın turuna doğru dönüyordu.

Ay'ın hareketleriyle büyülenen Ea, onun Kingu olarak Ki'ye bağlılığı üstünde düşündü:

Bu bağlılık neye hizmet ediyordu, hangi göksel işareti veriyordu?

Ea Ay'ın bir turuna ay adını verdi; onun turuna ay dedi.

Bir ay boyunca, iki ay boyunca ayrıştırıldı sular arabada;

Güneş her altı ayda bir Dünya'ya farklı bir mevsim veriyordu; Ea bunlara Kış ve Yaz dedi.

Kış vardı ve Yaz vardı; Ea tam bir turuna Dünya'nın yıl dedi.

Yılın sonunda biriken altın hesaplandı:

Nibiru'ya yollanacak kadar yoktu.

Sazlıkların suları yetersizdi; arabayı derin okyanuslara taşıyalım, demekteydi Ea.

Araba palamlarından çözüldü, gerisin geri kaydırıldı.

Büyük dikkatle karıştırıldı kristal kaplar, tuzlu sular aralarından geçti.

Metaller türlerine göre ayrıldı; aralarında ışıl ışıldı altın!

Ea arabadan tüm olan bitenlerin sözlerini Nibiru'ya ışınladı; Anu bu habere gerçekten çok sevindi.

Mukadder turunda Nibiru, Güneş'in meskenine doğru yol alıyordu,

Nibiru Şar devresinde Dünya'ya yaklaşıyordu.

Hevesle sorular soruyordu altın hakkında Anu. Nibiru'ya yollayacak kadar çok mu?

Heyhat, sulardan yeterince altın toplanamadı;

Bir Şar daha geçsin, miktar ikiye katlansın, diye akıl verdi Ea, Anu'ya.

Okyanus sularından altın elde etmeye devam edilirken

Ea'nın yüreği sıkıntıdan daralıyordu.

Arabanın parçalarından çıkartılanlarla bir gök odası birleştirilip yapıldı.

Rehberliği iyi bilen Abgal'a gök odasının sorumluluğu verildi,

Abgal ve Ea her gün gök odasıyla yükselerek uçup Dünya'yı ve onun gizlerini öğrenmeye koyuldu.

Gök odası için kapalı bir mekan inşa edilip Alalu'nun arabasıyla yan yana içine kondu:

Alalu'nun arabasındaki kristalleri her gün inceledi Ea; ışınlarıyla neler keşfettiklerini anlamaya çalıştı.

Altın nereden geliyor, diye sordu Alalu'ya. Tiamat'ın altın damarları Dünya'nın neresinde?

Abgal ve Ea gök odasıyla yükselerek uçup Dünya'yı ve onun gizlerini öğreniyordu.

Büyük dağlar üstünde dolaştılar; vadilerde büyük nehirler gördüler;

Aşağıda bozkırlar ve ormanlar, binlerce lig genişliğinde alabildiğine uzanıyordu.

Okyanuslarla ayrılmış çok geniş topraklar belirlediler; Tarayan Işınla toprakların derinlerine baktılar.

Nibiru'da sabırlar tükeniyordu. Altın koruma sağlayabilir mi, haykırışları yükselmeye başladı.

Altını topla, Nibiru'ya yaklaştığında altını yollamalısın, emrini verdi Anu, Ea'ya.

Alalu'nun arabasını onar ki Nibiru'ya dönmeye uygun, Şar tamamlandığında hazırlanmış ola, diyordu Anu.

Ea, babası kral Anu'nun sözlerine kulak verdi: Alalu'nun

arabasını onarmak üstünde düşündü.

Bir akşam gök odasıyla arabanın yanı başına indiler,

Abgal ile birlikte, arabaya girdiler; karanlıkta gizli bir iş yaptılar.

Dehşet Silahlarını, yedi taneydi, arabadan dışarı çıkarttılar;

Onları gök odasına yükleyip içinde iyice gizlediler.

Gün doğunca Ea, Abgal ile gök odasına binip yükselerek süzüldü; başka bir diyara gidiyorlardı.

Orada, gizli bir yere sakladı Ea silahları; bir mağaraya, bilinmeyen bir yere depoladı.

Sonra Anzu'ya emir verdi Ea; Alalu'nun arabasını onarması,

Nibiru'ya dönecek hale getirmesi, Şar bitiminde hazır etmesi talimatını verdi.

Arabaların usulleri üstüne çok becerikli olan Anzu tüm gücüyle bu işe koyuldu;

Arabanın iticilerini yeniden mırıldanır hale getirip tabletlerini dikkatle ele aldı.

Dehşet Silahlarının yokluğunu çok geçmeden anladı!

Öfkeyle bağırdı Anzu; Ea niçin onları uzaklara gizlediğini şöyle açıkladı:

Silahların kullanılmayacağına yemin etmiştik!

Ne göklerde ne de sert diyarlarda bir daha asla kullanılmayacaklar!

Onlar olmazsa Dövülmüş Bilezikten geçmek hiç güvenli olmaz, diyordu Anzu.

Onlar olmazsa, Su Fırlatıcılar olmazsa tehlike dayanılmaz olur!

Eridu'lu komutan Alalu, Ea'nın sözlerini dinledi ve Anzu'nun sözlerine kulak verdi:

Ea'nın sözleri Nibiru Meclisi tarafından onaylandı, diyordu Alalu,

Ama araba dönemezse, Nibiru mahvolacak!

Yol buluculuğu bilen Abgal cesurca çıkıp dikildi önderlerin önünde.

Kılavuz ben olacağım; tehlikelerle yiğitle karşılaşacağım, diyordu.

Böylece karar verildi: Kılavuz Abgal olacak ve Anzu Dünya'da kalacaktı!

Nibiru'da, yıldız izlerler göksel tanrıların kaderleri üstünde düşündüler; talihli bir gün seçtiler.

Alalu'nun arabasına sepetler dolusu altın taşındı;

Arabanın ön kısmına geçti Abgal, komutan koltuğuna oturdu.

Ea kendi arabasından bir Kader Tableti alıp ona verdi;

Yolu Sana Gösteren olacak senin için bu; bununla bulacaksın açılmış olan yolu!

Arabanın Ateş Taşlarını karıştırdı Abgal; uğultuları bir müzik gibi büyüleyiciydi.

Arabanın Büyük Fişeğini canlandırdı; kırmızımsı bir parlaklık yaymaktaydı.

Ea ve Alalu, kahramanlar topluluğu onu uğurluyordu.

Derken araba bir kükremeyle göğe yükselip göklere çıkıverdi!

Yükselişin sözleri ışınlandı Nibiru'ya; Nibiru'da büyük bir bekleyiş başladı.

Dördüncü Tabletin Özeti

Nibirulular azıcık altın tedariğine bile sevinirler

Altının atmosfere kalkan olarak kullanımı sınanır ve başarılı olur

Dünya'ya daha çok kahraman ve yeni araç gereç yollanır

Sulardan altın çıkartma işlemi hayal kırıklığı yaratmayı sürdürür

Ea, Abzu'da derinlerden kazılıp çıkartılması gereken
altın kaynakları bulur

Önemli bir karar için Enlil, sonra Anu Dünya'ya gelirler

Üvey kardeşler kavga edince alacakları görevler
kurayla belirlenir

Enki (Dünya'nın Efendisi) unvanını alan Ea Abzu'ya gider

Enlil, sabit tesisleri geliştirmek için Edin'de kalır

Anu ayrılmaya hazırlanırken Alalu'nun saldırısına uğrar

Yargılayan Yediler Alalu'yu Lahmu'ya
sürgün cezasına çarptırırlar

Anu'nun kızı Ninmah tıp subayı olarak Dünya'ya yollanır

Lahmu'ya (Mars) uğrayan Ninmah, Alalu'yu ölmüş bulur

Alalu'nun yüzünü andıracak biçimde oyulan
bir kaya onun mezar taşı olur

Anzu'ya Lahmu İstasyonunun komutası verilir

Suların ve madenlerin tanrısı olarak betimlenen Enki

DÖRDÜNCÜ TABLET

Yükselişin sözleri ışınlandı Nibiru'ya; Nibiru'da büyük bir bekleyiş başladı.

Abgal büyük bir güvenle yönlendiriyordu arabayı;

Kingu'nun, Ay'ın çevresinde bir çember çizdi; onun ağ güçleriyle hız kazandı.

Bin lig, on bin lig boyunca yol aldı Lahmu'ya doğru.

Onun ağ gücüyle Nibiru'ya doğru bir yön kazandı.

Lahmu'nun ötesinde Dövülmüş Bilezik fırıl fırıl dönmekteydi;

Abgal hünerle ışıldattı Ea'nın kristallerini ki açılmış yolu bulabilsin.

Kısmet onun yüzüne güldü!

Bileziğin ötesine geçtiğinde araba Nibiru'dan ışınlanmış işaretleri alıyordu artık;

Yuvaya, yuvaya doğruydu yön.

İleride, karanlıkta Nibiru'nun kırmızımsı ışıltısı; tam görülecek manzara!

Araba artık ışınlanan işaretlerle yönlendiriliyordu.

Nibiru'nun etrafında üç kez

turladı, onun ağ gücüyle yavaşladı.

Gezegene yaklaşırken, görebiliyordu Abgal atmosferdeki gediği;

Getirmekte olduğu altını düşününce kalbi daraldı.

Atmosferin kalınlığından geçerken ışıldadı araba, sıcaklığı dayanılmazdı.

Abgal beceriyle yaydı arabanın kanatlarını ki inişini sağlasın.

Ötede arabaların yeri uzanmaktaydı, davetkar bir manzara.

Abgal arabayı ışıklarla seçilmiş bir yerde yere indirdi yavaşça.

Kapağı açtı; aman, ne kadar büyük bir kalabalık toplanmıştı!

Anu ona doğru yaklaştı; kucaklayıp sıcak sözler söyleyerek hoş karşıladı.

Kahramanlar arabaya koşturdular; altın sepetlerini dışarıya taşıdılar.

Sepetleri başlarının üstünde taşıyorlardı,

Orada toplananlara zafer söylevi çekti Anu: Kurtuluş burada, diyordu halka.

Abgal'a eşlik ettiler saraya dek; dinlensin ve tüm eşlik ettiklerini anlatsın, diye.

En göz alıcı manzaraydı altın; bilginler çabucak götürdüler onları ki

En incesinden toza döndürüp göğe doğru fırlatmaya hazırlasınlar.

İşlemek bir Şar aldı; sınamalar bir Şar sürdü.

Roketlerle yükseklere taşındı tozlar, kristallerin ışınlarıyla serpildiler.

Gediğin olduğu yerde bir iyileşme başladı!

Neşeyle doldu saray; ülkede bolluk bereket bekleniyordu.

Anu iyi haberi Dünya'ya ışınladı: Altın kurtuluş getiriyor! Altın çıkartmaya devam edilmeli!

Nibiru Güneş'in yakınına gelince altın tozları onun ışınlarından dolayı bozuldu.

Atmosferdeki iyileşme azaldı; gedik yine eski büyüklüğüne döndü.

Anu, Abgal'a Dünya'ya dönmesini emretti; arabada daha çok kahraman vardı,

İç kısımlarına daha çok Suyu Emen ve Tüküren konulmuştu;

Onlarla birlikte Abgal'in yardımcı kılavuzluk eden Nungal de arabadaydı.

Abgal Eridu'ya döndüğünde büyük sevinç yaşandı;

Ne çok selamlaşma, ne çok kucaklama!

Yeni su işlerini Ea dikkatle inceleyip düşündü.

Yüzü gülüyordu ama kalbi sıkışmaktaydı.

Şar zamanı gelince Nungal arabaya binmiş ayrılmaya hazırdı.

Arabanın iç kısımlarında yalnızca birkaç sepet altın vardı.

Ea yüreğinde, Nibiru'nun hayal kırıklığını şimdiden hissediyordu.

Ea ile Alalu konuştular, bilinenleri bir daha tartıştılar:

Göksel Savaş sırasında kesilen Tiamat'ın başı idiyse Dünya,

Altın damarlarının kesilip ikiye ayrıldığı boynu neresiydi?

Dünya'nın iç kısımlarından dışarı çıkan altın damarları neredeydi?

Gök odasına binen Ea dağların ve vadilerin üstünden geçmişti,

Okyanuslarla ayrılmış karaları Tarayan ile incelemişti.

Tekrar tekrar aynı gösterge görülüyordu:

Kuru toprağın kuru topraktan koparılıp açıldığı yerde Dünya'nın iç kısımları ortaya çıkmıştı,

Kalp şeklini alan kara kütlesinin alt kısımlarında,

Dünya'nın iç kısımlarından çıkan altın damarları boldu!

Ea bu bölgeye Abzu adını verdi, Altının Doğum Yeri anlamına.

Sonra Ea, Anu'ya şu bilgelik sözlerini ışınladı:

Dünya gerçekten de altınla dolu; altın sulardan değil, damarlardan alınmalı.

Dünya'nın sularından değil, iç derinliklerinden çıkartılmalı altın,

Okyanusun ötesinde bir bölgeden, Abzu olarak bilinsin, bolca altın çıkartılabilir!

Sarayda büyük bir şaşkınlık vardı; alimler ve danışmanlar Ea'nın sözleri üstünde düşündüler;

Altının elde edilmesi konusunda tam bir fikir birliği vardı ama

Bunun Dünya'nın iç kısımlarından nasıl çıkartılacağı hakkında da pek çok tartışma.

Toplananlar arasından bir prens söz aldı, Enlil'di bu, Ea'nın üvey kardeşi.

Önce Alalu, sonra damadı Ea tüm umutları suya bağladı;

Suyun altını sayesinde kurtuluş güvencesi verdiler.

Şar be şar bekledik hepimiz kurtuluşu,

Şimdi başka sözler duymaktayız; hayallerin bile ötesinde bir göreve kalkışmaktan söz ediyorlar,

Altın damarlarının kanıtları gerek; başarıyı sağlayacak bir plan yapmalı!

Enlil toplananlara böyle dedi; sözlerini dinleyenlerin çoğu onunla aynı fikirdeydi.

İzin verin de Enlil gitsin Dünya'ya! diyordu Anu. Kanıtı elde etsin, ortaya bir plan koysun.

Onun sözlerine kulak verilsin, sözleri emir kabul edilsin!

Toplananlar oy birliğiyle razı oldular, Enlil'in uçuş görevi onaylandı.

Enlil baş naibi Alalgar ile Dünya'ya gitmek üzere yola çıktı; Alalgar'dı kılavuzu.

Her birine birer gök odası verilmişti.

Anu'nun, kralın sözleri, kararları Dünya'ya ışınlandı:
Görevin komutasını Enlil ala, sözleri emir biline!
Enlil Dünya'ya vardığında üvey kardeşi Ea onu sevgiyle kucakladı,
Kardeşin kardeşi karşıladığı gibi hoş karşıladı Ea, Enlil'i.
Enlil, Alalu'nun huzurunda hürmetle eğildi, pek zayıf çıktı Alalu'nun hoş geldin sözleri.
Kahramanlar Enlil'e heyecanla hoş geldin, diye bağırdılar; komutandan çok şey bekliyorlardı.
Enlil beceriyle emretti gök odalarının birleştirilmesini,
Bir gök odasıyla yükselip süzüldü: Baş naibi Alalgar onun kılavuzuydu.
Abgal'ın kılavuzluğunda Ea da bir gök çemberine bindi, onları Abzu'ya götürecek yolu gösterdi.
Kuru toprakları taradılar, okyanuslara dikkatle baktılar.
Yukarı Denizden Aşağı Denize dek karaları taradılar,
Yukarıda ve aşağıda ne varsa hesaba döktüler.
Abzu'da toprağı sınadılar: Gerçekten de oradaydı altın, pek çok toprak ve kayayla kaynaşıp birleşmişti,
Sularda bulunduğu gibi saf değildi, bir karışımın içine saklanmıştı.
Eridu'ya geri döndüler; buldukları üstünde düşündüler.
Eridu'ya yeni görevler verilmeliydi, Dünya'da tek başına devam edemez!
Böyle diyordu Enlil; büyük bir planı tarif ediyor, çok daha geniş bir görev öneriyordu.
Daha çok kahraman getirilmeliydi buraya, daha çok yerleşim kurulmalıydı.
Dünya'nın derinliklerinden altını çıkartmak için, altını karışımın içinden ayırmak için,
Gök gemileriyle ve arabalarla taşınmalı, bu işleri yapmak için iniş yerleri olmalı.

Yerleşimlerden kim sorumlu olacak, Abzu'nun komutasını kim alacak?

Böyle soruyordu Ea, Enlil'e.

Genişleyen Eridu'nun komutasını kim alacak, yerleşimleri kim denetleyecek?

Böyle diyordu Alalu.

Gök gemilerinin ve iniş yerinin komutası kimde olacak, diye soruyordu Anzu.

Şöyle yanıtladı Enlil: Anu Dünya'ya insin, kararları o versin!

Şimdi bu, Anu'nun nasıl Dünya'ya geldiğinin,

Ea ve Enlil'in nasıl kura çektiğinin, Ea'ya nasıl Enki unvanının verildiğinin,

Alalu'nun nasıl ikinci kez Anu'yla güreştiğinin hikayesidir.

Bir gök arabasıyla yolculuk etti Anu Dünya'ya; gezegenlerden geçen yolu izledi.

Lahmu'nun çevresinde kılavuzu Nungal bir tur attı ki Anu yakından bakabilsin.

Bir zamanların Kingu'su olan Ay'ın çevresinde turlayıp hayranlıkla baktılar.

Orada da altın bulabilme şansı göze alınabilir mi, diye geçirdi içinden Anu.

Sazlıkların yanı başındaki sulara indi arabası.

Onun gelişi için sazdan sandallar hazırlatmıştı Ea; Anu yelken açıp çıkacaktı karaya.

Yukarıda gök odaları süzülmekteydi; krallara layık bir karşılamaydı bu.

En öndeki sandaldaydı Ea; kral babasını ilk karşılayan olmak istiyordu.

Anu'nun önünde eğildi, sonra Anu onu kucakladı. Evladım, İlk Oğlum!; diye haykırdı Anu ona.

Eridu'nun meydanında kıtalar halinde durmaktaydı kahramanlar; krallarının Dünya'ya gelişini krallara layık biçimde karşılıyorlardı.

Tam önlerinde durmaktaydı Enlil, komutanları.

Kral Anu'nun önünde saygıyla eğildi ve Anu onu göğsüne kapatıp kucakladı.

Alalu da orada, ne yapacağını bilmez bir halde durmaktaydı;

Anu onu da selamladı. Yoldaşlar gibi el sıkışalım, dedi Alalu'ya.

Biraz ikircikli, öne doğru bir adım attı Alalu ve Anu'yla el sıkıştı!

Anu için bir yemek hazırlanmıştı; akşam vakti Ea'nın onun için inşa ettiği sazdan kulübeye çekildi.

Ertesi gün, Ea'nın başlattığı hesaba göre yedinciydi; dinlenme günü.

Keyif çatmakla ve kutlamalarla geçen bir gündü, kralın gelişine layık bir gün.

Ertesi gün, Anu'nun huzuruna çıkan Ea ve Enlil bulguları sundular,

Ne yapıldığınıve neler yapmak gerektiğini onunla tartıştılar.

Şu toprakları ben de göreyim, diyordu Anu onlara.

Hepsi gök odalarıyla göğe çıktılar; denizden denize uzanan karaları gözlemlediler.

Abzu'ya dek uçtular, altını gizleyen toprağına indiler.

Altını çıkartmak çok güç olacak, diyordu Anu. Altını çıkartmak da şarttı.

Yüzeyin ne kadar derininde olsa da altın, mutlaka çıkartılmalı!

Ea ve Enlil bu amaca uygun araçlar tasarlasın, kahramanlara görevler dağıtsınlar;

Altını topraktan ve kayadan nasıl ayıracaklarını, Nibiru'ya som altını nasıl göndereceklerini araştırıp bulsunlar!

Bir iniş yeri inşa edile, Dünya'daki görevlere daha çok kahraman atana!

Böyle diyordu Anu iki oğluna; içinden de göklerde istasyonlar olsa, diye geçiriyordu.

Anu'nun buyrukları böyleydi; Ea ve Enlil aynı fikirdeydi, saygıyla huzurunda eğildiler.

Akşamlar oldu, sabahlar oldu; hep birlikte Eridu'ya döndüler.

Eridu'da bir meclis topladılar; görevler ve yapılacak işler paylaşıldı.

Eridu'yu kuran Ea ilk söz alandı:

Eridu'yu kurdum; bu bölgede başka yerleşimler de kurulsun,

Edin olsun adı, Dimdik Duranların Meskeni anlamına, bundan böyle bu adla bilinsin.

Edin'in komutanı ben olayım, Enlil de altın çıkartma işine girişsin!

Enlil bu sözlere öfkelendi; Çok yanlış bu plan, dedi Anu'ya.

Kumanda etmede ve görevleri yerine getirmede ben daha iyiyim, gökgemilerine ilişkin bilgiye sahibim.

Dünya'dan ve onun sırlarından kardeşim Ea daha iyi anlar;

Abzu'yu keşfeden o, Abzu'nun efendisini yapın onu!

Anu bu öfkeli sözleri can kulağıyla dinledi; kardeştiler ama yine de üveydiler,

İlk Oğul ile Yasal Varis sözleri silah gibi kullanarak didişiyorlardı!

Ea İlk Oğuldu; bir cariye doğurmuştu onu Anu'ya;

Daha sonra Antu'dan, Anu'nun eşinden doğmuştu Enlil.

Anu'nun üvey kız kardeşlerinden biriydi Antu, böylece Enlil Yasal Varis oluyordu;

Dolayısıyla sonra doğan oğul ardıllıkta ilk doğan oğuldan önce geliyordu.

Böyle bir çatışma altının çıkartılmasını tehlikeye sokabilir, diye korktu Anu.

Kardeşlerden biri Nibiru'ya dönmeli ve ardıllık meselesi şimdilik hiç düşünülmemeliydi,

Kendi kendine böyle düşünen Anu iki oğluna dönüp onları çok şaşırtan şu teklifi yaptı:

Tahtta oturmak için Nibiru'ya kim dönecek? Edin'e kim komuta edecek? Abzu'da kim efendi olacak?

Gelin üçümüz arasında zar atıp belirleyelim!

Kardeşler sessizdi; bu cüretkar sözler onları gafil avlamıştı.

Haydi kura çekelim, dedi Anu. Kısmetin eli sayesinde belirlensin karar!

Üçü, baba ve oğulları el sıkıştılar.

Kura çektiler ve işleri kuraya göre paylaştılar.

Anu Nibiru'ya dönecekti, hükümdar olarak tahtında oturacaktı;

Edin, Enlil'e düştü; adının gereği gibi Emirler Efendisi olacaktı;

Daha çok yerleşim kuracak, gökgemilerinin ve onların kahramanlarının sorumluluğunu üstlenecek,

Denizlerin engeline rastlayana dek tüm toprakların önerdi o olacaktı.

Ea'ya hakimiyet bölgesi olarak denizler ve okyanuslar düştü,

Suların engelinden sonraki topraklar onun tarafından idare edilecek,

Abzu'da efendi olacak, hünerle çıkartacaktı altını.

Enlil kısmetine çıkanı uygun buldu; kısmetin eline saygıyla boyun eğdi.

Ea'nın gözleri aşla doldu; Eridu'dan ve Edin'den ayrılmayı hiç istemedi.

İzin ver de Ea, sonsuza dek evi bilsin Eridu'yu! dedi Anu, Enlil'e.

Suya ilk inenin o olduğunu sonsuza dek hatırlansın,

İzin ver de Ea, Dünya'nın efendisi olarak bilinsin; unvanı Dünyanın Efendisi olsun!

Babasının sözlerini hürmetle eğilerek kabul etti Enlil; dönüp ağabeyine şöyle dedi:

Bundan böyle unvanın Enki'dir, Dünyanın Efendisi anlamına! Ben de Emirler Efendisi olarak bilineceğim.

Toplanan kahramanlara bu kararları açıkladı Anu, Enki ve Enlil.

Görevler belirlendi, ufukta başarı göründü, diyordu Anu onlara.

Artık size veda ediyorum, Nibiru'ya sakin bir kalple dönüyorum!

Alalu öne çıkıp Anu'ya yaklaştı. Çok ciddi bir mesele unutuldu, diye bağırdı.

Dünya'nın komutasını bana bırakıldı; altın bulduğumu Nibiru'ya duyurduğumda bu söz verilmişti bana!

Nibiru'nun tahtına çıkma iddiamdan vazgeçmiş değilim,

Anu'nun her şeyi oğullarıyla paylaşması, menfur bir hareket!

Böyle karşı çıktı Alalu, Anu'ya ve onun kararlarına.

İlk başta tek söz etmedi Anu, sonra öfkeyle konuştu:

Münakaşamızı sona erdirmek için ikinci kez güreşelim; hemen, buracıkta!

Hor gören bir tavırla giysilerini çıkardı Alalu; Anu da soyundu.

Tamamen soyunan iki asil göğüs göğüse mücadeleye başladı, bu çok büyük bir kapışmaydı.

Alalu diz büktü; yüz üstü yere kapaklandı.

Bastırdı ayağını Alalu'nun göğsüne Anu; güreşin galibi oracıkta belli olmaktaydı.

Güreşerek verildi karar; Kral benim! Nibiru'ya dönmeyecek Alalu!

Böyle diyerek ayağını çekti Anu, yere kapaklanan Alalu'nın böğründen.

Şimşek hızıyla fırladı yerden Alalu, bacaklarından tutup yere çekti Anu'yu.

Ağzını açtı kocaman; Anu'nun hayalarını ısırıp koparttı,

Alalu yutuverdi Anu'nun erliğini!

Anu'nun acıyla haykırışı göğe dek ulaştı; yere düştü, yaralı.

Enki düşen Anu'nun yanına koştu; kahkahalarla gülen Alalu'yu yakaladı.

Kahramanlar kulübesine taşıdılar Anu'yu; Alalu'ya lanetler yağdırıyordu.

Adalet yerini bulsun, diye bağırdı naibine Enlil. Işın silahınla vur Alalu'yu!

Hayır! Hayır, diye haykırdı Enlil. Adalet yerini buldu; onun içine zehir doldu!

Alalu'yu saz kulübelerden birine taşıdılar, ellerini ayaklarını bir esir gibi bağladılar.

Şimdi bu, Alalu'nun yargılanışının ve

Daha sonra Dünya'da ve Lahmu'da neler olduğunun hikayesidir.

Sazdan kulübesinde Anu acıyla kıvranıyordu; Enki ona şifa veriyordu.

Sazdan kulübesinde Alalu oturmuş, ağzından köpükler fışkırıyordu;

Anu'nun erliği içinde ağır bir yük gibiydi,

Sanki Anu'nun menisiyle içi gebe kalmıştı; doğum yapacak bir kadın gibi şişkindi karnı.

Üçüncü gün dindi Anu'nun acısı; gururu çok kırılmıştı.

Nibiru'ya dönmek istiyorum derhal, diyordu iki oğluna Anu.

Ama öncesinde Alalu yargılanmalı; bu suça uygun bir ceza almalı!

Nibiru yasalarına göre, yedi yargıç olmalıydı; en yüksek rütbeli olan ise onlara başkanlık etmeliydi.

Eridu'nun meydanına toplandı kahramanlar, Alalu'nun yargılanmasını görmeye.

Yargılayan Yediler için yedi kürsü konulmuştu; başkanlık edecek Anu'nunki en yüksek olanıydı.

Sağına Enki oturdu; Enlil ise Anu'nun sol yanında yerini aldı.

Enki'nin sağına Anzu ve Nergal yerleşti; Abgal ilse Alalgar ise Enlil'in soluna.

Yargılayan Yedilerin karşısına getirildi Alalu; elleri ve ayakları çözüldü.

İlk söz alan Enlil'di; adil bir güreş karşılaşmasında Alalu, krallığı Anu'ya kaptırdı!

Ne diyorsun Alalu? Enki ona bu soruyu sordu.

Adil bir güreş karşılaşmasının sonunda, krallığı Anu'ya kaptırdım, dedi Alalu.

Yenilen Alalu menfur bir suç işledi, Anu'nun erliğini ısırıp yuttu!

İşte böyle yaptı Enlil suçlamayı. Cezası ölümdür!, dedi Enlil.

Ne diyorsun Alalu, diye sordu Enki kayınbabasına.

Sessizlik; Alalu cevap vermedi.

Hepimiz bu suça tanık olduk, diyordu Alalu. Hüküm buna uygun olmalı!

Söylemek istediklerin varsa, cezan belirlenmeden konuş, dedi Enki, Alalu'ya.

Çöken sessizlikte Alalu yavaş yavaş başladı konuşmaya:

Nibiru'da kraldım; ardıllık hakkım gereği hükmetmekteydim;

Anu sakimdi benim. Prensleri ayaklandırdı; bana güreşte meydan okudu,

Dokuz sayılı tur boyunca Nibiru'da kraldım; krallık benim soyuma aitti.

Tahtıma Anu geçip kuruldu; canımı kurtarmak için kaçıp tehlikeli bir yolculukla uzaktaki Dünya'ya vardım.

Nibiru'nun kurtuluşunu yabancı bir gezegende keşfeden bendim: Alalu!

Bana Nibiru'ya döneceğim, tekrar hükmedeceğime dair adil bir söz verildi!

Sonra Ea geldi Dünya'ya; uzlaşma gereği Nibiru'da daha sonra tahta çıkacak kişi olarak belirlenen kişi.

Sonra Enlil geldi, Anu'dan gelen ardıllığın iddiasındaydı.

Sonra Anu geldi; Ea'yu kurayla kandırdı; onu Dünya'nın Efendisi, Enki ilan etti.

Nibiru'da değil Dünya'da efendi olacaktı.

Sonra komuta Enlil'e teslim edildi; Enki'ye ise uzaktaki Abzu'ya gitmek düştü.

Tüm bunlar kalbimi sıkıştırdı; utançtan ve öfkeden patlayacak gibi oldum!

Derken Anu ayağını bastı göğsüme, sıkışan kalbimi eziyordu!

Sessizlik çökünce Anu söz aldı: Asil soyum ve kanun gereğince, adilce güreş tutarak tahtı kazandım.

Sen ise erliğimi kopartıp yuttun; soyum devam edemeyecek artık!

Enlil söz aldı: Suçlanan suçunu kabul etti; yargılana

Ve cezası ölüm ola!

Ölüm! dedi Alalgar. Ölüm! dedi Abgal. Ölüm! dedi Nungal.

Ölüm Alalu'ya zaten gelecek; yutup içine aldığı şey onu öldürecek! Diyordu Enki.

Ölene dek Dünya'da hapsedelim Alalu'yu, diyordu Anzu.

Onların sözleri üstünde düşünmekteydi Anu; hem öfkeye hem de acımaya boğulmuştu.

Sürgünde ölsün, cezası bu ola, deyiverdi Anu.

Şaşkınlık içinde birbirlerine baktı diğer yargıçlar. Ne diyor Anu, diye meraklandılar.

Ne Dünya'da ne de Nibiru'ya sürgün edilecek, diyordu Anu.

Yol üstünde Lahmu gezegeni, su ve atmosferle donanmış.

Enki, Ea iken orada mola vermişti; burasının bir ara istasyon olacağını düşünmüştüm.

Onun ağ gücü Dünya'nınkinden daha az kuvvetli, hesaba katılırsa faydamıza olabilir.

Alalu gök arabasına götürülsün,

Ben Dünya'dan ayrılırken o da benimle yolculuk edecek.

Lahmu gezegeni çevresinde çemberler çizeceğiz; Alalu'ya bir gök arabası vereceğiz.

Lahmu gezegenine indirilecek.

Yabancı bir gezegende bir sürgün olacak,

Kalan günlerini kendi başına sayacak!

Anu böyle bildirdi hükmü; heybetle doluydu sözleri.

Alalu'nun bildirdiği hüküm oy birliğiyle kabul gördü; kahramanların huzurunda ilan edildi.

Nungal bana kılavuzluk etsin Nibiru yolunda, oradan da kahramanları taşıyıp yine Dünya'ya getirsin.

Anzu da yolculuğa katılsın, Lahmu'ya inişten sorumlu olsun!

Anu böyle bildirdi buyruklarını.

Ertesi gün yola çıkmaya hazırlandılar; gidecek herkes sandallarla götürüldü arabalara.

Sert zeminde bir iniş yeri hazırlamalısın, diyordu Anu, Enlil'e.

Lahmu'nun nasıl bir ara istasyon olacağına dair planlar hazırlamalısın!

Vedalaşıldı; hem hüzün hem neşeyle.

Topallayarak bindi arabaya Anu; elleri bağlanmış Alalu da bindi arabaya.

Sonra göğe yükselip süzüldü araba, kralın resmi ziyareti de böylece sona erdi.

Ay çevresinde bir tur attılar; Anu onun görüntüsüne hayran kaldı.

Kırmızı renkli Lahmu'ya doğru koyuldular yola, iki tur attılar onun etrafında.

Bu garip gezegene doğru alçalırlarken başı göğe eren dağlar ve yüzeyinde yırtıklar dikkatlerini çekti.

Ea'nın bir zamanlar konduğu yere baktılar; bir gölün hemen kenarındaydı.

Lahmu'nun ağ gücü tarafından yavaşlatıldılar, arabanın içindeki gök odasını hazırladılar.

Derken kılavuz Anzu hiç beklenmedik sözler söyledi Anu'ya:

Lahmu'nun sert zeminine Alalu ile ben de ineceğim,

Gök odasıyla dönmeyi istemiyorum arabaya!

Bu yabancı gezegende Alalu ile kalacağım; ölene dek onu koruyacağım.

İçindeki ağudan öldüğünde, gömeceğim onu krallara layık bir mezara.

Bana gelince, ben ünümü yaptım;

Anzu, diyecekler, her şeye rağmen bir krala sürgünlüğünde yoldaşlık etti;

Başkalarının görmediği şeyleri gördü, yabancı bir gezegende bilinmeyenlerle karşılaştı!

Anzu, diyecekler zamanın sonuna dek, bir kahraman gibi öldü!

Alalu'nun gözlerinde yaşlar, Anu'nun yüreğinde şaşkınlık vardı.

Dileğin hürmet görecek, dedi Anu, Anzu'ya. Şuracıkta sana bir söz vermeme izin ver,

Elimi kaldırıp yemin ediyorum sana:

Bir sonraki yolculukta bir araba Lahmu'nun turuna yanaşacak; gökgemisini sana indirecek.

Yaşıyorsan seni bulacak ve seni Lahmu'nun Efendisi ilan edeceğim;

Lahmu'da bir ara istasyon kurulduğunda, komutanı sen olacaksın!

Anzu başını eğdi. Öyle olsun, dedi Anu'ya.

Alalu ve Anzu gök odasına götürüldüler,

Kartal miğferleri ve Balık giysileri verildi, yiyecek ve araç gereç de eklendi yanlarına.

Gök gemisi çember çizen arabadan ayrıldı; onun inişi arabadan izlendi.

Gözden kaybolduğunda; araba Nibiru'ya döndü.

Dokuz şar boyunca Nibiru'da kraldı Alalu; sekiz şar boyunca Eridu'da komutandı.

Dokuzuncu şarda ise kısmeti, Lahmu'da sürgün iken ölmek.

Şimdi bu, Anu'nun Nibiru'ya dönüşünün,

Alalu'nun Lahmu'da nasıl gömüldüğünün; Enlil'in Dünya'da İniş Yerini nasıl inşa ettiğinin hikayesidir.

Nibiru'da Anu neşeyle karşılandı.

Neler olup bittiğini Anu, meclise ve prenslere anlattı.

Onlardan ne acıma ne de öç alma talep etti.

Hepsine önlerindeki işleri tartışma talimatı verdi.

Toplananlara, kapsamı çok büyük bir planı şöyle özetledi:

Nibiru'dan Dünya'ya dek ara istasyonlar; Güneş ailesinin hepsini tek bir krallıkta toplayan!

Birincisi Lahmu'da kurulacaktı; Ay için de ayrıca plan yapılacaktı;

Diğer gezegenlerin veya onların çevresinde turlayan kalabalıklar üstünde;

Sürekli bir araba kervanını destekleyen ve koruyan istasyonlar kurulacaktı,

Dünya'dan altın hiç kesilmeksizin böyle taşınacaktı Nibiru'ya, başka bir yerde daha altın bulunacak olursa ne ala!

Danışmanlar, prensler, alimler Anu'nun planları üstünde düşündüler;

Nibiru'nun kurtuluşuyla ilgili planlarda hepsi de bir umut olduğunu gördüler.

Alimler ve komutanlar göksel tanrılara dair bilgiyi kusursuzlaştırdılar,

Arabalara ve gökgemilerine yeni türden roket gemiler eklediler.

Görevler için kahramanlar seçildi; görevler için çokça şey öğrenildi.

Bu planlar Enki'nin ve Enlil'e ışınlanıp yollandı; Dünya'daki hazırlıkları hızlandırılmaları söylendi.

Dünya'da neler olmuş olduğuna ve neler yapılması gerekeceğine dair çokça şey tartışıldı.

Enki, Alalgar'ı Eridu'ya vali atayıp hızla Abzu'ya yöneldi;

Altının, Dünya'nın iç derinliklerinin neresinden çıkartılacağını belirledi.

Kahramanlara hangi görevlerin verileceğinin, hangi araçların gerekeceğinin hesaplanması gerekiyordu.

Enki'nin zekasının ürünü olan bir Yer Yarıcı tasarlandı; bunun Nibiru'da biçimlendirilmesini istedi.

Ayrıca Yer'de bir yarık açmak ve onun iç kısımlarına tüneller yoluyla erişebilmek için

Çatırdatan'ı ve Ezen'i de tasarlamıştı, Nibiru'da Abzu için biçimlendirilecekti.

Nibiru'nun alimlerinin üstünde düşünmeleri için başka sorular da sordu.

Kahramanların sağlığı ve esenliği için gereken ihtiyaçların listesini çıkardı.

Dünya'nın hızlı turları kahramanları da altüst ediyordu,

Dünya'nın çok hızlı değişen gün ve gece devreleri onları sersemletiyordu.

Atmosfer iyi olmasına karşın bazı şeyleri eksik başka şeyleri fazlaydı;

Kahramanlar yiyeceklerin aynılığından şikayetçiydiler.

Komutanları Enlil Güneş'in Dünya üstündeki ısısından kötü etkilenmişti; serinliği ve gölgeyi özlüyordu.

Enki hazırlıklar yapıyorken Abzu'da,

Enlil de gökgemisiyle Edin'in genişliğini taramaktaydı.

Dağların ve nehirlerin sayımını yaptı; vadilerin ve ovaların ölçülerini aldı.

İniş Yerini nereye kuracağını, roket gemilerin yerinin neresi olacağını aramaktaydı.

Güneş'in ısısından kötü etkilenmişti Enlil; serinlik ve gölge bir yer bakınıyordu.

Edin'in kuzey yanındaki karla kaplı dağları gözü tuttu,

O güne dek gördüğü en uzun ağaçlar bir sedir ormanında yetişiyordu.

Orada, bir dağın yukarılarındaki bir vadinin zeminini güçlü ışınlarla düzleştirdi.

Kahramanlar dağ yamacından büyük taşlar çıkartıp şekillendirerek kestiler.

Üstünde gökgemileri taşıyacak platformu desteklemek için bunları taşıyıp yerleştirdiler.

Enlil yapılanları görüp memnun oldu,

Gerçekten inanılmaz bir eserdi; sonsuza dek kalacak bir yapı!

Dağların zirvesinde kendine bir ev yapmaktı arzusu.

Sedir ormanındaki en uzun ağaçlardan uzun direkler hazırlattı,

Bunlarda kendisi için bir mesken yapılmasını emretti:

Kuzey Zirvesinin Meskeni koydu adını.

Nibiru'da, yükselip süzülecek yeni bir gök arabası hazırlandı,

Yeni türden roket gemileri, gökgemileri ve Enki'nin tasarladıklarını taşıyıp getirecekti.

Nibiru'dan elli kişilik taze güç getiriyordu; aralarında seçilmiş kadınlar da vardı.

Komutanları Ninmah'tı, Yücelmiş Kadın; imdada yetişmek ve şifa vermek konusunda eğitimliydiler.

Anu'nun kızlarından biriydi Yücelmiş Kadın, Ninmah; Enki ve Enlil'in öz kardeşi değil, üvey kız kardeşiydi.

İmdada yetişmek ve şifa vermekte çok bilgiliydi; hastalıkların tedavisinde çok ilerlemişti.

Dünya'dan gelen şikayetlere dikkat kesilmişti; bir şifa hazırlamıştı!

Önceki arabaların rotası Kaderler Tabletlerinde kaydedilmişti; kılavuzu Nungal bunu izliyordu.

Hiç hasar görmeden vardılar göksel tanrı Lahmu'ya; gezegenin çevresinde turladılar, yavaşça onun yüzeyine indiler.

Bir kahraman grubu çok zayıf bir ışını izliyordu; Ninmah da onlarla gitti.

Bir göl kenarında buldular Anzu'yu; miğferinden işaretler ışınlanıyordu.

Anzu hareketsizdi, yere kapaklanmış, ölü yatmaktaydı.

Ninmah onun yüzüne dokundu, kalbine dikkat kesildi.

Torbasından Işıltıyı çıkarttı; onun kristallerinin yaşam veren ışınımlarını onun bedenine yöneltti.

Altmış kez doğrulttu Ninmah Nabzı, altnuş kez doğrulttu Işıltıyı;

Altmışıncı seferde Anzu gözlerini açtı; dudaklarını kıpırdattı.

Ninmah yavaşça döktü Yaşam Suyunu onun yüzüne; dudaklarını onunla ıslattı.

Yavaşça ağzına Yaşam Besini yerleştirdi;

Derken mucize gerçekleşti: Ölmüş Anzu dirildi!

Ona hemen Alalu'yu sordular; Anzu da onlara Alalu'nun ölümünü anlattı.

Düzlükten göğe doğru yükselen büyük bir kayaya götürdü onları.

Oraya giderken anlattı neler olduğunu:

İndikten sonra çok geçmemişti ki Alalu aralıksız bir sancıyla çığlık atmaya başlamıştı.

Ağzından tükürüyordu içini; çok büyük bir acı çekmekteydi!

Böyle diyordu Anzu.

Onları o büyük kayaya götürdü, düzlükte bir dağ gibi yükseliyordu.

Bu büyük kayada bir mağara buldum, Alalu'nun naaşını oraya sakladım,

Girişini taşlarla örttüm. Böyle diyordu Anzu onlara.

Kayaya dek onu izlediler; taşları kenara alıp mağaraya girdiler.

İçinde Alalu'dan kalanları buldular;

Bir zamanlar Nibiru'da kral olmuş olan şimdi bir mağara kemik yığınından ibaretti!

Tarihimizde ilk kez bir kral Nibiru'da ölmedi; Nibiru'da gömülmedi!

Böyle diyordu Ninmah. Ebediyete dek huzur içinde yatsın! diyordu.

Mağaranın girişini yine taşlarla örttüler.

Işınlarıyla bu büyük kaya dağının üstüne Alalu'nun suretini oydular.

Kartal miğferiyle gösterdiler onu; yüzünü apaçık betimlediler.

Alalu'nun sureti sonsuza dek baksın bir zamanlar yönettiği Nibiru'ya,

Altını keşfettiği Dünya'ya doğru!

Yücelmiş Hanım Ninmah işte böyle buyurdu, babası Anu adına.

Sana gelince Anzu, kral Anu sana verdiği sözü tutacak!

Yirmi kahraman seninle burada kalacak; ara istasyonu kurmaya başlayacaklar.

Roket gemiler Dünya'dan kalkıp altın cevherini buraya getirecekler,

Gök arabaları altını buradan alıp Nibiru'ya götürecekler.

Yüzlerce kahraman Lahmu'yu mesken edinecekler,

Sen Anzu, komutanları olacaksın!

Babası Anu'nun adına böyle konuştu Büyük Hanım, Anzu'ya.

Hayatımı sana borçluyum, Büyük Hanım, diyordu Anzu. Anu'ya duyduğum şükranın sınırı yok!

Araba Lahmu gezegeninden ayrıldı; Dünya'ya doğru yola koyuldu.

Beşinci Tabletin Özeti

Ninmah bir grup kadın hemşire ile Dünya'ya varır
İksir sağlayan bitkiler yetiştirilmesi için tohumlar getirir
Enlil'e, evlilik dışı beraberliklerinden doğan
oğlu Ninurta'nın müjdesini verir
Enki, Abzu'da bir mesken ve maden ocakları kurar
Edin'de, Enlil uzay ve diğer tesisleri kurar
Dünya'daki Nibirulularm ("Anunnakiler") sayısı altı yüzü bulur
Üç yüz "İgigi" Lahmu'daki (Mars) tesisleri işletir
Sud'a zorla sahip olduğu için Enlil sürgüne gönderildiği sırada
saklanan silahları öğrenir
Sud, Enlil'in eşi Ninlil olur, ona bir oğul doğurur (Nannar)
Ninmah Abzu'ya gidip Enki'ye katılır, ona kız çocuklar doğurur
Enki'nin eşi Ninki, oğulları Marduk ile gelir
Enki ve Enlil daha çok oğullar edindikçe
Dünya'da kabileler oluşur
Çektikleri güçlükler nedeniyle İgigiler, Enlil'e
karşı bir darbe yapar
Ninurta, onların önderi Anzu'yu hava savaşlarında yener
Daha çok altın çıkartmaları izin zorlanan Anunnakiler isyan eder
Enlil ve Ninurta isyancıları suçlarlar
Enki yapay yolla İlkel İşçiler oluşturmayı önerir

Enlil, Ninmah, Enki ve İsimud (Sümer betimlemesi)

BEŞİNCİ TABLET

Araba Lahmu gezegeninden ayrıldı; Dünya'ya doğru yola koyuldu.

Ay çevresinde turladılar, orada bir ara istasyon için inceleme yaptılar.

Dünya çevresinde turladılar, suya inmek üzere yavaşladılar.

Eridu'nun yanı başındaki sulara indirdi Nungal arabayı.

Enlil tarafından inşa ettirilen rıhtıma ayak bastılar; artık sandallara gerek yoktu.

Enlil ve Enki kucaklayarak karşıladılar kız kardeşlerini; kılavuz Nungal ile el sıkıştılar.

Erkekli kadınlı kahramanlar, oradaki kahramanlar tarafından tezahüratla karşılandılar.

Arabanın getirdiği her şey hızla boşaltıldı.

Roket gemiler ve gökgemileri ile Enki'nin tasarladığı araç gereç ve her türden erzak.

Nibiru'da olan biten her şeyi, Alalu'nun ölümünü ve gömülüşünü anlattı Ninmah, erkek kardeşlerine.

Lahmu'daki ara

istasyonu ve buna Anzu'nun komuta edeceğini anlattı onlara.

Enki onaylayan sözler söyledi, Enlil ise söylendi şaşırarak.

Bu Anu'nun kararıdır; buyrukları değiştirilemez, diyordu Ninmah, Enlil'e.

Hastalıklar için çare getirdim, dedi Ninmah erkek kardeşlerine.

Torbasından bir kese tohum çıkarttı, toprağa ekilecek tohumlar;

Tohumlardan pek çok çalılar fışkıracaktı, sulu bir meyve vereceklerdi.

Bu su bir iksir olacak, bundan içtikçe iyi olacaktı kahramanlar.

Hastalıklarını defedecek; keyiflerini yerine getirecekti!

Tohumların serin bir yere ekilmesi gerekiyordu; beslenmek için ısınması ve sulanması lazımdı!

Böyle söyledi Ninmah, erkek kardeşlerine.

Bu iş için kusursuz bir yer göstereceğim sana, dedi Enlil ona.

İniş Yerinin biçimlendirildiği yerde, sedir ağacından bir mesken yaptığım yerde!

Enlil'in gökgemisine bindiler ikisi; Enlil ve Ninmah, yükselip süzüldüler,

Karla kaplı dağlardaki, sedir ağacı ormanının yanı başındaki İniş Yerine gitti erkek ve kız kardeş.

Gök gemisi büyük taş platforma kondu; birlikte Enlil'in meskenine girdiler.

İçeri girmeleriyle birlikte Enlil kucakladı onu, ateşli öpücüklere boğdu.

Ah, sevdiceğim!, diye fısıldadı Enlil ona. Sevip okşadı onu,

Ama rahmine tohumunu bırakmadı.

Sana oğlumuz Ninurta'nın haberlerini getirdim, dedi Ninmah yumuşak bir sesle.

Genç bir prens oldu artık, maceraya hazır, Dünya'ya gelip sana katılmaya can atıyor!

Burada kalacaksan, oğlumuz Ninurta da gelsin, dedi Enlil ona.

Kahramanlar İniş Yerine geliyorlardı, gökgemileriyle platforma roket gemiler taşınıyordu.

Ninmah'ın torbasından çıkan tohumlar vadinin toprağına ekildiler,

Nibiru'dan bir meyve Dünya'da yetişecekti!

Enlil ve Ninmah gökgemisiyle döndüler Eridu'ya.

Yol boyunca yeryüzünün manzarasını, Edin'in nerelere dek uzandığını gösterdi Enlil ona,

Enlil planlarını ona göklerden bakarak açıkladı.

Sonsuza dek kalacak bir plan tasarladım, diyordu ona.

Sürekli yapılar inşa edilmesini gerektiren bir plan oluşturdum;

Eridu'dan uzakta, kuru toprağın başladığı yerde olacak ordugahım,

Laarsa olacak adı, yönlendirme yeri haline gelecek.

Burannu'nun, Derin Sular Nehrinin kıyılarına yerleşecek,

Ondan bir ikiz şehir yükselecek gelecekte, adına Lagaş diyeceğim.

Bu ikisi arasında, planlar üstünde bir çizgi çizdim,

Bundan altmış lig sonra bir şifa şehri ortaya çıkacak,

Senin kendi kentin olacak; Şurubak, Sığınak Şehir diyeceğim adına.

Çizginin tam ortasında yerleşecek ve dördüncü şehre yol gösterecek;

Nibru-ki, Dünya'nın Geçiş Yeri diyeceğim adına, içine bir Gök-Yer Bağı kuracağım.

Kaderler Tabletlerini orası saklayacak, tüm uçuş görevlerini kontrol edecek!

Eridu ile birlikte beş şehir olacak böylece ve sonsuza dek var olacaklar!

Enlil kristal bir tablet üstüne çizilmiş ana planı gösteriyordu;

Tabletin üstüne başka işaretler görüp onlar hakkında sordu Ninmah.

Beş şehrin ötesine, bundan sonra bir Araba Yeri inşa edeceğim,

Nibiru'dan Dünya'ya doğrudan gelişler için, diyerek yanıtladı Enlil onu.

O zaman anladı Ninmah, Anu'nun Lahmu ile ilgili planları niçin karıştırmıştı Enlil'in aklını.

Kardeşim, beş şehir için yaptığın plan muhteşem!, diyordu Ninmah ona.

Şurubak'ın, şifa kentinin benim olması, meskenim olarak oluşturulması için

Sana müteşekkirim;

Bu planın ötesine geçip babanı çiğnemeyesin, kardeşini gücendirmeyesin!

Sen hem güzel hem de bilgesin, dedi Enlil ona.

Enki de Abzu'da planlar yapıyor, evini nereye kuracağını tasarlıyordu;

Kahramanlar için yerleşim yerleri, Dünya'nın dip bucağına nerelerden girileceğini.

Gök gemisine binip Abzu'nun nerelere uzandığını ölçtü, dış kısımlarını dikkatle taradı.

Abzu uzaklarda bir diyardı; Edin'den sular ötesinde uzaktı.

Verimli bir topraktı; her şey kusursuzca dolgun ve bereketliydi.

Bölgeden geçip akan büyük nehirler vardı; büyük sular akmaktaydı oralarda hızla;

Enki kendisine akan suların yanı başında bir mesken yaptı,

Abzu'nun ortasına, duru suların yerine gitti Enki.

O diyarda Enki, Derinlik Yerini, kahramanların Dünya'nın iç kısımlarına ineceği yeri belirledi.

Yer Yarıcıyı kurdu oraya, Enki oracıkta bir yarık açtı Dünya'ya ki,

Tüneller açılarak Dünya'nın iç kısımlarına erişilsin, altın damarları ortaya çıksın.

Çatırdatan ve Ezen'i de yakınlara yerleştirdi,

Altın taşıyan cevherler çatırdatıp ezildikçe gökgemileriyle taşınacaktı,

Sedir dağlarındaki İniş Yerine götürülecek ve

Oradan da roket gemilerle Lahmu'daki ara istasyona.

Dünya'ya inen kahramanların sayısı artıyordu; bazıları Edin'e atanmakta, bazısı Abzu'da görev almaktaydı.

Laarsa ve Lagaş Enlil tarafından kurulmuştu; Şurubak'ı Ninmah için kurmuştu.

Ninmah bir kadın şifacılar, imdada yetişen gençler ordusuyla birlikte oturmaktaydı orada.

Nibru–ki'de Enlil bir Gök–Yer Bağı kurmaktaydı; tüm görevler oradan komuta edilecekti.

Enki ise Eridu ile Abzu arasında mekik dokumaktaydı; bir orayı bir burayı denetliyordu.

Lahmu'da inşaat hızla ilerliyordu; Ara İstasyon için kahramanlar da gelmekteydi.

Bir şar, iki şar sürdü hazırlıklar; sonra Anu'dan haber geldi.

O gün Dünya'da yedinci gündü; Enki tarafından başlangıçta ilan edilen dinlenme günü.

Her yerde toplandı kahramanlar; Anu'nun Nibiru'dan ışınladığı mesajı dinleyeceklerdi;

Edin'de toplandılar; Enlil komutandı orada.

Onunla birlikteydi Ninmah; onun genç ordusu da Ninmah'ın yanı başında.

Eridu'nun efendisi olan Alalgar oradaydı; İniş Yerinin komutanı Abgal da.

Abzu'da da toplandı kahramanlar; Enki'nin bakışları altında durup beklediler.

Lahmu'da da toplandı kahramanlar; mağrur komutanları Anzu ile hazıroldaydılar.

Dünya'dakiler altı yüz kişiydi; Lahmu'da üç yüz kişi.

Hepsinin toplamı dokuz yüzdü; kralları Anu'nun sözlerini hepsi birden duydular:

Kahramanlar, sizler Nibiru'nun kurtarıcılarısınız! Hepimizin kısmeti sizin ellerinizde!

Başarınız sonsuza dek unutulmayacak, hepiniz görkemli isimlerle anılacaksınız.

Dünya'dakiler Anunnakiler, Gökten Yere Gelenler olarak biline!

Lahmu'dakiler İgigiler, Gözlemleyip Görenler olarak biline!

Gereken her şey hazırdır artık: Altını göndermeye başlayın, Nibiru kurtula!

Şimdi bu, Enki ve Enlil ve Ninmah'ın,

Onların aşklarının ve beraberliklerinin ve doğan oğulları yüzünden yaşanan rekabetin hikayesidir.

Üç önder de Anu'nun evladıydılar; farklı annelerden doğmuşlardılar.

İlk Oğuldu Enki; anası bir cariyesiydi Anu'nun.

Anu'nun eşi Antu'dan doğdu Enlil; böylece Yasal Varis oldu.

Ninmah'ı doğuran da başka bir cariyeydi; iki erkek kardeşin üvey kız kardeşiydi.

Anu'nun İlk Kızıydı, adı ve unvanı Ninmah bu anlamdaydı.

Çok ama çok güzeldi; bilgeydi ve çok hızlı öğrenirdi.

O zamanlarlar Ea olarak bilinen Enki'ye eş olarak seçmişti Ninmah'ı Anu,

Böylece onların çocuğu yasal varis olabilecekti.

Ninmah ise atılgan bir komutan olan Enlil'e kaptırmıştı gönlünü;

Baştan çıkartmıştı Enlil onu; rahmine akıtmıştı tohumunu.

Enlil'den bir oğul doğurdu Ninmah; birlikte koydular Ninurta'ya adını.

Anu bu işe çok ama çok kızdı; Ninmah'ı evlenme yasağıyla cezalandırdı!

Anu'nun buyruğuyla müstakbel eşinden mahrum oldu Ea; onun yerine Damkina adında bir prensesi eş aldı;

Bir oğulları oldu; adını Marduk koydular, Saf Yerde Doğan anlamına.

Enlil'e gelince; doğan oğlu evlilik dışıydı; yanı başında duran bir eşi yoktu.

Nibiru'da değil, Dünya'da iken eş alacaktı;

Bu da zorla sahip olmanın, sürgünün ve bağışlama getiren sevginin;

Üvey erkek kardeşlerin başka oğullarının doğuşunun hikayesidir.

Dünya'da yaz zamanıydı; Enlil sedir ormanındaki meskenine çekilmişti.

Ninmah'ın gençlerinden, İniş Yerine atananlardan biri, bir soğuk dağ pınarında yıkanıyordu;

Sud, güzelliği ve zarafetiyle Enlil'i büyüledi,

Enlil onu sedirağacından evine davet etti:

Gel de burada yetişen Nibiru meyvesinin iksirinden sunayım sana, dedi genç kıza.

Sud kabul edip Enlil'in evine girdi; Enlil sundu ona bir kadeh iksir;

Sud içti, Enlil de içti; kandırmaya çalıştı kızı.

İstemiyordu genç kız. Daha çok küçüğüm, böyle şeyler bilmem, dedi Enlil'e.

Enlil öpmeye kalkıştı Sud'u.

İstemiyordu genç kız. Dudaklarım hassastır, kimselere öptürmem, dedi Enlil'e.

Enlil gülüp kucakladı kızı, gülüp öptü kızı

Ve onun rahmine boşalttı tohumunu!

Sud'un komutanı olan Ninmah'a bildirildi bu ahlaksızca iş.

Ahlaksız Enlil! Bu yaptığın için yargılanacaksın, dedi Ninmah öfke içinde.

Elli Anunnakinin huzurunda toplandı Yargılayan Yediler,

Yargılayan Yediler Enlil'e şu cezayı verdiler:

Enlil tüm şehrilerden kovula, Geri Dönülmez Diyara sürgün edile!

Bir gök odasına bindirip İniş Yerinden yolladılar onu; kılavuzu Abgal'dı.

Geri Dönülmez Diyara götürecekti Enlil'i, asla geri dönmeyecekti!

Gök odasında yol aldılar ikisi; başka bir diyardı hedefleri.

Ürkütücü dağların tam ortasında, ıssız bir yere indirdi Abgal gök odasını.

Sürgün edildiğin yer burası olacak, diyordu Abgal, Enlil'e.

Belki de ben seçmedim burayı, diyordu Enlil'e. Enki'nin bir sırrı saklı burada,

Dehşet Silahlarını sakladı Enki yakınlardaki bir mağaraya,

Alalu'nun gök arabasından çıkartmıştı bunları.

Silahları sen al, bu silahlara özgürlüğünü geri kazan!

Abgal böyle diyordu komutanına; Enki'nin sırrını Enlil'e böylece açtı.

Abgal bu gizli yerden ayrıldı ve Enlil orada tek başına kaldı.

Edin'de Sud komutanı Ninmah'a gidip şunları söyledi:

Enli'in tohumundan gebe kaldım, Enlil'in bir evladı düştü rahmime!

Ninmah, Sud'un bu sözlerini Enki'ye aktardı; ne de olsa Dünya'nın efendisiydi o, Dünya'da en üstün olandı!

Sud'u Yargılayan Yedilerin huzuruna çağırttılar: Enlil'i eş alaçak mısın, diye sordular.

Razı olduğunu söyledi; bu sözler Abgal tarafından sürgündeki Enlil'e aktarıldı.

Sud'la evlenmek için döndü Enlil sürgünden; böylece Enki ve Ninmah onun cezasını bağışladılar.

Enlil'in resmi eşi ilan edildi Sud; Ninlil, Emirler Hanımı isim unvanını aldı.

Hemen sonrasında Ninlil ve Enlil'in bir oğlu oldu; Ninlil ona Nannar adını verdi, Parlak Olan anlamına.

Dünya'da rahme düşen ilk Anunnakiydi o,

Nibiru'nun kraliyet soyundan biri yabancı bir gezegende doğmuştu!

İşte bundan sonra Enki, Ninmah'a şöyle dedi: Gel, Abzu'da benimle ol!

Abzu'nun ortasında, saf suların yerinde bir mesken inşa ettim.

Adı gümüş olan parlak bir metalle kapladım,

Koyu mavi bir taşla, lacivert taşıyla süsledim.

Gel Ninmah, benimle ol, Enlil'e hayranlığından vazgeç artık!

Abzu'ya, Enki'nin meskenine doğru yola koyuldu Ninmah;

Enki ona sevecen sözler söyledi orada,

Birbirleri için yaratıldıklarını söyleyip kulağına tatlı sözler fısıldadı.

Sen hala benim sevdiceğimsin, dedi Enki ona.

Onu kucakladı, öptü okşadı.

Tohumunu Ninmah'ın rahmine boşalttı. Oğul doğur bana! Oğul doğur bana!, diye haykırdı.

Ninmah tohumu rahmine aldı, Enki'nin tohumuyla gebe kaldı.

Dünya'nın bir ayı Ninmah için Nibiru'nun bir günüydü,

Beş ve altı ve yedi ve sekiz ay günü tamamlandı;

Anneliğin dokuzuncu sayısında Ninmah'ın doğum sancısı tuttu.

Bir çocuğu oldu; yenidoğan bir kızdı;

Abzu'daki nehrin kıyısında Enki ve Ninmah'ın bir kızı olmuştu!

Enki kız çocuğu görünce çok hayal kırıklığına uğradı. Öp küçük kızını, dedi ona.

Veziri İsimud'a dert yandı: Öp küçük kızını, dedi bana. Bir oğlan istiyordum,

Üvey kız kardeşimden doğmuş bir oğlum olmalı!

Yine öptü Ninmah'ı, yine sevip kucakladı, tohumunu onun rahmine boşalttı.

Ninmah yine gebe kaldı; Enki'ye yine bir kız evlat doğurdu.

Bir oğlum olmalı senden, diye haykırdı Enki ona ve yine öptü Ninmah'ı.

Bunun üzerine Ninmah Enki'ye bir lanet okudu,

Ne yerse yesin karnında bir ağuydu; çenesi ağrıyor, dişleri ağrıyor, kolları bacakları ağrıyordu.

Anunnakiler Ninmah'a yolladılar İsimud'u; bir çare bulsun, diye yalvarıyorlardı.

Enki elini kaldırıp yemin etti Ninmah'a bir daha yaklaşmayacağına;

O da birer birer kaldırdı hastalıkları, Enki'yi lanetten kurtardı.

Edin' döndü Ninmah; asla evlenmeyecekti; Anu'nun emri yerine gelmişti!

Enki, eşi Damkina'yı oğulları Marduk ile gelsin, diye Dünya'ya çağırdı;

Ona Ninki, Dünya'nın Hanımı unvanı bahşedildi.

Ondan ve beş cariyeden beş oğlu daha vardı Enki'nin; şunlardı adları:

Nergal ve Gibil, Ninagal ve Ningişzidda; en küçükleri ise Dumuzi.

Enlil ve Ninmah oğulları Ninurta'yı Dünya'ya çağırdılar;

Enlil'in eşi Ninlil'den bir oğlu daha doğdu; Nannar'ın öz kardeşinin adı İşkur'du.

Toplam üç oğlu vardı Enlil'in; hiçbiri cariyelerden doğmamıştı.

Böylece iki kabile oluştu Dünya'da; aralarındaki rekabet savaşlara yol açacaktı.

Şimdi bu, İgigilerin isyanının,

Kaderler Tabletlerini çaldığı için Anzu'nun nasıl öldürüldüğünün hikayesidir.

Dünya'nın damarlarından çıkartılan altın Abzu'dan İniş Yerine taşınıyordu,

Oradan İgigiler tarafından roket gemilerle Lahmu'daki ara istasyona naklediliyordu.

Lahmu gezegeninden de bu değerli metal gök arabalarıyla Nibiru'ya götürülüyordu;

Nibiru'da altınlar incecik toza dönüştürülüp atmosferi korumak için kullanılıyordu.

Gökteki delik yavaş da olsa iyileşiyordu, yavaşça da olsa Nibiru kurtuluyordu!

Edin'de beş şehir kusursuzlaşmıştı.

Enki, Eridu'da ışıldayan bir mesken yapmıştı, toprağın üstünden göğe doğru yükseltmişti başını.

Bir dağ gibi yerden göğe doğru yükseltmişti, iyi bir yerde kurmuştu bunu.

Eşi Damkina orada yaşıyordu; oğlu Marduk'a orada bilgelik öğretiyordu Enki.

Enlil, Nibru–ki'de Yer–Gök Bağı'nı kurmuştu, görülecek bir manzaraydı.

Tam ortasından göğe bakan ve göğe uzanan uzun bir sütun,

Ters yüz edilemez bir platform üstüne yerleştirilmişti;

Enlil'in sözleri oradan çıkıp tüm yerleşimleri kapsıyordu, Lahmu'da ve Nibiru'da işitiliyordu.

Işınlar yükseliyordu oradan, tüm diyarların ta yüreğine dek araştırıyordu;

Gözleri tüm diyarları tarıyordu, ağı istenmeyen şeyin yaklaşmasını önlüyordu.

Ta yücelerdeki evinin ortasında taca benzer bir oda vardı; çok uzak göklere göz atmaktaydı.

Ufka doğru bakmaktaydı gözü, göksel baş ucu noktasına doğru kusursuzlaştırılmıştı.

Karanlık kutsal odasında, Güneş ailesinin on iki amblemi işaretlenmişti,

ME'ler üstüne Güneş ve Ay'ın, Nibiru ve Dünya'nın ve sekiz göksel tanrının gizli formülleri kaydedilmişti.

Kaderler Tabletleri bu odada renkler yaymaktaydılar,

Enlil onlarla gelişleri gidişleri denetleyebilmekteydi.

Anunnakiler Dünya'da çok güç şartlarda çalıştılar; işten ve güçten şikayetçiydiler.

Dünya'nın hızlı turları yüzünden rahatsızdılar; iksir tayınları çok azdı.

Anunnakiler Edin'de çok güç şartlarda çalıştılar; Abzu'daki iş çok ama çok ağırdı.

Anunnakiler gruplar halinde gönderiliyordu Nibiru'ya; yeni gruplar geliyordu.

Lahmu'da yerleşen İgigilerin şikayetleri çok yükseldi:

Lahmu'dan Dünya'ya indiklerinde, Dünya üzerinde dinlenecek bir yer istediler.

Enlil ve Enki, Anu ile konuşup krala danıştılar:

Önderleri Dünya'ya gelsin, Anzu ile konuşup tartışın, dedi Anu onlara.

Anzu gökten Dünya'ya indi; şikayet sözlerini Enlil ve Enki'ye getirdi.

İşlerin nasıl yürüdüğüne dair Anzu'ya anlayış kazandıralım, dedi Enki, Enlil'e.

Ona Abzu'yu göstereceğim, sen de ona Gök–Yer Bağını göster!

Enki'nin sözlerine razı oldu Enlil.

Enki Abzu'yu gösterdi Anzu'ya; ona madenlerdeki zor işleri gösterdi;

Enlil Nibrı–ki'ye davet etti Anzu'yu; karanlık kutsal odaya girmesine izin verdi.

En içte yer alan kutsal sığınakta Kaderler Tabletlerini Anzu'ya açıkladı.

Anunnakilerin beş şehirde neler yaptıkları gösterildi Anzu'ya;

İniş Yerine varan İgigilere yardım yapılacağının sözünü aldı.

İgigilerin şikayetlerini tartışmak için sonra Nibru–ki'ye döndü.

Prensler arasında bir prensti; ceddi kral tohumundan,

Gök–Yer Bağı'na geri döndüğünde kötü düşünceler doldurdu yüreğini.

Kaderler Tabletlerini alıp kaçma planı kurmaya başladı,

Gök ve Yer emirlerinin kontrolünü ele geçirmeyi planlıyordu içinden.

Enlilliği yerinden etmek, İgigileri ve Anunnakileri yönetmekti hedefi!

Hiç kuşkulanmayan Enlil, Anzu'yu kutsal odanın girişinde bıraktı;

Hiç kuşkulanmayan Enlil serin sularda yüzmeye gitti.

Kötü niyetli Anzu Kaderler Tabletlerini kapıp kaçtı,

Bir gök odasına binip uzaklaştı; gök odalarının dağına gitti hızla;

Orada, İniş Yerine gelmiş isyankar İgigiler onu bekliyorlardı,

Anzu'yu Dünya'nın ve Lahmu'nun kralı ilan etmeye hazırlanıyorlardı!

Nibru–ki'nin kutsal odasında ışıltı azalıp söndü, uğultular dinip sustu;

Sessizlik baskın çıktı, kutsal formüller öylece kalakaldılar.

Nibru–ki'de Enlil suskundu; bu ihanet çok ağır gelmişti ona.

Enki'ye çok kızgın sözler söyledi; Anzu'nun ceddinden kuşkulandı.

Nibru–ki'de toplandı önderler; kısmetleri ilan eden Anu'ya danıştı Anunnakiler.

Anzu yakalanmalıydı, Tabletler kutsal odaya geri konulmalıydı! Anu böyle buyurdu.

İsyancıyla kim yüzleşecek? Tabletleri kim getirecek geri? diyerek baktı önderler birbirlerine.

Kaderler Tabletleri elindeyken yenilmez oldu Anzu, diyorlardı birbirlerine.

Annesinin cesaret vermesiyle öne atıldı Ninurta:

Enlil'in savaşçısı ben olacağım, Anzu'yu yeneceğim; böyle diyordu Ninurta!

Ninurta yolunu dağ yamacına çevirdi, kaçak Anzu'nun peşine düşüp onu yenmek istiyordu.

Anzu saklandığı yerden alay etti Ninurta'yla: Tabletler benim korumamda, yenilmezim ben!

Yıldırım oklarını Anzu'ya yöneltti Ninurta; oklar Anzu'ya yaklaşamadan geri döndüler.

Savaş duruldu; Ninurta'nın silahları Anzu'yu yenememişti!

Sonra Enki akıl verdi ona; Kasırgan ile bir fırtına oluştur,

Toz kaplasın Anzu'nun yüzünü, gök kuşunun kanatları karışsın!

Enlil oğlu için kudretli bir silah yaptı; bu bir Tillu füzesiydi;

Fırtına silahını buna tuttur, kanat kanada geldiğinde, Anzu'ya fırlat!

Enlil oğlu Ninurta'ya böyle talimat verdi.

Kanat kanada yaklaştığınızda, bırak füzeyi şimşek gibi uçsun!

Ninurta tekrar yükselip süzüldü Kasırga'yla; Anzu da gök kuşu ile ona karşı durmak için yükseldi.

Kanat kanada, diye öfkeyle bağırdı Anzu. Bu çarpışma senin sonun olacak!

Ninurta, Enki'nin öğüdünü dinledi; Kasırgasıyla oluşturdu bir fırtına.

Kalkan toz Anzu'nun yüzünü örttü; gök kuşunun kanatlarını ortaya çıkardı,

Tam ortalarına yolladı Ninurta füzeyi; Anzu'nun kanatlarını parlak bir alev yalayıp yuttu.

Kanatları kelebekmişçesine çırpınmaya başladı; Anzu yere çakılacaktı.

Yer sarsıldı, gökler karardı,

Çakılan Anzu'yu esir aldı Ninurta, Tabletleri elinden aldı.

İgigiler dağın zirvesinden seyrettiler olanları;

Ninurta geldiğinde İniş Yerine, korkudan titreyip ayaklarına kapandılar.

Esir alınan Abgal'i ve Anunnakileri azat etti Ninurta; Anu ve Enlil'e zaferini duyurdu.

Nibru–ki'ye döndü sonra; Tabletleri en iç odaya tekrar kurdu.

Derhal ışıltı geri geldi; Tabletlerdeki ME'lerin uğultusu eski haline döndü.

Yargılayan Yedilerin huzuruna çıkartılıp yargılandı Anzu;

Enlil ve eşi Ninlil, Enki ve daha önceleri Damkina olarak bilinen eşi Ninki,

Ve oğulları Nannar ve Marduk da oradaydı; Ninmah da yargıçtı.

Ninurta, yapılan kötülükleri anlattı: Bunun özrü yok, cezası ölümdür!

Şikayet etmekte haklı İgigiler, Dünya'da dinlenecek bir yerleri olmalı, diye karşı görüş bildirdi Marduk.

Yaptığı kötülükle Anunnakileri de İgigileri de tehlikeye attı, dedi Enlil.

Enki ve Ninmah da Enlil'e katıldılar; bu kötülük sona erdirilmeli, diyorlardı!

Yedi yargıç Anzu'ya verdiler ölüm cezası;

Öldürücü bir ışınla söndürüle Anzu'nun nefesi! Cesedi akbabalara terk edile, dedi Ninurta.

İzin verin de Lahmu'da, Alalu'nun yanındaki bir mezara gömülsün, diyordu Enki.

İkisi de aynı ceddin soyundan geliyorlardı!

Marduk cesedi Lahmu'ya götürsün, orada komutan olup kalsın!

Böyle önermişti Enki yargıçlara. Ve Enlil dedi: Öyle olsun!

Şimdi bu, Metal şehri Bad–Tibira'nın nasıl kurulduğunun ve

Kırkıncı şarda Abzu'daki Anunnakilerin nasıl başkaldırdıklarının hikayesidir.

Yirmi beşindi şarda Anzu yargılandı ve idam edildi,

İgigilerin başkaldırısı böyle bastırıldı ama kaynamaya devam ettiler için için.

İgigilerin keyfi düzelsin, esenliklerine özen gösterildiğini görsünler diye Lahmu'ya gönderildi Marduk,

Dünya'da Enlil ve Enki değişiklikler yapmak, Dünya'da kargaşa çıkmasını önlemenin yolları hakkında konuştular;

Dünya'da kalış süreleri fazla uzadı, diyorlardı birbirlerine.

Ninmah'a danıştılar; çehresi kararınca ürküp şaşırdılar.

Altını Nibiru'ya çok daha hızlı bir akışla yollamalı; kurtuluş daha çabuk sağlanmalı, diyerek anlaştılar.

Ninurta gezegenlerin iç kısımları hakkında bilgilenmişti; büyüklerine bilgece sözler söyledi:

Bir Metal şehri kuralım, altın cevherleri orada işlenip arıtılsın,

Böylece Dünya'dan kalkan yük gemileri daha hafif olacaktır.

Her roket gemi daha çok altın taşıyabilir, buradan Nibiru'ya dönecek Anunnakilere de yer açılır,

Yorgunlar Nibiru'ya dönsün, taze güç Dünya'ya gelip onların yerini alsın!

Enlil ve Enki ve Ninmah'ın Ninurta'nın önerisine verdikleri yanıt olumluydu,

Anu'ya danışıldı ve o da onayladı.

Edin'de Metal şehri planlandı; Enlil orada olması için çok ısrarcıydı!

Nibiru'dan gelen malzemelerle inşa edildi; Nibiru'dan gelen araç gereçle donatıldı.

İnşaat üç şar sürdü; adına Bad–Tibira denildi.

Öneriyi yapan Ninurta kentin ilk komutanı oldu.

Altının Nibiru'ya akışı böylece kolaylaşıp hızlandı,

Önceki Zamanların başlangıcında Dünya'ya ve Lahmu'ya gelmiş olanlar

Nibiru'ya dönmekteydiler artık; Alalgar ve Abgal ve Nungal da aralarındaydı.

Onların yerine gelen yeniler daha genç ve hevesliydiler;

Dünya'nın ve Lahmu'nun turlarına ve diğer güçlüklere alışkın değildiler.

Onlar geldiği sıralarda Nibiru'nun atmosferindeki gedik iyileşiyordu;

Gezegen üstünde ve göklerinde yaşanan büyük afetlerden bu gençlerin haberi yoktu.

Altın çıkartma görevi nedeniyle heyecanlı ve macera beklentisiyle çok hevesiydiler!

Ninurta'nın tasarladığı gibi, cevherler Abzu'dan gönderildi,

Bad–Tibira'da tasfiye edilip işlendi, roket gemilerle Lahmu'ya gönderildi.

Ninurta'nın tasarladığı gibi, Abzu'dan Nibiru'ya aktı altın;

Ama tasarlanmayan şey Abzu'da eziyet çeken yeni gelmiş Anunnakilerin başkaldırmasıydı!

Doğruya doğru; için için kaynamakta olan şeye dikkat etmemişti Enki,

Abzu'daki başka meselelere çevriliydi dikkati,

Abzu'da büyüyüp yetişen canlıları inceliyordu hayranlıkla;

Dünya'da ve Nibiru'da görünen canlılar arasındaki farkları öğrenmek,

Dünya'nın turlarının ve atmosferinin hangi hastalıklara sebep olduğunu ortaya çıkartmak istiyordu.

Abzu'da, çağlayarak akan suların yanı başında şaşırtıcı bir çalışma yeri kurdu,

Her türden araç gereç ve ekipmanla donattı bunu.

Yaşam Evi adını verdi bu yere, oğlu Ningişzidda'yı davet etti.

Kutsal Formüller, yaşam ve ölümün sırlarını taşıyan küçücük ME'ler biçimlendirdiler birlikte,

Dünya'nın yaratıklarının yaşayışlarına ve ölüşlerine dair gizemleri açığa çıkartmaktı amaçları.

Enki özellikle bazı canlı yaratıklara hayran kaldı;

Uzun ağaçların arasında yaşıyorlardı, ön bacaklarını el olarak kullanıyorlardı.

Bozkırların uzun otları arasında garip yaratıklar görülüyordu; dik yürüyor gibiydiler.

Enki bunları incelemeye o kadar gömüldü ki Anunnakiler arasında giderek kabaran şeye dikkat bile etmedi.

Sorunu ilk gören Ninurta oldu: Bad–Tibira'ya gelen altın cevherleri azalıyordu.

Enlil derhal Abzu'ya gönderdi Ninurta'yı, gidip neler olup bittiğine bakacaktı.

Baş Subay Ennugi ona kazı yapılan yere dek eşlik etti,

Anunnakilerin şikayetlerini kendi kulaklarıyla duydu;

Çekiştiriyorlar, ağlaşıyorlar; kazıları yaparken homurdanıyorlardı;

Çekilecek gibi değil bu yük, diyorlardı Ninurta'ya.

Ninurta bunu amcası Enki'ye bildirdi. Enlil'i çağıralım, dedi Enki.

Enlil de Abzu'ya geldi, kazılan çukurların yakınlarında bir eve yerleşti.

Gidip evine Enlil'in cesaretini kıralım, diye bağrıştı madenlerde çalışan kahramanlar!

Bu ağır iş yükünden kurtarsın bizi!

Savaş ilan edelim, rahat bulana dek husumet çıkaralım, diye bağrıştı diğerleri.

Kazılan çukurlarda çalışan Anunnakilerin kulağına erişti bu kışkırtmalar,

Araç gereçlerini yaktılar, baltalarını ateşe attılar.

Madenlerin Baş Subayı Ennugi'yi tünellerde rahatsız edip esir aldılar,

Giderken onu da sürüklediler; Enlil'in evinin kapısına doğru yola koyuldular.

Gece olmuştu; gece vardiyasının yarısıydı;

Enlil'in evinin çevresine doluştular; araç gereçlerini meşaleler gibi yukarı kaldırdılar.

Geçidin muhafızı Kalkal sürgüyü çekip Nusku'yu uyandırdı;

Enlil'in veziri Nusku efendisini uyandırdı, şunları söyleyerek onu yataktan çıkardı:

Efendim, evin sarıldı, dövüşmeye gelmiş Anunnakiler ta kapına dayandılar!

Enlil derhal Enki'yi çağırttı; Enlil, Ninurta'yı huzuruna çağırttı:

Gözlerim neler görmekte! Bu şey bana karşı mı yapılıyor?

Enlil onlara soruyordu: Bu düşmanlığı başlatan kim?

Anunnakiler birbirlerine destek çıktı: Düşmanlığı hepimiz birden ilan ettik!

İşimiz çok ağırdır, çektiklerimiz aşırıdır, çok büyüktür

rahatsızlığımız! Böyle dediler Enlil'e.

Enlil olan bitenin sözlerini Anu'ya ışınladı. Enlil neyle suçlanmakta, diye sordu Anu.

Rahatsızlığın sebebi Enlil değil, çalışmak; diyordu Enki, Anu'ya.

Ağıt yakıyörlar, her gün şikayetlerini duymaktayız!

Altın çıkartılmalı, diyordu Anu. Çalışma devam etmeli!

Ennugi'yi serbest bırakın da uzlaşalım, dedi Enlil düşmanlık eden Anunnakilere.

Ennugi salındı; önderlere gelip şunları söyledi:

Dünya'nın ısısı arttığından beri, bu güç iş artık acı verir oldu, çekilmez oldu!

İzin verin de isyan edenler Nibiru'ya dönsün, yerlerine yenileri gelsin, dedi Ninurta.

Belki yeni araç gereçler yapabilir, Anunnaki kahramanlarının tünellerden kurtulmasını sağlarsın ha, dedi Enlil, Enki'ye.

Oğlum Ningişzidda'yı çağırtalım da gelsin, ona danışmak istiyorum, diyerek yanıtladı Enki.

Ningişzidda'yı Yaşam Evinden çağırıp getirttiler;

Enki ile biraraya gelip konuştular, aralarında tartıştılar.

Bir çözüm olabilir, dedi Enki.

Gelin bir Lulu, bir İlkel İşçi oluşturalım; ağır işi o yüklensin,

Anunnakilerin çektiği eziyeti bu varlık sırtlansın!

Kuşatılmış durumdaki önderler şaşakaldılar; gerçekten de söyleyecek söz bulamadılar.

Kim işitmişti böyle sıfırdan oluşturulmuş bir Varlık, Anunnakilerin işini yapabilecek bir işçi?

Şifa ve imdada yetişme konusunda çok şey bilen Ninmah'ı çağırttılar.

Enki'nin sözlerini ona tekrarladılar: Kim işitmiş böyle bir şeyi, diye ona sordular.

Böyle bir görev ne duyulmuş ne işitilmiştir, dedi o da Enki'ye. Tüm varlıklar bir tohumdan gelirler,

Bir varlık diğerinden çok uzun müddetler içinde gelişir, hiçlikten hiçlik çıkar ancak!

Ne kadar doğru söyledin kız kardeşim, dedi Enki ona gülümseyerek.

Sana Abzu'nun bir sırrını açıklayayım:

İhtiyacımız olan yaratık zaten mevcut!

Tüm yapmamız gereken onun üstüne özümüzün işaretini koymak,

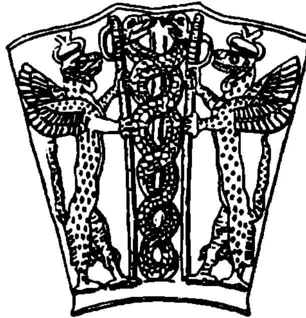
Lulu, İlkel İşçi işte böylece oluşturulacak! Böyle anlattı Enki onlara.

Şuracıkta karar verile, İlkel İşçiyi oluşturmak için

Onu özümüzün işaretiyle biçimlendirme planım kutsana!

Altıncı Tabletin Özeti

Duyduklarına inanamayan önderlere Enki bir sır açıklar:
Abzu'da, Anunnakileri andıran bir
yaratık serbestçe dolaşmaktadır,
Onun yaşam özü Anunnakilerin yaşam özüyle çoğaltılarak
Zeki bir İlkel İşçi olması için niteliği artırılabilir.
Enlil, Yaratmak Her Şeyi Başlatan Baba'ya
mahsustur, diye bağırır
Ninmah, Suretimizi zaten mevcut bir yaratığa
vereceğiz, diye savunur
Hayatta kalabilmek için altına fena halde ihtiyacı
olan önderler "evet" derler
Enki, Ninmah ve Enki'nin oğlu Ningişzidda deneylere başlarlar
Pek çok başarısızlıktan sonra kusursuz model Adamu elde edilir
Ninmah zafer çığlığı atar: Ellerim yarattı onu!
Bu başarısından dolayı Ninti ("Yaşam Hanımı") unvanını alır
Enki'nin eşi Ninki dişi Dünyalının, Ti–Amat'ın
biçimlendirilmesine yardım eder
Melez olan Dünyalılar çiftleşmekte ama üreyememektedirler
Ningişzidda onların Yaşam Ağacına iki önemli dal daha ekler
Onaylanmamış işler yapıldığını keşfeden Enlil, Dünyalıları kovar

Ningişzidda'nın çift sarmallı DNA amblemi

ALTINCI TABLET

İlkel İşçiler oluşturmak için onun üstüne özümüzün işaretini koymak!

Böyle demişti Enki önderlere.

İhtiyacımız olan yaratık zaten mevcut!

Böyle diyerek Abzu'nun bir sırrını açıkladı onlara.

Diğer önderler Enki'nin sözlerini şaşkınlıkla dinlediler; bu sözler onları şaşkınlığa düşürdü.

Abzu'da iki bacakları üstünde dik yürüyen yaratıklar var, diyordu Enki;

Ön bacaklarını kol olarak kullanıyorlar, elleri de var.

Bozkırın hayvanları arasında yaşarlar. Giyinip örtünmeyi bilmezler,

Bitkileri ağızlarıyla kopartıp yerler, suyu gölden veya çukurdan içerler.

Tüm bedenleri kaba tüylerle kaplı, kafaları aslanın yelesi gibi;

Ceylanlarla itişip kakışırlar, sularda kaynaşan yaratıklarla eğlenirler!

Önderler Enki'nin sözlerini şaşkınlık içinde dinlediler.

Edin'de

hiç böyle bir yaratık görülmedi şimdiye dek, dedi Enlil, inanmamıştı.

Çok uzun çağlar öncesinde, Nibiru'daki atalarımız da bunlar gibi yaşamış olmalılar, diyordu Ninmah.

Bu bir yaratık değil, bir varlık, diyordu Ninmah. Ona bakmak çok heyecan verici olmalı!

Yaşam Evine götürdü Enki onları; güçlü kafesler içindeydi bu varlıklardan bazıları.

Enki'yi ve diğerlerini görünce zıplamaya başladılar; kafeslerin parmaklıklarını yumrukladılar.

Hırıldanıp horuldayan sesler çıkarıyorlardı; hiçbir kelime söylemiyorlardı.

Biri dişi biri erkek, diyordu Enki; erlikleri ve dişilikleri var;

Bizim gibiler, Nibiru'dan gelmişler, ürüyorlar.

Oğlum Ningişzidda onların Biçimlendiren Özünü sınadı;

Bizimkileri andırıyor; iki yılan gibi birbirine dolanmışlar.

Onlarınki bizim yaşam özümüzde birleştirildiğinde, işaretimiz onların üstünde olacak,

İlkel İşçi yaratılacak! Buyruklarımızı anlayacak,

Araç gereçlerimizi kullanacak, kazı yerlerindeki güç işleri o yapacak;

Abzu'daki Anunnakiler rahat bulacak!

Coşkuyla söyledi bunları Enki, sözleri heyecanla doluydu.

Enlil'in sözleri ise ikircikli; Bu mesele çok ama çok önemli!

Gezegenimiz üstünde kölelik çok uzun zaman önce feshedildi; araç gereç köledir, başka varlıklar değil!

Daha önce mevcut olmayan yeni bir varlık ortaya çıkarmak istersin;

Yaratmak yalnızca Her Şeyi Başlatan Baba'ya mahsustur!

Böyle diyerek karşı çıktı Enlil; sözleri çok sertti!

Enki şöyle yanıtladı kardeşini: Planım köleler değil yardımcılar oluşturmak!

Bu yaratık zaten mevcut! diyordu Ninmah. Plan, ona biraz daha beceri vermek!

Yeni bir yaratık değil, var olanı kendi suretimize çok daha benzer kılmak, dedi Enki, çoktan ikna olmuştu.

Küçük bir değişiklikle yapılabilir bu, bizim özümüzden yalnızca bir damlası gerek!

Bu çok ciddi bir mesele, bu fikirden hiç hoşlanmadım, diyordu Enlil.

Bir gezegenden başka bir gezegene yolculuk etmek yasaktır,

Kurallara göre, Dünya'ya gelmek yasaklanmıştı.

Amacımız altın elde etmekti, Her Şeyi Başlatan Baba'nın yerine geçmek değil!

Enlil böyle konuştu, Ninmah yanıt verdi: Her Şeyi Başlatan Baba bize bilgelik ve anlayış bahşetti,

En iyi şekilde kullanmayacak idiysek niçin böylesine kusursuzlaştırıldık?

Her Şeyin Yaratıcısı bizim yaşam özümüzü neyi becerebiliyorsak yapabilmemiz için

Bilgelik ve anlayışla doldurdu, bunun için yaratılmış değil miyiz?

Ninmah'ın erkek kardeşi Enlil'e yönelttiği sözler böyleydi.

Özümüzde bize bahşedilmiş olanla araç gereçleri ve arabaları kusursuzlaştırdık,

Dehşet silahlarıyla dağları paramparça edip gökleri altınla iyileştirdik!

Ninurta da kendisini doğuran anaya bunları söyledi.

Bilgelikle yeni araç gereç biçimlendirelim, yeni yaratıklar değil;

Yeni teçhizatla kolaylaştıralım işi, köle yaratıklarla değil!

Anlayışımız bizi nereye yönlendiriyorsa, oraya gitmektir kaderimiz!

Ningişzidda böyle diyordu; Enki ve Ninmah ile aynı fikirdeydi.

Sahip olduğumuz bilginin kullanılması önlenemez, diyordu Ningişzidda.

Kader gerçekten de değiştirilemez; Başlangıçtan Sona dek belirlenmiştir o!

Enlil işte böyle diyordu. Kader mi yoksa Kısmet mi

Sularından altın toplamak için bizi bu gezegene getiren,

Anunnaki kahramanlarını çok güçlü işler altına sokan, bir İlkel İşçi'nin yaratılmasının planlanmasına yol açan?

İşte akrabalarım mesele bu, diyordu Enlil büyük bir ciddiyetle.

Kader mi, Kısmet mi? Karar verilmesi gereken şey bu;

Başlangıçtan itibaren mukadder miydi yoksa bizim seçimimiz mi?

Meseleyi Anu'ya götürmeye karar verdiler; Anu da meseleyi meclise sundu.

Yaşlılara, alimlere, komutanlara danışıldı.

Uzun ve keskin tartışmalardı bunlar; Yaşam ve Ölüm, Kader ve Kısmet sözleri konuşuldu.

Altını elde etmenin başka bir yolu olabilir mi? Yaşamda kalışımız tehlikede!

Altın elde edilecekse, bu varlık oluşturulsun, diye karar verdi meclis.

Anu gezegenlerarası yolculuk kurallarından vazgeçe, Nibiru kurtula!

Karar Anu'nun sarayından Dünya'ya ışınlandı; Enki buna çok sevindi.

Ninmah yardımcım olsun, bu meselelerde anlayışı çoktur!

Böyle dedi Enki. Ninmah'a büyük bir özlemle bakıyordu.

Öyle olsun, dedi Ninmah! Öyle olsun, dedi Enlil!

Abzu'daki Anunnakilere duyuruldu bu karar Ennugi tarafından:

Varlık elde edilene dek, kendi isteğinizle dönmelisiniz iş başına, dedi.

Hayal kırıklığı vardı ama başkaldırı olmadı; Anunnakiler zorlu işin başına döndüler.

Abzu'daki Yaşam Evinde Enki, varlığı nasıl biçimlendireceklerini açıklıyordu Ninmah'a.

Ağaçlar arasındaki yere götürdü onu; burası kafeslerle dolu bir yerdi.

Kafeslerin içinde garip yaratıklar vardı; yabanda hiç görmemişti bunlar gibisini:

Ön kısımlarını başka bir türden, arka kısımlarını başka bir yaratıktan almışlardı;

İki ayrı türün yaratıklarını özleriyle birleştiren Enki, Ninmah'a gösteriyordu bunları!

Yaşam Evine döndüler; ışıl ışıl parlayan temiz bir yere götürdü onu.

Bu temiz yerde Ningişzidda yaşam özünün sırlarını anlattı Ninmah'a,

İki türün özleri nasıl birleştirilecekti; bunu gösterdi ona.

Ağaç kafeslerdeki yaratıklar fazlasıyla tuhaf, canavar gibiler, diyordu Ninmah.

Öyle, diye yanıtladı Enki. Kusursuzluğu elde etmeliyiz, bunun için sen gereksin!

Özler nasıl birleşecek; ne kadarı bundan ne kadarı şundan biraraya gelecek,

Hangi rahimde başlayacak gebelik, doğum hangi rahimle yapılacak?

Bunun için senin imdada yetişme ve şifa anlayışına gerek var;

Doğum yapmış bir ananın anlayışına ihtiyaç var!

Ninmah'ın yüzü güldü; Enki'den doğurduğu iki kızı çok iyi hatırlıyordu.

Ningişzidda ile birlikte, ME'ler üstüne kaydedilmiş kutsal formülleri taradı Ninmah.

Şunun nasıl bunun nasıl yapıldığını sordu ona.

Ağaç kafeslerdeki yaratıkları inceledi; iki bacaklı yaratıklar üstünde düşündü.

Özler erkeğin dişiyi döllemesiyle aktarılıyordu,

Birbirine dolanmış iki iplik ayrılıp bir çocuk oluşturmak için birleşiyorlardı.

Bir Anunnaki erkeği iki bacaklı dişilerden birini döllesin, birleşimleri olan bir çocuk doğsun, dedi Ninmah.

Bunu denedik, başarısızlıkla sonuçlandı, diye yanıtladı Enki.

Gebe kalmadı, doğum olmadı!

Şimdi bu, İlkel İşçinin nasıl oluşturulduğunun,

Ningişzidda'nın yardımıyla Enki ve Ninmah'ın bu varlığı nasıl biçimlendirdiklerinin hikayesidir.

Özler karışımını elde etmenin başka bir yolu denenmeli, diyordu Ninmah.

Özlerin iki ipliğini birleştirmenin başka bir yolu bulunmalı,

Dünya'ya ait olan kısım zarar görmemeli.

Bizim özümüzü dereceler halinde alabilmesi için şekillendirilmeli,

ME formüllerinden yararlanıp Nibiru'nun özü azar azar sınanmalı!

Ninmah bir kristal kapta bir karışım hazırlayacaktı, iki bacaklı dişinin yumurtasını dikkatle yerleştirdi içine,

Anunnaki tohumunu içeren ME ile yumurtayı dölledi;

Bu yumurtayı iki bacaklı dişinin rahmine geri yerleştirdi.

Bu kez gebe kaldı ama doğum bir türlü olmadı!

Çaresiz kalan Ninmah bir kesik açıp oluşan şeyi maşayla tutup dışarı çıkardı.

Yaşıyordu bu!

Enki sevinçle haykırdı. Başardık! Ningişzidda sevinçten ağladı.

Yenidoğanı ellerinde tutan Ninmah sevinçle dolmamıştı:

Yenidoğanın her tarafı kaba tüylerle kaplıydı, ön kısımları Dünya yaratıklarınınki gibi;

Arka kısımları ise Anunnakilerinkileri andırmaktaydı.

İki bacaklı dişiye verdiler yenidoğanı, sütüyle besleyip emzirsin, diye.

Yenidoğan hızlı büyüyordu; Nibiru'nun bir günü Abzu'da bir aydı.

Dünya çocuğu boy attı ama Anunnaki suretinde değildi;

Elleri araç gereçlere uygun değildi, konuşması hırıltılı bir homurdanmaydı!

Bir kez daha denemeliyiz, diyordu Ninmah. Karışımın ayara ihtiyacı var;

ME'leri tahlil edeyim, şu veya bu ME ile çabalayayım!

Enki'nin ve Ningişzidda'nın yardımlarıyla işlemleri tekrarladılar,

ME'deki özler üstüne dikkatle düşündü Ninmah,

Birinden ufacık bir şey aldı, diğerinden azıcık bir şey;

Sonra kristal kasenin içinde Dünya dişilerinden birinin yumurtasını dölledi.

Gebe kaldı, doğum da doğru zamanda oldu!

Bu kez doğan Anunnakilere daha çok benziyordu;

Onu doğuran anaya verdiler ki emzirsin, yenidoğan büyüyüp çocuk olsun.

Görünüşü hoştu, elleri araç gereç tutabilecek biçimde;

Duyularını sınadılar ve baktılar ki yoksun:

Dünya çocuğu işitemiyordu, gözleri iyi görmüyordu.

Tekrar tekrar ayarladı Ninmah karışımları; ME formüllerinden ufak tefek parçalar topladı;

Doğanlardan birinin ayakları felçliydi, diğeri organlarından sızdırmaktaydı,

Birinin elleri titriyordu, bir diğerinin karaciğeri bozuktu,

Birinin elleri ağzına erişmeyecek kadar kısaydı, bir başkasının akciğerleri solumaya uymadı.

Bu sonuçlar hayal kırıklığına uğrattı Enki'yi; İlkel İşçi elde edilmedi, diyordu Ninmah'a.

Sınayarak keşfediyorum bu varlıkta; ne iyi ne kötü!

Ninmah böyle yanıtladı Enki'yi. Yüreğim başarılı olana dek devam et, diyor bana!

Bir kez daha hazırladı karışımı; yenidoğan yine kusurluydu.

Eksiklik karışımda olmasın sakın, diyordu Enki ona.

Engel ne dişinin yumurtasında ne de özlerde olmasın sakın?

Dünya'nın kendisini biçimlendiren şey; eksik olan bu olmasın?

Nibiru'nun kristallerinden yapma kabı, Dünya'nın çamurundan yap!

Büyük bilgelik sahibi olan Enki böyle diyordu Ninmah'a.

Dünya'nın kendi karışımından, altınından ve gümüşünden gerek olmasın?

Şeyleri bilen Enki onu teşvik etti kullanmaya Abzu'nun çamurunu.

Yaşam Evinde Ninmah bir kap yaptı, Abzu'nun kilinden yaptı bunu.

Arındırıcı bir banyo olarak biçimlendirdi kabı, karışımı bunun içinde yapacaktı.

Kilden yaptığı kabın içine nazikçe koydu iki bacaklı bir Dünya dişisinin yumurtasını,

Bir Anunnakinin kanından çıkarttığı yaşam özünü de koydu kaba,

ME formüllerine göre hazırlandı karışım; kaba parça parça kondu doğrusu,

Böylece döllenen yumurta Dünya dişisinin rahmine konuldu.

Gebe kaldı, diye neşeyle bildirdi Ninmah. Tayin edilen doğum anını beklediler.

Tayin edilen anda Dünya dişisi sancılandı;

Bir çocuk, bir yenidoğan geliyordu!

Ninmah kendi elleriyle çıkarttı yenidoğanı; bir oğlandı bu!

Ellerinde tuttu çocuğu; suretini inceledi; kusursuz bir suretti!

Ellerinde tutup havaya kaldırdı; Enki ve Ningişzidda'ya gösterdi.

Üç önder neşeli kahkahalara kaptırdılar kendilerini,

Enki ve Ningişzidda birbirlerinin sırtına şaplak attı; Nimah Enki'ye sarılıp öptü.

Ellerinle yarattık onu, dedi Enki; gözleri ışıl ışıl ona bakıyordu.

Doğum yapan anaya verdiler yenidoğanı ki emzirsin; Nibiru'da bir çocuğun gelişiminden çok daha hızlı büyüyordu.

Aydan aya gelişti yenidoğan; bebeklikten çıkıp bir çocuk oldu.

Elleri ayakları işlere uygundu; konuşmayı bilmiyordu.

Konuşmaktan anlamıyor, hırıltı ve homurtudan ibaretti sözleri!

Enki mesele üstünde düşünüyor; her bir adımda ve karışımda ne yapıldığını inceliyordu.

Deneyip değiştirdiğimiz her şey içinde tek bir şeyi değiştirmedik, diyordu Ninmah'a:

Döllenmiş yumurtayı hep Dünya dişisinin rahmine geri koyduk;

Geriye kalan engel bu olmasın sakın, diyordu Enki.

Ninmah Enki'ye bir bakış attı; şaşkınlık içinde bakakaldı.
Ne demektesin sen, diyerek bir yanıt istedi ondan.
Doğuran rahimden söz ediyorum, diyerek yanıtladı Enki onu.
Döllenen yumurtayı besleyen, doğuma dek taşıyandan;
Suretimizde ve benzeyişimizde olacaksa, bir Anunnaki rahmi gerekiyor olmasın?
Yaşam Evinde sessizlik vardı; Enki'nin söyledikleri daha önce hiç işitilmemiş sözlerdi!
Birbirlerine baktılar; birbirlerinin kafasından ne geçtiğini düşünüyorlardı.
Sözlerin bilgece kardeşim, dedi nihayetinde Ninmah.
Doğru karışım yanlış rahme yerleştirildi belki de;
Şimdi, nerede Anunnakiler arasında rahmini sunacak,
Karnında belki kusursuz İlkel İşçiyi belki de bir canavarı taşıyacak dişi?
Böyle diyordu Ninmah titreyen bir sesle.
Bunu eşime, Ninki'ye sorayım, dedi Enki.
Onu buraya, Yaşam Evine çağırtalım; meseleyi önüne koyalım.
Tam çıkıyordu ki Ninmah elini onun omzuna koydu:
Hayır! Hayır! Diyordu Enki'ye.
Karışımları ben hazırladım; ödül de tehlike de benim olmalı!
Rahmi sağlayacak Anunnaki ben olacağım, iyi ya da kötü kısmetle ben karşılacağım!
Enki başını eğip onu nazikçe kucakladı. Öyle olsun, dedi ona.
Kil kapta hazırladılar karışımı,
Bir Dünya dişisinin yumurtası ile Anunnaki erkeğinin özünü biraraya getirdiler;
Döllenen yumurta Ninmah'ın rahmine Enki tarafından yerleştirildi; gebelik başlamıştı!
Karışımla başlayan gebelik ne kadar sürecek acaba? diyerek

birbirlerine sordular.

Nibiru'nun dokuz ayı mı, Dünya'nın dokuz ayı mı?

Dünya'dakinden uzun, Nibiru'dakinden kısa sürede geldi sancılar; Ninmah bir oğlan doğurmaktaydı!

Enki oğlanı ellerinin arasına aldı; kusursuzluğun suretiydi çocuk.

Yenidoğanın arka kısmını tokatladı, yenidoğan uygun sesler çıkardı!

Ninmah'ın kucağına verdi çocuğu ve o da onu ellerine alıp havaya kaldırdı.

Onu ellerimle yaptım, diye zaferle bağırdı!

Şimdi bu Adamu'nun adıyla çağrılmasının ve

Onu tamamlayacak dişi olan Ti–Amat'ın nasıl biçimlendirildiğinin hikayesidir.

Yenidoğanın görünüşünü ve ellerini ayaklarını dikkatle inceledi önderler:

Kulaklarının şekli iyiydi; gözleri kapalı değildi,

Elleri ayakları uygundu; arka kısmı bacaklar ve ön kısımları el olarak biçimlenmişti.

Yaban olanlar gibi kaba tüylü değildi; saçları koyu siyah;

Teni pürüzsüz, Anunnakilerin teni gibi yumuşaktı.

Rengi koyu kan kırmızısı gibiydi; Abzu'nun çamurunun rengini almıştı.

Erliğine baktılar: Biçimi garipti, ön kısmını bir deri örtmekteydi.

Anunnakilerin erliğinin tersine bunun ön kısmından bir deri sarkmaktaydı!

Dünyalılar biz Anunnakilerden bu gulfe ile ayırt edilsinler, dedi Enki.

Yenidoğan ağlamaya başladı; Ninmah onu koynuna bastırdı,

Meme verdi ona, oğlanı emzirmeye başladı.

Kusursuzu elde ettik, diyordu neşeyle Ningişzidda.

Enki kız kardeşine baktı; Ninmah ve bir varlık değildi gördüğü, bir ana oğuldu.

Ona bir ad verecek misin? diye sordu Enki. O bir yaratık değil, bir varlık!

Ninmah elini yenidoğanın bedenine götürüp onun koyu kırmızı renkli cildini okşadı parmaklarıyla.

Adamu diyeceğim ona, dedi Ninmah. Dünya'nın Çamuru Gibi Olan anlamına, adı bu olacak!

Yenidoğan Adamu için bir beşik yaptılar; Yaşam Evinin bir köşesine koydular onu.

İlkel İşçi için bir modeli sonunda elde ettik, dedi Enki.

Şimdi bir İşçiler ordusuna ihtiyaç var! Ningişzidda böyle hatırlattı büyüklerine.

Gerçekten bir model olacak o; ilk doğan çocuk muamelesi görecek,

Onu güç işlerden koruyacağız; yalnızca onun özü olacak kalıbımız!

Enki böyle dedi; onun hükmü Ninmah'ın pek sevindirdi.

Bundan böyle döllenen yumurtaları kimin rahimleri taşıyacak? diye sordu Ningişzidda.

Önderler bu mesele üstünde düşündüler; Ninmah bir çözüm önerdi.

Kendi şehri Şurubak'tan kadın şifacıları çağırdı; gereken işi anlattı onlara,

Adamu'nun beşiğinin başına götürdü onları ki yenidoğan Dünyalıyı görsünler.

Bu görev bir emir değil, dedi Ninmah onlara; kararı isteğiniz belirleyecek!

Toplanan Anunnaki dişileri arasından yedisi öne çıktı; yedisi görevi kabul etti.

Adları sonsuza dek hatırlana, dedi Ninmah, Enki'ye.

İşleri kahramanca; onlar sayesinde bir İlkel İşçiler sınıfı ortaya çıkacak!

Yedisi öne çıkıp her biri adını söyledi ve Ningişzidda onların adlarını kaydetti:

Ninimma, Şuzianna, Ninmada, Ninbara, Ninmug, Musardu ve Ningunna;

Kendi istekleriyle doğum anası olacak yedilerin adları böyleydi,

Dünyalılar onların rahimlerinde taşınıp doğacaktı; İlkel İşçiler ortaya çıkacaktı.

Abzu çamurundan yapılan yedi kabın içine Ninmah, iki bacaklı dişilerin yumurtaları yerleştirdi,

Adamu'nun yaşam özünü çıkartıp azar azar kaplara ekledi.

Sonra Adamu'nun erliğine küçük bir kesik açtı, oradan bir damla kan çıktı;

Yaşamın İşareti olsun bu; Et ve Canın birleştiğini ilan etsin sonsuza dek!

Yenidoğanın erliğinden sıkıp çıkardığı her bir damla kanı her bir kaptaki karışıma ekledi.

Bu kilin karışımında Dünyalı ile Anunnaki bağlanacak!

Böyle diyordu Ninmah, bir dua okuyordu:

İki öz, biri Gökten biri yerden, biraraya gelip birlik oldu;

Dünya'dan olan ile Nibiru'dan olan kan bağıyla bağlandı!

Ninmah böyle diyordu; Ningişzidda onun sözlerini de kayda geçirdi.

Doğum yapacak kahramanların rahimlerine döllenmiş yumurtalar yerleştirildi.

Gebelik başladı; tayin edilen zaman heyecanla beklendi.

Tayin edilen zamanda doğumlar gerçekleşti!

Tayin edilen zamanda yedi erkek Dünyalı doğdu,

Simaları düzgündü; doğru sesler çıkartıyorlardı; kahramanlar tarafından emzirildiler.

Yedi İlkel İşçi oluşturuldu, diyordu Ningişzidda.

İşlem tekrarlana, güç içi devralacak yedi tane daha yapıla!

Evladım, dedi Enki ona. Yedi kere yedi bile yetmeyecek,

Şifacı kahramanlardan çok şey talep ettik, işleri sonsuza dek böyle sürecek!

Gerçekten de bu görev çok zorlu, dayanılmaz olacak, dedi Ninmah.

Dişilerini oluşturmalıyız, diyordu Enki, erkekleri tamamlamaları lazımdı.

Birbirlerini bilsinler, ikisi tek beden olsunlar,

Kendi kendilerine çoğalsınlar, kendi başlarına çocuk doğursunlar;

İlkel İşçiler kendi başlarına doğururlarsa Anunnaki dişileri rahatlayacak!

ME formüllerini değiştirmelisin, erkekten dişiye doğru ayarlamalısın! Böyle dedi Enki, Ningişzidda'ya.

Adamu'yu tamamlayacak dişiyi oluşturmak için bir Anunnaki dişisinin rahminde gebelik gerek!

Ningişzidda böyle diyerek yanıtladı babası Enki'yi.

Enki bakışını Ninmah'a çevirdi; o konuşmadan önce elini kaldırdı.

Bu kez Ninki'yi çağırmama izin ver, dedi güçlü bir sesle;

İsterse eğer, dişi Dünyalının yaratılması için kalıp o olsun!

Ninki'yi Abzu'ya, Yaşam Evinde çağırttılar;

Adamu'yu gösterdiler ona, tüm meseleleri açıkladılar ona,

Gereken göreve dair izahat verdiler; başarıları ve tehlikeleri anlattılar ona.

Ninki bu göreve hayran kaldı. Hemen yapalım, dedi onlara.

Ningişzidda ME formüllerine göre ayarlama yaptı; karışım ile bir yumurta döllendi,

Eşi Enki bunu onun rahmine yerleştirdi; büyük bir dikkatle yaptı bunu.

Gebelik başladı; tayin edilen zamanda Ninki sancılandı ama doğum olmadı.

Ninki ayları saydı, Ninmah ayları saydı;

Onuncu aya, kötü kısmet ayı demeye başladılar.

Elleri rahimleri açan hanım, Ninmah keskin bir aletle bir kesik açtı.

Başını örttü; ellerine korumalar taktı;

Beceriyle yaptı kesiği, yüzü bir anda parladı:

Rahmin içinde olan rahmin dışına çıktı.

Dişi! Bir dişi doğdu! Neşeyle bağırdı Ninki.

Yenidoğanın görünüşü ve elleri ayakları dikkatle incelendi:

Kulaklarının şekli iyiydi; gözleri kapalı değildi,

Elleri ayakları uygundu; arka kısmı bacaklar ve ön kısımları el olarak biçimlenmişti.

Yaban olanlar gibi kaba tüylü değildi; sahil kumunun rengindeydi saçları;

Teni pürüzsüz, Anunnakilerin teni gibi yumuşaktı ve o renkteydi.

Ninmah kız çocuğu ellerine aldı. Arka kısmını tokatladı;

Yenidoğan uygun sesler çıkardı!

Ninki'ye, Enki'nin eşine verdi yenidoğanı ki emzirilsin, beslensin ve büyüsün.

Ona bir ad verecek misin, diye sordu Enki eşine. O bir yaratık değil, bir varlık!

Senin suretinde ve senin benzeyişinde,

Kusursuzca biçimlendi; dişi işçiler için bir kalıp elde ettin!

Ninki elini yenidoğanın bedenine götürüp onun tenini okşadı parmaklarıyla.

Ti–Amat olsun adı, Yaşamın Anası anlamına, diyordu Ninki.

Dünya'nın ve Ay'ın içinden çıktığı o eskinin gezegenin adıyla bir olsun adı,

Onun rahminin yaşam özünden başka doğum yapanlar kalıplanacak,

Böylece bir İlkel İşçiler kalabalığına yaşam vermiş olacak!

Böyle diyordu Ninki; diğerleri de onaylayan sözler söylediler.

Şimdi bu, Adamu ve Ti–Amat'ın Edin'e gidişinin,

Üremeyi Bilmenin onlara nasıl verildiğinin ve nasıl Abzu'ya kovulduklarının hikayesidir.

Ninki'nin rahminde biçimlendirildikten sonra Ti–Amat,

Abzu çamurundan yapılan yedi kabın içine Ninmah, iki bacaklı dişilerin yumurtaları yerleştirdi,

Ti–Amat'ın yaşam özünü çıkartıp azar azar kaplara ekledi.

Abzu çamurundan yapılan kaplarda oluşturdu karışımı Ninmah,

Bu işleme pek layık dualar ediyordu.

Doğum yapacak kahramanların rahimlerine döllenmiş yumurtalar yerleştirildi.

Gebelik başladı; tayin edilen zaman heyecanla beklendi.

Tayin edilen zamanda yedi dişi Dünyalı doğdu.

Simaları düzgündü; doğru sesler çıkartıyorlardı.

İlkel İşçiler için yedi dişi tamamlayıcı işte böyle oluşturuldu;

Dört önder onları yedi erkek ve yedi dişi olarak yarattılar.

Dünyalılar böylece oluşturulduktan sonra,

Erkekler dişileri döllesin, İlkel İşçiler kendi başlarına üreyip çoğalsın!

Böyle diyordu Enki diğerlerine. Tayin edilen zamandan sonra, doğanlar başka işçiler doğuracak,

İlkel İşçilerin sayısı çok olacak, Anunnakilerin zor yükünü onlar sırtlanacak!

Enki ve Ninki, Ninmah ve Ningişzidda neşe doluydular; meyve iksiri içiyorlardı.

Yedi kere yedi kafes yaptılar; ağaçların arasına yerleştirdiler;

Birlikte büyüsünler, erlik ve dişilik edinsinler,

Erkekler kadınları döllesin, kendi başlarına üreyip çoğalsınlar!

Diyorlardı birbirlerine.

Adamu ve Ti–Amat'a gelince, kazı yerlerindeki zor işlerden korunacaklardı,

Onları Edin'e götürelim, oradaki Anunnakilere eserimizi gösterelim!

Enki böyle dedi diğerlerine ve onlar da razı oldular.

Eridu'ya, Enki'nin Edin'deki şehrine götürüldü Adamu ve Ti–Amat,

Onlar için kapalı bir mekan kurulmuştu mesken olarak, orada dolaşabileceklerdi.

Edin'deki Anunnakiler, İniş Yerindekiler onları görmeye geldiler.

Enlil onları görmeye geldi; bu manzara karşısında hoşnutsuzluğu azaldı.

Ninurta onları görmeye geldi; Ninlil de.

Lahmu'daki ara istasyondan, Enki'nin oğlu Marduk da onları görmek için indi.

Ne şaşırtıcı manzaraydı bu, şaşkınlık veren görülmeye layık bir harika!

Ellerinizle yaptınız bunu, diyordu Anunnakiler biçimlendiricilere.

Dünya ve Lahmu arasında mekik uçuşu yapan İgigiler de ümitlendiler.

İlkel İşçiler biçimlendirildi; meşakkatli günler sona erecek, diyorlardı hep birlikte.

Abzu'da büyümekteydi yenidoğanlar; Anunnaki onların olgunlaşmalarını bekliyordu heyecanla.

Enki denetliyordu; Ninmah ve Ningişzidda da geldiler,

Anunnakiler kazı alanlarında homurdanıyor, sabrın yerini sabırsızlık alıyordu.

Enki sık sık ustabaşıları Ennugi'ye soruyordu; o da İlkel İşçiler için atılan imdat çağrılarını aktarmaktaydı.

Dünya'nın turlarının sayısı büyüdü, Dünyalıların olgunlaşma zamanı geçti;

Dişiler arasında gebelik gözlenmedi, hiç doğum yoktu!

Ağaçların arasındaki kafeslerin yanı başına çimenlerden bir koltuk yapmıştı Ningişzidda;

Gece gündüz Dünyalıları izliyor, neler yaptıklarını belirliyordu.

Onları çiftleşirken görmüştü, erkekler dişileri döllüyordu!

Gebe kalan olmadı, doğum yapan olmadı!

Enki bu meseleyi çok derinden düşündü; bir zamanlar karıştırıp birleştirdiği yaratıkları düşündü;

Hiçbiri ama hiçbiri ürememişti!

İki türü birleştirmek bir lanet yaratmış, dedi Enki diğerlerine.

Adamu'nun ve Ti–Amat'ın özlerini yeni baştan karıştıralım, diyordu Ningişzidda.

Onların ME'lerini parça parça inceledi ki neyin yanlış olduğunu belirlesin!

Şurubak'ta, Şifa Evinde Adamu'nun ve Ti–Amat'ın özlerinin

üstünde dikkatle düşünüldü,

Anunnaki erkeklerinin ve kadınlarının yaşam özleriyle kıyaslandı.

Ningişzidda özleri birbirine dolaşmış iki yılan gibi ayırmıştı;

Özler bir Yaşam Ağacının üstünde yirmi iki dal gibi düzenlenmişti,

Bunların parçaları karşılaştırılabilirdi; suretleri ve benzeyişleri uygun biçimde belirliyorlardı.

Yirmi iki adettiler; üreme becerisini içermiyorlardı!

Ningişzidda, Anunnakilerin özünde mevcut olan diğer iki parçayı gösterdi diğerlerine.

Bir erkek, bir dişi; bunlar eksik, diye üreyemiyorlardı! Onlara durumu böyle açıkladı.

Adamu ve Ti–Amat'ın kalıplarında bunlar mevcut değildi!

Ninmah bunu duyunca sarsıldı; Enki hüsrana uğradı.

Abzu'daki kargaşa büyük; isyan başlamak üzere yine, diyordu Enki onlara.

Altın çıkartma işlemi durmasın, diye İlkel İşçiler elde etmeliyiz!

Bu konularda bilgili olan Ningişzidda bir çözüm öneriyordu:

Şifa Evinde, büyüklerinin, Enki ve Ninmah'ın kulaklarına fısıldadı.

Ninmah'a yardım etmekte olan kadın kahramanları dışarı yolladılar,

Arkalarından kapıyı kilitlediler; üçüyle birlikte iki Dünyalı kalmıştı yalnızca içeride.

Ningişzidda bu dördünün üzerine derin bir uyku indirdi; dördünü hissizleştirdi.

Enki'nin kaburgasından yaşam özünü çıkarttı,

Adamu'nun kaburgasına yerleştirdi Enki'nin yaşam özünü;

Ninmah'ın kaburgasından yaşam özünü çıkarttı,

Ti–Amat'ın kaburgasına yerleştirdi Ninmah'ın yaşam özünü.

Kesiklerin yapıldığı yerlerde etlerin üstünü kapadı.

Sonra dördünü uyandırdı Ningişzidda. Oldu, diye açıkladı gururla.

Onların Yaşam Ağaçlarına iki dal daha eklendi,

Onların yaşam özleri şimdi üreme güçleriyle dolandı!

Serbest bırakalım onları, tek beden olana dek bilsinler birbirlerini, diyordu Ninmah.

Serbestçe dolaşsınlar, diye Edin'in meyve bahçelerine yerleştirildi Adamu ve Ti–Amat.

Çıplaklıklarının farkına vardılar; erlik ve dişiliği bildiler.

Yapraklardan önlükler yaptı Ti–Amat, yabani hayvanlardan farklı olmak istedi.

Günün sıcağında Enlil meyve bahçelerinde dolaşıyor, gölgelerinin tadını çıkarıyordu.

Hiç beklemediği bir anda karşılaştı Adamu ve Ti–Amat'la; kasıklarını örten önlükleri gördü.

Nedir bunun anlamı, diye merak edip açıklaması için Enki'yi çağırttı.

Enki üreme meselesini anlattı Enlil'e:

Yedi kere yedi başarısız oldu, diye itiraf etti Enlil'e;

Ningişzidda yaşam özlerini inceledi; ek bir birleşim gerekiyordu!

Enlil'in öfkesi iyice büyüdü, sözleri keskinleşti:

Bu işin tamamından hiç hoşlanmamıştım, Yaratıcılar olmak ne haddimize, diye karşı çıkmıştım.

İhtiyacımız olan yaratık zaten mevcut! Böyle demiştin sen Enki,

Tek ihtiyacımız onun üstüne işaretimizi koyup böylece İlkel İşçiler oluşturmak!

Şifacı kahramanlar da kendilerini tehlikeye attılar; Ninmah ve

Ninki de tehlikenin kucağına atıldılar.
Hiçbiri bir işe yaramadı, eserin başarısızlıktı!
Şimdi de yaşam özümüzün son parçalarını bu yaratıklara verdin ki
Üremeyi bilsinler bizler gibi; bizim yaşam devrelerimizi de onlara vermiş olmayasın sakın?
Böyle konuştu Enlil, öfkesi çok büyüktü.
Enlil'i sözleriyle yatıştırsınlar diye, Ninmah ve Ningişzidda'yı çağırttı Enki.
Efendim Enlil, diyordu Ningişzidda. Onlara üremeyi bilme bahşedildi.
Ama Uzun Yaşayış dalı onların özünün ağacına eklenmedi!
Sonra Ninmah konuştu; kardeşi Enlil'e şöyle diyordu:
Neyi seçmeliydik kardeşim? Her şeyi başarısızlık içinde bitirip Nibiru'yu kendi felaketiyle yüz yüze getirmeyi mi,
Yoksa tekrar tekrar deneyip güç işleri üstlenmeleri için Dünyalıların üremesini sağlamayı mı?
Öyleyse nerede ihtiyaç duyuluyorsa oraya gitsinler, dedi öfkeyle Enlil.
Edin'den uzak olsunlar, Abzu'ya kovuldular!

Yedinci Tabletin Özeti

Abzu'ya dönen Adamu ve Ti–Amat'ın çocukları olur
Dünyalılar çoğalıp madenlerde ve hizmetkar olarak çalışmaya başlarlar
Enlil'in ikiz torunları Utu ve İnanna doğar
Anunnaki çiftlerinin Dünya'da çocukları doğar
İklim değişiklikleri Dünya ve Lahmu'da güçlüklere sebep olmaktadır
Nibiru'nun yörüngesi üstünde yol alırken yaklaşmasına afetler eşlik eder
Enki ve Marduk Ay'ın inceler ve burasının yaşanmaz olduğuna karar verirler
Enki takım yıldızları ve Göksel Zamanı belirler
Kendi kısmetinden dolayı gücenik olan Enki, Marduk'a en üstün olacağı sözünü verir
Anu yeni uzay limanının komutasını Marduk'a değil, Utu'ya verir
Enki iki Dünyalı dişi ile birleşir
Biri Adapa adlı bir oğul, diğeri Titi adlı bir kız doğurur
Babaları olduğunu saklayan Enki onları buluntu çocuklar olarak yetiştirir
Çok zeki olan Adapa ilk Uygar İnsan olur
Adapa ve Titi çiftleşir; iki oğulları olur: Ka–in ve Abael

Utu (Şamaş) ve İnanna (İştar)

YEDİNCİ TABLET

Edin'den uzak olsunlar, Abzu'ya kovuldular!

Enlil böyle buyurdu; Adamu ve Ti–Amat Edin'den kovuldular.

Enki onları ağaçlar arasında kurulan kapalı bir mekana yerleştirdi; birbirlerini bilsinler, diye bıraktı.

Ningişzidda'nın yaptığının sonuç verdiğini gördü Enki neşe içinde: Ti–Amat gebe kalmıştı!

Ninmah doğumu izlemeye geldi: Dünyalı varlıkların bir oğlu, bir kızı oldu; ikizdiler!

Hayranlıkla seyrettiler Ninmah ve Enki yenidoğanları,

Nasıl da hızla büyüyüp geliştikleri görülecek şeydi; günler aylara, aylar Dünya yıllarına doğru ilerledi.

Adamu ve Ti–Amat'ın başka kızları ve oğulları doğana dek ilk doğanlar kendi aralarında üremeye başlamışlardı bile!

Nibiru'nun bir şarı bile dolmadan, Dünyalılar kalabalıklaşmaya başladılar.

İlkel İşçiler anlayışla donanmışlardı; emirleri anlayabiliyorlardı;

Anunnakilerle birlikte olmayı

sevmişlerdi; azıcık tayına çok iş çıkartıyorlardı,

Tozdan sıcaktan şikayet etmiyorlar, çok güç işler yaparken homurdanmıyorlardı.

Abzu'daki Anunnakiler çalışma güçlüğünden kurtulmuşlardı.

O yaşamsal altın aktıkça Nibiru'ya, Nibiru'nun atmosferi iyileşmekteydi yavaşça.

Dünya Görevi herkesi memnun ederek ilerliyordu.

Anunnakiler, Gökten Yere Gelenler arasında evlenmeler, birleşmeler ve çoğalma vardı.

Enlil ve Enki'nin öz ve üvey kız kardeşlerinden, şifacı kahramanlardan doğan oğulları da eşler almıştı.

Onların oğulları ve kızları doğdu Dünya üzerinde.

Nibiru'nun yaşam devreleriyle donanmış olmalarına karşın Dünya'nın devreleriyle hızlanmışlardı.

Nibiru'da altı bezli olacak olan Dünya'da bir çocuk oldu;

Nibiru'da emeklemeye başlamış olan, Dünya'da etrafta koşturuyordu.

Nannar ve Ningal'in ikizleri doğduğunda neşe öyle büyüktü ki

Bir kız ve bir erkektiler; Ningal onlara İnanna ve Utu adını verdi.

Onlarla birlikte Anunnakilerin üçüncü nesli başladı Dünya üzerinde!

Önderlerin çocuklarına görevler dağıtıldı;

Bazı eski işler paylaştırıldı, çocuklar arasında daha kolay yapılmaktaydı;

Eski işlere yeni işler katıldı.

Dünya'da ısı yükseliyor, kar beyazı kısımlar eriyip su oluyordu;

Denizlerin engelleri artık tutamıyordu okyanusları.

Dünya'nın derinlerinden ateş ve kükürt püskürtüyordu yanardağlar,

Yer sarsılıyor, her defasında Dünya da sallanıp titriyordu.
Aşağı Dünya'da, kar renkli yerde Dünya homurdanmaktaydı;
Abzu'nun en ucunda Enki gözlem yapacak bir yer kurdu,
Oğlu Nergal'e ve onun eşi Ereşkigal'in komutasına teslim etti burayı.
Bilinmeyen, uygunsuz bir şey kabarmakta onun altında, dedi Nergal, babası Enki'ye.
Nibru–ki'de, Gök–Yer Bağının yerinde Enlil göksel turları seyrediyordu.
Kaderler Tabletlerinin ME'lerine göre göksel hareketleri kıyaslıyordu;
Göklerde bir karmaşa var, dedi Enlil, kardeşi Enki'ye.
Lahmu gezegeninden, ara istasyonun yerinden şikayet etmekteydi Marduk babası Enki'ye:
Güçlü rüzgarlar kabarıyor, çok rahatsız edici toz fırtınaları kaldırıyorlar!
Marduk'un babası Enki'ye ışınladığı sözle böyleydi:
Dövülmüş Bilezik'te, karmaşalar oluyor!
Dünya üstüne düşüyor gökten yağan kükürt.
Merhametsiz iblisler afetlere yol açıyor, şiddetle Dünya'ya yaklaşıp
Göklerde alevli yangınlar gibi patlıyorlar.
Açık havada karanlık indiriyorlar, fırtınalar ve Kötü Rüzgarlarla etrafta dolaşıyorlar öfkeyle.
Taştan füzeler misali saldırıyorlar Dünya'ya!
Dünya'nın ayı Kingu ve Lahmu da kötü etkilendiler bu afetlerden,
Sayısız yara bereyle doldu yüzleri!
Enlil ve Enki derhal kral Anu'ya bu acil sözleri ışınladılar, Nibiru'nun alimlerini uyardılar:

Dünya, Ay ve Lahmu bilinmeyen bir belayla karşı karşıya kaldı!

Nibiru'dan yanıtladı alimler ama sözleri önderlerin yüreğine hiç su serpmedi:

Güneş ailesi göklerde duraklar alıyorlardı,

Yedinci sırada Dünya'nın bulunduğu bu göksel varlıklar kendilerine yer seçiyorlardı.

Göklerde yaklaşmakta Nibiru, Güneş'in meskenine doğru yaklaşıyordu.

Bir sıraya dizilmiş yediler tarafından dağıtıldı Nibiru'nun dikkati,

Dövülmüş Bilezik'ten geçip giden yolu özlüyordu,

Bilezikten irili ufaklı parçalar koparttı!

Göksel engelden yoksun kalan Lahamu, Mummu ile Güneş'e doğru çömeliyorlardı,

Lahamu göklerdeki o görkemli yerleşim yerini terk ediyordu,

Göksel kral Nibiru'ya doğru çekiliyor Lahamu; gök kraliçesi olmak istiyordu!

Onu yatıştırmak için Nibiru, göksel derinden canavarımsı bir iblisi çekip çıkartttı.

Bir zamanlar Tiamat'ın ordusuna ait olan, Göksel Savaş tarafından biçimlendirilmiş bir canavar,

Nibiru tarafından kaldırılıp uykusundan yolunu çevirip gittiği göksel derinden çağırıldı.

Ufuktan göğün tam ortasına dek alevler saçan bir ejder gibi genişledi,

Başı bir lig uzunluğundaydı, uzunluğu ise elli lig; kuyruğu korkutucu büyüklükte.

Gün ortasında karardı Dünya semaları,

Gece boyunca Ay'ın yüzüne bir karanlık büyüsü yaptı.

Lahamu kardeşlerinden, göksel varlıklardan yardım istedi:

Ejderi kim engelleyecek, kim durdurup öldürecek onu, diye sormaktaydı.

Bir zamanlar Tiamat'ın koruyucusu olan yiğit Kingu çıktı bir tek ortaya.

Ejderin yolunu kesmek için Kingu aceleyle yol aldı:

Ne şiddetli karşılaşmaydı; Kingu'nun üstünde bulutlardan bir kasırga koptu;

Kingu temellerine dek sarsıldı; aldığı darbeyle titreyip sarsıldı ay.

Sonra sakinledi göksel afet,

Derin'deki uzak evine dönüyordu Nibiru.

Lahamu yaşadığı yeri terk etmedi,

Taştan füzelerin Dünya ve Lahmu üstüne yağışları kesildi.

Enki ve Enlil ile Marduk ve Ninurta bir araya geldiler, bu altüst oluşu iyice inceleme işini üstlendiler.

Enki temellerini inceledi Dünya'nın, platformlarının başına gelenleri inceledi.

Okyanusların derinliğini ölçtü, Dünya'nın uzak köşelerinde altın ve bakır dağlarını taradı.

Yaşamsal olan altında hiçbir eksilme olmayacaktı. Böyle diyordu Enki.

Dağların titreyip vadilerin sarsıldığı Edin'de Ninurta'ydı tarayacak olan,

Gök gemisi ile yükselip süzüldü ve yolculuk etti.

İniş Platformu zarar görmemişti; kuzeydeki vadilerde Dünya'dan yanan sıvılar akmaktaydı!

Böyle dedi Ninurta babası Enlil'e; sülfür sislerini ve katranları keşfediyordu.

Lahmu'da atmosfer zarar görmüştü, toz fırtınaları yaşamı da çalışmayı da aksatıyordu,

Böyle diyordu Marduk, Enki'ye. Dünya'ya dönmek istiyorum,

diye açık etti babasına.

Enlil ise eski planlarına vermişti kendini; hangi şehirleri hangi görevler için planladığının üstünde düşünmekteydi tekrar.

Edin'de bir Araba Yeri inşa edilmeli, diyordu diğerlerine.

Kristal tabletin üstündeki eski yerleşim planlarını gösterdi diğerlerine.

İniş Yerinden Lahmu'daki ara istasyon aktarmak artık kesin olmadığına göre,

Dünya'dan yükselip Nibiru'ya doğru süzülebilmeliyiz! Böyle diyordu Enlil diğerlerine.

İlk suya inişten beridir seksen şar sayılmıştı.

Şimdi bu, Enki ve Marduk'un Ay'a yaptığı yolculuğun ve

Enki'nin göğün üç usulünü ve takımyıldızları nasıl belirlediğinin hikayesidir.

Metal Şehri Bad–Tibira'nın yanı başında bir Arabalar Yeri kurula,

Dünya'dan Nibiru'ya altın doğrudan arabalarla oradan taşına!

Bad–Tibira'nın komutanı Ninurta bu sözleri söyledi onlara.

Enlil oğlu Ninurta'nın sözlerine kulak verdi; oğlunun bilgeliğinden gurur duydu.

Enlil çabucak bu planı kral Anu'ya aktardı, ona şu sözleri söyledi:

İzin ver de Edin'de bir Göksel Arabalar Yeri inşa edelim,

Altın cevherlerinin eritilip arındırıldığı yerin yakınına kuralım.

Som altını Dünya'dan arabalarla doğrudan Nibiru'ya taşıyalım,

Kahramanlar ve tedarik malzemesi doğrudan Dünya'ya gelsin!

Kardeşimin planının değeri büyük, dedi Enki babaları Anu'ya,

Ancak temelinde büyük bir hata var!

Dünya'nın ağ çekişi Lahmu'nunkinden çok daha büyük; onu alt etmek tüm gücümüzü tüketecek!

Aceleyle karar vermeyelim, bir başka seçeneği de inceleyelim:

Yakınlarda Dünya'ıun yoldaşı var, bu Ay!

Ağ çekişi çok daha küçük ve onun üstüne inmek çok az gayret gerektirecek.

Bir ara istasyon gibi düşünelim onu, izin ver de ben ve Marduk oraya yolculuk edelim!

Kral Anu bu iki planı danışmanların ve alimlerin önünde koydu ki üstünde düşünsünler.

İlk olarak Ay incelensin, diye öğütlediler krala.

İlk olarak Ay incelene, diye ışınladı alınan kararı Anu, Enki ve Enlil'e.

Enki buna çokça sevindi; Ay ona hep cazip gelmişti,

Bir yerlerinde sular gizlenmekte midir, nasıl bir atmosfere sahiptir hep merak etmişti.

Uykusuz gecelerde onun gümüşi serin yuvarlağını büyülenmişçesine izlemiş,

Onun Güneş ile oynadığı bir ortaya çıkıp bir kaybolma oyununu şaşılası bir harika olarak görmüştü hep,

Başlangıç'tan beridir hangi sırları sakladığını ortaya çıkartmak istemişti.

Enki ve Marduk bir roket gemiye atlayıp yola koyuldular Ay'a;

Dünya'nın yoldaşının etrafında üç kez döndüler; ejderin açtığı derin yarayı incelediler.

Ay'ın yüzü çarpan iblislerin eseri pek çok çukurla delik deşikti.

Roket gemiyi art arda uzayan tepelerin bulunduğu bir yere indirdiler, bunların tam ortasına kondular;

İndikleri yerden Dünya'yı, göklerin enginliğini görebiliyorlardı.

Kartal miğferlerini kuşandılar, atmosfer solumaya yetersizdi.

Etrafta kolaylıkla dolaştılar, şu yöne ve sonra bu yöne gittiler;

Kötü ejderin eseri çoraklık ve ıssızlık olmuştu.

Lahmu'nun tam tersine burası hiç uygun değildi ara istasyon olmaya, diyordu Marduk babasına.

Terk edelim burayı, dönelim Dünya'ya!

Acele etme evladım, diyordu Enki, Marduk'a.

Dünya'nın, Ay'ın ve Güneş'in göksel dansı seni hiç büyülemiyor mu?

Buradan bakışımızı engelleyen bir şey yok, Güneş'in çeyreği yakın,

Dünya boşlukta asılı kalmış bir küre gibi.

Aygıtlarımızla inceleyebiliriz uzak gökleri,

Her Şeyin Yaratıcısının eserini tek başımıza izleyebiliriz hayranlıkla!

Kalalım, turları inceleyelim; Ay nasıl çemberler çizer Dünya etrafında,

Dünya nasıl çemberler çizer Güneş etrafında!

Gördükleriyle heyecanlanan Enki, böyle diyordu oğlu Marduk'a.

Babasının sözleriyle ikna oldu Marduk; roket gemiyi yaşama yerleri yaptılar.

Dünyanın bir turu, Ay'ın üç turu boyunca kaldılar;

Onun Dünya çevresindeki hareketlerini ölçtüler, bir ayın süresini hesapladılar.

Dünya'nın altı turu boyunca, Dünya çevresinde on iki turu boyunca Dünya'nın yılını ölçtüler.

Bu ikisinin nasıl birbirine dolanıp ışıklı disklerin gözden kaybolmasına yol açtığını kaydettiler.

Sonra dikkatlerini Güneş çeyreğine yönelttiler; Mumu ve Lahamu'nun yollarını gözlemlediler.

Dünya ve Ay ile Lahmu, Güneş'in ikinci çeyreğini oluşturuyordu;

Altı adetti Aşağı Suların göksel varlıkları. Böyle açıkladı Enki, Marduk'a;

Altı adetti Yukarı Suların göksel varlıkları; engelin, Dövülmüş Bileziğin ötesindeydiler:

Anşar ve Kişar, Anu ve Nudimmud, Gaga ve Nibiru idi bu diğer altılı.

Hepsi on iki adettiler; Güneş ve ailesinin sayısı on iki ediyordu.

En son alt üst oluş hakkında sormaktaydı Marduk babasına:

Niçin yedi göksel varlık bir sıraya dizili yerler aldılar kendilerine? Böyle sormaktaydı babasına.

Böylece Enki onların Güneş etrafındaki turları üstünde düşündü;

Onları vücuda getirenin, Güneş'in etrafında oluşturdukları büyük şeridi dikkatle inceledi Enki,

Dünya'nın ve Ay'ın konumlarını bir tablo üstüne işaretledi,

Güneş'in soyundan olmayan Nibiru'nun hareketlerine göre bu büyük şeridin genişliğini belirledi.

Buna kralın onuruna, Anu Yolu adını koymaya karar verdi Enki.

Baba ve oğul incelediler derin göklerin enginliğindeki yıldızları.

Birbirlerine yakınlıklarıyla oluşan gruplaşmalar Enki'yi büyüledi.

Göklerin turlarına göre, bir ufuktan diğer ufka dek on iki takımyıldızın imgelerini çizdi.

Büyük Şeritte, Anu Yolunda, bunların her birini Güneş ailesindeki on ikilerle eşleştirdi,

Her birine birer durak atadı ki bundan böyle bu isimlerle çağırılsınlar.

Sonra göklerde, Anu Yolunun altında, Nibiru'nun Güneş'e yaklaştığı yerde

Şerit gibi bir yol tasarladı; buna Enki Yolu adını verdi;

On iki takımyıldızı biçimlerine göre atadı buraya.

Anu'nun Yolu'nun hemen altında kalan göklere, Yukarı Kata Enlil Yolu adını verdi,

Yıldızları burada da on iki takımyıldız halinde düzenledi.

Yıldızların takımları otuz altı adetti; üç Yol içinde yerleşmişlerdi.

Nibiru'nun her yaklaşması ve uzaklaşması sırasında izlediği rota, bu yıldızların duraklarına Dünya'dan bakılarak anlaşılacaktı bundan böyle

Güneş'in etrafında yaptığı yolculukta Dünya'nın belirlenen konumu da öyle!

Bu devrenin başlangıcını, Göksel Zamanın ölçüsünü şöyle belirtti Enki, Marduk'a:

Dünya'ya vardığım sırada sona ermekte olan durak, bana atıfla Balık Durağı olarak adlandırıldı,

Hemen onun ardından geleni de unvanımla, Sulardan Olan diye adlandırdım!

Böyle diyordu Enki gurur ve memnuniyetle oğlu Marduk'a.

Bilgeliğin gökleri kucaklar, öğretilerin benim anlayışımı kat be kat aşar,

Ama Dünya ve Nibiru üstünde bilgi ile hükümdarlık ayrılmıştır!

Böyle diyordu Marduk, babasına.

Evladım! Evladım! Bilmediğin ne kaldı, sana daha fazla ne verebilirim, diye soruyordu Enki ona.

Göklerin sırlarını, Dünya'nın sırlarını seninle paylaşmadım mı?

Heyhat babam! Marduk'un sesinde büyük bir acı vardı.

Abzu'daki Anunnakiler işi bıraktıklarında ve sen İlkel İşçiyi biçimlendirmeye koyulduğunda

Sana yardım etsin, diye anamı değil, Ninurta'nın anasını çağırdın yanına,

Sana yardım etsin, diye beni değil, küçüğüm Ningişzidda'yı davet ettin.

Hayat ve ölüm ile ilgili bilgilerini onlarla paylaştın, benimle değil!

Evladım, diyerek yanıtladı Enki, Marduk'u. Sana İgigilerin ve Lahmu'nun komutanlığı verildi en üstün olasın, diye!

Heyhat, babam, diyordu Marduk. Kısmet yoksun bıraktı bizi üstünlükten!

Sen, babam Anu'nun İlk Oğlu iken, sen değil de Enlil Yasal Varis oldu;

Sen, babam ilk suya inip Eridu'yu kurmuş iken;

Eridu Enlil'in bölgesinde, seninki ise ta uzakta, Abzu'da.

Senin İlk Oğlun benim, hem de yasal eşinden Nibiru'da doğdum,

Gel gör ki altın Ninurta'nın şehrinde biraraya gelip oradan yollanıyor ve orada saklanıyor,

Nibiru'nun yaşayakalışı onun ellerinde, benimkilerde değil.

Dünya'ya döndüğümüzde artık ne olacak benim görevim?

Ünlenip krallık mı olacak kısmetim yoksa yine aşağılanacak mıyım?

Sessiz kalan Enki oğlunu kucakladı; o ıpıssız Ay'da ona şu sözü verdi:

Benden alınan şey gelecekte senin olacak!

Senin göksel zamanın gelecek, seninki olacak benimkine bitişik olan durak!

Şimdi bu, Edin'deki Arabalar Yerininin, Sippar'ın ve
İlkel İşçilerin nasıl Edin'e geri döndüklerinin hikayesidir.
Dünya'nın pek çok turu boyunca baba oğul yoktular Dünya üzerinde;
Dünya'da hiçbir plan konmadı yürürlüğe, Lahmu'da İgigiler huzursuzlandı.
Enlil gizli sözler aktardı Anu'ya; Nibru-ki'den kaygılarını şöyle aktardı Lahmu'ya:
Enki ve Marduk Ay'a gittiler, sayısız turdur orada kaldılar.
Ne yaptıkları gizemli, neler planladıkları bilinmez;
Marduk terk etti Lahmu'daki ara istasyonu; İgigiler kaynıyor,
Ara istasyonu kötü etkiledi toz fırtınaları, ne zarar gördük bilinmiyor.
Edin'de Arabalar Yeri inşa edilmeli,
Lahmu'da bir ara istasyona hiç ihtiyaç olmayacak bundan böyle;
Ninurta'nın planıdır bu, bu konularda anlayışı büyüktür,
İzin ver de Bad-Tibira yakınlarında inşa etsin Arabalar Yerini
İlk komutanı da Ninurta olsun!
Enlil'in sözleri üstünde çokça düşündü Anu; Enlil'e şu yanıtı verdi:
Enki ve Marduk Dünya'ya dönüyorlar,
Hele bir dinleyelim sözlerini, neler bulduklarını Ay'da!
Enki ve Marduk Ay'dan ayrılıp Dünya'ya döndüler;
Oradaki koşulları anlattılar; bir ara istasyon olmaya hiç uygun değil şimdi, diye bildirdiler.
Arabalar Yeri kurula, dedi Anu.
İzin ver de komutanı Marduk olsun! diyordu Enki, Anu'ya.

Bu görev Ninurta için ayrıldı! Diye öfkeyle bağırdı Enlil.

İgigileri komuta etmeye artık gerek kalmadı, Marduk'un bu görevlerle ilgili bilgisi var,

İzin ver de Gök Kapısından Marduk sorumlu olsun, diyordu Enki babasına.

Kaygıyla ele aldı Anu bu meseleyi: Rekabet artık oğulları da etkilemişti!

Bilgelikle donanmış olan Anu kararını da bilgece verdi:

Arabalar Yerine altını yeni usullerle ele alma görevi tayin edildi,

Bundan böyle yeni neslin ellerinde olsun burası.

Ne Enlil ne Enki, ne Ninurta ne Marduk alacak komutasını;

Sorumluluğu üçüncü nesil ala, komutanı Utu ola!

Göksel Arabalar Yeri inşa edile, adı da Sippar, Kuş Kent ola!

Böyleydi Anu'nun sözleri; kralın sözleri değiştirilemezdi.

İnşaat seksen birinci şarda başladı, Enlil'in planlarına göre ilerledi.

Tam merkezindeydi Nibru-ki, Enlil tarafından Dünyanın Göbeği olarak belirlendi,

Yerleri ve uzaklıkları çemberler üstünde belirliydi eski şehirler,

Aşağı Denizden dağlara doğru giden bir ok gibi düzenlenmişlerdi.

Kuzeydeki göklere doğru Arrata'nın ikiz zirvesinden geçen bir hat çizmişti Enlil;

İşaret eden okun Arata hattını kestiği yerde,

Sippar için, Dünya'nın Arabalar Yeri için mekanı işaretledi,

Ok doğrudan ona uzanıyordu; Nibru-ki'den eş bir çember uzaklıkta yerleşmişti tam olarak!

Plan çok hünerliydi, kesinliği herkesi durup düşündürdü.

Seksen ikinci şarda tamamlandı Sippar'ın kuruluşu;

Komutası Utu'ya, Enlil'in torununa verildi.

Onun için bir Kartal miğferi yapıldı; Kartal kanatlarıyla süsledi bunu.

Nibiru'dan Sippar'a doğrudan gelecek ilk arabada yolculuk etmekteydi Anu;

İstediği teçhizatı yerinde bizzat görmek, başarılanlara hayran kalmak için.

Bu olay için inmişlerdi Lahmu'dan Dünya'ya Marduk komutasındaki İgigiler,

İniş Yerinden ve Abzu'dan gelen Anunnakiler de orada hazırdılar.

Birbirlerini gördükleri için sevindiler; selamlaşma, şölen ve kutlama yaptılar.

Enlil'in torunu İnanna ezgiler söyleyip dans etti Anu için.

Anu sevgiyle öptü onu; Anuniti dedi ona şefkatle, Anu'nun Sevdiceği anlamına.

Ayrılmadan önce Anu, erkek ve kadın kahramanları topladı karşısına.

Yeni bir çağ başladı, diyordu onlara.

Altın kurtuluş doğrudan sağlandığında, zorlu işin sonu gelecek!

Korunma için yeterince altın biriktiğinde Nibiru'da,

Dünya'nın güç şartlarında çalışma azalacak, erkek ve kadın kahramanlar dönecekler Nibiru'ya!

İşte böyle söz verdi Anu karşısında toplananlara, onlara büyük bir umut verdi:

Birkaç şar daha çalışacak ve sonra eve doğru yola koyulacaksınız!

Büyük bir ihtişamla yükselip süzüldü Nibiru'ya doğru Anu; yanında altın, som altın taşıyordu.

Utu yeni görevini neşeyle yerine getirmekteydi: Ninurta ise Bad-Tibira'nın komutasına devam etti.

Marduk Lahmu'ya dönmedi, babasıyla Abzu'ya da gitmedi.

Tüm diyarlar üstünde yükselip süzülmekti dileği, gökgemisine binip Dünya'yı iyice anlayıp bilmek.

Bazısı Lahmu'da bazısı Dünya'da olan İgigilerin komutasına Utu getirildi.

Anu Nibiru'ta döndükten sonra, Dünya'da kalan önderlerin beklentileri büyüktü:

Anunnakilerin tazelenmiş güçle çalışmaya başlayacaklarını

Altını hızla biriktirip böylece hızla eve doğru yola koyulacaklarını umdular,

Heyhat, bu değildi olacak olan!

Abzu'daki Anunnakiler ise zor işin devam edeceğini değil, rahatlayacaklarını umdular,

Çoğalıyor olduklarına göre Dünyalılar, işi artık onlar yapsınlar!

Böyle diyordu Abzu'daki Anunnakiler.

Edin'de görevler daha büyüktü; daha çok ev, daha çok tedarik gerekiyordu.

Edin'deki kahramanlar yalnızca Abzu'da olmalarına izin verilmiş İlkel İşçilerden istediler.

Kırk şardır rahatlık yalnızca Abzu'ya kısmet oldu, diye bağırmaktaydı Edin'deki kahramanlar.

İşimiz dayanılmaz ölçüde arttı, biz de İşçiler isteriz!

Enlil ile Enki bu konuyu tartışırlarken Ninurta meseleyi kendi başına çözmek istedi:

Elli kahramanla birlikte Abzu'ya bir sefer düzenledi, baştan ayağı silahlandılar.

Abzu'nun ormanlarında ve bozkırlarında peşine düştüler Dünyalıların,

Ağlarla yakalayıp onları, Edin'e getirdiler erkekler, dişiler.

Meyve bahçelerinde ve şehirlerde her türden işi yapmaları için onları eğittiler.

Bu işlere Enki çok kızdı; yapılanlara Enlil çok öfkelendi:

Adamu ve Ti-Amat'ı kovma emrimi çiğnedin! Böyle dedi Enlil, Ninurta'ya.

Abzu'da bir defasına yaşanan isyan, izin ver de Edin'de tekrar etmesin!

Böyle dedi Ninurta, Enlil'e. Dünyalılar Edin'e gelince kahramanlar sakinleştiler,

Birkaç şar daha geçsin, mesele olmaktan çıkacak! Böyle dedi Ninurta, Enlil'e.

Enlil hiç yatışmadı, homurdanarak; Öyle olsun, dedi oğluna.

Altın çabucak yığıla, hepimiz en kısa zamanda Nibiru'ya döne!

Edin'de Anunnakiler büyük hayranlıkla izliyorlardı Dünyalıları:

Zekaya sahipti bunlar, emirleri anlıyorlardı.

Her türden işi üstlenmişlerdi; işlerini çıplak görmekteydiler.

Erkek ve dişiler kendi aralarında sürekli çiftleşmekte ve hızla çoğalmaktaydılar:

Bir şar içinde bazen dört, bazen daha çok nesil doğmaktaydı!

Dünyalıların sayısı artarken, Anunnakilerin işçileri

Anunnakilerin verdiği tayınla doymaz oldular;

Şehirlerde ve meyve bahçelerinde, vadilerde ve tepelerde

Dünyalılar sürekli yiyecek aramaktaydılar.

O günlerde tahıllar ortaya çıkmamıştı henüz

Dişi koyun yoktu, kuzu doğmamıştı.

Bu meseleler yüzünden Enlil çok öfkeli sözlerle Enki'ye şöyle diyordu:

Senin işlerin yüzünden çıktı bu karmaşa, kurtuluşunu da sen düşün!

Şimdi bu, Uygar İnsanın nasıl ortaya çıktığının,

Edin'de Adapa ve Titi'nin Enki'nin bir sırrı sayesinde nasıl doğduklarının hikayesidir.

Dünyalıların çoğalmasından Enki memnundu, Enlil endişeliydi;

Anunnakilerin sırtındaki yük çok hafifledi, hoşnutsuzlukları azaldı;

Bu çoğalma sayesinde Anunnakiler güç işlerden kaçındılar, işçiler toprağa bağlı köleler haline gelmekteydi.

Yedi şar içinde Anunnakilerin payına düşen iş çok kolaylaştı, hoşnutsuzlukları azaldı.

Dünyalıların çoğalması yüzünden yetersiz kaldı kendi başına yetişen şeyler;

Üç şar daha geçince balıklar ve kuşlar az gelir oldu; kendi başına yetişen şeyler Anunnakilere ve Dünyalılara yetmez oldu.

Yüreğinden yeni bir girişimin planlarını geçirmekteydi Enki; Uygar İnsanlığı oluşturmayı geçiriyordu yüreğinden.

Toprağa ekilecek tohumlar onlar tarafından yetiştirilip, davarları olacak koyunlar onlar tarafından güdülebilirdi!

Enki yüreğinden yeni bir girişimin planlarını geçirdi; bunu nasıl başaracağının üstünde düşündü.

Bu plan için Abzu'daki İlkel İşçileri gözlemledi,

Edin'deki Dünyalıları şehirlerde ve meyve bahçelerinde gözlemledi.

Görevlere uygun hale nasıl getirilebilirlerdi? Henüz birleşmemiş hangi yaşam özüyle yapılmalıydı bu?

Dünyalıların çocuklarını gözlemledi ve çok kötü bir şey gördü:

Aralarında çiftleşe çiftleşe bunlar ilkel atalarının haline gerilemişlerdi!

Enki sazlıkları dolaşıp gözlemledi, nehirlerde yelken açıp gözlemledi;

Yanında yalnızca İsimud, sırları saklayan veziri vardı.
Nehrin kıyısında yıkanıp eğlenen Dünyalılar dikkatini çekti;
Aralarında vahşi güzellikleriyle iki dişi hemen gözüne çarptı,
Onları gören Enki heyecanlandı, yakıcı bir arzuydu duyduğu.
Bu gençleri öpsem mi acaba, diye soruyordu Enki veziri İsimud'a.
İsimud sandalı oraya yöneltti, kuru toprağa atladı Enki.
Gençlerden birini yanına çağırdı, genç kız ona bir ağaçtan meyve kopardı.
Enki eğilip kucakladı onu, bilecekti genç Dünyalıyı.
Rahmine boşalttı tohumunu, çiftleşip bildi onu.
Rahmine aldı kutsal tohumu genç kız, efendi Enki'nin tohumuyla gebe kaldı.
Enki diğerini yanına çağırdı, genç kız ona bir çalıdan üzümler kopardı.
Enki eğilip kucakladı onu, bilecekti genç Dünyalıyı.
Rahmine boşalttı tohumunu, çiftleşip bildi onu.
Rahmine aldı kutsal tohumu genç kız, efendi Enki'nin tohumuyla gebe kaldı.
Bu gençlerle birlikte kal, gebe kalıp kalmadıklarından emin ol!
Böyle diyordu Enki, veziri İsimud'a.
İsimud genç kızların yanında kaldı; dördüncü sayışta irileşti karınları.
Onuncu sayışta ki dokuzuncu tamamlanmıştı,
İlk genç kız çömelip doğurdu; bir erkek çocuk doğdu ondan;
İkinci genç kız çömelip doğurdu; bir kız çocuk doğdu ondan.
Aynı günün sınırlarını belirleyen gün doğumu ve gün batımında doğurdular,
O günden beri Zarifler, Şafak ve Akşam olarak anılageldiler efsanelerde.

Babaları Enki olan bu ikisi doksan üçüncü şarda, Edin'de doğdular.

İsimud hızla doğum haberlerini Enki'ye ulaştırdı.

Enki haberini alınca doğumların sevinçten coştu: Kim bilebilirdi ki bunun olacağını!

Anunnaki ile Dünyalı arasında ilişki gebelikle sonuçlandı,

Uygar İnsanı ortaya çıkardım!

Veziri İsimud'a talimat verdi Enki: Bu yaptığım sır kalmalı!

Bırakalım anaları emzirsin yenidoğanları; sonrasında evime getiresin onları,

Bu çocukları sazdan örülme sepetler içinde, hasırotu çalıları arasında buldum! Herkese böyle diyeceksin!

Ninki terk edilmiş halde bulunan bu çocukları hemen sevdi; onları kendi çocukları gibi büyütüp yetiştirdi.

Bulunan erkek çocuğa Adapa adını verdi; kıza ise Titi adını verdi, Yaşamla Olan anlamına.

Bu ikisi diğer Dünyalı çocuklara hiç benzemiyorlardı:

Diğer Dünyalılardan geç büyüdüler ama anlayışları onlarınkinden hızlıydı;

Zekayla donanmışlardı, sözlerle konuşabilmeye yetenekliydiler.

Güzel ve hoştu kız; elleri pek hünerliydi;

Enki'nin eşi Ninki'nin gönlü pek ısınmıştı Titi'ye; ona her türlü el sanatını öğretmekteydi.

Adapa'ya ise bizzat Enki vermekteydi eğitim; kayıtları nasıl tutacağını öğretmekteydi.

Elde ettikleri başarıyı gururla gösteriyordu Enki veziri İsimud'a,

Uygar İnsanı oluşturdum, diyordu İsimud'a.

Tohumumdan yeni bir Dünyalı türü oluştu, benim suretimde ve benim benzeyişimde!

Bitki tohumlarından besin yetiştirecekler, kuzulardan sürüler gidecekler!

Bundan böyle Anunnakiler ve Dünyalılar doyacak!

Kardeşi Enlil'e haber yolladı; Enlil Nibru-ki'den çıkıp Eridu'ya geldi.

Vahşi çayırlarda yeni bir Dünyalı türü ortaya çıktı, diyordu Enki, Enlil'e.

Hızlı öğreniyorlar, onlara bilgi ve zanaat öğretilebilir.

İzin ver de Nibiru'dan tohumlar getirelim ekilecek,

İzin ver de Nibiru'dan kuzular getirelim Dünya'da koyunlar doğuracak,

İzin ver de Anunnakiler ve Dünyalılar hep birlikte doysunlar! Böyle diyordu Enki, Enlil'e.

Gerçekten de pek çok bakımdan bize, Anunnakilere benziyorlar, dedi Enlil kardeşine.

Çayırlarda kendi başlarına ortaya çıkmış olmaları ise şaşılacak şey!

İsimud çağırtıldı. Onları sazdan örülme sepetler içinde, hasırotu çalıları arasında buldum, dedi.

Enlil bu meseleyi ciddiyetle düşünüp taşındı, başını şaşkınlık içinde salladı.

Yeni bir Dünyalı türü kendi başına ortaya çıksın,

Dünya kendiliğinden Uygar İnsanı ortaya çıkartsın,

Buna tarım ve çobanlık, el işleri ve araç gereç yapımı öğretilebilsin;

gerçekten de şaşılası şey!

Böyle diyordu Enlil, Enki'ye. Bu yeni türü Anu'ya haber edelim!

Yeni türe ilişkin sözler ışınlandı Anu'ya.

İzin ver de Dünya'ya gönderilsin toprağa ekilebilen tohumlar, koyun olacak kuzular!

Enki ve Enlil bu öneriyi yaptılar Anu'ya.

Anunnakiler ve Dünyalılar izin ver de Uygar İnsan tarafından doyurulsun!

Anu bu sözleri işitince çok şaşırdı:

Yaşam özleriyle bir türün başka bir türe dönüşmesi duyulmuş şey değil, diyerek yolladı sözlerini onlara.

Dünya'da Adamu'dan Uygar İnsana böyle hızla geçiş, işitilmiş şey değil,

Tohum ekip biçmek ve çobanlık etmek için çok kalabalık olmaları gerek; bu varlıklar üreyemiyor olmasınlar sakın?

Nibiru'daki alimler bu konu üstünde düşünürlerken,

Eridu'da çok önemli olaylar oldu:

Adapa çiftleşip Titi'yi bildi; onun rahmine döktü tohumunu.

Gebelik oldu, doğum oldu:

Titi ikiz doğurdu, iki erkek kardeş!

Doğumun haberi Nibiru'daki Anu'ya ışınlandı:

Bu ikili üremeye uygunlar, üreme onlar yoluyla sağlanabilir!

İzin ver de Dünya'ya gönderilsin toprağa ekilebilen tohumlar, koyun olacak kuzular!

İzin ver de Dünya'da başlasın çiftçilik ve çobanlık, izin ver de hepimiz doyalım!

Böyle dedi Enki ve Enlil, Nibiru'daki Anu'ya.

Titi Eridu'da kala, yenidoğanları emzire ve doyura;

Dünyalı Adapa ise Nibiru'ya getirile! Böyle ilan etti Anu kararını.

Sekizinci Tabletin Özeti

Adapa'nın geniş kavrayışı Nibiru'nun alimlerini şaşırtır

Anu'nun buyruğu üstüne Adapa Nibiru'ya götürülür

Bir Dünyalının ilk uzay yolculuğu

Enki Adapa'nın babasının kimliğini Anu'ya açıklar

Enki yaptığı işi, besin ihtiyacının kalmaması
bahanesiyle haklı çıkarır

Adapa çiftçiliğe ve çobanlığa başlamak üzere geri yollanır

Enlil ve Enki tahıl tohumları ve davar nesilleri oluştururlar

Ninurta Ka-in'e tahıl yetiştirmeyi öğretir

Marduk Abel'e çobanlığı ve yün eğirmeyi öğretir

Su yüzünden dövüşürlerken Ka-in bir yumrukta Abel'i öldürür

Ka-in cinayetle suçlanıp sürgüne yollanır

Adapa ve Titi'nin başka çocukları olur ve aralarında evlenirler

Adapa ölüm döşeğinde, varisi olarak oğlu Sati'yi kutsar

Torunlarından biri olan Enkime,
Marduk tarafından Lahmu'ya götürülür

Ninurta ve İlahi Kartal sembolü

SEKİZİNCİ TABLET

Dünyalı Adapa ise Nibiru'ya getirile! Böyle ilan etti Anu kararını.

Enlil hiç memnun olmadı bu karardan: Kim düşünürdü ki

Bir İlkel İşçi biçimlendirince bu varlık bize benzeyecek ve

Bilgiyle donatılıp Gök ve Yer arasında yolculuk edecek!

Nibiru'da uzun yaşam suyundan içecek, uzun yaşam besininden yiyecek,

Dünya'dan biri biz Anunnakilerden biri gibi olacak!

Böyle diyordu Enlil, Enki'ye ve diğer önderlere.

Enki de Anu'nun kararından hiç memnun olmadı; Anu konuştuktan sonra asılı suratı.

Enlil sözünü bitirince, Enki de erkek kardeşi Enlil'den yana çıktı:

Gerçekten de kimin aklına gelirdi bu! Böyle diyordu Enki diğerlerine.

Kardeşler oturup derin düşünceye daldılar; Ninmah da onlarla birlikte düşünmekteydi.

Anu'nun emrinden kaçınılmaz, dediler ona.

Bizim gençlerimiz de eşlik etsinler Adapa'ya Nibiru'ya giderken, onun korkusunu azaltıp Anu'ya açıklama yapsınlar!

Böyle dedi Enki diğerlerine. Ningişzidda ve Dumuzi ona yoldaşlık edeler,

Bu arada Nibiru'yu da kendi gözleriyle ilk kez göreler!

Ninmah da destekledi bu öneriyi: Dünya'da doğan gençlerimiz

Nibiru'yu unutmaktalar; onun yaşam devrelerini bastırdı Dünya'nınkiler;

Enki'nin henüz evlenmemiş iki oğlu da gitsinler Nibiru'ya,

Belki de gelinler bulacaklardır kendilerine orada!

Nibiru'dan gelen bir sonraki gök odası Sippar'a vardığında,

Anu'nun veziri İlabrat indi içinden.

Dünyalı Adapa'yı alıp götürmeye geldim, dedi önderlere.

Önderler İlabrat'a tanıştırdılar Adapa'yı; Titi'yi ve oğullarını da gösterdiler ona.

Gerçekten de bizim suretimizde ve benzeyişimizdeler, diyordu İlabrat.

Enki'nin oğulları Ningişzidda ve Dumuzi de İlabrat'a tanıştırıldı.

Yolculuğunda Adapa'ya eşlik etmek üzere seçildiler, dedi Enki ona.

Torunlarını görmekten memnun olacaktır Anu, dedi İlabrat.

Enki talimatlarını işitsin, diye Adapa'yı çağırttı! Adapa'ya şöyle dedi:

Adapa, bizim geldiğimiz gezegene, Nibiru'ya gideceksin,

Kralımız Anu'nun huzuruna varacaksın, majestelerine sunulacaksın;

Önünde eğilesin. Yalnızca sorulduğunda konuş, sorularını kısaca yanıtla!

Sana yeni giysiler verilecektir; bu yeni kıyafetlere bürün.

Sonra sana Dünya'da bulunmayan bir ekmek verecekler; ölümdür bu ekmek, yeme sakın!

İçesin, diye sana bir kupa dolusu iksir verecekler; ölümdür bu iksir, içme sakın!

Oğullarım Ningişzidda ve Dumuzi ile yolculuk edeceksin; sözlerine kulak ver ki hayatta kalasın!

Enki böyle tembihledi Adapa'ya. Bunu unutmayacağım, dedi Adapa.

Enki uğurlamak ve öğüt vermek için çağırttı Ningişzidda ve Dumuzi'yi.

Babam kral Anu'nun huzuruna çıkacaksın; ona hürmetle eğilip biat edin;

Prensler ve asiller gözünüzü korkutmasın, siz de onlarla eşitsiniz.

Adapa'yı Dünya'ya geri getirmektir göreviniz, Nibiru'nun harikalarına kapılmasın sakın!

Bunu unutmayacağız, dediler Ningişzidda ve Dumuzi.

Küçük oğlu Dumuzi'yi kucakladı Enki, alnından öptü;

Bilge oğlu Ningişzidda'yı kucakladı Enki, alnından öptü.

Mühürlü bir tableti gizlice tutuşturuverdi Ningişzidda'nın eline.

Babam Anu'ya gizlice vereceksin bu tableti! Böyle dedi Enki, Ningişzidda'ya.

Sonra bu ikisi Adapa ile birlikte Sippar'dan ayrılıp Göksel Arabalar Yerine gittiler.

Anu'nun veziri İlabrat'a göründüler.

Ningişzidda ve Dumuzi'ye İgigi kıyafeti verilmişti; göksel kartallar gibi giyinmişlerdi.

Adapa'ya gelince, darmadağın saçları traş edilip Kartal miğferlerinden biri giydirildi,

Peştamalının yerine sımsıkı saran bir giysi giydirildi,

Yükselen'in içinde, Ningişzidda ile Dumuzi arasına oturtuldu.

İşaret verilince, Göksel Araba kükreyip titredi;

Korkuyla gözlerini kapayıp çığlık attı Adapa: Kanatsız Kartal yükselip süzülüyor!

Ningişzidda ve Dumuzi kollarını onun omzuna atıp sakinleştirici sözlerle teskin ettiler.

Bir lig kadar yükseldiklerinde, Dünya'nın üstüne baktılar;

Topraklarını gördüler, denizlerle ve okyanuslarla parçalara ayrılmıştı.

İki lig kadar yükseldiklerinde, okyanus bir leğen boyuna küçüldü, toprak ise sepet boyuna.

Üç lig kadar yükseldiklerinde, yola çıktıkları yere bir kez daha baktılar;

Dünya artık küçük bir toptu; enginlikte bir karanlık denizi tarafından yutulmuştu.

Adapa bir kez daha telaşlandı; yüzünü gözünü örtüp çığlık attı: Geri götürün beni, diye bağırdı.

Ningişzidda elini ensesine koydu Adapa'nın, anında sessizleşti Adapa.

Nibiru'ya indiklerinde, merak çok büyüktü;

Enki'nin Dünya'da doğan çocukları, dahası bir de Dünyalı ile karşılaşacaklardı:

Başka bir dünyanın varlığı Nibiru'ya geldi! Böyle bağırmaktaydı kalabalıklar.

Yıkanmaları ve güzel kokulu yağlarla meshedilmeleri için İlabrat'la birlikte saraya götürüldüler.

Temiz ve uygun giysiler verildi onlara;

Enki'nin sözlerine uyan Adapa yeni giysilerini kuşandı.

Saraya doluşmuştu asiller ve kahramanlar, taht odasında toplanmıştı prensler ve danışmanlar.

Taht odasında Kral Anu'nun huzurunda eğildiler; Anu tahtından inip yanaştı.

Torunlarım! Torunlarım! Dumuzi'yi kucakladı; Ningişzidda'yı kucakladı.

Gözlerinde yaşlarla kucakladı onları, öpüp kokladı.

Sağına oturmasını teklif etti Dumuzi'ye; soluna Ningişzidda'yı oturttu.

Sonra İlabrat, Dünyalı Adapa'yı sundu Anu'ya.

Konuştuklarımızı anlıyor mu, diye sordu kral Anu, İlabrat'a.

Gerçekten de anlıyor; efendi Enki tarafından öğretilmiş ona, diye yanıtladı İlabrat.

Gel buraya, dedi Anu, Adapa'ya. Adın nedir, ne iş yaparsın?

Adapa öne çıkıp tekrar eğildi: Adapa'dır adım, efendi Enki'nin kuluyum!

Adapa bu sözlerle konuştu; konuşması büyük şaşkınlığa yol açtı.

Dünya'da şaşılası bir iş başarılmış, dedi Anu.

Dünya'da şaşılası bir iş başarılmış, diye ünledi tüm toplananlar.

Bir kutlama yapıla, misafirlerimize böylece hoş geldiniz dene, diyordu Anu.

Anu orada toplanmış olan herkesi şölen sofrasına götürdü; üstü tamamen dolu masaları işaret etti neşeyle.

Üstü yiyecekle dolu masada Nibiru'nun ekmeği sunuldu Adapa'ya; ekmekten yemedi.

Üstü yiyecekle dolu masada Nibiru'nun iksiri sunuldu Adapa'ya; iksirden içmedi.

Kral Anu buna şaşırdı; gücenmişti:

Enki niçin bu kaba Dünyalıyı ona göksel usulleri açıklayalım, diye yolladı ki Nibiru'ya?

Haydi, Adapa! dedi Anu, Adapa'ya. Niçin ne yer ne içersin,

niçin konukseverliğimizi reddedersin?

Efendim Enki bana emretti: Ekmekten yeme, iksirden içme!

Böyle yanıtladı Adapa, kral Anu'yu.

Ne garip iştir bu, diyordu Anu. Enki'nin ekmeğimizi ve iksirimizi bir Dünyalıya vermemizi engellemesinin sebebi ne ola ki?

İlabrat'a sordu, Dumuzi'ye sordu; İlabrat yanıtı bilmiyordu, Dumuzi açıklayamadı.

Ningişzidda'ya sordu. Belki de yanıt bundadır, dedi Ningişzidda, Anu'ya.

Gizlice taşıdığı gizli tableti kral Anu'ya verdi oracıkta.

Şaşırdı Anu, kaygılandı Anu; tabletin şifresini çözmek üzere kendi odasına çekildi.

Şimdi bu, Uygar İnsanlığın atası olan Adapa'nın ve

Onun oğulları olan Ka–in ve Abael'in sayesinde Dünya'nın doymaya başlamasının hikayesidir.

Kendi odasına giden Anu tabletin mührünü kırıp açtı,

Tableti tarayıcıya yerleştirdi; Enki'den gelen mesajın şifresini çözdü.

Adapa bir Dünyalı kadından doğan benim tohumumdur! Böyle diyordu Enki'den gelen mesaj.

Aynı şekilde Titi de bir başka Dünyalı kadını gebe bırakan tohumumdan doğdu.

Bilgelik ve konuşma ile donatılmışlar ama Nibiru'nun uzun yaşamıyla donanmadılar.

Uzun yaşam ekmeğinden yememeli, uzun yaşam iksirinden içmemeli.

Adapa Dünya'da yaşayıp ölmek üzere geri dönmeli, fanilik payına düşen;

Toprağı ekip biçerek ve çobanlık ederek Dünya'yı doyuracak onun çocukları!

Böylece açıkladı Enki, Adapa'nın sırrını babası Anu'ya.

Enki'den gelen bu gizli mesaj Anu'yu çok şaşırttı; öfkelensin mi gülsün mü bilemedi.

Veziri İlabrat'ı odasına çağırttı ve ona şunları söyledi:

Şu benim oğlum Ea, Enki iken bile düzeltemedi kadınlara olan düşkünlüğünü!

Veziri İlabrat'a gösterdi tabletteki mesajı.

Kurallar nedir, kral ne yapmalıdır, diye sordu vezirine Anu.

Kurallarımıza göre cariyelere izin verilir ama gezegenlerarası ilişkiler için kurallarımız yok!

Böyle yanıtladı İlabrat kralı. Eğer hasar olacaksa bari sınırlayalım,

Adapa'yı derhal Dünya'ya geri yollayalım, izin ver de Ningişzidda ve Dumuzi daha uzun kalsınlar!

Sonra Anu kendi odasına çağırdı Ningişzidda'yı;

Babanın mesajında ne dediğini biliyor musun, diye Ningişzidda'ya sordu.

Ningişzidda başını öne eğip fısıldayarak yanıtladı:

Bilmiyorum ama tahmin ediyorum. Adapa'nın yaşam özünü sınadım, Enki'nin tohumundan o!

Mesaj da aynen böyle, dedi Anu ona. Adapa derhal Dünya'ya geri dönecek,

Onun kaderi Uygar İnsanın atası olmak!

Sana gelince Ningişzidda, Adapa ile Dünya'ya döneceksin,

Babanın yanında, Uygar İnsanlığa öğretmenlik edeceksin!

Kral Anu böyle verdi kararını, Adapa'nın ve Ningişzidda'nın kaderini belirledi.

Huzurda toplanmış olan alimlere, asillere, prenslere ve danışmanlara geri dönen Anu

Orada hazır bulunanlara kararını şöyle açıkladı:

Dünyalıyı ağırlayışımız fazla uzamaya, bizim gezegenimizde yiyip içemiyor zira;

Onun şaşırtıcı becerilerini hepimiz gördük, artık Dünya'ya geri döne,

Onun çocukları Dünya tarlalarını ekip biçsinler, çayırlarında çobanlık etsinler!

Güvenliğini sağlamak ve telaşa kapılmasını önlemek için Ningişzidda da onunla geri dönecek,

Beraberinde Nibiru'nun çoğalan tahıl tohumları da Dünya'ya yollanacak;

Genç olan Dumuzi bir şar boyunca bizimle kalacak,

Sonra dişi koyunlarla ve koyun özüyle Dünya'ya yollanacak!

Anu'nun kararı buydu; herkes rıza gösterip boyun eğdi kralın sözlerine.

Tayin edilen zamanda Ningişzidda ve Adapa Göksel Arabalar Yerine götürüldüler,

Anu ve Dumuzi, İlabrat ve danışmanlar, asiller ve kahramanlar onları uğurladılar.

Kükreyiş ve titreyişlerle yükseldi araba;

Nibiru gezegeninin giderek küçüldüğünü gördüler, sonra da ufuktan baş ucu noktasına dek uzanan gökleri.

Yolculuk boyunca Ningişzidda gezegen tanrıları açıkladı Adapa'ya.

Güneş ve Dünya ve Ay hakkında ona dersler verdi,

Ayların nasıl birbirlerini kovaladıklarını ve Dünya yılının nasıl hesaplanacağını öğretti ona.

Dünya'ya döndüklerinde babası Enki'ye anlattı Ningişzidda tüm olanı biteni.

Enki karnını tutarak kahkahalar attı: Her şey beklediğim gibi gelişti, dedi neşeyle.

Dumuzi'nin alıkonması dışında, bu beni şaşırttı! Böyle diyordu Enki.

Ningişzidda ve Adapa'nın kısa süre içinde geri dönüşlerine çok şaşmıştı Enlil,

Mesele nedir, neler oldu Nibiru'da; diyerek Enki'yi ve Ningişzidda'yı sorguladı.

Ninmah da çağırtalım, izin ver o da olanları duysun, dedi Enki ona.

Ninmah da geldikten sonra Ningişzidda her şeyi anlattı ona ve Enlil'e.

Enki de Dünyalı dişilerle yaptıklarını anlattı;

Hiçbir kuralı bozmadım; doymamızı temin ettim, diyordu Enki diğerlerine.

Hiçbir kuralı bozmadın, Anunnakiler ve Dünyalıların kısmetlerini düşüncesizce bir işle belirledin!

Böyle diyordu Enlil öfkeyle. Şimdi kura çekildi, kısmet kaderden baskın çıktı!

Büyük öfkeye kapılmıştı Enlil; kızgınlık içinde sırtını dönüp çıktı, öylece bıraktı onları.

Marduk Eridu'ya geldi, annesi Damkina tarafından çağırtılmıştı.

Babasından ve erkek kardeşinden duyup öğrenmek istedi bu garip işleri.

Baba oğul bu sırrı Marduk'tan saklamaya karar verdiler:

Anu adeta büyülendi Uygar İnsandan ve bir an önce Dünya'yı doyurmak için geri dönmesini emretti!

Böylece Marduk'a gerçeğin yalnızca bir kısmını açıkladılar.

Marduk çok etkilenmişti Adapa ve Titi'den; oğlanları ise pek sevmişti.

Ningişzidda Adapa'ya öğretmekteyken, izin verin de ben de oğlanların öğretmeni olayım!

Böyle diyordu Marduk babası Enki'ye ve Enlil'e.

Enlil onlara, birine Marduk diğerine Ninurta öğretmenlik etsin, dedi.

Adapa ve Titi ile Eridu'da kaldı Ningişzidda, Adapa'ya sayıları ve yazıyı öğretti.

İlk doğan ikizi Bad–Tibira'ya, kendi şehrine alıp götürdü Ninurta;

Ona Ka–in adını verdi, Tarlada Besin Yetiştiren anlamına.

Ona sulama için kanal açmayı öğretti, ekip biçmeyi öğretiyordu ona.

Ninurta ağaçların odunundan bir saban yaptı Ka–in için; bununla birlikte bir çiftçi olacaktı.

Adapa'nın oğlu olan diğer kardeşi alıp çayırlara götürdü Marduk,

Bundan böyle Abael olacaktı adı, Sulanan Çayırlardan Olan anlamına.

Marduk ona nasıl ağıllar kuracağını öğretti; çobanlığın başlaması için Dumuzi'nin dönüşünü beklediler.

Şar tamamlanınca Dünya'ya döndü Dumuzi,

Beraberinde koyunların öz tohumunu, büyütülecek dişi koyunları getirdi,

Nibiru'nun dört bacaklı hayvanlarını başka bir gezegene, Dünya'ya taşımıştı!

Onun öz tohumları ve dişi koyunlarla gelişi büyük bir kutlamaya vesile oldu,

Değerli yükünü babası Enki'nin ellerine teslim etti Dumuzi.

Sonra önderler biraraya gelip bu yeni türle ne yapacakları üstünde düşündüler:

Dünya'da hiç dişi koyun olmamıştı, göklerden bir kuzu

düşmemişti Dünya üstüne,
Dişi keçi hiç yavrulamamıştı,
Koyun yünü hiç eğrilmemişti ki!
Anunnaki önderleri; yaratıcılar olan Enki ve Enlil, Ninmah ve Ningişzidda
Bir Yaratılış Odası, bir Biçimlendirme Evi kurmaya karar verdiler.
İniş Yerinin saf tepesinin üstünde, Sedir Dağlarında kuruldu bu yer,
Ninmah tarafından getirilen iksir tohumlarının dikildiği yerin yanı başına kuruldu Yaratılış Odası,
Tahıl tohumlarının ve dişi koyunların Dünya'da çoğaltılmasına orada başlandı.
Ekip biçme konusunda Ka–in'in akıl hocasıydı Ninurta;
Koyun ve kuzu yetiştirip çobanlık etme sanatlarında Abael'in akıl hocasıydı Marduk,
İlk ürünler biçildiğinde, ilk koyun olgunlaştığında
İlkler Kutlaması yapıla, diye buyurdu Enlil.
Toplanan Anunnakilerin huzuruna getirildi ilk tahıllar, ilk kuzular;
Enlil ve Enki'nin ayaklarının dibine bıraktı Ka–in sunusunu, Ninurta'nın yol göstermesiyle,
Enlil ve Enki'nin ayaklarının dibine bıraktı Abael sunusunu, Marduk'un yol göstermesiyle.
Enlil bu erkek kardeşleri neşeyle kutsadı, çabalarını övüp yüceltti.
Enki oğlu Marduk'u kucakladı, herkes görsün, diye kaldırdı kuzuları havaya ve şöyle dedi;
Yiyecek et, giyecek yün geldi Dünya'ya!

Şimdi bu, Adapa'nın soyunun ve
Abael'in Ka–in tarafından öldürülmesinin ve ardından neler olduğunun hikayesidir.
İlkler Kutlamasından sonra asıktı Ka–in'in suratı,
Enki'nin kutsamasından mahrum kalmak onu kızdırmıştı.
Kardeşler görevlerinin başına döndüklerinde, Abael erkek kardeşinin önünde böbürlenmekteydi:
Bereketi getiren, Anunnakileri doyuran,
Kahramanlara güç kuvvet veren, giysileri için yün sağlayan benim!
Ka-in erkek kardeşinin sözlerine gücenip darıldı, böbürlenmesine şiddetle karşı çıktı:
Düzlükleri yemyeşil eden, sabanla açılan yarıkları tahılla dolduran benim,
Tarlalarımda kuşlar çoğalır, kanallarımda balıklar kaynaşır!
Yaşamı destekleyen ekmek tarafımdan üretilir, Anunnakilerin yediklerine balıkla kuşla çeşitlendiren benim!
Kardeşler ileri geri tartışıp durdular uzunca süre, kış boyunca didiştiler.
Yaz gelince yağmur yağmadı, çayırlar kurudu, otlaklar azaldı.
Abael sürülerini erkek kardeşinin tarlalarına sürdü ki yarıklardan ve kanallardan su içsinler.
Ka-in buna çok öfkelendi; kardeşine derhal sürülerini uzaklaştırmasını buyurdu.
Çiftçi ile çoban, kardeş ile kardeş arasında suçlayan sözler söylendi.
Birbirlerine tükürdüler, yumruklaştılar.
Çok öfkelenmiş olan Ka–in bir taş kaptı yerden, bununla

Abael'in başına vurdu.

Abael yere düşüp başından kanlar fışkırana dek vurdu, vurdu, vurdu.

Ka–in kardeşinin kanını görünce, Abael! Abael, diyerek haykırdı.

Abael hiç kıpırdamadan yatmaktaydı yerde; canı bedenini terk etti.

Öldürdüğü kardeşinin yanı başında kaldı Ka–in, uzun süre oturup ağladı.

Bu katli önsezişle ilk bilen Titi olmuştu:

Uyurken bir rüya görümde Abael'in kanını gördü; Ka–in'in ellerine bulaşmıştı.

Adapa'yı uyandırdı uykusundan, ona rüya görümünü anlattı.

Yüreğimi ağır bir acı doldurdu, korkunç bir şey mi oldu ki?

Böyle diyordu Titi, Adapa'ya; çok ama çok telaşlıydı.

Sabah olunca Eridu'dan yola çıktı ikisi, gittiler Ka-in ve Abael'in çalıştığı yere.

Tarlada buldular Ka–in'i; ölen Abael'in yanı başında oturmaktaydı hala.

Titi'den acıyla dolu bir haykırış koptu; Adapa çamur sürdü başına.

Ne yaptın sen? Ne yaptın sen, diye bağırdılar Ka-in'e.

Ka-in'in yanıtı sessizlik oldu; kendini yere atıp ağladı.

Eridu kentine döndü Adapa; olanı biteni efendi Enki'ye anlattı.

Enki büyük bir öfkeyle aldı Ka–in'i karşısına. Cezalandırılacaksın, dedi ona.

Edin'den ayrılmalı, Anunnakiler ve Uygar Dünyalılar arasında kalmamalısın!

Abael'e gelince, cesedi tarlada yabani kuşlara bırakılamaz;

Anunnaki töresine göre, bir mezara, bir taş yığınının altına gömülecek.

Abael'i nasıl gömeceklerini gösterdi Enki, Adapa'ya ve Titi'ye çünkü bu töreyi bilmiyorlardı.

Ana babası otuz gün otuz gece yas tuttular Abael'in aynı başında.

Ka–in hakkında hükmedilmesi için Eridu'ya getirildi; Enki sürgün cezasına çarptırılmasını diliyordu onun.

Yaptığından dolayı aslında Ka–in öldürülmeli! Böyle diyordu öfkeyle Marduk.

Yargılayan Yediler toplansın! Böyle diyordu Ka–in'in akıl hocası Ninurta.

Kim işitmiş ki böyle bir meclisi, diye bağırdı Marduk,

Ninurta'nın yetiştirdiğinin öldürmüş olması yetmiyormuş gibi benim yetiştirdiğimi,

Nibiru'dan olmayan biri için Anunnaki önderleri hüküm vermeye mi çağırılacak?

Ninurta'nın ezip geçtiği Anzu'nun yaptığı gibi değil midir Ka-in'i kardeşine karşı el kaldırışı?

Ka–in'in kısmeti de Anzu'nunki gibi olmalı; yaşam nefesi kesilmeli!

Böyle söyledi Marduk öfkeyle Enki'ye, Enlil'e ve Ninurta'ya.

Ninurta çok üzüldü Marduk'un sözlerine; yanıtı sessizlik oldu, sözler değil.

İzin verin de oğlum Marduk ile baş başa görüşeyim, dedi Enki onlara.

Enki'nin özel odasına girdilerinde baba oğul,

Evladım! Evladım, dedi Enki yumuşak bir sesle Marduk'a. Istırabın çok büyük. Gel, ıstırabı ıstırapla güçlendirmeyelim!

Yüreğimi ağırlaştıran bir sırrı, izin ver de paylaşayım seninle!

Bir zamanlar bir nehir kenarında dolaşırken iki genç Dünyalı kıza kapıldım,

Benim tohumumla doğdu onlardan Adapa ve Titi,

Yeni bir tür Dünyalı, Uygar İnsan böylece Dünya'da ortaya çıktı;

Bunların üreme yeteneğine sahip olup olmadığından kaygılandı kralımız Anu,

Ka–in ve Abael'in doğuşuyla Anu ve Nibiru meclisi ikna oldular.

Bu gezegen üstündeki Anunnaki varlığının bu yeni dönemi hoş karşılanıp onaylandı;

Ama şimdi Abael öldürüldü; Ka–in'in yaşamı da söndürülecekse eğer,

Doymanın sonu gelecek, isyanlar tekrarlanacak, elde edilen her şey un ufak olacak!

Abael'den çok hoşlanmış olmana şaşmamalı, oğlum; üvey kardeşindi o senin!

Şimdi, diğerine acı da Adapa'nın soyunun yaşamasına izin ver!

Enki bir sırrı üzüntüyle, işte böyle açıkladı oğlu Marduk'a.

Bu ifşaata ilk başta çok şaşırdı Marduk, sonra bir gülme aldı onu:

Senin bu sevişgen yiğitliğin hakkında çok rivayet duymuştum ama şimdi ikna oldum!

Elbette ki Ka–in'in yaşamı bağışlansın; izin ver de Dünya'nın sonuna sürülsün!

Böyle dedi Marduk, öfkeden kahkahaya dönerken sözleri, babasına.

Eridu'da Ka–in'e verilen ceza Enki tarafından açıklandı:

Yaptığı kötü iş yüzünden Ka–in, hep gezineceği bir diyara, doğuya doğru yola çıka!

Hayatı bağışlana, o ve soyu ayırt edile diğerlerinden!

Ningişzidda tarafından değiştirildi yaşam özü Ka–in'in:

Ningişzidda, Ka–in'in yüzünde sakal bitmeyecek şekilde değiştirdi onun yaşam özünü.

Eş olarak yanına kız kardeşi Awan'ı alan Ka–in Edin'den ayrıldı, Gezinginciler Diyarına çevirdi yolunu.

Anunnakiler kendi aralarında oturup kara kara düşündüler:

Abael'siz, Ka–in'siz; kim tahılları büyütüp ekmek yapacak bizim için,

Kim çoban olacak ki koyunlar çoğalsın, giysiler için yün eğrilsin?

Adapa ve Titi daha çok üresinler! Böyle diyordu Anunnakiler.

Enki'nin kutsamasıyla Adapa tekrar tekrar bildi eşi Titi'yi.

Bir kız, bir kız daha, bir kız daha doğdu her seferinde.

Doksan beşinci şarda Adapa ve Titi'nin en sonunda bir oğlu oldu;

Titi ona Sati adını verdi, Yaşamı Tekrar Bağlayan anlamına; Adapa'nın soyu onunla başladı sayıldı.

Toplam otuz oğlu ve otuz kızı oldu Adapa ve Titi'nin,

Anunnakiler için tarlalarda çalışan ve çobanlık edenler onlardan çıktı,

Onlar sayesinde Anunnakilerin ve Uygar Dünyalıların karınlarını doydu.

Doksan yedinci şarda, Azura adlı eşinden bir oğlu oldu Sati'nin.

Kayıt defterine Enşi adıyla yazıldı; İnsanlığın Ustası'ydı adının anlamı.

Babası Adapa ona yazıyı ve sayıları nasıl anlayacağını öğretti.

Anunnakilerin kim olduklarını ve Nibiru hakkındaki her şeyi anlattı Adapa, Enşi'ye.

Enlil'in oğulları tarafından Nibru–ki'ye götürüldü; Anunnakilerin sırlarını ona öğrettiler.

Meshetmek için kullanılan kokulu yağları ona, Enlil'in

Dünya'da doğan en büyük oğlu Nannar gösterdi.

İnbu meyvelerinden iksirin nasıl hazırlanacağını ona, Enlil'in en küçük oğlu İşkur anlattı.

Anunnaki efendileri o zamandan itibarendir ki Uygar İnsan tarafından adlarıyla çağrıldılar.

Anunnakilere tapınma törenleri de işte böyle başladı.

Sonrasında Enşi'nin kızkardeşi Noam'dan bir oğlu doğdu;

Kunin'di adı, Fırınlardan Olan anlamına.

Niburta tarafından Bad–Tibira'da eğitilmişti çünkü, fırınlar ve ocaklar hakkında,

Katranlarla nasıl ateş yakacağını, nasıl eritip arıtacağını öğrendi;

Nibiru için altın eritip arıtma işinde o ve onun çocukları çalıştılar meşakkatle.

Bu mesele doksan sekizinci şarda ortaya çıktı.

Şimdi bu, Ka–in sürgün edildikten sonraki Adapa soyunun ve

Enkime'nin göksel yolculuklarının ve Adapa'nın ölümünün hikayesidir.

Doksan dokuzuncu şarda Kunin'in bir oğlu oldu;

Kunin'in üvey kız kardeşi Mualit doğurdu onu.

Anası ona Malalu adını koydu; Çalıp Oynayan anlamına, müzikte ve ezgide pek yetenekliydi.

Ninurta bir lir yaptı onun için; bir flüt biçimlendirdi onun için;

Malalu ilahiler çaldı Ninurta'ya; kızlarıyla ezgiler söylediler Ninurta'nın huzurunda.

Malalu'nun eşi amcasının kızıydı; Dunna'ydı adı.

Dünya'da sayışın başlamasından o yana yüzüncü şarda,

Malalu ve Dunna'nın bir oğlu oldu; ilk oğullarıydı bu;

Anası Dunna ona İrid adını koydu; Tatlı Sulardan Olan anlamına.

Dumuzi ona nasıl kuyu kazacağını, uzak çayırlardaki sürülere suyu nasıl götüreceğini öğretti.

Oralarda, çayırlardaki kuyuların başında toplaşıyordu genç kızlar ve çobanlar,

Uygar İnsanlığın eşleşip ziyadesiyle çoğaldığı yerlerdi buralar.

O günlerde İgigiler daha sık gelmekteydiler Dünya'ya.

Göklerden gözlemleyip görme görevlerini iyiden iyiye savsakladılar,

Dünya'da olanları izleyip görmeyi daha çok arzular oldular;

Enki yalvarmaktaydı Marduk'a ki gidip Lahmu'da onlarla olsun ama

Dünya'da olanları izleyip görmeyi Marduk daha çok istemekteydi.

İrid eşiyle çayırlardaki bir kuyu başında tanıştı;

Baraka'ydı kızın adı, dayısının kızıydı.

Yüz ikinci şarın sonu gelmişti ki bir oğulları oldu,

Kayıt defterlerine adı Enki--Me olarak geçti; Enki sayesinde ME Anlayışı anlamına.

Bilge ve zekiydi oğlan, sayıları çok hızlı anladı,

Gökler ve tüm göksel meseleler hakkında sürekli meraktaydı.

Efendi Enki onu pek sevdi; bir zamanlar Adapa'ya açıkladığı sırları ona da açık etti.

Güneş'in ailesini ve on iki göksel tanrıyı öğretti Enki ona,

Ve ayların Ay'a göre ve yılların Güneş'e göre nasıl sayıldığını,

Ve şarların Nibiru'ya göre nasıl sayıldığını ve sayışların Enki tarafından nasıl birleştirildiğini,

Ve efendi Enki'nin göğün çemberini nasıl on iki kısma ayırdığını.

Bunların her birine birer takım yıldızı nasıl atadığını Enki'nin, büyük bir çember içinde nasıl on iki durak halinde düzenlediğini,

On iki Anunnaki önderinin onuruna nasıl her birine birinin adını verdiğini.

Gökleri keşfe çıkmaya hevesliydi Enkime; iki göksel yolculuk yaptı.

Ve bu, Enkime'nin göklere yolculuklarının ve

İgigilerin sorun çıkarttıklarının ve türler arası evliliklere Marduk'un nasıl izin verdiğinin hikayesidir.

İniş Yerinde Marduk'la olsun, diye gönderildi Enkime,

Marduk onu oradan bir roket gemiyle Ay'a aldı götürdü.

Orada Marduk, kendi babası Enki'den ne öğrendiyse hepsini anlattı Enkime'ye.

Enkime Dünya'ya döndüğünde, Sippar'da Utu ile olsun, diye Arabalar Yerine gönderildi.

Orada Enkime'ye Utu tarafından bir tablet verildi öğrenmekte olduklarıyla ilgili,

Utu kendi parlak meskeninde onu Dünyalıların Prensi tayin etti.

Törenleri öğretti ki ona, rahiplik işlevleri başlasın.

Enkime eşi ve üvey kız kardeşi Edinni ile Sippar'da yerleşti,

Yüz dördüncü şarda bir oğulları oldu,

Anası ona Matuşal adını verdi, Parlak Işıkların Yanında Yetişen anlamına.

Bundan sonradır ki Enkime göklere olan ikinci yolculuğuna çıktı,

Marduk bu kez de onun akıl hocası ve yoldaşıydı.

Bir göksel arabanın içinde göğe doğru yükselip süzüldüler, Güneş'e doğru ve ondan da uzağa doğru çemberler çizdiler.

Marduk onu Lahmu'daki İgigileri ziyaret etmeye götürüldü.

İgigiler pek hoşlandılar ondan, Uygar Dünyalılar hakkında çok şey öğrendiler ondan.

Kayıt defterlerinde onun göklere doğru yola çıktığı yazılmıştır,

Son günlerine dek göklerde kaldığı yazılmıştır.

Enkime göğe çıkmadan önce göklerle ilgili her şeyi öğrenmişti.

Enkime yazıya geçirip bir kayıt çıkarttı ki yazdıklarını oğulları da bilsin;

Güneş ailesinde ve göklerde olan her şeyi yazdı,

Dünya'nın çeyrekleri, toprakları ve nehirleri hakkındaki her şeyi de yazdı.

İlk oğlu Matuşal'ın ellerine teslim etti yazdıklarını,

Erkek kardeşleri Ragim ve Gaidad ile incelesinler ve itaat etsinler istedi.

Yüz dördüncü şarda doğmuştu Matuşal,

İgigilerin çıkarttığı sorunlara ve Marduk'un neler yaptığına tanık oldu.

Eşi Ednat'tan bir oğlu oldu Matuşal'ın; Lu–Mah'tı adı, Kudretli Adam anlamına.

Onun günlerinde Dünya'da sertleşti koşullar; tarlalarda ve çayırlarda çalışanlar şikayete başladılar.

Anunnakiler ustabaşı atadılar Lu–Mah'ı ki kotaları artırsın, tayınları düşürsün.

Onun günlerinde Adapa ölüm zamanına erişti;

Ve Adapa günlerinin sonuna eriştiğini anlayınca,

Oğullarım ve oğullarımın oğulları yanı başıma toplansın, dedi.

Ölmeden önce onları kutsayabileyim ve ölmeden önce diyeceklerimi diyeyim.

Sati ve oğulların oğulları toplandıklarında,

Adapa hepsine sordu: İlk doğan oğlum Ka–in nerede? Hepsine

seslendi: Çabuk çağırtın onu!

Efendi Enki'ye götürdü Sati babasının son dileğini; ne yapmalı, diye sordu efendiye.

Enki derhal Ninurta'yı çağırttı: Akıl hocalığı yaptığın şu sürgünü bul da Adapa'nın ölüm döşeğine getir!

Ninurta binip Gök Kuşuna, Gezginciler Diyarına doğru uçtu;

Topraklar üstünde dolaştı dört bir yanı, göklerden bakıp aradı Ka-in'i.

Ve onu bulduğunda, Kartal'ın kanatlarına binmiş gibi getirdi Ka-in'i Adapa'ya.

Oğlunun gelişi Adapa'ya bildirildiğinde, Ka-in ve Sati huzuruma çıksın, dedi Adapa.

Babalarının huzuruna çıktı ikisi; ilk oğul Ka-in sağda, Sati solda durmaktaydı.

Adapa'nın gözleri görmez olmuştu iyice; oğullarını tanımak için yüzlerini okşadı;

Sağda duran Ka-in'in yüzü sakalsızdı; solda duran Sati'nin yüzü sakallıydı.

Adapa sağ elini solda duran Sati'nin başına koydu;

Kutsayıp onu şöyle dedi: Dünya senin tohumunla dolacak,

Ve senin tohumundan üç dallı bir ağaç gibi gelen İnsanlık Büyük Afetten kurtulacak.

Adapa sol elini sağda duran Ka-in'in başına koydu ve şöyle buyurdu:

Günahın yüzünden doğumdan gelen hakkını kaybettin ama senin soyundan yedi ulus çıkacak,

Uzakta, ayrılmış bir diyarda gelişip çoğalacak, uzak diyarları mesken tutacak;

Ama kardeşini bir taşla öldürmüş olan sen, senin sonun da bir taşla gelecek.

Adapa bu sözleri söyleyip ellerini indirdi, derin bir iç çekip şöyle dedi:

Şimdi eşim Titi'yi ve tüm oğullarımı ve tüm kızlarımı çağırın gelsinler,

Ruhum beni terk ettiğinde nehir yoluyla taşıyın beni doğduğum yere,

Ve yüzümü Güneş'e çevirip beni gömün öyle.

Titi çığlık attı yaralı bir hayvan gibi; Adapa'nın yanı başına çöktü diz üstü.

Adapa'nın iki oğlu, Ka–in ve Sati onun cesedini bir beze sardılar,

Titi'nin gösterdiği yerde, nehrin kıyısındaki bir mağaraya gömdüler Adapa'yı.

Doksan üçüncü şarın tam ortasında doğmuştu Adapa, yüz sekizinci şarın sonunda öldü.

Bir Dünyalı için uzundu sürdüğü yaşam; Enki'nin yaşam devresine sahip değildi.

Adapa gömüldükten sonra, Ka–in vedalaştı anası ve kardeşiyle.

Ninurta geri götürdü onu Gök Kuşuyla gezginciler diyarına.

Uzak bir diyarda doğmuştu Ka–in'in oğulları ve kızları,

Onlar için bir şehir kurmuştu ve tam inşa etmekteyken düşüp bir taş onu öldürdü.

. Edin'de Lu–Mah Anunnakiler için ustabaşı olarak çalışıyordu,

Lu–Mah'ın günlerinde Marduk ve İgigiler evlenmeye başladılar Dünyalılarla.

Dokuzuncu Tabletin Özeti

İnsanlık çoğalır; Adapa'nın soyu kraliyeti oluşturur
Enlil'e karşı gelen Marduk bir Dünyalı kadını eş alır
Göksel karışıklıklar ve iklim değişimleri Lahmu'yu etkiler
İgigiler Dünya'ya inerek Dünyalı kadınları yakalayıp eş alırlar
Rastgele ilişkilere giren Enki'nin bir insan oğlu olur, Ziusudra
Kuraklıklar ve salgın hastalıklar Dünya'da
büyük ıstıraplara sebep olur
Bunu işlenen günahların mukadder cezası olarak
gören Enlil anayurda dönmek ister
Dünya'nın devreleri sebebiyle yaşlanan
Ninmah da geri dönmek ister
Gizemli bir elçi onları kaderlerine karşı
gelmemeleri konusunda uyarır
Afete yol açacak Tufanın yaklaştığını gösteren işaretler artar
Anunnakilerin çoğu Nibiru'ya dönmek üzere yola çıkarlar
Enlil, insanlığın yok olmasına izin verecek
bir planı zorla kabul ettirir
Enki ve Ninmah Dünya'nın Yaşam Tohumlarını
koruma altına almaya başlarlar
Geride kalan Anunnakiler Tufan Gününe hazırlanırlar
Uyarı işaretini Aşağı Dünya'nın Efendisi Nergal verecektir

Enki Tufan ile ilgili sırrı açıklıyor

DOKUZUNCU TABLET

Lu–Mah'ın günlerinde Marduk ve İgigiler evlenmeye başladılar Dünyalılarla.

O günlerde Dünya'da giderek artmaktaydı zorluklar,

O günlerde Lahmu'da kuraklık vardı ve tozla kaplanmıştı gezegen.

Kısmetleri belirleyen Anunnakiler; Enlil ve Enki ve Ninmah birbirlerine danıştılar.

Dünya'da ve Lahmu'da hangi koşulların değiştiğini merak ediyorlardı.

Güneş'te fışkıran parlamalar gözlemlediler; Dünya'nın ve Lahmu'nun ağgüçlerinde bozulmalar vardı.

Abzu'nun, Akdiyara bakan en uç kısmına gözlemlemek için aygıtlar kurdular;

Enki'nin oğlu olan Nergal'in ve onun eşi Ereşkigal'in sorumluluğuna verildi bu aygıtlar.

Ninurta'yı Denizlerin Ötesindeki Diyara atadılar ki bir Gök–Yer Bağı kursun dağlık topraklarda.

Lahmu'da huzursuzlanmaktaydı İgigiler; onları yatıştırma görevi Marduk'a verildi.

Güçlüklere sebep olan şey

bulunana dek Lahmu'daki ara istasyon korunmalı! Böyle diyordu önderler Marduk'a.

Kısmetleri emreden üçlü birbirlerine danıştılar;

Birbirlerine baktılar. Her biri, diğerleri hakkında, "Ne kadar yaşlandılar!" diye düşünmekteydi.

Adapa'nın ölümünün ardından yas tutan Enki aldı ilk sözü.

Buraya gelişimden beri yüzü aşkın şar geçti, dedi erkek ve kız kardeşine.

O zamanlar atılgan bir önderdim; şimdiyse sakallı, yorgun ve yaşlıyım!

Hevesli bir kahramandım bir zamanlar, komuta etmeye ve maceraya hazır, dedi ardından Enlil.

Şimdiyse çocuk sahibi olmuş çocuklarım var; hepsi de Dünya'da doğdular;

Dünya'da yaşlandık ama Dünya'da doğanlar bizden de çabuk yaşlanmaktalar!

Böyle dedi Enlil pişmanlıkla erkek ve kız kardeşine.

Bana gelince, bana yaşlı koyun diyorlar! Böyle dedi Ninmah.

Diğerleri gelip giderken ve Dünya'da sırayla görev yapmaktayken,

Biz önderler kaldık da kaldık! Belki de ayrılmanın zamanıdır artık! Böyle dedi Enlil.

Bunu çok sık düşündüm, diyordu Enki onlara. Üçümüzden biri ne zaman Nibiru'ya yeniden gitmek isteyecek olsa,

Oraya gelmemizi engelleyen bir söz işittik Nibiru'dan!

Bunu ben de çok düşündüm, diyordu Enlil: Bu Nibiru'da olan bir şey mi yoksa Dünya'da olan bir şey mi?

Belki de farklılaşan hayat devreleriyle ilgilidir, diyordu Ninmah.

İzlemeye ve olanları görmeye karar verdi üç önder.

O sırada meseleyi Kısmet ele aldı, yoksa bu Kader miydi?

Çünkü bir süre geçtikten sonra Marduk babası Enki'ye geldi,

Babası Enki ile çok ciddi bir meseleyi konuşmak isterdi.

Enlil'in üç oğlu Dünya'da eş seçtiler kendilerine:

Ninurta, Anu'nun küçük bir kızı olan Bau'yu eş aldı; Nannar, Ningal'i seçti ve İşkur ise Şala'yı aldı.

Oğlun Nergal gidip Enlil'in torunlarından biri olan Ereşkigal'i eş aldı kendisine,

Onu öldürmekle tehdit edip rızasını zorla aldı ondan,

İlk oğlun olan benim evlenmemi beklemedi Nergal,

Diğer dördü bana hürmeten evlenmeyip beklediler.

Bir gelin seçmek istiyorum, bir eş almaktır dileğim!

Böyle diyordu Marduk, babası Enki'ye.

Sözlerin beni memnun etti, dedi Enki, Marduk'a. Annen de çok sevinecek buna!

Sözlerini hemen Ninki'ye yetiştirmesin diye elini kaldırıp işaret etti babasına Marduk.

İyileştirip imdada yetişen gençlerden biri mi seçtiğin kız, diye sormaya başladı Enki.

Adapa'nın soyundan o, Nibiru'dan değil, Dünya'dan, dedi Marduk yavaş bir fısıltıyla.

Şaşırmıştı Enki, söyleyecek söz bulamadı; ardından kontrolünü kaybedipşu sözleri haykırdı:

Bir Nibiru prensi, ardıllık hakkına sahip bir İlk Oğul mu evlenecek bir Dünyalıyla?

Dünyalı değil, senin soyundan biri, dedi Marduk ona.

Göğe alınan Enkime'nin bir kızıdır o, Sarpanit'tir adı!

Enki derhal eşi Ninki'yi çağırttı; Marduk'un anlattıklarını ona aktardı.

Marduk yüreğinin arzusunu anasına, Ninki'ye de tekrarladı ve şöyle dedi:

Enkime benimle yolculuk ederken ve ben ona gökleri ve Dünya'yı öğretirken,

Bir zamanlar babamın demiş olduğu bir şeye kendi gözlerimle tanık oldum:

Bu gezegende bir İlkel Varlığı, bize benzeyecek bir varlığı oluşturduk adım adım,

Suretimizde ve benzeyişimizdedir Uygar Dünyalı, yalnızca uzun ömrü eksik!

Enkime'nin kızlarından birine kapıldım, onunla evlenmek isterim!

Ninki oğlunun sözleri üstünde düşündü. Peki ya o genç kız, o senin bakışına karşılık verdi mi? Böyle sordu Marduk'a.

Elbette verdi, dedi Marduk anasına.

Tartışılması gereken mesele o değil, dedi Enki sesini yükselterek.

Oğlumuz bunu yapacak olursa, eşiyle asla Nibiru'ya gidemeyecek;

Nibiru'daki prenslik haklarından sonsuza dek vazgeçecek!

Marduk bu sözleri acı bir gülüşle yanıtladı: Nibiru'da haklarım yok ki,

Dünya'da bile İlk Oğulluk hakkım ayaklar altına alındı.

Kararım aslında şudur: Dünya'da prensken bir kral olmak, bu gezegeni yönetmek!

Öyle olsun! Dedi Ninki. Öyle olsun! Dedi Enki de.

Gelinin erkek kardeşi Matuşal'ı çağırttılar; Marduk'un dileğinden söz ettiler ona.

Mütevazı davrandı ama neşeye boğulmuştu Matuşal ve dedi: Öyle olsun!

Karar Enlil'e açıklandığında, büyük bir öfkeye tutuldu.

Babasının Dünyalılarla çiftleşmesi başka şey,

Oğlunun bir Dünyalıyı eş olması, ona efendilik bahşetmesi başka bir şey!

Mesele Ninmah'a anlatıldığında, büyük hayal kırıklığına uğradı o.

Marduk bizim genç kızlarımızdan hangisini istese eş alabilirdi, hatta benim Enki'den doğan kızlarımdan birini bile seçebilirdi,

Kraliyet töresine göre üvey kızkardeşini eş almalıydı! Böyle dedi Ninmah.

Enlil büyük bir öfkeyle ışınladı meselenin sözlerini Nibiru'daki Anu'ya:

Bu davranış artık çok ileri gitti, buna izin verilemez, dedi Enlil kral Anu'ya.

Nibiru'da Anu danışmanları çağırttı, bu meseleyi derhal tartışmaya açtı.

Kural kitaplarında böyle bir meseleye ilişkin kural bulamadılar.

Anu alimleri de çağırttı; meselenin sonuçlarını tartışmaya açtı.

Bu genç kızın atası Adapa Nibiru'da kalamadı, diyorlardı Anu'ya.

Dolayısıyla sonsuza dek yasaklanmalı Marduk'un onunla birlikte dönüşü Nibiru'ya!

İşin aslı şu ki Dünya devrelerine alışmış olduğundan, Marduk'un dönüşü o olmasa bile imkansız olabilir!

Böyle diyordu alimler Anu'ya; danışmanlar da buna katıldılar.

Şu karar ışınlana Dünya'ya, dedi Anu: Marduk evlenebilir

Ama Nibiru üstünde bir prens olmayacaktır bundan böyle!

Bu karar Enki ve Marduk tarafından kabul edildi; Enlil de boyun eğdi Nibiru'dan gelen sözlere.

Düğün kutlaması yapılsın, izin verin de Eridu'da olsun, dedi Ninki onlara.

Marduk ve gelini Edin'de kalamazlar, diye ilan etti komutan Enlil.

Gel de Marduk'a ve gelinine bir düğün armağanı yapalım,
Edin'den uzakta, başka bir diyarda kendilerine has bir bölgeleri olsun! Böyle diyordu Enki, Enlil'e.
Marduk'un uzaklara yollanmasına Enlil de içinden rıza göstermekteydi:
Hangi topraktan, hangi diyardan söz edersin, dedi Enlil kardeşi Enki'ye.
Abzu'nun üstündeki bölge, Yukarı Denizin eriştiği diyar;
Sularla Edin'den ayrılmış, gemilerle erişilebilir olan yer!
Böyle dedi Enki, Enlil'e. Öyle olsun! dedi Enlil.
Ninki Eridu'da düğün şöleni hazırladı Marduk ve Sarpanit için.
Bakır bir davula vurup töreni duyurdu onun halkı,
Kız kardeşleri gelini eşini yedi tefle sundular.
Eridu'da toplandı büyük bir Uygar Dünyalılar kalabalığı; tören onlar için bir taç giyme töreni gibiydi.
Önderimizin düğününü kutlamak için, Nibiru'nun ve Dünya'nın birliğine tanık olmak için geldik!
Çok büyük gruplar halinde gelişlerini böyle açıkladı İgigiler.

Şimdi bu, İgigilerin Dünyalıların kızlarını nasıl kaçırdıklarının ve
Bunu izleyen dertlerin ve Ziusudra'nın nasıl tuhaf doğduğunun hikayesidir.
Lahmu'dan büyük gruplar halinde geldi İgigiler Dünya'ya,
Yalnızca üçte biri kaldı Lahmu'da; Dünya'ya indi iki yüzü.
Önderleri Marduk'la beraber olmak, onun düğün kutlamasına katılmak için geldik, diye açıkladılar.

Ne Enki ne Enlil bilmiyordu ki bir sırları var: Kaçırmak ve çiftleşmekti planları.

Dünya'daki önderlerden habersiz, Lahmu'da büyük bir grup İgigi biraraya gelip

Marduk'a verilen izinden biz de mahrum edilmemeliyiz, demişlerdi birbirlerine.

Istırap ve yalnızlık çektiğimiz yeter, hiç çocuğumuzun olmayışı son bulsun! Buydu nidaları.

Lahmu ile Dünya arasında gidip gelmeleri sırasında

Dünyalıların kızlarını, kendi aralarında Adapit Dişileri dedikleri kızları

Görmüş ve arzulamışlardı; her biri diğerine şöyle dedi:

Gelin, Adapit Dişileri arasından kendimize eşler seçelim ve çocuklarımız olsun!

Aralarından Şamgaz adlı biri önderleri oldu.

Hiçbiriniz kabul etmeseniz de bu işi tek başıma yapacağım, dedi diğerlerine.

Bu günah için bir ceza biçilecekse, bunu hepiniz için tek başıma üstleneceğim!

Birer birer katıldılar bu plana; bir yemin ettiler bu işi birlikte yapacaklarına.

Marduk'un düğün günü iki yüzü birden İniş Yerine indiler,

Sedir Dağlarındaki büyük platform üstüne kondular.

Oradan Eridu'ya yolculuk ettiler, çalışan Dünyalıların arasından geçtiler.

Dünyalılar kalabalığı ile vardılar Eridu'ya.

Marduk ve Sarpanit'in düğün töreni bittiği anda

Şamgaz önceden kararlaştırılan bir işaret verdi diğerlerine.

Her bir İgigi bir Dünyalı genç kızı kaptı, zorla kaçırdılar onları,

İgigiler dişilerle birlikte Sedir Dağlarındaki İniş Yerine gittiler,

Orada kendilerine korunaklı bir yer yapıp önderlere meydan okudular:

Yoksunluk yeter, çocuksuzluk yeter artık! Adapit kızlarıyla evlenmektir dileğimiz.

Buna ya razı olursunuz ya da tüm Dünya'yı ateşle yakar kül ederiz!

Telaşa kapılan önderler, İgigilerin komutanı olan Marduk'tan duruma el koymasını istediler.

Meseleye ben çözüm arayacaksam eğer, yüreğim İgigilerden yanadır!

Böyle dedi Marduk diğerlerine. Benim yaptığım şeyden mahrum edilemezler!

Enki ve Ninmah başlarını sallayıp, gönülsüzce razı olduklarını bildirdiler.

Ancak öfkesi yatıştırılamayan Enlil'di:

Bir kötü işin peşinden bir diğeri geliyor; İgigiler görüp Enki'den ve Marduk'tan zinayı benimsediler,

Gururumuzu ve kutsal görevimizi rüzgara teslim ettiler,

Kendi ellerimizle doldurduk bu gezegeni Dünyalılar kalabalığıyla!

Enlil büyük bir tiksintiyle konuştu. İgigiler ve dişileri çekip gitsinler Dünya'dan!

Lahmu'da koşullar çok kötüleşti, hayatta kalmak imkansız!

Böyle diyordu Marduk, Enlil ve Enki'ye.

Edin'de kalamazlar, diye öfkeyle bağırdı Enlil. Büyük bir iğrenme ifadesiyle ayrıldı toplantıdan.

Enlil yüreğinden Marduk'a ve onun Dünyalılarına karşı planlar geçiriyordu.

Sedir Dağlarındaki İniş Platformunun üstünde İgigiler ve dişileri korunaklı bir yerdeydiler,

Çocukları oldu, Roket Gemilerin Çocukları denildi onlara.

Marduk ve eşi Sarpanit'in de çocukları oldu. İlk iki oğlana Asar ve Satu adı verildi.

Abzu'nun yukarısında kalan, kendisine ve Sarpanti'e bahşedilen bölgeye davet etti Marduk İgigileri,

Oğulları için inşa ettiği iki şehirde yaşasınlar, diye Marduk çağırttı İgigileri.

İgigilerden bazısı çocuklarıyla birlikte koyu renkli diyardaki bu bölgeye geldiler;

Sedir Dağındaki İniş Platformunda kaldı Şamgaz ve diğerleri,

Çocuklarından bazıları doğuya, uzaktaki yüksek dağlar diyarına gittiler.

Marduk'un gücünü Dünyalılarla nasıl artırdığını dikkatle gözlemliyordu Ninurta.

Enki ve Marduk neler tasarlıyorlar, diye sordu Ninurta babası Enlil'e.

Dünya Dünyalılara miras bırakılacak, dedi Enlil, Ninurta'ya.

Git, Ka–in'in çocuklarını bul ve onlarla kendi bölgeni hazırlamaya başla!

Dünya'nın diğer yanına gitti Ninurta; Ka–in'in çocuklarını buldu.

Onlara nasıl araç gereç yapacaklarını, nasıl müzik çalacaklarını öğretti,

Madenciliğe nasıl girişeceklerini, nasıl eritip arıtacaklarını gösterdi onlara.

Büyük denizi aşmak için balsa ağaçlarından nasıl sal yapacaklarını anlattı onlara.

Yeni bir diyarda bir hakimiyet alanı kurdular; ikiz kuleli bir şehir inşa ettiler orada.

Denizlerin ötesinde bir hakimiyet alanıydı bu; yeni Gök–Yer Bağının kurulduğu dağlık diyar değildi.

Edin'de Lu–Mah ustabaşıydı, görevi kotaları dayatmaktı,

Dünyalıların tayınları azaltmaktı işi.

Eşi Batanaş'tı; Lu–Mah'ın amcasının kızıydı.

Olağanüstü güzellikteydi kız, güzelliği Enki'yi büyüledi.

Oğlu Marduk'a haber yolladı Enki: Lu–Mah'ı kendi bölgene çağırt,

Dünyalılara göre nasıl şehir kurulacağını öğret ona!

Ve Lu–Mah Marduk'un hakimiyet alanına çağırıldığında,

Eşi Batanaş'ı Sığınak Şehir Şurubak'taki Ninmah'ın evine getirdi ki,

Kızgın Dünyalı kalabalıklarından uzakta güvende olup korunsun.

Enki derhal Şurubak'taki kız kardeşi Ninmah'a bir ziyarette bulundu.

Batanaş bir meskenin damında yıkanırken

Enki ona sarılıp öptü, tohumunu onun rahmine döktü.

Batanaş gebe kaldı, karnı gerçekten büyüdü.

Şurubak'tan haber yolladı Lu–Mah'a; Edin'e dön, bir oğlun oldu!

Edin'e, Şurubak'a döndü Lu–Mah; Batanaş oğlunu gösterdi ona.

Teni kar gibi beyazdı, saçı yün renginde,

Gökler gibiydi gözleri; gözleri ışıldıyordu büyük bir parlaklıkla.

Şaşıran ve korkan Lu–Mah koşturdu babası Matuşal'ın huzuruna.

Batanaş'tan Dünyalıya hiç benzemez bir oğlan doğdu; pek şaşırttı beni onun doğumu!

Matuşal gelip Batanaş'a, yenidoğan oğlanı gördü, benzeyişine pek şaşırdı.

Oğlanın babası İgigilerden biri mi? diyerek gerçeği istedi Batanaş'tan Matuşal;

Eşin Lu–Mah'a derhal açıkla gerçeği, bu onun oğlu mu değil mi?

İgigilerden hiçbiri oğlanın babası değil; hayatım üstüne yemin ederim! Böyle yanıtladı Batanaş.

Matuşal dönüp oğlu Lu–Mah'a gitti, sakinleştirmek için omzuna attı kolunu.

Bu oğlan bir muamma ama bu tuhaflığıyla sana bir işareti gösteriyor,

Eşsiz bir çocuk, kader tarafından eşsiz bir görev için seçilmiş.

Hangi görev, dersen bilmem; zamanı geldiğinde bilinecektir!

Böyle diyordu Matuşal, Lu–Mah'a; Dünya'da olanları ima ediyordu.

O günlerde Dünya'da çekilen ıstırap giderek artmaktaydı,

Günler serinleyip soğudu; gökler yağmuru tutup salmadılar,

Tarlaların ürünleri zayıfladı, ağıllarda dişi kuzular azaldı.

Sana doğan oğul, izin ver de yaklaşanın erteleneceğine dair bir işaret olsun!

Matuşal böyle dedi oğlu Lu–Mah'a. Adını Tehir koyasın!

Matuşal'a ve Lu–Mah'a hiç açmadı Batanaş oğlunun sırrını;

Ziusudra adını verdi ona, Uzun Parlak Yaşamgünlerinden Olan anlamına; Şurubak'ta yetişti.

Ninmah çocuğa korumasını ve sevgisini bahşetti.

Ona çokça anlayış verdi, bilgiyle donattı onu.

Enki de çocuğu çok sevdi, Adapa'nın yazılarını okumayı öğretti ona.

Genç bir adam olana dek oğlan rahiplik törenlerini nasıl takip edip uygulayacağını öğrendi.

Yüz onuncu şarda doğdu Ziusudra,

Şurubak'ta yetişip büyüdü ve Emzara ile evlendi; kadın ona üç oğlan doğurdu.

Onun günlerinde Dünya'daki ıstıraplar iyice arttı; kuraklıklar ve salgın hastalıklar Dünya'yı kötü etkiledi.

Şimdi bu, Tufandan önce Dünya'nın başına gelen musibetlerin ve

Gizemli Galzu'nun yaşam ve ölüm kararlarına nasıl gizlice yol gösterdiğinin hikayesidir.

İgigilerin ve Dünyalı kızların birleşmeleri Enlil'i çok ama çok rahatız etmekteydi,

Marduk'un bir Dünyalı kızla evlenmesine çok üzülmüştü Enlil,

Onun gözünde artık Anunnakilerin Dünya görevi sapkınlaşmıştı,

Uluyan, bağıran Dünyalı kalabalıklar onun için bir lanetlenme haline geldi;

Dünyalıların bildirdikleri şeyler üstüne üstüne gelip yüreğini sıkıyordu.

Çiftleşmeleri uykumdan ediyor beni! Böyle diyordu Enlil diğer önderlere.

Ziusudra'nın günlerinde kuraklıklar ve salgın hastalıklar Dünya'yı kötü etkiler oldu.

Ağrılar, baş dönmesi, titremeler, ateşlenmeler Dünyalıları etkisi altına aldı.

İzin ver de Dünyalılara şifayı öğretelim, kendilerini nasıl sağaltacaklarını öğrensinler! Böyle diyordu Ninmah.

Men ederim böyle bir işi, diyerek tersledi onun yalvarışlarını.

Dünyalıların yayılıp yaşadıkları topraklarda, pınarlarından sular yükselmedi,

Toprak rahmini kapattı, yeşillikler fışkırmadı.

İzin ver de Dünyalılara gölet ve kanal inşa etmeyi öğretelim, denizlerinden balık ve besin sağlamayı öğretelim!

Böyle diyordu Enki diğer önderlere.

Men ederim böyle bir işi, dedi Enlil, Enki'ye. Bırak Dünyalılar açlıktan, salgın hastalıktan kırılıp yok olsunlar!

Bir şar boyunca tarlalardaki otları yedi Dünyalılar,

İki şar boyunca, üç şar boyunca Enlil'in öcünden çektiler.

Şurubak'ta, Ziusudra'nın kentinde ıstırap dayanılmaz hale geldi.

Dünyalıların sözcüsü olup Eridu'ya doğru yola çıktı Ziusudra,

Efendi Enki'nin evine çevirdi yolunu, efendisini adıyla çağırdı;

Yardım edip kurtarması için yalvardı ona; Enlil'in emirleriyle bağlanmıştı Enki'nin eli kolu.

O günlerde Anunnakiler de kendi hayatlarından endişelenmekteydiler;

Kendi tayınları da azalmıştı; Dünya'nın değişimleri sebebiyle onlar da kötü etkileniyorlardı.

Dünya'da da tıpkı Lahmu'daki gibi mevsimler düzensizleşmişti.

Bir şar boyunca, iki şar boyunca incelendi göksel turlar Nibiru'dan,

Gezegenlerin kaderlerindeki tuhaflıklar izlendi Nibiru'dan.

Güneş'in yüzünde kara lekeler beliriyordu, yüzünden alevler fışkırıyordu;

Kişar da yaramazlık yapmaktaydı, ordusu mevkisini yitirdi, turları baş döndürür oldu.

Dövülmüş Bilezik görülmeyen ağgüçlerince bir çekilip bir itilmekteydi,

Bilinmez anlaşılmaz nedenlerden dolayı huzursuzdu Güneş'in ailesi;

Göksel varlıkların kaderlerine baskın çıkmıştı nahoş kısmetler!

Nibiru'da alimler uyarıda bulundular, insanları meydanlarda topladılar;

Her Şeyin Yaratıcısı, ilksel günlere dönmekteydi gökler,

Her Şeyin Yaratıcısı öfkeli! sesleri yükseliyordu bağıran insanlar arasından.

Musibetler giderek artmaktaydı Dünya'da; korku ve kıtlık kaldırmıştı başlarını.

Üç şar boyunca, dört şar boyunca gözlemlendi Akdiyara bakan aygıtlar,

Nergal ve Ereşkigal Akdiyarın karlarında garip gürlemeleri kaydettiler:

Akdiyarı örten kar buz kaymaya başladı! Böyleydi Abzu'nun ucundan gelen rapor.

Denizlerin Ötesindeki Diyardaki sığınağında Ninurta'nın önceden haber veren aygıtları kuruluydu,

Dünya'nın dibindeki sarsıntılar ve asabiyeti aygıtlarıyla belirledi.

Garip bir durum yaklaşmakta! Böyle dedi Enlil, Nibiru'daki Anu'ya uyarı sözleri yolladı.

Beşinci şar boyunca, altıncı şar boyunca bu olay giderek güçlendi,

Nibiru'da alimler uyarıda bulundular; yaklaşan afete dair krala önceden uyarıda bulundular:

Nibiru bir sonraki geçişinde Güneş'in yakınlarından, Dünya ağgücüne maruz kalacak Nibiru'nun,

Lahmu kendi turları üstündeyken Güneş'in diğer tarafında bir durak alacak.

Nibiru'nun ağgücüne karşı hiçbir koruma olmayacak göklerde,

Kişar ve ordusu huzursuzlanacak, Lahamu da sarsılıp yalpalayacak;

Dünya'nın büyük Aşağısında, Akdiyarın kar buzunun sabitliği gevşiyor,

Nibiru bir sonraki geçişinde Dünya'nın en yakınından,

Akdiyarın kar buzu üstünden kayıp kopacak.

Bir su afetine yol açacak: Kocaman bir dalga, bir Tufan ile kaplanacak Dünya!

Nibiru'da büyük bir dehşet yaşanmaktaydı; Nibiru'nun kendi kısmeti de belirsizdi.

Kral, alimler ve danışmanlar Dünya ve Lahmu hakkında çok endişelendiler.

Kral ve danışmanları bir karara vardılar: Dünya'nın ve Lahmu'nun boşaltılması hazırlıklarına başlana!

Abzu'da altın madenleri kapatıldı; oradaki Anunnakiler Edin'e geldiler;

Bad–Tibira'da eritip arıtma işleri durdu; tüm altın Nibiru'ya yollandı.

Boşaltmaya hazırlık olsun, diye boş ve hızlı bir göksel araba filosu Dünya'ya geri döndü;

Nibiru'da izlenmekteydi göksel işaretler; kaydedilmekteydi Dünya'daki titremeler.

Tam o sıralarda göksel arabalardan birinden indi ak saçlı bir Anunnaki,

Galzu idi adı; Büyük Bilici.

Görkemli adımlarla Enlil'e doğru ilerleyip ona, Anu'dan gelen mühürlü bir mesaj verdi.

Kralın ve Meclisin tam yetkili elçisi Galzu'yum ben, dedi Enlil'e.

Şaşırmıştı Enlil onun gelişine: Öncesinde Anu'dan buna dair bir söz gelmemişti.

Enlil mührünü inceledi Anu'nun; sağlam ve sahiciydi.

Nibru–ki'de incelendi tabletteki mesaj; şifrelenişi güvenilirdi.

Galzu kral ve meclis adına konuşmakta, onun sözleri benim buyruklarımdır! Böyle diyordu Anu'dan gelen mesaj.

Enki'nin ve Ninmah'ın da çağırtılmasını talep etti Galzu.

Onlar gelince Galzu, neşeyle gülümsedi Ninmah'a. Aynı okuldanız, aynı yaştayız seninle, dedi ona.

Ninmah bunu hatırlayamadı; gelen elçi sanki oğluymuş gibi gençti, kendisi ise onun kocamış anası gibi.

Açıklaması çok basit, dedi Galzu ona: Bizim kışlarımızın uyuklamayla geçen yaşam devreleri sebep olmakta buna!

Aslında, görevimin bir kısmı bu meseleyle ilgili; boşaltma hazırlığında ise var bir sır.

Dumuzi'nin Nibiru'da kalışından başlayarak Nibiru'ya dönen Anunnakiler incelendiler;

Dünya'da en uzun süre kalanlar en kötü biçimde etkilenmiş olanlardı:

Bedenleri artık Nibiru'nun devrelerine uyum göstermiyor,

Uykuları huzursuz, gözlerinin feri sönüyor, Nibiru'nun ağgücü yürüyüşlerini ağırlaştırıyor.

Akılları da kötü etkilenmiş; gelen oğullar, arkalarında kalan ana babalarından da yaşlılar!

Yoldaşlarım, dönenleri çok çabuk yakalıyor ölüm; bu konuda sizi uyarmaya geldim!

Dünya'da en uzun süreyle kalmış olan üç önder hiç konuşmadı, sessiz kaldılar.

İlk konuşan Ninmah idi: Bu beklenen bir şeydi, diyordu.

Bilge olan Enki de onun sözlerini destekledi: Bu zaten gayet açık, dedi.

Enlil ise kızgınlığın pençesindeydi: Önce Dünyalılar giderek bize benzediler,

Şimdi ise biz giderek Dünyalılara benzeyip bu gezegende hapis kaldık ha!

Tüm bu görev bir kabusa döndü; Enki ve Dünyalıları sayesinde efendiyken köleye döndük!

Galzu merhametle dinledi onun bu patlayışını. Üstünde düşünülecek çok şey var gerçekten de, dedi.

Nibiru'da çok derinden düşünüldü, içe dönülüp derin sorular ortaya atıldı:

Nibiru'nun kısmeti her ne idiyse, Her Şeyin Yaratıcısı her neyi istediyse bunun olmasına mı izin verilmeliydi yoksa

Dünya'ya geliş Her Şeyin Yaratıcısının planıydı ve biz de farkında olmayan elçiler miydik?

Bu tartışma, yoldaşlarım, sürecek! Böyle diyordu Galzu onlara.

Artık Nibiru'dan verilen gizli emri açıklayayım:

Siz üçünüz Dünya'da kalacaksınız, Nibiru'ya dönerseniz ölürsünüz!

Göksel arabalara binip Dünya çevresinde çember çizip felaketin yatışmasını bekleyeceksiniz;

Diğer her bir Anunnakiye buradan ayrılmak veya felaketin yatışmasını beklemek seçeneği sunulacak.

Dünyalıları eş almış İgigiler ise ayrılmak ile eşleri arasında bir seçim yapmak zorundalar:

Marduk'un eşi Sarpanit dahil hiçbir Dünyalının Nibiru'ya yolculuk etmesine izin verilmeyecek!

Geride kalıp neler olacağını görmek isteyenlerin hepsi göksel arabalara sığınmalılar!

Diğerlerine gelince, Nibiru'ya yola çıkmak için derhal buradan ayrılmalılar!

Böyle açıkladı Galzu, Nibiru'nun gizli buyruklarını önderlere.

Şimdi bu, Anunnakilerin Dünya'yı terk etmeye nasıl karar verdiklerinin ve

İnsanlığın Tufan sırasında ortadan kalkmasına izin vermeye nasıl yemin ettiklerinin hikayesidir.

Anunnaki ve İgigi komutanlarını çağırtıp Enlil, Nibru–ki'de bir meclis topladı,

Önderlerin oğulları ve onların çocukları da toplantıya katıldı.

Enlil yaklaşan afetin sözlerini onlara bir sır olarak açıkladı.

Dünya Görevinin sonu acı oldu, dedi onlara büyük bir üzüntüyle.

Nibiru'ya gitmek için hazır bekleyen göksel arabalara binmek isteyenler tahliye edilecekler ama

Dünyalı eşler aldılarsa eğer, eşleri olmadan gitmeliler.

Eşlerine ve çocuklarına bağlanmış olan İgigiler, onlar Dünya'nın en yüksek zirvelerine çıkıp kaçsınlar!

Kalmayı seçen birkaç Anunnaki olan bizler, Gök Gemilerinin içinde Dünya'nın göklerinde kalacağız,

Afetin geçmesini bekleyip Dünya'nın kısmetine tanık olacağız!

Komutan olarak kalmayı ilk seçen ben oluyorum! Böyle diyordu Enlil.

Diğerlerinin neyi seçeceği kendilerine kalmış!

Babamla kalıp afetle yüzleşmeyi seçiyorum! Böyle ilan etti Ninurta.

Tufandan sonra Okyanusların Ötesindeki Diyara geri döneceğim!

Enlil'in Dünya'da ilk doğan oğlu olan Nannar tuhaf bir dilekte bulundu:

Tufanın yatışmasını Dünya semalarında değil de Ay'da beklemek; buydu dileği.

Enki meraklanıp şaşırdı, Enlil'in aklı karıştı ama bu dileği onayladı.

Enlil'in en küçük oğlu İşkur'un kararı da babası ile birlikte Dünya'da kalmaktı.

Nannar'ın Dünya'da doğan ikiz çocukları Utu ve İnanna da kalacaklarını ilan ettiler.

Kalmayı ve Dünya'yı terk etmemeyi seçmiş olan Enki ve Ninki de gururla açıkladılar kararlarını.

İgigileri ve Sarpanit'i terk etmeyeceğim, dedi Marduk öfkeyle.

Enki'nin diğer oğulları da kalmayı seçtiklerini açıkladılar birer birer: Nergal ve Gibil, Ninagal ve Ningişzidda ve Dumuzi de.

Tüm gözler Ninmah'a döndü; o da gururla açıkladı kalmayı seçtiğini:

Hayatımın eseri burada! Yarattıklarımı, Dünyalıları terk etmeyeceğim!

Onun sözleri Anunnakiler ve İgigiler arasında bir feryada sebep oldu; Dünyalılara neler olacağını sordular.

Bırakın da Dünyalılar iğrençlikleri yüzünden yok olup gitsinler, diye açıkladı Enlil.

Ellerimizle yarattık harikulade bir varlık, yine tarafımızdan kurtarılmalı, diye bağırdı Enki, Enlil'e.

Enlil bağırıp şu sözlerle tersledi onu:

Daha en başından beri, alınan kararları her defasında değiştirdin!

İlkel İşçilere üreme yeteneği verdin, onlara Bilmeyi bahşettin!

Her Şeyin Yaratıcısının güçlerini kendi eline aldın,

Sonrasında bunu bile iğrençliklerinle kirletip karaladın.

Zina yaptın ve Adapa doğdu; onun soyuna Anlayışı bahşettin!

Onun çocuğunu alıp göklere çıkardın, onlarla Bilgeliğimizi paylaştın!

Her kuralı yıktın, kararları ve buyrukları çiğnedin.

Senin yüzünden oluştu Uygar Dünyalı ve kardeş kardeşi öldürdü,

Oğlun Marduk yüzünden İgigiler de ona özenip Dünyalılarla evlendiler.

Kim Nibiru'dan gelen efendi, yalnızca kime ait Dünya artık hiç kimse bilmiyor bunu!

Yeter! Yeter, diyorum tüm bunlara. İğrençlikler devam edemez artık!

Bilinmeyen bir kader sayesinde bir afet mukadder kılınmışken,

Bırakın da olacak olan olsun! Böyle açıkladı Enlil kızgın ve bıkkın.

Olayları engellemeden yaşanmasına izin vereceklerine dair tüm önderlerden yemin etmelerini istedi Enlil.

Sessizlik yeminini ilk eden Ninurta'ydı; Enlil'in yanında olan herkes de onu izledi.

Enki'nin oğullarından ilk yemin eden Nergal'di; Enki'nin diğer oğulları da onu izlediler.

Buyruğuna boyun eğerim, dedi Marduk, Enlil'e. Ama yemininin değeri neydi?

İgigiler eşlerini terk edeceklerse eğer, Dünyalılar arasında korku yayılmaz mı?

Ninmah göz yaşları içinde fısıldadı yeminini.

Enlil, erkek kardeşi Enki'ye baktı. Kralın ve meclisin dileği bu, dedi ona.

Beni niye bir yeminle bağlayacaksın ki, diyerek sordu Enki, kardeşi Enlil'e.

Kararını vermişsin, Dünya'da bu bir buyruk!

Sel sularına set çekemem; Dünyalılar kalabalığını kurtaramam ki

Beni bir yeminle niye bağlamak istersin? Böyle sordu Enki, kardeşine.

Sanki kısmetin emriymiş gibi her şeyin öylece yaşanmasına izin vereceksek, bunun Enlil'in Kararı olduğu bilinsin,

Bu sorumluluk sonsuza dek yalnızca Enlil'indir! Böyle açıkladı Enki herkese.

Sonra ayrıldı Enki toplantıdan; Marduk da onunla birlikte çıktı.

Enlil buyruklar yağdırıp toplananlar arasında düzen sağladı.
Yapılması gerekenler için sağlam ve kesin kararlar belirledi,
Ayrılıp gidecekler ile kalacakları gruplara ayırıp düzenledi,
Gruplara yer tayin etti, toplanacak ekipmanı ve binilecek arabaları belirledi.
İlk yola çıkacaklar, Nibiru'ya dönecek olanlardı.
Çokça kucaklaşma ve el sıkışmadan, neşeyle karışmış üzüntüden sonra göksel arabalara bindiler;
Sippar'dan kükreyerek yükselip süzüldü araçlar birbiri ardından.
Arkada kalanlar ilk başta Güvenle yol alın, diye bağırdılar ama sonra kesildi haykırışlar.
Nibiru'ya giden gemilerin fırlatmaları tamamlandıktan sonra,
Marduk'a ve Dünyalı eşleri olan İgigilere geldi sıra;
Marduk onların hepsini İniş Yerinde topladı ve bir seçim yapmalarını istedi:
Kendisi ve Sarpanit'le, iki oğlu ve kızlarıyla birlikte Lahmu'ya gelip afetin yatışmasını orada bekleyebilirler veya
Dünya'nın uzak dağlık diyarlarına dağılıp Tufandan kaçmak için güvenli bir sığınak bulabilirlerdi.
Daha sonra Enlil geride kalanları hesapladı ve onları gruplar halinde arabalara tayin etti.
Ninurta'yı Dünya'nın gümbürtülerine dair bilgi vermesi için okyanusların ötesindeki dağlık diyarlara yolladı Enlil;
Nergal'e ve Ereşkigal'e Akdiyarı gözlemleme işini verdi Enlil;
Dünyalıların üşüşüp saldırmasına karşı muhafızlık etme,
Geçişleri kapama, engeller ve manilar dikip sağlamlama işini İşkur'a verdi Enlil,
Tüm hazırlıkların merkezi Göksel Arabalar Yeri olan Sippar'dı;
Kaderler Tabletlerini Nibru–ki'den Sippar'a taşıdı Enlil; orada geçici bir Gök–Yer Bağı kurdu.

Sonra erkek kardeşi Enki'ye seslendi Enlil; ona şöyle diyordu:

Olur da afetten sağ salim kurtulunabilirse, olup biten her şeyin hatırlanması için

Kayıtlar tabletlerini Sippar'da, Dünya'nın derinliklerine güvenle gömelim ki

Bir gezegenden gelenlerin diğer gezegene neler yaptıkları gelecek günlerde açığa çıkartılabilsin!

Enki erkek kardeşinin sözlerini onaylayıp kabul etti. ME'leri ve diğer tabletleri altın sandıklara sakladılar,

Sippar'da, Dünya'nın derinliklerine gömdüler gelecek nesiller için.

Artık hazır olan önderler ayrılma işaretini bekliyorlardı,

Büyük turu üstünde yol alan Nibiru'nun yaklaşmasını ürküntüyle izlediler.

Tam o endişeli bekleyiş sırasında Enki, kız kardeşi Ninmah'a seslendi,

Şöyle diyordu Enki ona:

Dünyalılara aklını takıp Enlil diğer tüm canlılara dikkat etmez oldu!

Su heyelanı topraklar üzerine inip her şeyi silip süpürdüğünde, Dünya'da kendi başına evrimleşmişlerin çoğu

Tek bir dalgayla ortadan kalkıp yok olacaklar.

Gel sen ve ben onların tohumlarını koruyup saklayalım, onların yaşam özünü çıkartıp korumaya alalım!

Yaşam vermiş olan Ninmah Enki'nin sözlerine hoş baktı:

Ben bunu Şurubak'ta yapacağım, sen de Abzu'nun canlı yaratıklarıyla yap! Böyle dedi Enki'ye.

Diğerleri boş oturup beklerken, Enki ve Ninmah zor bir işe koyuldular;

Ninmah'a yardım et Şurubak'ta kadın yardımcılarından bazıları.

Enki Abzu'da, Ningişzidda'nın yardımını aldı şu eski Yaşam Evinde.

Eril ve dişil yaşam özlerini ve yaşam yumurtalarını topladılar

Her bir türden ikişer ikişer; Şurubak'ta ve Abzu'da saklandı bunlar ikişer ikişer ki

Dünya çevresinde tur atarken yanlarına alıp korusunlar, sonrasında canlıları tekrar birleştirebilsinler.

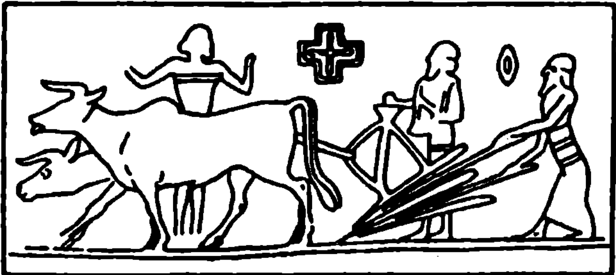
O sırada Ninurta'dan geldi haber: Dünya'nın gümbürtüleri pek meşum!

O sırada Nergal ve Ereşkigal'den geldi haber: Akdiyar sarsıldı!

Sippar'da toplandı tüm Anunnakiler ve Tufan Gününü beklediler.

Onuncu Tabletin Özeti

Gizemli elçi bir rüya görümde Enki'ye görünür
Enki'ye oğlu Ziusudra aracılığıyla insanlığı kurtarması söylenir
Enki bir bahaneyle Ziusudra'yı bir denizaltı
inşa etmeye yönlendirir
Tekneye bir kılavuz biner, yanında
Dünya'nın yaşam tohumlarını getirir
Nibiru'nun yaklaşması Akdiyar'ın
buz örtüsünün kaymasına neden olur
Oluşan gel git dalgası Dünya'yı suyla kaplar
Geride kalan Anunnakiler yörüngeden Dünya'nın başına
gelenlere hayıflanırlar
Sular çekilir; Ziusudra'nın teknesi Kurtuluş Dağının üstüne oturur
Bir Kasırgayla aşağıya inen Enlil, Enki'nin hilesini keşfeder
Enki bunun Her Şeyin Yaratıcısı tarafından
mukadder kılındığına Enlil'i ikna eder.
Felaketten sağlam kurtulan İniş Platformunu
geçici üs olarak kullanırlar
Orada kurulan Yaratılış Odasında
tahıllar ve davarlar biçimlendirilir
Denizlerin Ötesindeki Diyarlarda bol miktarda altın bulunur
Eski diyarlarda yeni uzay tesisleri kurulur
Bunlar arasında iki yapay dağ ve aslan biçimli bir yontu vardır
Ninmah yeniden şiddetlenen rekabeti
çözmek için bir barış planı önerir

Davarlar ve tahıllar İnsanlığa bahşedilir

ONUNCU TABLET

Sippar'da toplandı tüm Anunnakiler ve Tufan Gününü bekłediler.

O sırada, beklemenin gerilimi giderek yükselirken,

Odasında uykuya dalan efendi Enki bir rüya görüm gördü.

Rüya görümde gökler gibi parlayan ışıltılı bir adamın sureti göründü;

Adam Enki'ye yaklaşırken gördü ki Enki, bu adam ak saçlı Galzu'nun ta kendisi!

Sağ elinde bir oymacı kalemi tutuyordu,

Sol elinde ise pürüzsüzce parlayan lacivert taşından bir tablet.

Enki'nin baş ucunda duracak kadar yakına gelince Galzu konuşup söyledi:

Enlil'e yöneltttiğin suçlamalar haksızdı çünkü o yalnızca gerçekleri anlattı,

Enlil'in Kararı olarak bilinecek olan kararı o değil Kader buyurdu.

Kısmeti şimdi eline alacaksın

çünkü Dünya,

Dünyalılara miras

kalacak;

Oğlun Ziusudra'yı çağırt, yeminini bozmadan açıkla ona yaklaşan afeti.

Su heyelanına dayanabilecek, suya batabilecek bir gemi inşa etmesini ona söyle,

Sana bu tablette gösterdiğime benzer bir tekne;

İçine binip kendini ve akrabalarını kurtarsın,

Kullanışlı olan, bitki olsun hayvan olsun her şeyin tohumunu da yanına alsın;

Her Şeyin Yaratıcısının isteğidir bu!

Ve Galzu rüya görümde tabletin üstüne yazı kalemiyle bir suret çizip

Oyulmuş tableti Enki'nin yatağının başucuna yerleştirdi.

Bu suret soluklaşıp yok olunca rüya görüm sona erdi ve sıçrayarak uyandı Enki.

Bir süre yatağında kıpırdamadan yattı; rüya görüm üstünde düşündü hayretle.

Anlamı neydi ki, ne tür bir alamet içeriyordu?

Sonra yatağından çıkınca ne görsün, baş ucundaydı tablet;

Yalnızca bir rüya görümde görünen şey şimdi başucundaydı somut!

Titreyen ellerle aldı efendi Enki tableti,

Üstüne tuhaf biçimli bir tekne deseni çizilmişti.

Tabletin kenarlarında ölçü işaretleri vardı; geminin ölçülerini işaret ediyorlardı!

Ürküntü ve umut duygusuyla yataktan kalkıp dolaşan Enki gün doğar doğmaz elçilerini gönderdi,

Çabuk buluna Galzu denilen kişi, onunla konuşmam lazım! Böyle dedi onlara.

Gün batımında hepsi döndü geri ve şöyle bildirdiler Enki'ye: Galzu adında kimseyi bulamadık,

Galzu, dediler, çok oldu Nibiru'ya döneli!

Çok şaşırmıştı Enki, gizemini ve alameti anlamak için çabaladı.
Gizemini çözemese de işin, verdiği mesaj çok açıktı!
O gece gizlice gitti Enki, Ziusudra'nın uyuduğu kamıştan yapılma kulübeye;
Yeminini bozmamak için Ziusudra'ya değil de kulübenin duvarına konuştu efendi Enki:
Uyan! Uyan, diyordu Enki kamış duvara; konuşuyordu kamış perdenin ardından.
Ziusudra bu sözlerle uyanınca Enki ona kamış perdenin arkasından şöyle dedi:
Kamış perde, kamış perde! Sözümü işit, talimatımı iyi dinle!
Tüm yerleşimlerin, şehirlerin üstünü silip süpürecek afet gibi bir fırtına,
İnsanlık ve çocukları yok olacak.
Son karar bu, Enlil'in topladığı meclisin sözü böyle,
Anu ve Enlil ve Ninmah'ın dile getirdiği karar bu.
Sözlerime kulak ver şimdi, sana söylediğim mesajı iyice gözle:
Evini terk et, bir gemi yap; malından geç, hayatını kurtar!
İnşa etmen gereken teknenin planı ve ölçüleri bir tablette gösterilmekte,
Kamış kulübenin duvarına yaslayıp bırakacağım bunu.
Geminin baştan sona kapalı olsun tavanı, içeriden güneş ışığı görülmemeli.
Palangası çok güçlü olmalı, zifti suyu defetsin, diye sağlam ve sıkı olmalı.
Tekne dönüp yuvarlanabilir olsun ki su heyelanından tek parça çıkabilsin!
Yedi günde inşa et gemiyi, doldur içine aileni ve akrabalarını,
Gemiye su ve yiyecek yığ, evcil hayvanlarını da getir.
Sonra, tayin edilen günde sana bir işaret verilecek;

Suları bilen bir kılavuz tayin edeceğim sana, o gün sana gelecek;

O gün gelince gemiye binmeli, girişi de kapamalısın!

Güneyden gelecek büyük ve taşkın Tufan, toprakları ve yaşamı mahvedecek;

Tekneni bağladığın palamar babalarından kaldırıp koparacak, tekne dönüp yuvarlanacak.

Korkmayasın; tekne kılavuzu seni güvenli bir sığınağa götürecek,

Senin sayende sağ salim kalacak Uygar İnsanlığın tohumu!

Enki'nin sesi kesilince, heyecanlanan Ziusudra diz üstü çöküp yere kapandı:

Efendim! Efendim! Sesini işittim, bir de yüzünü göster!

Sana söylemedim ki bunları Ziusudra, kamış duvara konuştum ben! Böyle dedi Enki.

Enlil'in kararı, tüm Anunnakilerin ettiği bir yemin elimi kolumu bağlıyor;

Yüzümü görecek olursak, diğer tüm Dünyalılar gibi öleceğin kesin!

Şimdi kamış duvar, sözlerime kulak ver:

Geminin amacı, Anunnakilerin sırrı sende kalmalı!

Kasaba halkı sorduğunda, onlara şöyle diyeceksin:

Efendi Enlil, efendim Enki'ye öfkelenmiş,

Enki'nin Abzu'daki mekanına yelken açacağım, bir umut Enlil yatışır belki!

Sonra sessizlik oldu. Ziusudra kamış duvarın arkasından çıkıp geldi,

Ay ışığında parıldayan lacivert taşından bir tablet görüp aldı eline;

Üstünde bir tekne sureti çizilmişti; ölçüler ise çentiklerle gösterilmişti.

Uygar İnsanların en zekisi olan Ziusudra duyduklarını anlamıştı.

Sabah olunca kasaba halkına şöyle duyurdu:

Efendi Enlil, ustam efendi Enki'ye çok öfkelenmiş,

Bu yüzden kızgındır bana efendi Enlil.

Daha duramam bu şehirde, bir daha ayağımı basamam Edin'e;

Abzu'ya, efendi Enki'nin bölgesine yelken açacağım.

Çabucak bir tekne inşa edip buradan ayrılacağım ki,

Efendi Enlil'in öfkesi yatışsın; güçlükler son bulsun ki,

Bundan böyle efendi Enlil üstünüze bolluk bereket yağdırsın!

Halk Ziusudra'nın etrafına toplanıp gemiyi inşa etmek üzere telaşla

Birbirlerini teşvik etmeye başladıklarında ona daha öğlen olmamıştı.

Yaşlılar tekne ahşabından keresteler taşıdılar, küçükler sazlıklardan katran getirdiler.

Marangozlar uzun tahtaları çekiçlerle dövdüler, Ziusudra bir kazanda katran eritti.

Tekneyi içten ve dıştan su geçirmez hale gelene dek ziftledi,

Tabletin üstündeki teknenin çizimine göre tamamlandı gemi, beşinci günde.

Ziusudra'nın bir an önce yola çıkmasını isteyen kasaba halkı yiyecek ve su taşıdılar gemiye,

Kendi boğazlarından kesip ayırdıklarını verdiler ki bir an önce yatışsın Enlil'in öfkesi!

Dört bacaklı hayvanlar da getirildi gemiye, tarlalardaki kuşlar kendiliklerinden uçup kondular gemiye.

Ziusudra eşi ve oğullarıyla bindi, onların karıları ve çocukları da geldi.

Efendi Enki'nin bölgesine gitmek isteyen her kimse o da binsin!

Böyle duyurdu Ziusudra toplanan halka.

Enlil'in yağdıracağı bereketi düşününce, ustalardan yalnızca bir kaçı kulak verdi bu çağrıya.

Altıncı gün Ninagal, Büyük Suların Efendisi gelip bindi gemiye,

Enki'nin oğullarından biriydi, geminin kılavuzu olarak seçilmişti.

Elinde sedir ağacından yapılma bir kutu vardı ve bunu gemide, hep yanında taşıdı;

Kutunun içindeydi, efendi Enki ve Ninmah'ın topladıkları yaşayan varlıkların yaşam özleri ve yaşam yumurtaları,

Enlil'in gazabından saklanan, istenirse Dünya'da yaşamı yeniden diriltecek olan!

Ninagal böyle açıkladı Ziusudra!ya; böylece tüm yaratıklar çifter çifter gemide saklanmış oldular.

Ninagal ve Ziusudra gemide, yedinci günün gelişini beklediler.

Yüz yirminci şarda beklenmekteydi Tufan,

Ziusudra'nın ömrünün onuncu şarında gelmekteydi Tufan,

Aslan takımyıldızının durağında birikip büyümüştü heyelan.

Şimdi bu, Dünya'nın üstüne yayılan Tufanın ve

Anunnakilerin nasıl kurtulduklarının ve Ziusudra'nın gemide nasıl hayatta kaldığının hikayesidir.

Tufan Gününden önceki günlerde Dünya gümbürdüyor, sanki canı yanıyormuşça inliyordu;

Afet çökmeden önceki gecelerde Nibiru göklerde ışıldayan bir yıldız gibi göründü;

Gündüz vakti karanlık basıyordu ve gece vakti Ay'ı sanki bir

canavar yutuyordu.

Dünya sallanmaya başladı; daha önceden bilinmeyen bir ağ gücü kışkırttı onu.

Şafağın ışığıyla birlikte ufuktan kara bir bulut kalktı,

Gün ışığı karanlığa döndü, sanki ölümün gölgesiydi çöken.

Ardından gümbürdeyen bir gökgürültüsü patladı; şimşeklerle aydınlandı gök.

Ayrılın! Ayrılın, diye işaret verdi Utu, Anunnakilere.

Gök sandallarının içine çömelmiş Anunnakiler göğe doğru yükseldiler.

On sekiz lig ötede, Şurubak'ta parlak patlamaları gördü Ninagal:

Kapat! Derhal kapağı kapat, diye bağırdı Ninagal, Ziusudra.

Birlikte çekip kapattılar ambar kapağının örttüğü menteşeli kapağı;

Su geçirmez, tamamen kapatılmıştı tekne; içine bir ışık huzmesi bile sızmadı.

O gün, o unutulmaz gün başladı Tufan bir kükremeyle.

Akdiyar'da, Dünya'nın dibinde sallanmaktaydı Dünya'nın temelleri;

Binlerce gök gürültüsüne denk bir kükreme ile temelinden kurtulup kaydı buz örtüsü,

Nibiru'nun görünmeyen ağ gücü çekip aldı onu ve güney denizine kayıp çarptı.

Bir buz örtüsüne çarpıyordu diğeri,

Akdiyar'ın yüzeyi kırılmış yumurta kabuğu gibi ufalandı.

Bir defada kabardı gelgit dalgası; suların duvarı göğe tırmandı.

Daha önce görülmemiş şiddete bir fırtına Dünya'nın dibinde kükremeye başladı.

Rüzgarını iteledi suların duvarı; gelgit dalgası kuzeye doğru yayıldı;

Kuzeye doğru ilerledi suların duvarı; Abzu topraklarına varmak üzereydi.

Oradan da yerleşilen topraklara dek ilerledi; Edin'i boğup geçti.

Gelgit dalgası, sular duvarı Şurubak'a eriştiğinde

Ziusudra'nın gemisini palamarlarından kurtardı büyük dalga,

Sağa sola çalkaladı, bir su uçurumu gibi yuttu onu.

Tam olarak suya battı ama gemi dayandı; bir damla su bile içeri almadı.

Dışarıda fırtınanın dalgası öldürücü bir savaş gibi insanları ele geçirdi;

Hiç kimse yanındakini göremedi, yer kaybolmuştu, yalnızca su vardı.

Bir zamanlar zeminde dik duran ne vardıysa kudretli sularla süpürülüp gitti;

Günün sonunda suların duvarı hız kazanıp dağları da altına aldı.

Anunnakiler göksel gemilerinin içinde Dünya'nın çevresinde turluyorlardı,

Bölmelere doluşmuş, dış duvarlara dayanıp çömelmişlerdi;

Dünya'da, aşağıda neler olduğunu görmek için uğraşıyorlardı.

Göksel gemisinde Ninmah doğum sancısı çeken bir kadın gibi haykırdı:

Yarattıklarım sularla dolu bir gölette yusufçuklar misali boğuldular,

Geçip giden deniz dalgası aldı tüm yaşamı! Böyle ağlayıp inliyordu Ninmah.

Onun yanındaki İnanna da ağlayıp ağıt yaktı:

Aşağıdaki her şey, yaşayanların hepsi kile döndü!

Böyle ağlıyorlardı Ninmah ve İnanna; ağladılar ve hislerini yatıştırdılar.

Diğer göksel sandallardaki Anunnakiler bu azgın taşkınlık manzarası karşısında acizdiler,

Kendilerinkinden çok daha büyük bir güce huşuyla tanık olmaktaydılar o günlerde.

Dünya'nın meyvelerine açlık duydular, mayalanan iksire susadılar.

Eski günler, heyhat, kile döndü! Böyle diyordu Anunnakiler birbirlerine.

Muazzam gelgit dalgası Dünya'yı yalayıp geçtikten sonra,

Göğün savakları açıldı, göklerden Dünya üstüne salındı bir büyük sağanak.

Yedi gün boyunca yukarıdan gelen sular ile Büyük Aşağı'nın suları birbirine karıştı;

Sonra sınırına erişen su duvarı saldırısına son verdi,

Ama gökten inen yağmurlar kırk gün kırk gece daha devam etti.

Anunnakiler tünedikleri yerden baktılar aşağıya: Kuru toprak olan yerlerde şimdi bir su denizi uzanmaktaydı,

Ve bir zamanlar zirveleri göğe dek yükselen dağların

Tepeleri artık sulardaki adalar gibiydiler;

Ve kuru topraklar üstünde yaşayan her ne vardıysa suların heyelanı altında yok olmuştu.

Sonra, tıpkı Başlangıçta'ki gibi, sular havzalarına geri çekildiler,

Öne arkaya dalgalanan suların düzeyi gün be gün alçaldı.

Sonra, Tufanın Dünya'yı silip süpürmesinden kırk gün sonra Ziusudra geminin kapağını açtı, nerelerde olduğuna baktı.

Pırıl pırıl bir gündü, hafif bir meltem esmekteydi;

Başka hiçbir yaşam işaretinin olmadığı engin bir denizde tek başına sallanmaktaydı gemi.

İnsanlık, yaşayan her şey Dünya'nın üstünden silinip yok olmuştu,

Bizden başka canlı kalmamış ama ayak basacak kuru toprak yok henüz!

Böyle dedi Ziusudra akrabalarına ve oturup ağıt yakmaya başladı.

O sırada, Eki'nin atadığı Ninagal gemiyi Arrata'ıun ikiz tepelerine doğru yönlendirdi.

Ziusudra sabırsızlandı; gemideki kuşları saldı ki,

Kuru toprağa insinler, sağlam kalmış yeşillik varsa bulsunlar.

Bir kırlangıç yolladı önce, sonra bir kuzgun gönderdi; her ikisi de gemiye geri geldiler.

Sonra bir kumru yolladı, bir ağaçtan aldığı dalla gemiye döndü kuş!

Ziusudra artık anladı; suların altından görünür olmuştu kuru toprak.

Birkaç gün daha geçmişti ki, gemi kayalara takıldı:

Tufan geçti, Kurtuluş Dağındayız, diyordu Ninagal, Ziusudra'ya.

Su geçirmez kapağı açıp çıktı gemiden Ziusudra;

Gökyüzü açıktı, Güneş parlıyordu, hafif bir rüzgar esmekteydi.

Derhal seslendi karısına ve çocuklarına, dışarı çıksınlar diye.

Efendi Enki'ye hamd edelim, ona şükranlarımızı sunalım, dedi Ziusudra onlara.

Oğullarıyla birlikte taş topladı; bu taşlarla bir sunak dikti,

Ardından sunakta bir ateş yaktı, kokulu tütsülerle yaktı ateşi.

Kurbanlık olsun, diye lekesiz bir dişi koyun seçti

Ve Enki'ye adadığı sunağın üstünde bu dişi koyunu kurban etti.

O sırada göksel arabasının içindeki Enlil, Enki'ye sözler aktarmaktaydı:

Göksel arabalarımızdan inelim Kasırgaların içinde, Arrata'nın zirvesi üstüne

Durumu gözden geçirelim, ne yapılması gerek belirleyelim!

Diğerleri göksel arabalarının içinde, Dünya'nın etrafında turlamaya devam ederlerken

Kasırgalarının içinde indiler Arrata'nın zirvesine Enlil ve Enki.

Gülerek kucaklaştı iki kardeş, neşeyle kenetlediler kollarını.

Derken şaşırdı Enlil ateşin ve kızaran etin kokusunu alınca.

Nedir bu, diyerek bağırdı kardeşine. Tufandan sağ çıkan mı var yoksa?

Gel gidip bakalım, diye sakince yanıtladı Enki onu.

Kasırgalarına binip Arrata'nın diğer zirvesine uçtular,

Ziusudra'nın gemisini gördüler; onun diktiği sunağın yanı başına kondular.

Enlil sağ kurtulanları ve aralarında Ninagal'i gördüğünde amansız bir öfkeye kapıldı.

Yok olup gitmeliydi her Dünyalı, diye haykırdı kızgınlıkla; öfkesini alamayıp Enki'ye çullandı,

Erkek kardeşini elleriyle boğazlamaya hazırdı.

Herhangi bir ölümlü değil o, benim oğlumdur! Haykırdı Enki, Ziusudra'yı işaret ederken.

Bir an için tereddüt etti Enlil. Yeminini bozdun, diyerek bağırdı Enki'ye.

Kamış duvara konuştum ben, Ziusudra'ya değil! dedi Enki ve sonra ona, rüya-görümü anlattı.

Ninagal'in haber saldığı Ninurta ve Ninmah da o sırada kendi Kasırgalarıyla inmişlerdi yere;

Olayların nasıl geliştiğini duyduklarında, Ninurta ve Ninmah hiç öfkelenmediler.

İnsanoğlunun sağ kalışı Her Şeyin Yaratıcısı'nın muradı olsa gerek, diyordu Ninurta babasına.

Anu'nun hediyesi olan kristal gerdanlığa dokunarak yemin etti Ninmah:

Yemin ederim ki, insanlığın toptan yok edilişi bir daha hiç tekrarlanmayacak!

İnsafa gelen Enlil, Ziusudra'nın ve karısı Emzara'nın ellerinden tutup onları şöyle kutsadı:

Üreyip çoğalın ve Dünya yenilensin!

İşte böyle sona erdi Eski Zamanlar.

Şimdi bu, Dünya üstünde sağ kalanların nasıl eski hallerine kavuştuklarının,

Ve okyanusların ötesinde yeni bir altın kaynağının ve başka Dünyalıların nasıl bulunduğunun hikayesidir.

Arrata'daki buluşmanın ardından Tufanın suları alçalmaya devam etti,

Ve Dünya'nın yüzeyi suların altından daha çok görünür oldu.

Dağlık diyarların çoğu zarar görmemişti ama vadiler çamur ve mil altına gömülmüşlerdi.

Göksel gemilerden ve Kasırgalardan bakıp aşağıdaki manzarayı taramaktaydı Anunnakiler:

Eski Zamanlarda Edin'de ve Abzu'da var olan her şey çamurların altına gömülmüştü!

Eridu, Nibru–ki, Şurubak, Sippar; hepsi gitmiş, tamamen yok olmuştu;

Ama Sedir Dağlarındaki büyük taş platform parlıyordu gün ışığında,

Eski Zamanlarda kurulan İniş Yeri hala sağlam durmaktaydı!

Birbiri ardınca indi Kasırgalar platformun üstüne;

Platform sapasağlamdı; fırlatma köşesindeki kocaman taş bloklar tufana dayanmıştı.

Molozları ve ağaç dallarını temizleyen ilk inenler, arabalara iniş işareti verdiler;

Göksel arabalar birbiri ardınca inip platforma kondular.

Sonra Lahmu'daki Marduk'a ve Ay'daki Nannar'a sözler yollandı,

Ve onlar da Dünya'ya döndüler, İniş Yerinin üstüne kondular.

Böylece toplanan Anunnakileri ve İgigileri bir toplantıya çağırdı.

Tufandan sağ kurtulduk ama Dünya mahvoldu! Böyle diyordu Enlil onlara.

İster Dünya'da ister başka bir yerde olsun, eski halimize dönmek için gereken tüm yollar değerlendirmeliyiz!

Nibiru'nun geçişiyle mahvoldu Lahmu! Böyle anlattı Marduk:

Atmosferi emilip çekildi, suları buharlaştı, toz fırtınaları yerine döndü orası!

Ay da kendi başına yaşamı destekleyemez, ancak Kartal miğferleriyle kalınabilir üstünde!

Böyle anlattı Nannar durumu diğerlerine ve sonra sevgiyle dolu sözler söyledi:

Hiç unutmamalıyız ki, bir zamanlar Tiamat'ın ordularının komutanıydı o,

Dünya'ya yoldaştı, o da bağlıdır Dünya'nın kaderiyle!

Enlil oğlunun omzuna koydu elini, sevecen. Şimdi kaygımız hayatta kalmak!

Nazikçe böyle çıkıştı Nannar'a Enlil; şimdi ilk kaygımız karnımızı doyurmak!

Mühürlenmiş Yaratılış Odasını inceleyelim belki de Nibiru'nun tohumlarından bulabiliriz içinde hala!

Böyle dedi Enki, Enlil'e; bir zamanlar yaratılan tahılları hatırlattı ona.

Platformun bir yanında, çamuru biraz eşeleyip temizleyince buldular çok uzak zamanlardan kalan hava bacasını,

Onu örten taşı kaldırıp bu korunaklı yere girdiler.

Yeşil taştan yapılma sandıklar mühürlerle kapatılmıştı ve mühürler bakır bir anahtarla açıldı.

Sandıkların içinde, kristal kaplar içindeydi Nibiru'nun tahıllarının tohumları!

Dışarı çıkan Enlil tohumları Ninurta'ya verdi, verirken ona şunları söyledi:

Dağ yamacındaki terasa git, Nibiru'nun tahıllarının bir kez daha ekmek vermesini sağla!

Sedir Dağlarında ve başka dağlarda da şelalelere set çekti Ninurta,

Teraslar inşa etti, Ziusudra'nın en büyük oğluna ürün yetiştirmeyi öğretti.

Enlil en küçük oğlu İşkur'a başka bir görev verdi:

Suların çekildiği yere git ve sağlam kalmış meyve ağaçlarını bul!

Meyve yetiştiricisi olsun, diye yanına Ziusdudra'nın en küçük oğlunu kattılar:

Buldukları ilk meyve Ninmah tarafından getirilen asmanınkiydi;

Onun suyundan, Anunnakilerin şu ünlü iksirinden bir yudum aldı Ziusudra.

Bir yudum, sonra bir yudum daha derken Ziusudra kaybetti kendini; bir sarhoş gibi sızıverdi!

Sonra bir armağan sundu Enki, Anunnakilere ve Dünyalılara;

Ninagal'in yanında taşıdığı sandığı ortaya çıkarttı ve içindeki o şaşırtıcı şeylerin hepsini açıkladı:

Yaşam yumurtalarının yaşam özleri, Ziusudra'nın gemisindeki dört bacaklı hayvanların rahimlerinde biraraya getirilebilir,

Yün ve et verecek koyunlar çoğalacak, süt ve post verecek davarlarımız olacak,

Derken başka canlı yaratıklarla tekrar dolacak Dünya!

Çobanlıkla ilgili görevleri Dumuzi'ye verdi Enki; Ziusudra'nın ortanca oğlunu da yardımcı olması için görevlendirdi.

Sonra Enki dikkatini, bir zamanlar kendisinin ve oğullarının

hakimiyet bölgesi olan koyu renkli toprak kitlesine çevirdi.

Ninagal ile birlikte dağlarda kudretli suların birbirine karıştıkları noktada bir su bendi dikti ki,

Güçlü çağlayanların suları bir yola girip oradan da bir göl içine akıp birikebilsin.

Sonra Abzu ile Büyük Deniz arasındaki toprakları Marduk ile birlikte taradı:

Bir zamanlar yerleşim olan yerlerde, nehrin vadisine birikmiş suları nasıl boşaltacağı üstünde düşündü.

Nehrin orta yerinde, nehir sularının çağlayan oluşturduğu yerde suların ortasından bir ada yükseltti.

Adanın derinliklerine ikiz mağaralar oydu ve üst kısımlarına, taşlardan savaklar oluşturdu,

Böylece yüksek dağlardan gelen suların akışını yavaşlatabilir veya hızlandırabilirdi;

Setlerle ve savaklarla ve iki dar tünelle suları düzenledi.

Mağara Adasından, Abu adasından başlayıp nehrin dolambaçlı vadisini suların altından yükseltti:

İki Darlık Ülkesinde Dumuzi ve çobanlar için bir yerleşim yeri biçimlendirdi Enki.

Enlil tam bir memnuniyetle olan bitenin haberlerini gönderdi Nibiru'ya; Nibiru ise kaygı dolu sözlerle yanıtladı:

Dünya'nın ve Lahmu'nun yakınından geçiş Nibiru'da çok büyük hasara yol açtı;

Altın tozundan oluşan kalkan yırtıldı, atmosfer yine zayıflıyor,

Acilen yeni altın tedarik etmeniz gerek!

Derhal Abzu'ya gitti Enki, tarayıp araştırması için oğlu Gibil'i yanına alıp yola çıktı.

Altın madenlerinin hepsi yok olmuştu, su heyelanı altına gömülmüşlerdi.

Edin'de Bad–Tibira da yoktu; Sippar'da arabalar yeri de mevcut değildi artık!

Madenlerde ve Bad–Tibira'da meşakkatle çalışan yüzlerce Anunnaki Dünya'dan ayrılıp gitmişti,

İlkel İşçiler olarak iş gören Dünyalılar kalabalığı ise Tufan yüzünden kile dönüşmüştü;

Dünya'dan artık hiç altın çıkartılamaz! Böyle duyurdu Enlil ve Enki, Nibiru'ya.

Dünya'da ve Nibiru'da ümitsizlik çöktü herkese.

Tam o sırada, sedir ağaçları dağlarındaki işlerini tamamlamış olan Ninurta

Bir kez daha görmek istedi dağlarını okyanuslar ötesindeki diyarın.

O diyardan, Dünya'nın diğer yanından şaşırtıcı sözler iletti:

Su heyelanları dağ yamaçlarına derin yarıklar açmış,

Dağ yamaçlarından irili ufaklı külçeler halinde hesapsızca altın düşüp akmış

Aşağıdaki nehirlere, madencilik yapmadan da oradan toplanabilir altın!

Enlil ve Enki bu uzak dağlık diyara gittiler derhal, şaşkınlıkla baktılar keşfedilen manzaraya:

Altın, eritme ve arıtma gerektirmeyen som altın yatmaktaydı dört bir yanda!

Bu bir mucize! Böyle diyordu Enki, Enlil'e. Nibiru'nun sebep olduğu hasar Nibiru tarafından onarıldı!

Her Şeyin Yaratıcının görünmeyen elleri Nibiru'daki yaşamı sağlayacak! Böyle dedi Enlil.

Peki kimler toplayacak külçeleri, bunlar Nibiru'ya nasıl yollanacak, diye sordu önderler birbirlerine.

Birinci sorunun yanıtı Ninurta'dan geldi:

Dünya'nın bu yanındaki yüksek dağlarda hayatta kalmış Dünyalılar var!

Ka–in'in soyundan bunlar, metalleri işlemeyi biliyorlar;

Dört erkek ve dört kız kardeştir önderleri; sallara binip kurtarmışlar kendilerini,

Onların yaşadığı dağın zirvesindeki bir gölün tam ortasında bir adadalar.

Atalarının koruyucusu dediler bana, beni Büyük Koruyucu olarak adlandırdılar!

Başka Dünyalıların hayatta kaldığı haberiyle cesaretlendi önderler,

Tüm dünyalıların sonunun gelmesini planlayan Enlil bile artık kızgın değildi.

Her Şeyin Yaratıcısının muradı bu! diyorlardı birbirlerine.

Gelin şimdi yeni bir Göksel Arabalar Yeri inşa edelim, buradan gönderelim altını Nibiru'ya!

Toprağı kurumuş ve sertleşmiş yeni bir düzlük aradılar,

İniş Yerinin yakınlarında, ıssız bir yarımadada böyle bir düzlük buldular.

Sakin bir göl gibi düzdü burası, çevriliydi her bir yanı ak dağlarla.

Şimdi bu, yeni Göksel Arabalar Yerinin ve

Yapay ikiz tepelerin ve Marduk aslan suretine nasıl el koyduğunun hikayesidir.

Anunnakilerce seçilen yarımadada, göksel Anu ve Enlil Yolları üstünde düşünüldü Dünya'da;

Yeni Arabalar Yeri tam olarak ikisi arasındaki sınır üstünde inşa edilse,

Düzlüğün kalbi gökleri yansıtsa! Böyle önermekteydi Enlil, Enki'ye.

Enki buna razı olur olmaz, Enlil çıkıp göğe uzaklıkların ölçüsünü aldı;

Herkes görsün, diye bu büyük tasarımı bir tablet üstüne geçirdi.

Sedir Dağlarındaki İniş Yeri de bu tesisin bir parçası ola, dedi.

İniş Yeri ile Araba Yeri arasındaki uzaklığı ölçtü,

Bunların tam ortasındaki noktada tasarladı yeni Uçuş Kontrol Merkezinin yerini:

Uygun bir tepe seçti orada, Yolu Gösteren Dağ koydu adını.

İniş Yerine benzer ama daha küçük bir taş platform inşa edilmesini buyurdu;

Tam ortasında duran büyük bir kayanın içi dışı oyuldu ki, yeni Gök–Yer Bağının yuvası olsun ve

Dünyanın yeni Göbeği, Tufan'dan önce Nibru–ki'nin işlevinin yerini alsın.

İniş Yolu kuzeyde Arrata'nın ikiz zirvelerine sabitlendi;

İniş Koridorunun sınırını çizmek için Enlil ikişer ikiz tepe istemekteydi ki,

İniş Koridorunun sınırı belirlensin, inişler ve kalkışlar güvenle yapılsın.

Temel taşlarına dokunmaktaydı sular; o geniş çapını kilden belirlediler.

Parçaları hünerle birarada dokunan ev,

Göklerde tur atarak dolaşan büyükler için bir dinlenme yeri olacaktı;

Roket gemiler için, derinliklerine varılamaz bu Ev bir sınır taşı olacaktı;

Anu bizzat Ekur diye adlandırdı.

Böyle düzdü ezgiyi Ninmah yapılan kutlamada.

Anunnakiler dikkate değer eserlerini kutlarlarken,

Enki şu öneride bulundu Enlil'e: Gelecekte sorulduğunda

Ne zaman ve kim tarafından biçimlendirildi bu harika?

İzin ver de ikiz tepelerin yanı başına bir anıt dikelim; Aslan Çağını ilan etsin,

Zirveleri tasarlayan Ningişzidda'nın suretini oyalım üstüne,

Tam olarak Göksel Arabalar Yerine doğru olsun bakışı,

Ne zaman, kim tarafından ve ne amaçla yapıldığını açıklasın gelecek nesillere!

Böyle önerdi Enki, Enlil'e: Enlil bu sözlere rıza gösterdi ve şöyle dedi Enki'ye:

Göksel Arabalar Yerinin komutanı yine Utu olmalı,

Tam olarak doğuya bakan aslan Ningişzidda'nın suretinde olsun!

Kaya yatağı kesilip oyularak aslanı biçimlendirme işi sürerken,

Marduk babası Enki'ye gücenmiş sözlerle şöyle dedi:

Bana tüm Dünya'yı idarem altına alacağımı vaat etmiştin,

Halbuki komutayı ve görkemi başkalarına bahşediyorsun; görevsiz ve bölgesiz kaldım ben.

Bir zamanlar benim olan bölgede yapay tepeler yükseltildiğine göre, aslan benim suretimde olmalı!

Marduk'un bu sözlerine çok öfkelendi Ningişzidda, diğer oğulların da canı sıkıldı;

Ninurta ve erkek kardeşleri arasında da kendi bölgeleri için bağırıp çağrışma başladı,

Herkes kendisi için toprak ve kendine sadık Dünyalılar talep ediyordu!

Kutlamayı dönüştürmeyelim bir müsabakaya, diyerek bağırdı Ninmah yükselmiş seslerin ortasında.

Dünya hala afetten mustarip, biz Anunnakiler bir avuç kadarız, Dünyalılardan ise bir kaçı hayatta kalmış!

Marduk bu onurdan mahrum etmesin Ningişzidda'yı ama Marduk'un sözlerine de kulak verilsin!

Rekabet eden önderlere, işte böyle dedi uzlaştırıcı Ninmah.

Barışın sürebilmesi için üstünde yaşanabilir topraklar bizler arasında bölüştürülmeli, dedi Enlil, Enki'ye.

Yarımadayı itirazsız paylaştırıcı olarak kabul edip burayı uzlaştırıcı Ninmah'a tayin ettiler.

Tilmun dediler adına, Füzeler Yeri anlamına; Dünyalılara yasakladılar sınırlarından girişi.

Buranın doğusunda kalan yaşanabilir topraklar Enlil'e ve onun oğullarına ayrıldı;

Ziusudra'nın iki oğlu olan Şem ve Yafet'in torunları bundan böyle orada yaşayacaklardı.

Abzu dahil koyu renkli kara kütlesi Enki ve klanının hakimiyet bölgesi olarak belirlendi,

Ziusudra'nın ortanca oğlu Ham ve soyu orada yaşayacaklardı.

Enki oğlunu yatıştırmak için bu halkın Marduk'u efendileri, topraklarının efendisi yapmalarını önerdi.

Senin dilediğince olsun! dedi Enlil, Enki'ye bunun üzerine.

Tilmun'da, bu bölgenin dağlık güneyinde, annesi Ninmah için bir mesken kurdu Ninurta;

Hurma ağaçlarının, yemyeşil bir vadide akan bir pınarın yanı başındaydı burası,

Dağın zirvesine teraslar kurdu Ninurta, Ninmah için mis kokulu bir bahçe dikti.

Tüm bunlar tamamlandığında, Dünya'daki tüm ileri karakollara bir işaret verildi:

Okyanusun ötesindeki dağlık diyardan taşıyıp getirdi Kasırgalar altın külçelerini,

Göksel Arabalar Yerinden göğe yollandı altın.

O unutulmaz günde Enlil ve Enki şöyle dediler birbirlerine ve anlaştılar:

Uzlaştırıcı Ninmah yeni bir unvanla onurlandırıla,

Ninharsag adı verile ona, Dağbaşıının Hanımı anlamına!

Herkes kabul etti Ninmah'ın böyle şereflendirilmesini; bundan böyle Ninharsag adıyla bilinecekti.

Dünya'yı uzlaştıran Ninharsag'a övgüler olsun, diye bağırdılar Anunnakiler hep bir ağızdan.

On Birinci Tabletin Özeti

Uzay Limanının toprakları, Tilmun tarafsız bölge ilan edilir
Ninharsag olarak yeni bir unvan alan Ninmah'a bağışlanır
Marduk Kara Diyarları alır, Enlilciler Eski Diyarları
Marduk'un torunları tartışır; Satu, Asar'ı öldürür
Asar'ın eşi Asta kendi kendini dölleyerek Horon'u doğurur
Tilmun semalarındaki hava savaşlarında Horon, Satu'yu yok eder
Enlilciler başka bir uzay limanının yapımına girişmenin akıllıca olduğunu düşünmektedir
Enki'nin oğlu Dumuzi ile Enlil'in torunu
İnanna birbirlerine aşık olur
Sonuçlardan korkan Marduk, Dumuzi'nin ölümüne yol açar
Dumuzi'nin cesedini ararken
İnanna ölüme terk edilir ve sonra diriltilir
İnanna, Marduk'u yakalayıp cezalandırmak üzere bir savaş açar
Enlilciler, Marduk'un Büyük Tepede saklandığı yere girerler
Marduk'u diri diri gömmek üzere en üst odayı mühürlerler
Marduk'un eşi Sarpanti ve oğlu Nabu onun yaşamının bağışlanması için yalvarırlar
Tepenin sırlarını bilen Ningişzidda, Marduk'a ulaşır
Hayatı bağışlanan Marduk sürgüne yollanır
Enki ve Enlil Dünya'yı oğulları arasında bölüştürürler

Ninurta'nın Zaferi ve Büyük Piramitler

ON BİRİNCİ TABLET

Dünya'yı uzlaştıran Ninharsag'a övgüler olsun, diye
bağırdılar Anunnakiler hep bir ağızdan.

Tufandan sonraki birinci şar sırasında, Ninharsag
öfkelenenleri yatıştırmayı başardı;

Nibiru'ya yeniden altın tedarik etmek tüm hırsların ve
rekabetlerin üstünde önem taşıyordu.

Yavaş da olsa Dünya, Enki'nin sağladığı yaşam
tohumlarıyla yeniden kaynamaya başladı canlılarla;

Kendi başına hayatta kalmış olanlar da çoğaldı havada,
karada ve sularda.

Anunnakiler anlamışlardı ki hepsinden de değerlisi,
insanoğlundan geri kalanlardı!

Tıpkı geçmiş gitmiş o günlerde, İlkel İşçilerin
oluşturulduğu günlerde olduğu gibi

Sayıları az ve sıkıntılı olan Anunnakiler şimdi Uygar
İşçiler için şamata çıkartıyorlardı.

Tufandan sonraki birinci şar tam tamamlanmıştı
ki,

Barış antlaşması beklenmedik bir
olayla parçalandı.

Ne Marduk ile
Ninurta,

ne Enki ve Enlil klanları arasındaydı patlama:

Marduk'un İgigiler tarafından kışkırtılan kendi oğulları arasında sükunet bozuldu.

Marduk ve Sarpanit ve kızlarıyla oğulları Lahmu'da oturmuş Tufanın geçip gitmesini beklerlerken,

Asar ve Satu adında iki oğlu İgigilerin önderi Şamgaz'ın kızlarına abayı yakmıştı;

Hepsi Dünya'ya döndüklerinde; iki erkek kardeş bu iki kız kardeşle evlendi,

Asar, Asta adlı kızkardeşi seçti; Satu da Nebat adlı kızkardeşi eş aldı.

Asar, babası Marduk ile koyu renkli topraklarda mesken kurmayı seçti,

Satu ise İgigilerin yaşadıkları İniş Yeri yakınlarında, Şamgaz ile yerleşti.

Şamgaz, Dünya'nın hakimiyet bölgeleri için kaygılanıyordu: İgigiler nerenin efendisi olacaklardı?

Böyle kışkırttı Şamgaz, diğer İgigileri; Nebat her gün bundan söz etti Satu'ya;

Babasıyla kaldığı için Asar, onun ardından tek başına geçecek başa; tüm bereketli toprakları o miras alacak!

Böyle diyordu Şamgaz ve kızı Nebat gün be gün Satu'ya.

Hakimiyetin yalnızca Satu'nun elinde kalabilmesi için baba kız plan yaptılar.

Uğurlu bir günde bir şölen yaptılar; İgigileri ve Anunnakileri davet ettiler.

Hiçbir şeyden şüphelenmeyen Asar kardeşiyle birlikte eğlenmeye geldi.

Baldızı Nebat hazırlamıştı ziyafet masalarını, ayak tabureleri de koymuştu,

Kendini güzelleştirmişti Nebat, elindeki lir ile kudretli Asar'a bir ezgi düzdü.

En iyi etten kızartılıp hazırlanmış yemeği Asar'ın önüne koydu Satu; tuzlanmış bir bıçakla kesip besili hayvanlar sundu ona.

Büyük bir kadeh içinde taze şarap sundu Şamgaz, Asar'a; onun için bir karışım hazırlamıştı;

Görülesi büyüklükte bir kadeh içinde iksirli şaraptan sundu ona,

Asar'ın keyfi yerindeydi; neşeyle kalkıp ayağa, ellerinde zilleri çalıp ezgiler söyledi.

Sonra etkisine girdi şarabın içindeki karışımın; boylu boyunca yere yıkıldı.

Götürelim de bir güzel uyusun! Evsahipleri, şölendeki diğer konuklara dediler.

Asar'ı başka bir odaya taşıdılar, onu bir tabuta yatırdılar;

Sıkıca mühürlediler tabutu ve denize fırlattılar.

Olan bitenlerin haberi Asta'ya ulaştığında, haykırdı kayınbabası Marduk'a acıyla:

Ölsün, diye vahşice denizin derinliklerine atılmış Asar, o tabut derhal bulunmalı!

Asar'ın tabutunu bulmak için denizi aradılar; koyu renkli diyarın kıyılarında buldular.

İçinde Asar'ın kaskatı bedeni yatıyordu; yaşam nefesi burun deliklerinden çıkıp gitmişti çoktan.

Matem tutan Marduk giysilerini yırttı, kül sürdü alnına.

Evladım! Evladım, diye ağlayıp haykırdı Sarpanit; acısı ve matemi çok büyüktü.

Enki çok üzgündü, ağladı: Ka-in'in laneti tekrarlandı, dedi oğluna üzüntüyle.

Asta öyle bir çığlık attı ki göğün yükseklerine erişti; Marduk'tan öç almasını ve kendisine bir varis vermesini niyaz etti:

Satu ölmeli. İzin ver de senin tohumunla bir ardıl edineyim,
Onun adıyla hatırlansın adın, soyun yaşayakalsın!
Heyhat, yapılamaz böyle bir şey, dedi Enki, Marduk ve Asta'ya:
Öldüren kardeş; kardeşin kardeşi olmalıdır bekçi,
Bu nedenledir ki kıymayın Satu'ya; onun tohumundan gebe kalmalısın Asar'ın varisine!
Kısmetin bu oyunu çok şaşırttı Asar'ı; çok üzgündü, kurallara karşı koymaya karar verdi.
Asar'ın cesedini korumak için kefene sarıp bir türbeye koymuşlardı,
Asta onun erliğinden çıkartıp aldı yaşam tohumunu.
Asar'ın öcünü alacak varisini doğurmak için bununla dölledi Asta kendini.
Enki'ye ve oğullarına, Marduk'a ve erkek kardeşlerine şu sözleri gönderdi Satu:
Marduk'un tek varisi ve ardılı benim, İki Darlık Diyarının efendisi ben olacağım!
Anunnakiler meclisinin huzurunda Asta bu iddiayı reddetti: Asar'ın varisi olan çocuğu taşıyorum.
Nehrin kıyısındaki hasırotları içine sakladı çocuğu, Satu'nun gazabından kaçınıyordu;
Çocuğa Horon adını verdi ve babasının öcünü alması için yetiştirdi onu.
Çok sinirlendi Satu bu duruma; Şamgaz da hırsından vazgeçmeye niyetli değildi.
Dünya yılları art arda geçti, İgigiler ve onların çocukları İniş Yerinden çıkıp yayıldılar,
Tilmun'un, Ninharsag'ın kutsal bölgesinin sınırlarına doğru yanaşıp yerleştiler.
İgigiler ve onların Dünyalıları istila etmekle tehdit ettiler

Göksel Arabalar Yerini.

Dünya'nın hızlı yaşam devreleri geçtikçe, kara topraklı diyarda hızla büyüdü çocuk Horon ve bir kahraman oldu.

Büyük amcası Gibil evlat edinmişti Horon'u, onu eğitti ve yetiştirdi.

Gibil onun yükselip süzülmesi, bir şahin gibi uçabilmesi için kanatlı sandaletler yapmıştı Horon'a,

Gibil onun için okları füzelerden olan ilahi bir zıpkın yapmıştı.

Güneydeki dağlık diyarlarda Gibil ona metaller ve demircilik sanatını öğretti.

Demir denilen metalin sırrını açıkladı Horon'a Gibil.

Horon silahlar yaptı demirden, kendisine sadık Dünyalılardan bir ordu kurdu.

Satu'ya ve İgigilere meydan okumak için kuzeye, toprakları ve nehri geçip ilerlediler.

Horon ve Dünyalılarından oluşan ordusu Tilmun'un, Füzeler Yerinin sınırına varınca

Şöyle meydan okudu Satu, Horon'a:

Çatışma yalnızca ikimiz arasında, gel bire bir çarpışalım!

Satu, Kasırgasına binip Tilmun semalarında çarpışmak için Horon'u bekledi.

Horon ona doğru göğe fırlamış bir şahin gibi süzüldüğünde,

Satu ona zehirli bir ok attı, akrep sokmuş gibi yere düştü Horon.

Asta bunu görünce göğe dek yükseldi çığlığı, Ningişzidda'ya yalvardı yardım etmesi için.

Göksel Kayığından aşağıya indi Ningişzidda, anası için kahramanı kurtarmak üzere geldi.

Sihirli güçleriyle Ningişzidda, zehiri hayırlı kana dönüştürdü.

Sabaha iyileşmişti Horon, ölümden geri döndü.

Ningişzidda, göksel bir balık gibi yüzgeçleri ve ateşten bir

kuyruğu olan Ateşli Sütunu verdi Horon'a,

Gözleri maviden kırmızıya, kırmızıdan maviye renk değiştiriyordu.

Muzaffer Satu'ya doğru yükselip süzüldü Horon, Ateşli Sütun ile.

Birbirlerini çok uzaklara dek kovaladılar; çarpışma çok şiddetli ve ölümcüldü.

İlk başta darbe aldı Horon'un Ateşli Sütunu ve sonra zıpkınıyla yok etti Satu'yu Horon.

Satu yere düşüp parçalandı; Horon tarafından bağlanıp zapt edildi.

Meclisin önüne tutsak aldığı amcasıyla dikildiğinde Horon,

Gördüler ki, gözleri kör edilmiş, erliği ezilmiş Satu boş bir kavanoz gibi duruyordu.

İzin verin de Satu gözü görmez, soyu sürmez yaşasın! Böyle dedi Asta meclise.

Son günlerini Satu'nun, İgigiler arasında bir ölümlü olarak geçirmesine karar verdi meclis.

Galip ilan edildi Horon, babasının tahtına o çıkacaktı;

Meclisin kararı metal bir tablet üstüne kaydedildi, Kayıtlar Salonuna yerleştirildi.

Evinde, Marduk pek hoşnuttu bu karardan ama olup bitenlerden dolayı çok üzgündü:

Oğlu Asar'ın oğlu olmasına rağmen Horon, İgigilerden Şamgaz'ın soyundan geliyordu,

Anunnakiler arasında paylaştırılanlar gibi bir bölge verilmemişti ona.

İki oğullarını birden kaybeden Marduk ve Sarpanit birbirlerinde aradılar teselliyi.

Zaman içinde bir oğulları daha oldu: Nabu adını verdiler ona, Kehaneti Taşıyan anlamına.

Şimdi bu, uzaklarda niçin yeni bir arabalar yerinin inşa edildiğinin ve
Dumuzi ile İnnana aşkının, Marduk'un Dumuzi'nin ölümüne yol açması sebebiyle nasıl bozulduğunun hikayesidir.
Horon ve Satu'nun Tilmun semalarında giriştikleri çatışmanın sonrasında,
Enlil toplantıya çağırdı üç oğlunu.
Olanlarla ilgili kaygılarını anlattı onlara:
Başlangıçta kendi suretimizde ve benzeyişimizde yaptık Dünyalıları,
Artık Dünyalıların suretinde ve benzeyişinde oldu Anunnakilerin çocukları!
O zamanlar Ka-in'di kardeşini öldüren, şimdi Marduk'un bir oğlu oldu kardeşinin katili!
Bir Anunnaki evladı Dünyalılardan bir ordu kurup
Ellerine Anunnakilerin sırrı olan bir metalden yapılma silahlar verdi!
Alalu ve Anzu'nun tarafından meşruiyetimize meydan okuduğu günlerden bu yana
Sürdü İgigilerin başı bozukluğu ve kural tanımazlığı.
İşaret zirveleri Marduk'un bölgesinde yerleşik artık, İniş Yerini İgigilerin elinde,
Arabalar Yerine doğru ilerliyorlar artık İgigiler,
Satu'nun adına tüm Gök-Yer tesisleri üstünde hak iddia edecekler!
Böyle diyordu Enlil üç oğluna, karşı harekete geçmeleri için onlara şunu önerdi:
Gizlice kurmalıyız başka bir Gök-Yer tesisi!

Ninurta'nın okyanusların ötesindeki diyarında olsun, güvenilir Dünyalıların ortasında kurulsun!

Bu gizli görev Ninurta'nın ellerine teslim edildi;

Okyanusların ötesindeki dağlık diyarda, büyük gölün yanı başında,

Yeni bir Gök–Yer bağı kuruyordu, kapalı bir mekan içine yerleştirdi bunu;

Altın yumrularının sağa sola saçılmış olduğu dağın eteğinde

Sağlam zeminli bir düzlük seçti; üstüne iniş ve kalkış için işaretler çizdi.

İlkeldi bu tesis ama işe yarayacaktı!

Zaman uygun olduğunda böyle açıkladı Ninurta babası Enlil'e:

Nibiru'ya altın gönderme işlemi oradan da yapılabilir, ihtiyaç olduğunda oradan da havalanabiliriz!

O sırada hayırlı bir olay olarak başlayan şey meşum bir olay olarak sona erdi.

O günlerde Enki'nin en küçük oğlu Dumuzi, Nannar'ın kızı İnanna'ya gönül verdi;

Enlil'in torunu olan İnanna da abayı yaktı çobanların efendisine.

Sınır bilmez bir aşka tutuldular, kalpleri arzuyla yanıp tutuştu.

Sonrasında uzun süre söylenen pek çok aşk şarkısını

İlk kez terennüm eden Dumuzi ile İnanna'ydı; aşklarını şarkılarla anlattılar.

En küçük oğlu Dumuzi'ye Abzu'nun üst kısmında büyük bir bölge ayırmıştı Enki;

Meluhha'ydı adı buranın, Kara Diyar anlamına; dağ ağaçları yetişiyordu orada, suları boldu.

Nehrinin sazları arasında iri boğalar dolaşırdı; davarlarının sayısı pek kalabalıktı.

Dağlarından gümüş çıkar, bakırı altın gibi parlardı.

Dumuzi çok sevilmekteydi çok; Asar'ın ölümünden sonra Enki'nin gözdesi olmuştu.

Bu küçük kardeşi pek kıskanıyordu Marduk.

Ana babası Ningal ve Nannar da çok severlerdi kızları İnanna'yı; Enlil beşiğinin başında oturmuştu onun.

Güzelliği tarife sığmazdı, Anunnaki kahramanlarıyla kapışırdı savaş sanatlarında.

Erkek kardeşi Utu'dan öğrenmişti göklerdeki yolculukları ve göksel sandalları.

Dünya'nın göklerinde dolaşsın, diye Anunnakiler ona has bir gökgemisi sunmuşlardı.

Dumuzi ve İnanna Tufandan sonra, İniş Platformunda ilk kez görmüşlerdi birbirlerini;

Yapay tepelerin adanışı sırasında sıcak bir karşılaşma yaşanmıştı aralarında,

Oğlan Enki'nin klanından ve kız Enlil'in soyundan olunca ilk başta tedirgin oldular.

Ninharsag çatışan klanları barış içinde birleşmeye çağırdığında,

İnanna ve Dumuzi diğerlerinden uzaklaşıp biraraya geldiler ki aşklarını ilan edebilsinler.

Birlikte yürüyüp dolaşırlarken cezbeden, tatlı aşk sözcükleri söylediler birbirlerine.

Yan yana uzandılar, yürekleri birbiriyle konuştu atarken;

Dumuzi kolunu doladı onun beline, nasıl da istedi onunla birleşmeyi,

İzin ver de öğreteyim! İzin ver de öğreteyim, diyordu Dumuzi, İnanna'ya.

Kız nazikçe öptü oğlanı, sonra annesinden söz açtı oğlana:

Annem ne yalan uyduracağım? Sen neler söyleyeceksin Ningal'e?

Anneme aşkımızı anlatalım, sevincinden sedir ağacı kokuları serpecek üstümüze!

İnanna'nın annesi Ningal'in yaşadığı meskene gitti aşıklar,

Ningal onların birliğini kutsadı; İnanna'nın anası Dumuzi'yi onayladı.

Efendi Dumuzi, Nannar'a damat olmaya layıksın, dedi ona.

Nannar da damat olarak hoş karşıladı Dumuzi'yi; İnanna'nın erkek kardeşi Utu, Öyle olsun, dedi.

Belki de bu evlilik klanlar arasında gerçek barışı sağlayacak, dedi Enlil hepsine.

Dumuzi aşkını ve seçtiği eşi babasına ve erkek kardeşlerine anlattığında

Enki bu evliliğin barışı sağlayacağını düşünerek kutsadı Dumuzi'yi.

Dumuzi'nin erkek kardeşleri, Marduk dışında hepsi, bu evlilikten dolayı pek memnundu.

Gibil onlar için altından bir zifaf yatağı hazırladı; Nergal mavi renkli lacivert taşlarından gönderdi.

İnanna'nın çok sevdiği bir meyve olan tatlı hurmalar yığıldı yatağın başucuna,

Meyvelerin altına lacivert taşından boncuklar saklandı ki, İnanna keşfedip bulsun.

Töreye göre, İnanna'yı güzel kokular ve giysilerle süslemesi için Dumuzi'nin bir kız kardeşi gönderildi,

Geştinanna'ydı adı bu müstakbel görümcenin.

Yüreğindekileri açık etti İnanna ona; Dumuzi ile geleceğine ilişkin sözler söyledi:

Dumuzi'nin Büyük Anunnaki olarak yükseleceği büyük bir ulus hayal ediyorum,

Adı diğerlerinden daha yüce olacak, ben de onun kraliçesi.

Prenslik konumunu paylaşacağız, isyankar ülkeleri birlikte dize getireceğiz,

Dumuzi'yi yüksek bir konuma getirecek ve ülkeyi hakkıyla idare edeceğim!

İnanna'nın hükümdarlık ve ihtişamla ilgili hayallerini erkek kardeşi Marduk'a bildirdi Geştinanna.

Pek canı sıkıldı Marduk'un, İnanna'nın bu büyük hırsına; Geştinanna'ya gizli bir planı olduğunu anlattı.

Erkek kardeşi Dumuzi'ye, çobanın meskenine gitti Geştinanna.

Süslenmiş ve güzel kokular sürünmüştü, şöyle dedi erkek kardeşi Dumuzi'ye:

Genç karını kucaklayıp ona sarılarak yatmadan önce,

Bir kız kardeşinden yasal bir varisin olmalı!

İnanna'nın doğuracağı oğulun ardıllık hakkı olmayacak, annenin dizlerinin dibinde yetiştirilmeyecek!

Kardeşinin elini aldı avucuna, kendini sundu ona.

Benimle birleş kardeşim! Damat, seninle Enki soyundan bir çocuk yapalım!

Böyle diyordu Geştinanna, fısıltıyla Dumuzi'ye; rahminden gelen asil bir emirdi.

Dumuzi tohumunu onun rahmine döktü; okşayışlarıyla uyuya kaldı.

Gece uyurken bir rüya gördü Dumuzi, ölüme dair bir önseziydi gördüğü:

Rüyada yedi kötü haydutun evine doğru geldiklerini gördü.

Efendi seni almamız için gönderdi bizi Duttur oğlu, dediler ona.

Koyunlarını, kuzularını ve oğlaklarını kovaladılar,

Başından çekip aldılar efendilik başlığını, kraliyet cübbesini çıkartıp soydular,

Çoban asasını alıp kırdılar, kadehini kancasından çıkarıp yere çaldılar.

Çırılçıplak, yalın ayak yakalayıp elini kolunu bağladılar,

Prenslere Layık Kuş ve Şahin adına onu ölmeye bıraktılar.

Gecenin bir yarısında sıçrayıp uyandı Dumuzi, şaşkın ve üzgün; rüyasını anlattı Geştinanna'ya.

Bu rüya uğursuz, dedi Geştinanna, şaşırmış haldeki Dumuzi'ye.

Marduk seni bana tecavüz etmekle suçlayacak, seni tutuklamaları için kötü elçiler gönderecek.

Seni yargılayıp itibardan düşürmelerini emredecek ki, bir Enlilci ile birleşemeyip ayrılasın!

Yaralı bir hayvan gibi kükredi Dumuzi: İhanet! İhanet, diye bağırdı!

İnanna'nın erkek kardeşi Utu'ya imdat çağrısı yolladı; babası Enki'nin adını bir tılsım gibi diline doladı.

Yılanlar Çölü denilen Emuş çölünden kaçmak için telaşla yola çıktı Dumuzi,

Kudretli çağlayanların yerine kaçıyordu saklanmak için kötülük peşindekilerden.

Fışkırıp akan suların taşları pürüzsüzleştirip kayganlaştırdığı yerde Dumuzi'nin kaydı ayağı,

Şiddetle akan sular cansız bedenini beyaz köpüklere sarıp sürükledi.

Şimdi bu, İnanna'nın Aşağı Abzu'ya inişinin ve

Büyük Anunnaki Savaşının ve Marduk'un Ekur'da nasıl diri diri hapsedildiğinin hikayesidir.

Dumuzi'nin cansız bedeni Ninagal tarafından büyük gölün sularından çıkartıldı ve

Nergal ile Ereşkigal'in Aşağı Abzu'daki meskenine getirildi.

Dumuzi'nin, Enki'nin oğlunun cesedi düz bir taş üstüne konuldu.

Neler olup bittiğinin haberi Enki'ye verilince, giysilerini yırttı Enki, kül sürdü alnına.

Evladım! Evladım, diye ağıt yaktı Dumuzi için. Ne günah işledim de böyle cezalandırıldım, diye sordu bağıra çağıra.

Nibiru'dan Dünya'ya geldiğimde adım EA'ydı, Evi Sular Olan anlamına;

Sular sağlamıştı Göksel Arabaların itici gücünü, sulara iniş yapmıştım;

Sonra bir su heyelanı silip süpürdü Dünya'yı,

Sularında boğuldu torunum Asar, yine onun sularında öldü biricik Dumuzi'm!

Yaptığım her şeyi, doğru amaçlarla yaptım.

Niçin cezalandırıldım, Kısmet niye sırt çevirdi bana?

Böyle ağlayıp ağıt yakıyordu Enki.

Geştinanna'dan olayların doğruluğunu öğrenip keşfedince,

Daha da büyüdü Enki'nin acısı: Şimdi de ilk oğlum Marduk yaptığından dolayı çekecek!

Dumuzi'nin ortadan kayboluşuna üzülmüştü İnanna ve sonra da ölümüyle yeise kapıldı;

Ardından telaşla Aşağı Abzu'ya doğru yola koyuldu ki cenaze töreni için Dumuzi'nin cesedini alabilsin.

Kız kardeşi Ereşkigal'e İnanna'nın semt kapısına vardığı haber verilince

İnanna'nın dolambaçlı bir plan yapmış olacağından kuşkulandı Ereşkigal.

Yedi kapıdan geçerken birer birer, İnanna'nın askeri teçhizatı ve silahları ondan alındı teker teker,

Soyunmuş ve güçsüz bir halde vardı Ereşkigal'in tahtına ki,

Dumuzi'nin erkek kardeşi Nergal'den bir varis edinmek istemekle suçlandı!

Öfkeyle titreyen Ereşkigal kız kardeşinin açıklamalarını dinlemedi.

Üstüne altmış hastalık salına onun, diye öfkeyle buyurdu Ereşkigal, veziri Namtar'a.

İnanna'nın Aşağı Abzu'da ortadan kayboluşuna çok üzüldü ana babası,

Nannar meseleyi Enlil'e aktardı, Enlil bir mesaj yolladı Enki'ye.

Ereşkigal'in eşi olan oğlu Nergal'den öğrendi Enki olan biteni,

Abzu'nun kilinden iki elçi biçimlendirdi Enki; kanı olmayan, ölüm ışınlarından zarar görmeyen varlıklar.

İnanna'yı ölü ya da diri geri getirsinler, diye onları Aşağı Abzu'ya yolladı.

Ereşkigal'in huzuruna çıktıklarında, onların görünüşü çok şaşırttı Ereşkigal'i:

Anunnaki misiniz siz? Dünyalı mısınız, diye sordu şaşkınlıkla onlara.

Namtar sihirli güç silahlarını onlara yöneltti ama hiç zarar görmedi bu ikisi.

İnanna'nın bir direkte asılı duran, cansız bedeninin başına götürdü Namtar elçileri.

Cesedin üstüne yöneltti Nabız ve Işıltıyı kilden elçiler,

Sonra onun üstüne Yaşam Suyu serptiler, ağzına Yaşam Bitkisi yerleştirdiler.

Derken kıpırdandı İnanna; açıldı gözleri, ölümden dönüp ayağa kalktı İnanna.

İki elçi İnanna'yı Yukarı Dünya'ya götürmeye hazırlanınca

Dumuzi'nin cansız bedenini de yanlarına almalarını buyurdu İnanna.

Aşağı Abzu'nun yedi kapısından geçip çıkarken askeri teçhizatı ve vasıfları geri verildi ona.

Dumuzi'nin Kara Diyardaki meskenine götürmelerini buyurdu elçilere gençliğinin aşkını,

Orada saf sularla yıkayıp tatlı yağlarla ovacaktı,

Sonra kırmızı bir kefene sarıp lacivert taşından bir taşa yatıracaktı,

Sonra kayalara bir dinlenme yeri oyacaktı onun için ki, Yükseliş Gününe dek orada beklesin.

Kendisine gelince, adımlarını Enki'nin meskenine yöneltti İnanna.

Sevdiceğinin ölümünün bedelini istedi, suçlunun, Marduk'un ölmesini talep etti.

Bu kadar ölüm yeter, dedi Enki ona. Marduk kışkırttı ama cinayet işlemedi!

İnanna öğrenince Enki'nin Marduk'u cezalandırmayacağını, kendi ana babasına ve erkek kardeşine gitti.

Sesini göğün en tepesine dek yükseltti: Adalet! İntikam! Marduk'a ölüm, diye bağırdı.

Enlil'in meskeninde oğulları, İnanna ve Utu toplandılar; bir savaş meclisi kurdular.

Asi Anzu'yu yenen Ninurta güçlü tedbirler alınmasını savundu;

Marduk ile İgigiler arasında gizli sözler gidip geliyor, diye bildirdi Utu onlara.

Marduk'tan, bu kötü yılandan kurtulmalı Dünya, diyerek onlara katıldı Enlil.

Marduk'un teslim edilmesi emri babası Enki'ye iletilince

Enki evine çağırdı Marduk'u ve diğer tüm oğullarını.

Sevgili Dumuzi'm için yas tutuyor olsam bile Marduk'un haklarını da savunmalıyım!

Marduk kışkırtarak kötü bir işe sebep oldu gerçi ama Marduk'un elinden değil kötü kısmetten oldu Dumuzi;

Marduk ilk oğlumdur, Ninki'dir anası, ardılım olmaktır kaderi,

Ninurta'nın çetesinin elinde öldürülmekten korunmalı! Böyle diyordu Enki.

Babalarının çağrısına yalnızca Gibil ve Ninagal kulak verdi, Ningişzidda karşı çıktı,

Nergal duraksadı ve şöyle dedi: Ancak canı tehlikede olursa yardım edeceğim ona!

Bundan sonra patladı iki klan arasındaki savaş, böyle şiddetlisi hiç görülmemişti.

Dünyalıların soyundan gelen Horon ve Satu arasındaki çatışma gibi değildi bu:

İçlerinde Nibiru'da, başka bir gezegende doğmuş olanların da olduğu Anunnakiler arasında çıktı bu savaş.

İnanna başlattı çarpışmayı, gökgemisi ile Enki'nin oğullarının hakimiyet bölgeleri üstünden uçtu;

Marduk savaşla meydan okudu ona, Ninagal'in ve Gibil'in bölgesine dek kovaladı onu.

İnanna'ya yardım etmek için gelen Ninurta, Fırtına Kuşunun içinde düşman mevkilerine solduran ışınlar fırlattı,

Kavuran şimşeklerle ve yerle bir eden gök gürültüleriyle saldırdı gökten İşkur.

Abzu'da nehirleri balıklardan temizledi, tarlalardaki davarları dağıttı.

Kuzeye, yapay tepeler yerine doğru çekildi Marduk,

Onu kovalayan Ninurta yerleşimler üstüne zehir taşıyan füzeler yağdırdı.

Parçalayan Silahı bu topraklarda yaşayan insanların duyularını dumura uğrattı,

Nehir sularını taşıyan kanallar kanla kızıla boyandı;

İşur'un ışıltılı parlamaları döndürdü ateşli günlere gecelerin karanlığını.

Mahvedici çarpışmalar kuzeye doğru ilerlerken Marduk, Ekur'a sığınıp rahat etti,

Gibil burası için görünmez bir kalkan tasarladı; Nergal burasının her şeyi gören gözünü göğe yöneltti.

Bir borunun yönlendirdiği Parlaklık Silahı ile saldırdı İnanna onun saklandığı yere;

Dedesini savunmaya geldi Horon; İnanna'nın parlaklığı ile onun sağ gözü yaralandı.

İgigileri ve onların Dünyalılar güruhunu Tilmun'a girmekten alıkoyarken Utu,

Şu veya bu klanı destekleyen Anunnakiler yapay tepelerin dibinde çarpıştılar.

Bırak da Marduk teslim olsun, akan kan son bulsun! Böyle sözler iletti Enlil, Enki'ye;

İzin ver de kardeş kardeşle konuşsun! Ninharsag böyle mesaj yolladı Enki'ye.

Ekur'un içinde, saklandığı yerde Marduk peşindekilere karşı koymaya devam etti,

Dağa Benzeyen Ev içinde son savunmasını yapmaktaydı.

İnanna bu muazzam taş yapının hakkından gelemedi, yapının pürüzsüz yüzleri silahlarını saptırdı.

Derken gizli girişi öğrendi Ninurta, kuzey yüzündeki menteşeli taşı buldu!

Karanlık bir koridordan geçti Ninurta ve büyük galeriye erişti,

Bu kemerli mekan kristallerin pek çok renkli ışınımlarıyla bir gökkuşağı gibi pırıl pırıl ışıldıyordu.

Davetsiz girenin haberini alan Marduk silahlarını hazırlayıp Ninurta'yı bekledi;

Harikulade kristalleri birer birer parçalayarak galeri boyunca yukarı çıkarken Ninurta silahlarıyla karşılık verdi.

Üst odaya, Büyük Çarpan Taşın yerine dek çekildi Marduk,

Odanın girişinde kayan taş kilitleri indirdi Marduk; tüm girişleri bir daha açılmamak üzere kapattı.

Ninurta'nın peşinden Ekur'a girdi İnanna ve İşkur; sonra ne yapacakları üstünde düşündüler.

Saklandığı delik Marduk'un taş tabutu olsun, dedi İşkur onlara.

Aşağıya kaymaya hazır olan üç engel taşına çekti onların dikkatini İşkur.

Diri diri gömülüp yavaşça ölmek olsun Marduk'un cezası, diyerek rıza gösterdi İnanna.

Galerinin sonundaki üç kayan taş indirildi,

Her biri için tıkayan bir taş kayarak indi, Marduk'u bu mezara mühürledi.

Şimdi bu, Marduk'un nasıl kurtarılıp sürgüne yollandığının ve

Ekur'un sökülüşünün ve topraklar üstündeki efendiliğin yeniden düzenlenişinin hikayesidir.

Gün ışığından uzak, aç susuz Marduk, diri diri gömülmüştü Ekur'un içinde;

Onun tutsak edilip mahkemesiz cezalandırılması karşısında, eşi Sarpanit çığlığı bastı.

Hemen kayınpederi Enki'ye koşturdu, yanına küçük oğlu Nabu'yu alıp çıktı huzuruna.

Yaşayanlar arasına geri döndürülmeli Marduk, dedi Sarpanit, Enki'ye.

Enki onu, İnanna'ya aracılık edebilecek Utu ve Nannar'a yolladı.

Kefaret giysisine bürünmüş olan Sarpanit, Efendi Marduk'a yaşam verin, diyerek yalvardı.

İzin verin de vazgeçip efendilikten tevazuyla sürdürsün hayatını!

Yatışmadı İnanna. Sevdiğimin ölümü için ölmeli o Kışkırtıcı, diyerek tersledi İnanna.

Uzlaştırıcı Ninharsag, erkek kardeşleri Enki ile Enlil'i çağırdı,

Marduk cezalandırılmalı ama ölüme izin yok, dedi onlara.

İzin verin de sürgün hayatı sürsün Marduk, Dünya üstünde ardıllığı Ninurta'ya teslim etsin!

Onun sözleri Enlil'i memnun edip gülümsetti: Ninurta onun oğluydu, Ninurta'nın anasıydı o!

Ardıllık ve yaşam arasında seçim yapılacaksa eğer, baba olarak ben ne diyebilirim ki?

Böyle yanıtladı Enki, yüreği sıkıntılıydı. Topraklarımın her bir yanı perişan,

Savaşlar sona ermeli; Dumuzi için yas tutmaktayım hala, izin verin de Marduk sürgünde yaşasın!

Barış geri gelecek ve Marduk yaşayacaksa eğer, bağlayıcı antlaşmalar yapılmalı, dedi Enlil, Enki'ye.

Gök ve Yeri bağlayan tüm tesisler yalnızca benim ellerime bırakılmalı,

İki Darlık Diyarının idaresi ise başka bir oğluna verilmeli senin.

Marduk'a sadık İgigiler İniş Yerinden vazgeçip terk etmeliler orayı,

Geri Dönülmez Diyara, Ziusudra'nın soyundan hiç kimsenin yerleşmediği bir yere sürgün gitmeli Marduk!

Böyle güçlü bir şekilde duyurdu Enlil, kardeşler arasında önde gelen olacağını.

Enki de kısmetin elini yüreğiyle kabullendi: Öyle olsun, dedi başını öne eğip.

Ekur'un iç kısımlarını yalnızca Ningişzidda biliyor; o diyarın idaresi onda olsun!

Alınan kararlar Büyük Anunnakiler tarafından duyurulduktan sonra, Marduk'u çıkartması için Ningişzidda çağırtıldı.

Marduk'u kapatılıp mühürlenmiş iç kısımdan çekip çıkartmaktı görevi;

Diri diri gömüleni serbest bırakmayı, akla hayale gelmeyecek bir görevi verdiler ona.

Ningişzidda, Ekur'un gizli planları üstünde düşündü, engel taşlarının çevresinden nasıl dolaşacağını planladı:

Üst taraftan oyup keseceğimiz bir delikten kurtaracağız Marduk'u, dedi önderlere.

Onlara göstereceğim bir yerden taşları kesip bir kapı açacaklar,

Oradan başlayıp yukarı doğru kıvrılan bir geçit açıp bir kurtarma bacası yapacaklar.

Gözlerden saklı boşluklardan geçip Ekur'un tam ortasına dek devam edecekler,

Boşlukların tam ortasındaki taşları kırıp açacaklar.

İç kısma giden bir geçit oluşturacaklar patlatıp, böylece engel kilitlerinin çevresinden dolaşacaklar;

Büyük galeri boyunca tırmanıp üç taş kilidi yukarı çekecekler,

En üst odaya, Marduk'un ölüm hücresine ulaşacaklar!

Ningişzidda'nın idaresindeki Anunnakiler onun böyle özetlediği planı izlediler,

Araç gereçlerle taşları çatlatıp açarak bir kaçış bacası oluşturdular,

Yapay tepenin iç kısımlarına erişip bir geçit açtılar patlatıp.

Üç kilit taşının çevresinden dolanıp en üst odaya ulaştılar,

Küçük bir platform üstündeki parmaklıkları kaldırıp baygın haldeki Marduk'u kurtardılar.

Efendiyi dikkatle indirdiler kıvrımlı hava bacasından, onu temiz havaya çıkardılar;

Dışarıda beklemekteydi Sarpanit, Nabu ve babası; çok mutlu bir kavuşmaydı bu.

Babası Enki salıverilme koşullarını Marduk'a anlattığında,

Çok öfkelendi Marduk: Doğuştan hakkım olanı ceza olarak kaybetmektense ölmeyi tercih ederdim, diyerek bağırdı.

Sarpanit onun kollarına verdi Nabu'yu. Bizler geleceğinin parçalarıyız, dedi ona yumuşaklıkla.

Marduk öfkelendi, Marduk kibrini kırdı. Kısmete boyun eğiyorum, dedi zor duyulur bir sesle.

Sarpanit ve Nabu ile birlikte Dönüşü Olmayan Diyara doğru yola çıktı,

Boynuzlu hayvanların avlandığı bir yere gitti eşi ve oğluyla birlikte.

Marduk gittikten sonra Ninurta hava bacasından tekrar girdi Ekur'un içine,

Yatay bir koridordan geçip Ekur'un vulvasına gitti.

Odanın doğu duvarında, hünerle biçimlendirilmiş bir oyukta duran Kader Taşı kızıl bir ışık yaymaktaydı.

Bunun öldüren gücü beni kavrar, öldürücü takip edicisiyle yakalar beni, diyerek bağırdı Ninurta odada.

Çıkartın bunu! Alıp yok edin, diye bağırdı Ninurta subaylarına.

Kendi izlerini takip ederek büyük galeriden en üst kısımdaki odaya dek ilerledi,

İçi oyulmuş bir sandığın içinde atmaktaydı Ekur'un kalbi; ağgücü beş odacıkla güçlendirilmişti.

Elindeki bastonla vurdu Ninurta bu taş sandığa; çınlayan bir ses çıkardı.

Yönleri belirleyen bu Gug Taşının dışarı çıkartılmasını ve seçtiği bir yere taşınmasını emretti.

Büyük galeriden aşağı inerken yirmi yedi çift olan Nibiru kristallerini inceledi Ninurta.

Marduk'la savaşı sırasında pek çoğu hasar görmüştü, bazıları bu çarpışmadan sağlam çıkmıştı.

Sağlam olanların oyuklarından çıkartılmasını buyurdu Ninurta, diğerlerini ışınıyla un ufak etti.

Dağa Benzeyen Evden çıkıp Ninurta Siyah Kuşuyla yükselip süzüldü,

Dikkatini Zirve Taşına çevirdi, sanki düşmanının ta kendisini temsil ediyordu bu.

Silahlarıyla yerinden gevşetti bunu, düşüp bin parçaya ayrılmasını izledi.

Bununla sona erdi Marduk korkusu, diye duyurdu muzaffer Ninurta.

Savaş meydanında toplanan Anunnakiler Ninurta'ya övgülerini bildirdiler:

Sen Anu gibi oldun, diye bağırıştılar kahraman önderlerine.

İşe yaramaz hale getirilen işaretin yerine Göksel Arabalar Yeri yakınlarında bir tepe seçildi,

Onun içinde yeniden düzenlendi kurtarılan kristaller.

Zirvesine yerleştirildi Yönlendiren Gug Taşı;

Dağa Maşu adı verildi, En Üstün Göksel Kayık Dağı anlamına.

O zaman çağırdı Enlil üç oğlunu; Ninlil ve Ninharsag da katıldı toplantıya.

Eski toprakların komutanlığını pekiştirmek, yeni topraklara efendiler tayin etmek için toplandılar.

Anzu'yu ve Marduk'u yenen Ninurta'ya Enlillik güçleri bahşedildi,

Tüm topraklarda babasının vekili olacaktı.

Sedir Dağlarındaki İniş Yerinin efendiliği İşkur'a bahşedildi,

Kuzeydeki hakimiyet bölgesine İniş Yerini de ekleyecekti.

İgigilerin ve çocuklarının yayılıp yaşadıkları güney ve doğudaki topraklar,

Sonsuza dek geçerli bir bağış olarak verildi Nannar'a ki, onun soyu ve takipçileri tarafından korunup kollasınlar.

Arabalar Yerinin bulunduğu yarımada da Nannar'ın topraklarına eklendi,

O yerin ve Dünyanın Göbeğinin komutanı olduğu Utu'nun bir kez daha yinelendi.

İki Darlık Diyarında, antlaşma gereğince, efendiliği Ningişzidda'ya tayin etti Enki.

Enki'nin diğer oğulları hiç karşı çıkmadılar ama İnanna karşı koydu buna!

Dumuzi'nin, ölen nişanlısının mirası üstünde hak iddia etti İnanna,

Enki'den ve Enlil'den kendisine ait bir hakimiyet bölgesi talep etti.

İnanna'nın taleplerini nasıl karşılayacakları üstünde düşündü önderler,

Kısmetleri emreden Büyük Anunnakiler topraklar ve halklar hakkında,

Dünya ve yeniden yerleşilen yerler hakkında Anu'ya danıştılar.

Tufandan, o Büyük Afetten yana neredeyse iki şar geçmişti,

Dünyalılar üreyip çoğaldılar, dağlık diyarlardan kuruyan düzlüklere indiler.

Ziusudra'nın soyundan Uygar İnsanlar Anunnakilerin tohumlarıyla karıştılar.

Dünyalılarla evlenen İgigilerin torunları sağa sola dağıldılar, uzak diyarlarda Ka–in'in akrabaları yaşayakaldılar.

Nibiru'dan gelmiş olan ulu Anunnakilerin sayısı pek azdı, kusursuz torunlarının sayısı da azdı.

Kendileri için ve Dünyalılar için nasıl yerleşimler kuracaklarını,

İnsanlığa göre yüce kalmayı, çok sayıda olanların az sayıda olanlara nasıl itaat ve hizmet edeceklerini düşünmekteydi Büyük Anunnakiler.

Tüm bunlarla, gelecekte olacaklarla ilgili Anu'ya danıştı önderler.

Anu bir kez daha Dünya'ya gelmeye karar verdi; eşi Antu ile birlikte gelmekti dileği.

On İkinci Tabletin Özeti

Toprak kurur, ovalara ve nehir vadilerine yeniden yerleşilir
Denizlerin Ötesindeki Diyardan bol miktarda altın çıkar
Anu ve eşi Antu unutulmaz bir ziyaret için gelirler
Hatıralarını tazeleyen önderler Kaderin piyonları olduklarını fark ederler
İnsanlığa üç uygarlık bölgesi tayin ederler
Dünya'dan ayrılmadan önce Anu tarafından affedilen Marduk hala isyankardır
Birinci Bölge ve uzay tesisleri Enlilcilerin topraklarıdır
İnsanlığın ilk uygarlığı Birinci Bölgede (Sümer) başlar
Marduk kanuna aykırı bir fırlatma kulesi inşa etmek üzere bir bölgeye el koyar
Enlilciler tarafından engellenen Marduk İkinci Bölgeyi ele geçirir
Ningişzidda'yı (Tot) tahttan indirip uzak diyarlara sürgün eder
Kendisini yeni bir dinin en üstün tanrısı Ra ilan eder
Yeni bir uygarlığın başladığını göstermek üzere firavun saltanatını başlatır
Enlil, oğlu İşkur'u metal kaynaklarının koruyucusu olarak tayin eder
İnanna'ya Üçüncü Bölgedeki (İndüs Vadisi) hakimiyet bölgesi verilir

Tanrılar krallığı bahşeder, savaşlar başlar

ON İKİNCİ TABLET

Anu bir kez daha Dünya'ya gelmeye karar verdi; eşi Antu ile birlikte gelmekti dileği.

Onun gelişi beklenirken, Anunnakiler Edin'de yeniden meskenler inşa etmeye başladılar.

Şem'in soyunun yaşadıkları dağlık bölgelerden eski topraklara göç etti kara başlı halk.

Henüz kurumuş olan toprak üstünde yerleşmelerine izin verdi Anunnakiler ki, herkes için besin sağlasınlar.

Enki'nin ilk şehri olan Eridu'nun Tufan öncesinde kurulu olduğu yerde,

Sayısız miktarda çamur ve kumun hemen üstüne yeni Eridu'nun kurulacağı yer belirlendi.

Merkezinde, yükseltilmiş bir platform üstünde Enki ve Ninki için bir mesken inşa edildi,

Adına Dönüşü Muzaffer Olan Efendi'nin Evi denildi;

Enki'nin oğullarınca sağlanan altın, gümüş ve değerli metallerle süslendi.

Üst kısmında, yukarıyı işaret eden bir çember içine işaretlendi on iki takımyıldız burç işaretleriyle.

Alt kısmında,

Abzu'daki gibi, içinde balıkların yüzdüğü sular akıyordu.
Kutsal bir odada, davetsiz hiç kimsenin giremediği bir yerde saklıyordu Enki, ME formüllerini.
Enlil ve Ninlil için çamur ve kum üstüne yeni bir Nibru–ki kuruldu;
Şehir halkının meskenleri, ağılları ve ahırlarının tam ortasındaki kutsal semt duvarla çevrelendi.
Oracıkta inşa edildi Enlil ve Ninlil için bir mesken, yedi basamakla yükseliyordu göğe;
Gökyüzüne çıkan bir merdiven gibi en üst platforma götürmekteydi.
Enlil orada korumaktaydı Kaderler Tabletlerini, silahlarıyla koruyordu orayı:
Toprakları tarayan Yükseltilmiş Göz, her şeye nüfuz eden Yükseltilmiş Işınla.
Avluda, kendi kapalı mekanının içinde Enlil'in hızla tırmanan Gökkuşu durmaktaydı.
Anu ve Antu'nun gelişi yaklaşırken,
Edin'de kalırken kullanmaları için yeni bir yer seçildi; ne Enlil'in ne de Enki'nin yeri olmalıydı bu.
Unug–ki denildi adına, Latif Yer anlamına. Gölge yapan ağaçlar dikildi içine,
Tam ortasına ak ve arı bir yapı, Anu'nun Evi inşa edildi.
Dıştan yedi basamakla yükseliyordu; içi ise bir kralın özel dairesi gibiydi.
Anu'nun göksel arabası Dünya'ya vardığında, Anunnakiler karşılaşmak için onu gökgemileriyle yükselip süzüldüler;
Tilmun'daki Arabalar Yerine güvenle inmesi için yol gösterdiler.
O yerin komutanı olan Utu, Dünya'ya hoşgeldiniz, dedi büyük büyük dedesine ve ninesine.

Anu'nun üç çocuğu; Enlil ve Enki ve Ninharsag da onları karşıladılar.

Kucaklaşıp öpüştüler, hem güldüler hem ağladılar. O kadar uzun, o kadar uzun sürmüştü ki ayrılık!

Böyle söylüyorlardı birbirlerine. Birbirlerine bakıp ne kadar yaşlandıklarını incelediler:

Pek çok şar büyük olmalarına rağmen ana babaları, çocuklarından genç görünüyorlardı!

İki oğul kocamış ve sakallıydı; bir zamanların güzel Ninharsag'ın beli bükük, yüzü kırış kırıştı.

Beşi de göz yaşlarına boğuldular; mutluluk gözyaşlarına karıştı keder gözyaşları.

Misafirler ve ev sahiplerini Edin'e götürdü gökgemiler.

Unug–ki'nin yanıbaşında hazırlanan yere kondu gökgemiler.

Dünya üstünde kalmış olan tüm Anunnakiler tören kıtası olarak selamladılar:

Selam olsun, hoşgeldiniz! Selam olsun, hoşgeldiniz, diye bir ağızdan haykırdılar Anu ve Antu'ya.

Sonra bir tören alayı oluşturup müzik çalarak, şarkı söyleyerek Anu'nun Evine dek eşlik ettiler misafirlere.

Anu Evine varınca Anu, yıkanıp dinlendi, sonra güzel kokular sürülüp giydirildi;

Anunnaki kadınları Antu'ya Altın Yatak Evine dek eşlik ettiler;

O da yıkandı ve dinlendi orada, sonra güzel kokular sürülüp giydirildi.

Üstü açık avluda akşam esintisi yaprakları hışırdatırken,

Anu ve Antu tahtlarına oturdular. Onların her iki yanında oturmaktaydı Enlil, Enki ve Ninharsag.

Tamamen çıplak Dünyalılardan oluşan hizmetkarlar şarap ve iyi zeytin yağı sundular;

Diğer hizmetkarlar ise avlunun bir köşesinde, Enlil'in ve

Enki'nin hediyeleri olan bir boğayı ve bir koçu kızartmaktaydı ateşte.

Anu ve Antu için büyük bir şölen hazırlanmıştı, başlaması için göklerdeki işaret beklendi.

Enlil'in eğitmesiyle yıldızlar ve gezegenler üstüne öğrenen Zumul,

Anu Evinin basamaklarına tırmandı ki, akşam vakti yükselen gezegenleri duyursun.

İlk basamaktayken, doğu göğünde Kişar göründü; ikinci basamakta ise Lahamu görüldü,

Üçüncü basamakta Mummu'nun göründüğü duyuruldu, dördüncü basamakta iken Anşar yükseldi,

Lahmu beşinci basamakta görüldü, Ay ise altıncı basamaktan duyuruldu.

Sonra, Zumul'dan gelen işaret üzerine, Anu'nun Gezegeni Gökte Yükselir ilahisi söylenmeye başladı,

En üst basamakta, yedinci basamakta kırmızı halesiyle Nibiru görünür olmuştu.

Anunnakiler müziğe ayak uydurup el çırparak dans ettiler ve şarkı söylediler:

Parlaklığı giderek büyüyen, efendi Anu'nun göksel gezegenine, diyerek terennüm ettiler!

İşaret üstüne bir şenlik ateşi yakıldı, bunu gören yerde yakılan ateşi gören başka yerlerde de yandı şenlik ateşleri,

Gece bitmeden önce tüm Edin diyarı şenlik ateşleriyle aydınlandı!

Boğa ve koç etinden, balık ve kuş etinden yiyip şarap ve bira içen

Anu ve Antu geceyi geçirecekleri odalarına çekildiler; Anu ve Antu tüm Anunnakilere teşekkür ettiler.

Birkaç Dünya günü ve gecesince uyudu Anu ve Antu; altıncı günde Anu iki oğlunu ve kızını çağırttı.

Dünya'da neler olup bittiğini onların ağzından dinledi; barışı ve savaşları öğrendi.

Enlil'in yeminiyle silinip gidecek olan Dünyalıların nasıl tekrar çoğaldıklarını dinledi Anu;

Okyanusların ötesindeki diyarda altın bulunuşunu ve oradaki arabalar yerini açıkladı Enlil ona.

Ardından gördüğü rüyayı ve Galzu'dan gelen tableti anlattı Enki ona.

Anu buna çok ama çok şaşırdı: Bu isimde gizli bir elçi

Tarafımdan hiç gönderilmedi ki Dünya'ya! Böyle dedi Anu üç öndere.

Enki ve Enlil çok şaşırdılar, birbirlerine bakakaldılar.

Ziusudra ve yaşam tohumları Galzu sayesinde kurtarıldı, dedi Enki.

Nibiru'ya döndüğünüz gün öleceksiniz, dedi Galzu bizlere.

Anu buna hiç inanamadı; devrelerin değişimi çok sorun açıyordu ama iksirlerle iyileştirilebiliyordu!

Senin elçin değil idiyse, kimdi Galzu, dedi Enki ve Enlil bir ağızdan.

Dünyalıların kurtarılmasını kim istedi? Dünya'da kalmaya kim zorladı bizi?

Ninharsag yavaşça başını salladı: Her Şeyin Yaratıcı adına göründü Galzu!

Dünyalıların yaratılması da mukadder miydi, diye merak ettim şimdi!

Bir süre sessizce oturdu dördü; her biri yüreğinden geçirdi geçmişte yaşananları.

Bizler kısmetleri emrederken, kaderin eli yönetmekteymiş bizi! Böyle diyordu Anu.

Her Şeyin Yaratıcısının muradı çok açık: Dünya'da Dünyalılar için yalnızca elçileriz biz.

Dünya Dünyalılara ait, biz onları korumak ve ilerletmek için buradayız!

Görevimiz bu ise eğer, buna göre davranalım! Böyle diyordu Enki.

Kısmetleri emreden Büyük Anunnakiler topraklara ilişkin fikir alışverişi yaptılar:

Karar verdi Büyük Anunnakiler uygar bölgeler oluşturmaya ki, buralarda insanlığa bilgi sağlanabilsin;

İnsan Şehirleri inşa etmeye ki, buralardaki kutsal semtlerde Anunnakilere meskenler yapılabilsin;

Nibiru'daki Krallığı Dünya'da kurmaya ki, taç ve asa seçilmiş bir insana verilebilsin,

Onun aracılığıyla aktarsın Anunnakiler sözlerini insanlara, çalışma ve el becerilerini mecbur etsin;

Kutsal semtlerde bir rahiplik kurmaya ki, Anunnakilere yüce efendiler olarak hizmet edip tapınılabilsin.

Gizli bilgiler öğretilecek, uygarlık insanlığa aktarılacaktı.

Bir tanesi insanlığa yasaklanacak dört bölge kurup üçünü insanlara verme kararı aldı Anunnakiler:

Birinci bölge eski Edin diyarında kurulacaktı ki, Enlil ve oğulları orada hüküm sürsün;

Ardından ikinci bölge İki Darlık Diyarında kurulacaktı ki, Enki ve oğulları idare etsin;

Diğer ikisiyle hiç karışmayacak üçüncü bölge ise uzak bir diyarda kurulup İnanna'ya bahşedilecekti;

Yalnızca Anunnakilere kutsal kılınan dördüncü bölge ise Arabalar Yerinin bulunduğu yarımadada yer alacaktı.

Şimdi bu, Anu'nun okyanusların ötesindeki diyara yaptığı yolculuğun ve

Birinci Bölgede Anunnakiler için nasıl yeniden şehriler kurulduğunun hikayesidir.

Dört bölge ve insan uygarlıkları hakkında karar verdikten sonra

Torunu Marduk'u sordu Anu. Onu tekrar görmeliyim, dedi önderlere Anu.

Ya Dumuzi'yi ya Ningişzidda'yı Nibiru'ya davet etmekle ben sebep oldum Marduk'un öfkesine!

Böyle diyordu Anu; Marduk'un cezasını gözden geçirmek istiyordu.

Okyanusların ötesindeki diyara yolculuk ettiğinde, Marduk'a seninle buluşması söylenecek!

Dolandığı yerler Dünya'nın o kısmında! Böyle dedi Enlil, Anu'ya.

Kral ve kraliçe uzaktaki diyara yola koyulmadan önce, Edin'i ve ülkelerini taradı Anu ve Antu;

Eridu'yu ve Nibru–ki'yi ziyaret ettiler, birinci bölgede şehirlerin kurulması planlanan yerleri gezdiler.

Eridu'da Enlil, Enki'den şikayet etti: ME formüllerini Enki kendine saklıyor!

Onur koltuğuna oturunca Anu, Enki'ye övgü dolu sözler söyledi:

Oğlum kendine muhteşem bir ev inşa etmiş, bir platform üstünde güzelce yükseltmiş.

Evin çevresinde hizmet veren halka büyük bilgi verecek Enki;

ME'lere gizlenen bilgiye gelince, o da diğer Anunnakilerle paylaşılmalı!

Utandı Enki; tüm ilahi formülleri paylaşacağına dair Anu'ya söz verdi.

Sonraki günlerde gökgemileriyle yol alıp Anu ve Antu diğer bölgeleri de gezdi.

Sonra, on yedinci günde bir gece daha dinlenmek üzere

Unug–ki'ye döndü kral ve kraliçe.
Sabah olunca genç Anunnakiler kutsanmak üzere Anu ve Antu'nun huzuruna çıktılar,
Anu büyük torunu İnanna'dan pek hoşlandı; onu yanına çekip kucakladı ve öptü.
Sözlerime kulak verile, diye duyurdu toplananlara.
Bu yer, biz buradan ayrıldıktan sonra, çeyiz olarak İnanna'ya verile,
İçine binip Dünya'yı tarayacağımız gökgemi de İnanna'ya armağınımdır!
Çok sevinen İnanna dans edip ezgiler söyledi; Anu'ya düzdüğü övgüler zaman içinde ilahi olarak söylenegeldi.
Sonrasında, Anunnakilere hoşçakal, diyerek okyanuslar ötesindeki diyara gitmek için yola çıktı Anu ve Antu;
Enlil ve Enki, Ninurta ve İşkur da onlarla gittiler altın diyarına.
Kral Anu'yu büyük altın zenginliğiyle etkilemek için Ninurta bir mesken inşa ettirmişti Anu ve Antu için;
Kusursuzca kesilmiş taş bloklarının içi som altınla kaplanmıştı.
Kırmızı akikten oyulmuş çiçekleriyle altın bir odacık kral ve kraliçeyi bekliyordu!
Büyük dağ gölünün kıyısında dikilmişti bu mesken.
Altın külçelerinin nasıl toplandıkları gösterildi ziyaretçilere;
Daha pek çok şar yetecek kadar altın var burada, dedi Anu, memnun.
Yakınlarda bir yerde bulunan yapay tepeyi gösterdi Ninurta, Anu ve Antu'ya,
Eritme ve arıtma yerinin nasıl yapıldığını açıkladı Ninurta.
Taşlardan nasıl yeni bir metal çıkartıldığını gösterdi onlara: Anak diyordu adına, Anunnakilerce Yapıldı anlamına,
Bolca bulunan bakır ile birleştirildiğinde nasıl güçlü bir metal

icat ettiğini gösterdi onlara.

Bu metalin kıyılarından çıktığı büyük gölde yelken açtı Anu ve Antu;

Anak Gölü, dedi Anu buraya, böyle bilinecekti adı.

Sonra o toprakların kuzeyinde, büyük boynuzlu hayvanların avlandığı topraklardan

Çıkıp geldi Marduk, babası Enki'nin ve dedesi Anu'nun huzuruna; oğlu Nabu da onunlaydı.

Enki ona Sarpanit'i sorduğunda üzüntüyle bildirdi Marduk eşinin ölümünü.

Şimdi yalnızca Nabu kaldı benimle, dedi babasına ve dedesine Marduk.

Anu kucaklayıp göğsüne bastırdı Marduk'u: Yeter çektiğin ceza, dedi ona;

Sağ elini Marduk'un başına koydu Anu ve Marduk'u affedip kutsadı.

Dağların tepesindeki altın diyarından herkes inip aşağıdaki düzlükte toplandı.

Orada, ufka dek uzanan yerde Ninurta arabalar için yeni bir yer hazırlamıştı.

Anu ve Antu'nun göksel arabası orada hazır bekliyordu; ağzına dek altınla yüklenmişti.

Yola çıkma zamanı geldiğinde Anu çocuklarıyla vedalaştı ve rehberlik eden sözler söyledi:

Dünya ve Dünyalıların kaderi her ne ise, izin verin öyle olsun!

Dünya Anunnakilere değil de İnsanlara miras kalacaksa, biz de kadere yardım edelim.

İnsanlığa bilgi verin, göğün ve Dünya'nın sırlarını bir dereceye dek öğretin onlara,

Adalet ve doğruluk yasalarını öğretin, sonra yola çıkıp ayrılın buradan!

Böyle babacan talimatlar verdi Anu çocuklarına.

Bir kez aha kucaklaşıp öpüştüler ve yeni arabalar yerinden Nibiru'ya doğru yola çıktı Anu ve Antu.

Hüzünlü sessizliği ilk bozan Marduk oldu; sözleri öfke doluydu:

Nedir bu yeni Arabalar Yeri, diyerek diğerlerinden açıklama talep etti.

Sürgün edilişimden sonra bilmediğim daha neler oldu?

Dört bölgeye ilişkin kararı anlatınca Marduk'a Enki

Marduk'un öfkesi artık dizginlenemez oldu: Dumuzi'nin ölümünün baş sebebi İnanna, niçin kendi bölgesine sahip olacakmış ki?

Kararlar verildi, değiştirilemez! Böyle dedi Enlil, Marduk'a.

Ayrı gökgemilere binip Edin'e ve bitişiğindeki topraklara döndüler;

Sorun çıkacağını sezen Enlil, altına göz kulak olması için geride kalması talimatını verdi İşkur'a.

Anu'nun ziyaretini ölümsüzleştirmek için yeni bir geçen zaman hesabı icat edildi:

Dünya üstünde olanlar Nibiru şarlarıyla değil Dünya yıllarıyla hesaplanacaktı artık.

Enlil'e adanan Boğa Çağında başladı Dünya yıllarının sayılışı.

Edin'e, ilk uygar bölgenin yerine döndüklerinde önderler,

Anunnakiler çamurdan nasıl tuğla yapılacağını öğrettiler Dünyalılara ki, oracıkta şehirler kursunlar.

Bir zamanlar yalnızca Anunnakilerin şehirlerinin kurulduğu yerde artık hem onların hem de Dünyalıların şehirleri yükseliyordu;

Orada ve yeni şehirlerde büyük Anunnakiler için kutsal semtler ayrılıp mukaddes bilindi,

Ulu meskenler yapıldı Anunnakilere oralarda, insanlar

Tapınak dediler bunlara;
Yüce Efendiler olarak hizmet gördü ve tapınıldı Anunnakilere buralarda,
Rütbe sayılarıyla onurlandırıldılar ki onların miras hakları bilinsin insanlarca:
Göksel Anu altmış sayısını aldı; Enlil'e elli rütbe sayısı verildi,
Enlil'in önde gelen oğlu Ninurta'ya da aynı rütbe sayısı ihsan edildi.
Ardıllık sırasında efendi Enki kırk türbesine sahipti;
Enlil ve Ninlil'in oğlu Nannar'a otuz rütbe sayısı atandı.
Onun oğlu ve ardılı Utu'ya rütbe sayısı olarak yirmi düştü.
On rütbe sayısı ise diğer Anunnaki önderlerinin oğullarına bahşedildi.
Beş sayılı rütbeler ise Anunnaki kadınları ve eşler arasında paylaştırıldı.
Eridu ve Nibru–ki ve de onların tapınak meskenleri tamamlandıktan sonra,
Lagaş'ta Ninurta için Girsu semti inşa edildi, onun Siyah Kuşu orada korundu.
Ninurta ve eşi Bau'nun tapınak meskenine Eninnu denildi, Elli Evi anlamına;
Anu'dan gelen armağanlar olan En Üstün Avcı ve En Üstün Ezici silahlarını koruyordu Eninnu.
Tufandan önce Sippar'ın bulunduğu yere, çamurlu toprağın en tepesine yeni bir Sippar kurdu Utu.
Utu ve eşi Aya için mesken olarak Ebabbar, Parlayan Ev yükseltildi;
İnsanoğlu için adalet yasalarını buradan ilan etti Utu.
Kum, mil ve çamur yüzünden eski planların aynen izlenemediği yerler için yeni alanlar seçildi.
Şurubak'tan çok uzak olmayan bir yerde, Adab'ta Ninharsag

için yeni bir merkez yapıldı.

Yardım ve Şifa Bilgisi Evi olarak adlandırıldı onun oradaki tapınak meskeni;

Dünyalıların nasıl biçimlendirildiğini içeren ME'leri Ninharsah buradaki kutsal türbeden sakladı.

Nannar için dik caddeleri, kanalları ve rıhtımları olan bir şehir kuruldu, Urim'di adı,

Onun tapınak meskenine Tahtın Tohumunun Evi adı verildi; Ay'ın ışıklarını yansıtmaktaydı çevresindeki topraklara.

İşkur kuzeydeki dağlık diyara döndü, meskenine Yedi Fırtına Evi denildi;

İnanna Unug–ki'de kaldı, Anu tarafından ona hediye edilen evde yaşadı.

Marduk ve Nabu Eridu'da oturdular; Edin'de onlara has meskenleri yoktu.

Şimdi bu, ilk İnsan Şehrinin ve Dünya üstünde krallığın ve

Marduk'un nasıl bir kule dikmeyi planladığının ve İnanna'nın hangi nedenle ME'leri çaldığının hikayesidir.

Birinci Bölgede, Edin topraklarında ve kutsal semtleri olan şehirlerde,

Anunnaki efendileri Dünyalılara el sanatlarını ve becerilerini öğrettiler.

Çok geçmeden tarlalar sulandı, kanallarda ve nehirde kayıklar yelken açtı;

Ağıllar ve tahıl ambarları dolup taşıyordu; bolluk ve bereketle doluydu diyar.

Birinci Bölgeye Ki–Engi denildi, Yüce Bekçilerin Diyarı anlamına.

Sonra kara başlı halkın kendi şehrine sahip olmasına izin vermeye karar verdiler;

Asa Kenti, Kişi denildi adına; insanoğlunun krallığı Kişi'de başladı.

Orada, mukaddes bilinen toprakta, Anu ve Enlil Göksel Parlak Nesneyi dikmişlerdi.

Şehrin ilk kralını atadı Ninurta, kralın unvanı Kudretli Yiğit idi.

Uygar İnsanlığın merkezi kılmak için burayı, Ninurta yolculuk etti Eridu'ya ki,

İlahi krallık formüllerini içeren ME tabletlerini Enki'den alabilsin.

Duruma uygun giysiler içinde, saygıyla Eridu'ya girdi Ninurta, krallıkla ilgili ME'yi istedi:

Tüm ME'leri sağlamca saklayan efendi Enki, elli ME bahşetti Ninurta'ya.

Kişi'de kara başlı halka sayılarla hesap yapması öğretildi,

Göksel Nisaba onlara yazı yazmayı öğretti, göksel Ninkaşi onlara nasıl bir yapacaklarını gösterdi.

Kişi'de, Ninurta'nın yol göstericiliği altında fırınlama ve demircilik işleri gelişip çoğaldı,

Erkek eşeklerin bağlandığı yük arabaları ilk olarak Kişi'de üretildi hünerle.

Adalet yasaları ve doğru davranış Kişi'de yürürlüğe kondu.

Ninurta'yı öven ilahileri Kişi'de düzdü insanlar:

Kahramanca işlerini ve zaferlerini şarkılara döktüler, ürküntü veren Siyah Kuşunu,

Çok uzak diyarlarda bizonları nasıl dize getirdiğini, bakırla karıştırılan beyaz metali nasıl keşfettiğini ilahilere dönüştürdüler.

Ninurta'nın en görkemli zamanıydı; Yay takımyıldızı ile onurlandırıldı.

Tüm bunlar olurken İnanna Üçüncü Bölgedeki efendiliği beklemekteydi Unug–ki'de,

Tüm bunlar olurken kendi bölgesini talep etmekteydi önderlerden.

Üçüncü Bölge ikincisinin ardından gelecek, diyerek güvence veriyordu önderler.

Ninurta'nın nasıl Eridu'ya yolculuk edip krallık ME'lerini nasıl elde ettiğini görünce

Bir plan geçirdi İnanna yüreğinden, ME'leri nasıl alacağını planladı Enki'nin elinden.

Hizmetçisi Ninşubur'u Eridu'ya yolladı önden ki İnanna'nın ziyarete geleceğini duyursun.

Haberi alan Enki, evinin kahyası İsimud'a derhal talimat verdi:

Genç kız bir başına şehrim Eridu'ya çevirmiş adımlarını,

Tek başına buraya vardığında, onu iç odama al.

Soğuk su ver ki ona yüreği ferahlasın, tereyağlı arpa kekleri ver,

Tatlı şarap hazırla, bira kupalarını doldur ağzına kadar!

Enki karşıladığında İnanna'yı, güzelliğinden çok etkilendi:

Mücevherlere bürünmüştü İnanna, incecikti elbisesi.

Şarap kupalarından tatlı şarap içtiler, bir içmek için yarışa girdiler.

ME'leri göstersene bana, dedi İnanna işveyle Enki'ye; izin ver de ellerimle tutayım ME'yi!

Yarışmaları boyunca yedi kez ME'ler verdi Enki, İnanna'nın eline,

Efendilik ve krallığın, rahipliğin ve yazı katipliğinin,

Güzel giyinme ve savaşma ME'lerini verdi Enki ki, İnanna elinde tutsun;

Müzik ve şarkı söyleme, ahşap işçiliği, metal ve değerli taşlar için olanları,

Uygar krallıklar için gereken doksan dört ME verdi Enki, İnanna'ya.

Ganimetleri sımsıkı tutan İnanna uyuklayan Enki'den kaçıp uzaklaştı;

Gök Sandalına koşturdu ve kılavuzuna yükselip süzülmesini buyurdu.

İsimud tarafından uykusundan uyandırıldığında Enki, Koş ve İnanna'yı yakala, dedi İsimud'a.

İnanna'nın çoktan Gök Sandalına binip uzaklaştığını işittiğinde Enki, İsimud'dan,

Enki'nin gökgemisine binip İnanna'nın peşine düşmesini emretti İsimud'a. Tüm ME'leri geri almalısın, dedi ona.

Unug–ki'ye yaklaşırken İsimud yolunu kesti İnanna'nın Gök Sandalının,

Eridu'ya dönüp Enki'nin gazabıyla yüzleşmeye zorladı onu.

Ama İnanna geri götürüldüğünde Eridu'ya görüldü ki, ME'ler artık yanında değildi;

Hizmetçisi Ninşubur'a vermişti, Ninşubur Unug–ki'deki Anu Evine götürmüştü onları.

Gücüm adına, babam Anu adına sana ME'leri geri vermeni emrediyorum!

Böyle dedi Enki kızgınlıkla İnanna'ya ve kendi meskeninde tutsak aldı onu.

Enlil olanları duyunca, yüzleşmek için kardeşiyle Eridu'ya geldi.

Hakkıyla aldım ME'leri, Enki bizzat elime teslim etti onları!

Böyle diyordu İnanna, Enlil'e; Enki bunun gerçek olduğunu kabullendi uysalca.

Kişi'nin zaman dönemi tamamlanınca, krallık Unug–ki'ye geçecek, böyle açıkladı Enlil.

Marduk tüm bunları duyduğunda çok ama çok öfkelendi, sınırı yoktu kızgınlığının.

Uğradığım hakaret yetmedi mi, diye bağırdı babası Enki'ye Marduk.

Edin'de kendisi için bir kutsal şehir talep etti Enlil'den derhal.

Enlil, Marduk'un bu başvurusuna kulak vermeyince, Marduk kısmetin gidişini kendi eline aldı.

Anu'nun gelişi için Unug–ki seçilmeden önce düşünülen bir yere

Çağırdı Nabu, İgigileri ve onların soylarını dağılıp yayıldıkları topraklardan ki,

Marduk için orada kutsal bir yer, gök gemileri için bir yer kursunlar!

Takipçileri bu yerde toplandıklarında, inşaat için kullanılacak taş bulamadılar.

Marduk onlara taş yerine geçecek tuğlaları nasıl yapıp ateşte yakacaklarını gösterdi,

Oracıkta dikmeye başladılar başı göklere erebilecek bir kuleyi.

Bu planı bozmak için derhal geldi Enlil, Marduk'u yumuşatıcı sözlerle yatıştırmayı denedi;

Marduk ve Nabu'yu bu girişimden vazgeçirmeyi başaramadı Enlil.

Nibru–ki'de topladı oğullarını ve torunlarını Enlil, ne yapılması gerektiğini birlikte düşündüler.

Marduk izinsiz bir Gök Kapısı inşa ediyor ve bunu Dünyalılara teslim ediyor!

Böyle diyordu Enlil oğullarına ve torunlarına.

Bunun olmasına izin verirsek, insanoğlunun erişemediği hiçbir şey kalmayacak!

Bu kötücül plan durdurulmalı! dedi Ninurta; diğerleri de ona katıldı.

Enlilci Anunnakiler Nibru–ki'ye geldiklerinde vakit gece yarısıydı,

Gökgemilerinden ateş ve kükürt yağdırdılar yükselen kulenin tepesine;

Kulenin ve tüm ordugahın sonunu getirdiler.

Önderi ve takipçilerini dört bir yana dağıtmaya karar verdi Enlil,

Birbirlerine danışamasınlar, birlikleri bozulsun, diye Enlil şöyle buyurdu:

Bundan böyle dillerini karıştıracağım ki, birbirlerinin konuştuklarını anlayamasınlar!

Dünya yıllarının sayılmaya başlamasından sonraki üç yüz onuncu yılda oldu bütün bunlar:

Her bölgede ve her ülkede halkları farklı bir dilde konuşur kıldı,

Her birine farklı bir yazı biçimi verdi ki birbirlerini anlayamasınlar.

Kişi'de yirmi üç kral hüküm sürdü; dört yüz sekiz yıl boyunca Asa Şehri oldu;

Yine Kişi'de çıktı göksel yolculuğa Etan, o çok sevilen kral.

Tayin edilen zamanda krallık Unug–ki'ye aktarıla, diye buyurdu Enlil.

Göksel Parlak Nesne Kişi'den oranın toprağına aktarıldı.

Bu karar halka açıklanınca, yücelten bir övgü ilahisi düzdüler İnanna'ya:

ME'lerin Hanımı, Kraliçe, ışıl ışıl göz alan,

Işığa bürünmüş olan doğruluk, göğün ve yerin sevdiği;

Anu'nun sevgisiyle kutsanan, büyük aşka bürünen,

Yedi kez aldı ME'leri, ellerinde tutuyordu onları.

Krallık tacı için uygundular, baş rahiplik için uygundular,

Büyük ME'lerin Hanımı, onların muhafızıdır o!

Dünya yıllarının sayılmaya başlamasından sonraki dört yüz dokuzuncu yılda,

Birinci Bölgenin Krallığı Unug–ki'ye aktarıldı;
İlk kralı Eanna tapınak meskeninin baş rahibiydi, Utu'nun oğullarından biriydi!
Marduk'a gelince, İki Darlık Diyarına gitti,
Kurulur kurulmaz İkinci Bölgenin idarecisi olmayı bekliyordu.

Şimdi bu, İkinci ve Üçüncü Bölgelerin nasıl kurulduklarının ve
Ningişzidda'nın nasıl sürgün edildiğinin ve Aratta'nın Unug–ki'yi tehdit edişinin hikayesidir.
Marduk, çok uzun bir süre sonra, İki Darlık Diyarına döndüğünde
Ningişzidda'yı buldu idarenin başında; diyarın Yüce Efendisiydi Ningişzidda.
Dünyalılarla evlenen Anunnakilerin soyunun da yardımıyla Ningişzidda ülkeyi denetliyordu,
Bir zamanlar Marduk'un planladığı ve yapılması talimatını verdiği her şey Ningişzidda tarafından altüst edilmişti.
Bu olup bitenler de nedir, diye yanıt istedi Marduk, Ningişzidda'dan.
Saklı şeyleri tahrip etmekle suçladı Marduk, Ningişzidda'yı ve
Horon'u çöle, hiç suyun olmadığı,
Hiçbir cinsel eğlencenin bulunmadığı sonsuz bir yere göndermekle.
İki erkek kardeş bir velvele kopardılar, sert sözlerle tartışarak birbirine girdiler.
Sakınasın, bu yer benim hakkım, dedi Marduk, Ningişzidda'ya.
Sen yalnızca yerime bakıyordun, bundan böyle vekilim olabilirsin ancak.

Ama isyana meyledeceksen eğer, başka bir diyara gitmelisin!
İki Darlık Diyarında üç yüz elli yıl boyunca didişti iki erkek kardeş,
Üç yüz elli yıl boyunca ülke kargaşa içinde, iki kardeş arasında bölünmüş kaldı;
Sonra babaları Enki şöyle dedi Ningişzidda'ya: Barış uğruna başka bir diyara git!
Okyanusların ötesinde seçtiği bir diyara gitti Ningişzidda, peşinde bir grup takipçisiyle gitti oraya.
O sırada Dünya yılları hesabı altı yüz elliydi,
Ama bu yeni hakimiyet bölgesinde, Ningişzidda'ya Kanatlı Yılan denilen yerde kendine has yeni bir sayış başladı.
İki Darlık Diyarında, Marduk'un idaresi altında kuruldu İkinci Bölge;
Birinci Bölgenin tarih kayıtlarında Magan olarak anıldı, Çağlayan Nehir Ülkesi anlamına.
Ama diller karıştırıldığında, İkinci Bölgenin halkı tarafından
Koyu Kahverengi Diyar anlamına Hem–Ta olarak adlandırılıp öyle bilinegeldi.
Bu yeni dilde Anunnakilere Neteru denildi, Koruyup Gözetenler anlamına.
Marduk'a Ra, Parlak Olan olarak tapınıldı; Enki'ye Ptah, Geliştirici olarak hürmet edildi.
Ningişzidda ise Tehuti, İlahi Ölçücü olarak anıldı;
Onun anısını silmek için Taş Aslana kazılı suretinin yerine oğlu Asar'ın suretini koydu Ra.
Halkı onar onar değil altmışar altmışar saymaya zorladı; yılı da onlu kısımlara böldü,
Ay'ın izlenmesinin yerine Güneş'in izlenmesini koydu.
Tehuti'nin efendiliği altında eski Kuzey Şehri ve Güney Şehri yeniden kurulmuşken,

Marduk/Ra bu iki ülkeyi, Kuzey ve Güney şehirlerini tek bir Taç Şehri haline getirip birleştirdi.

Neteru ve Dünyalı evliliğinden doğan bir kral atadı oraya, Mena'ydı adı.

İki diyarın birleştiği ve büyük nehrin bölündüğü yere kurdu Asa Şehrini Ra.

Birinci Bölgedeki Kişi'ninkini kat be kat aşan görkem verdi şehre, Mena–Nefer denildi şehre, Mena'nın Güzelliği anlamına.

Büyüklerini onurlandırmak için bir kutsal kent inşa etti Ra, Nibiru'nun kralını onurlandırmak için Annu, dedi adına;

Oradaki bir platforma babası Enki–Ptah için dikti bir tapınak mesken,

Yüksek bir kule içindeki tepesi sivri bir roket gibi göğe doğru yükseliyordu.

Buradaki türbeye kendi Göksel Kayığının üst kısmını bıraktı; şöyle bilinegeldi: Ben–Ben.

İçine binip Sayısız Yıllar Gezegenine yolculuk ettiği taşıttı bu onun.

Yeni Yıl günü, kral Baş Rahip olarak törenleri yönetiyordu,

Yalnızca o gün, en içteki Yıldız Odasına girip Ben–Ben önüne adaklar sunuyordu.

İkinci Bölge yararlansın, diye Ptah her türden ME verdi Ra'ya.

Benim bilip de senin bilmediğin nedir? diye sordu baba, oğluna.

Ra'ya her türden bilgi verdi, ölüleri canlandırmak dışında.

On İki Göksel Varlığın En Büyüğü olan Ptah, Koç Burcunun takımyıldızını Ra'ta atfetti.

Diyarın büyük nehri olan Hapi'nin su akışını Ra ve halkı için düzenledi Ptah,

Verimli topraklara hızla bolluk geldi, insanlar ve davarlar hızla çoğaldı.

İkinci Bölgenin başarısıyla cesaretlendi önderler; Üçüncü Bölgeyi kurmak için harekete geçtiler.

Söz verildiği gibi, burası İnanna'nın hakimiyet bölgesi olacak, diye duyurdular.

Bölgenin hanımına layıktır, diye bir göksel takımyıldızı ona atfettiler:

Daha önceleri erkek kardeşi Utu ile İkizler Durağını paylaşıyordu,

Bundan böyle, Ninharsag'dan armağan olarak, onun olan Bakire Takımyıldızı İnanna'ya atfedilecekti;

Dünya yılı hesabına göre sekiz yüz on altıncı yılda, böyle onurlandırıldı İnanna.

Uzaktaki doğu topraklarında, yedi dağ sırasının ötesindeydi Üçüncü Bölge;

Dağlık kısmına Altmış Değerli Taş anlamına Zamuş deniliyordu.

Ağaçlıklı Diyar denilen Aratta dolambaçlı büyük bir nehrin vadisinde kuruldu;

Büyük ovasında halk ürün yetiştirip boynuzlu davarlar otlatıyordu.

Çamurdan tuğlalarla inşa ettikleri iki kent daha vardı, tahıl ambarları dopdolu.

Enlil'in buyruğuna göre, Bilgelik Tanrısı Efendi Enki

Üçüncü Bölge için değişik bir dil icat etti; burası için yeni tür yazı işaretleri icat etti,

O zamana dek duyulmamış bir dil icat etti Enki bilgeliğiyle Aratta için;

Ama uygar krallıkların ME'lerini Üçüncü Bölge için vermedi Enki:

Unug–ki için elde ettiklerini yeni bölgeyle paylaşsın İnanna! Böyle duyurdu Enki.

Aratta'da sevgili Dumuzi'sine benzeyen bir çoban–şef atadı İnanna.

Gökgemisiyle Unug–ki'den Aratta'ya doğru yol aldı, dağlar ve vadiler üstünden geçti.

Zamuş'un değerli taşlarını pek sevdi; beraberinde som lacivert taşları taşıdı Unug–ki'ye.

O zamanlar Unug–ki'de kral Enmerkar idi; oradaki saltanatın ikinci kralı.

Unug–ki'nin sınırlarını genişleten, görkemiyle İnanna'yu yücelten oydu.

Aratta'nın zenginliklerine göz diken, Aratta'da hakim olma planları yapan oydu.

Enmerkar bir elçi yolladı Aratta'ya ki, vergi istesin Aratta'nın servetinden.

Yedi dağ sırasını açıp çorak topraklardan geçip ardından yağmurlarda ıslanarak gitti elçi Aratta'ya,

Aratta kralına, Enmerkar'ın talebini kelimesi kelimesine tekrarladı.

Aratta kralının dilinden hiçbir şey anlamadı; eşek anırması gibi geldi kulağına.

Aratta kralı üstüne bir yazıt kazınmış ahşap bir asa verdi elçiye.

Aratta kralı mesajında Unug–ki'nin ME'lerini paylaşmak istiyordu,

Unug–ki'ye kraliyet hediyeleri olarak eşeklere tahıllar yüklendi, Unug–ki'ye gittiler elçiyle birlikte.

Enmerkar üstü yazılı asayı alınca, mesajı hiç kimse anlamadı Unug–ki'de.

Işıktan gölgeye taşıdı asayı, gölgeden ışığa taşıdı;

Nedir bunun ağacı, diye sordu. Sonra bunun bahçeye dikilmesini buyurdu.

Beş yıl geçtikten, on yıl geçtikten sonra asadan bir ağaç büyüdü, gölge veren bir ağaçtı.

Ne yapmalıyım, diye hayal kırıklığıyla sordu Enmerkar, dedesi Utu'ya.

Yazı katiplerinin ve yazının hanımı göksel Nisaba'ya aracılık etti Utu.

Mesajını bir kil tablet üstüne yazmayı öğretti Nisaba, Enmerkar'a; Aratta dilindeydi yazdıkları.

Oğlu Banda eliyle yolladı mesajını: Ya itaat edersin ya savaşırız!

İnanna terk etmedi ya Aratta'yı, Unug–ki'ye boyun eğmeyecek Aratta, dedi Aratta kralı.

Savaş ise Unug–ki'nin istediği, savaşçılarımız bire bir kapışsınlar!

Gel de barış içinde değiş tokuş edelim servetlerimizi; Unug–ki'nin ME'lerine karşılık Aratta'nın zenginlikleri verile!

Geri dönüş yolunda, barış mesajını taşıyan Banda hastalandı ve ruhu onu terk etti.

Yoldaşları başını tutup kaldırdılar, yaşam nefesi artık yok idi;

Aratta'dan dönüş yolunda Hurum Dağındayken ölüme terk edildi Banda,

Aratta'nın zenginliklerini alamadı Unug–ki, Unug–ki'nin ME'lerini alamadı Aratta;

Üçüncü Bölgede tam olarak gelişemedi Uygar İnsanlık.

On Üçüncü Tabletin Özeti

Tanrılar için kutsal semtleri olan kraliyet şehirleri çoğalır
Yarı tanrılar saraylarda ve tapınaklarda kral
ve rahip işlevi görmeye başlar
Marduk maiyetindeki takipçilerine ölümden sonra
sonsuz yaşam sözü verir
Sümer'de İnanna Diriliş inancını teşvik eder
Göksel alamet ve olacakları önceden bildirme taraftar kazanır
Marduk yaklaşan çağın kendi burcu Koç Çağı olacağını ilan eder
Ningişzidda bunun aksini göstermek üzere taş
gözlemevleri inşa eder
İsyanlar, savaşlar ve istilalar Enlilci ülkelerin dengesini bozar
Gizemli elçi Enlil'e görünüp bir afetin geleceğini bildirir
Hayatta kalanlara önderlik etmesi için bir Layık Adam
seçmesi için Enlil'e talimat verir
Enlil, kraliyet ailesinden rahiplik yapan
bir ailenin oğlu olan İbruum'u seçer
Nabu tarafından toplanan ordular uzay
limanını ele geçirmeye kalkışırlar
Enki'nin kararını iptal eden tanrılar
Dehşet Silahlarına başvururlar
Ninurta ve Nergal uzay limanını ve günahkar
şehirleri ortadan kaldırırlar
Sürüklenen nükleer bulut Sümer'deki herkese
ve her şeye ölüm taşır

Tepeler Tanrısı ve Seçilmiş Adam

ON ÜÇÜNCÜ TABLET

Üçüncü Bölgede tam olarak gelişemedi Uygar İnsanlık.

Ellerine teslim edilenleri ihmal etti İnanna; kendisine bahşedilene değil de başka bölgelere göz koymuştu yüreğinde.

Bin yıllık sayış sonunda Unug–ki'den alındığında krallık,

Sonraki bin yılın sonunda yaşanacak afeti kim önceden görebilirdi, bu felaketi kim önleyebilirdi?

Bir şarın üçte birinden kısa bir süre sonra bilinmeyen bir afet çökeceğini başlarına, kim önceden bildirebilirdi?

Bu acı son İnanna ile başladı; Ra olan Marduk ile Kader kapıştılar;

Ninurta ve Nergal kendi elleriyle getirdiler ağıza alınmaz neticeyi!

İnanna ona bahşedilen bölgeyle niçin doyamadı, Marduk'u niçin hiç affetmedi?

Unug–ki ve Aratta arasında gidip gelen İnanna huzursuz ve memnuniyetsizdi;

Sevgili Dumuzi'si için yas tutmaktaydı hala, o aşkın arzusu bastırılamaz kadar büyüktü.

Etrafta

uçarken, güneşin ışıklarında Dumuzi'nin imgesini görmekteydi, ışıl ışıl ve onu çağıran,

Gece vakti rüya görümlerde ortaya çıkmaktaydı Dumuzi; Geri geleceğim, diyordu.

İki Darlık Diyarındaki hakimiyet bölgesinin ihtişamını vaat etmekteydi İnanna'ya.

Unug–ki'nin kutsal semtinde, Gece Zevkleri Evini kurdu.

Düğünlerinin zifaf gecesinde geç kahramanları tatlı sözlerle bu Gigunu evine çekiyordu:

Onlara uzun ömür, mutlulukla dolu bir gelecek vaat ederken sevgili Dumuzi'sini hayal ediyordu.

Ertesi sabah her birini ölmüş buluyorlardı İnanna'nın yatağında.

O sırada kahraman Banda, hani şu ölüme terk edilen, sapasağlam döndü Unug–ki'ye!

Utu'nun tohumundan olan Banda, ölümden dönmüştü Utu'nun lütfuyla.

Mucize! Mucize, diye bağırdı İnanna. Sevgili Dumuzi'm geri döndü bana!

Meskenine götürüp yıkayıp pakladı Banda'yı, püsküllü bir cübbe giydirip kuşağını bağladı.

Dumuzi, aşkım!, diye seslendi ona. Çiçekler serpiştirilmiş yatağına davet etti.

Banda sabaha sağ çıkınca, neşeyle haykırdı İnanna:

Elime ölmeme gücü verildi, ölümsüzlük verme gücü bahşedildi bana!

Sonra kendisine tanrıça denilmesine karar verdi İnanna, Ölümsüzlük Gücünü ima ediyordu.

İnanna'nın ana babası, Ningal ve Nannar onun bu ilanından hiç ama hiç memnun olmadılar;

Enlil ve Ninurta çok kaygılandılar İnanna'nın sözlerine; erkek

kardeşi Utu şaşırdı;

Ölenlerin canlanması olanaksız, dedi Enki ile Ninharsag birbirine.

Ki–Engi diyarında halk talihlerine övgüler düzdü:

Tanrılar aramızda, ölümü yok edebilirler! Böyle diyordu halk birbirlerine.

Unug–ki tahtına çıktı Banda, babası Enmerkar'ın ardından; Lugal oldu unvanı, Büyük Adam anlamına.

Enlil'in soyundan tanrıça Ninsun'u kendine eş aldı,

Onların oğlu kahraman Gılgamış, Lugal–Banda'nın ardından çıktı Unug–ki tahtına.

Yıllar geçip Gılgamış yaşlandıkça, annesi Ninsun'a yaşam ve ölüm hakkında sordu,

Anunnakilerin soyundan olmalarına rağmen ölen atalarını merak ediyordu. Tanrılar ölür mü, diye sordu annesine.

Üçte iki ilahi olmama rağmen, ben de tırmanacak mıyım duvarın ötesine? Böyle diyordu ona.

Dünya'da ikamet ettiğin sürece, Dünyalıları alan ölüm seni de alacak, dedi Ninsun oğluna.

Ama Nibiru'ya götürülecek olursan, orada erişebilirsin uzun ömüre!

Gılgamış'ı alsın yukarıya, Nibiru'ya götürsün, diye yalvardı Ninsun, Utu'ya,

Hiç durmadan yalvardı Ninsun, Utu'ya; gün be gün yakardı ona:

İzin verin de Gılgamış İniş Yerine gitsin, dedi Utu en sonunda.

Onu korusun ve yol göstersin, diye Ninharsag bir çiftini biçimlendirdi Gılgamış'ın.

Rahimden doğmayan, damarlarında kan akmayan bu kişiye Enkidu denildi, Enki Tarafından Yaratılana Göre anlamına.

Yoldaşı Enkidu ile İniş Yerine doğru yola koyuldu Gılgamış,

Utu gidişlerini denetlemek için kehanetler bildirmişti;

Sedir ağacı ormanının girişine gelmişlerdi ki, ormanın ateş püskürten canavarı kesti yollarını.

Numara yapıp canavarı şaşırttılar, onu parçalara ayırdılar.

Anunnakilerin tünellerine giden gizli girişi bulduklarında,

Enlil'in yaratıklarından biri, Gök Boğa ölümcül homurtularıyla meydan okudu onlara.

Unug–ki'nin kapılarına dek kovaladı onları canavar; şehrin dış mahallelerinde Enkidu vurup devirdi onu.

Enlil bunu duyunca acı ve öfkeyle ağladı, göklerdeki Anu duydu onun acı çığlığını.

Yüreğinden biliyordu bunun hayra alamet olmadığını!

Gök Boğanın öldürülmesinden dolayı sularda yok olmakla cezalandırıldı Enkidu;

Ninsun ve Utu tarafından tembihlenen Gılgamış'ın cezası affedildi.

Hala Nibiru'nun uzun ömrünün peşinde olan Gılgamış, Utu'nun izin verdiği üzere, Arabalar Yerine doğru yola koyuldu.

Pek çok maceradan sonra Tilmun Diyarına, Dördüncü Bölgeye ulaştı;

Yeraltı tünellerinden geçip ilerledi, değerli taşlardan yapılmış bir bahçede Ziusudra çıktı karşısına!

Tufanın öncesini sonrasını Gılgamış'a anlattı Ziusudra, uzun yaşamanın sırrını açıkladı Gılgamış'a:

Bahçenin kuyusunda bir bitki yetişiyordu; Ziusudra ve eşini yaşlanmaktan koruyordu!

Dünya'daki tüm bitkiler içinde eşsizdi; bununla insan tüm canlılığını geri kazanabilirdi!

Kocamış Adam Tekrar Genç Oldu! Bitkinin adı bu, dedi Ziusudra, Gılgamış'a.

Enlil'in kutsamasıyla, Enki'nin armağanı olarak bahşedildi bize Kurtuluş Dağı üzerinde!

Ziusudra ve eşi uykuya dalınca, Gılgamış ayağına taş bağladı.

Kuyuya atlayıp daldı, Tekrar Genç Olma bitkisini kavrayıp çekti kökünden.

El çantasına atıp bitkiyi tünellerden geçti telaşla, Unug–ki'ye çevirdi adımlarını.

Yorulup uykuya dalınca, bir yılan cezboldu bitkinin kokusuyla.

Bitkiyi çekip aldı yılan, uyuklayan Gılgamış'ın çantasından; sonra kayboldu ortadan.

Sabah olup da kaybettiğini görünce Gılgamış oturup ağladı.

Unug–ki'ye eli boş döndü, bir fani olarak öldü orada.

Gılgamış'tan sonra yedi kral daha tahta çıktı Unug–ki'de, sonra onun krallığının da sonu geldi;

Tam da bin Dünya yılının sayılması bitmişti!

Krallık Birinci Bölgedeki Urim'e, Nannar ve Ningal'in şehrine aktarıldı.

Başka Bölgelerde neler olup bittiğine kulak kabartıyordu Marduk.

İnanna'nın, Dumuzi'nin hakimiyet bölgesini ima eden rüyaları ve görümleri, çok rahatsız etmişti Ra'yı.

İnanna'nın genişleme planlarına karşı hamle olarak,

Diriliş ve ölümsüzlük meseleleri üstünde derin derin düşündü.

İlahi tanrılık düşüncesi, kendisini büyük tanrı olarak ilan etmek pek cazip geliyordu!

Neredeyse Dünyalı sayılacak Gılgamış'a izin verilenlere kızmıştı Ra,

Ama kralların ve halkın sadakatini elde tutmak için pek zekice bir yol, diyordu buna:

Yarı tanrılara ölümsüzlük kapıları gösteriliyorsa eğer, bu

benim bölgemdeki krallar için geçerli olmalı!

İkinci Bölgede Ra olarak bilinen Marduk şunları söyledi kendine:

Bölgemin kralları Neteruların çocuklarından ola, ölüm sonrasında yolculuk etsinler Nibiru'ya!

Böyle ilan etti Ra kendi diyarına. Mezarları doğuya bakacak şekilde inşa etmeyi öğretti krallara,

Rahip katiplere uzun bir kitap yazdırdı; ölüm sonrası yolculuğu anlattı ayrıntılarıyla.

Duat'a, Göksel Sandallar Yerine nasıl ulaşılacağı,

Söndürülemez Yıldıza yolculuk etmek üzere Gökyüzüne Merdivene nasıl çıkılacağı,

Yaşam Bitkisinden nasıl yenilip Gençlik Sularından nasıl kana kana içileceği anlatılıyordu bu kitapta.

Rahiplere tanrıların Dünya'ya gelişlerini öğretti Ra,

Yaşamın görkemidir Altın, dedi onlara. Tanrıların kanı canıdır, dedi Ra, krallara.

Abzu'ya ve Aşağı Bölgeye seferler düzenleyip altın elde etmeleri talimatı verdi onlara.

Ra'nın kralları kendilerinin olmayan toprakları silahlarının gücüyle fethettiklerinde,

Erkek kardeşlerinin diyarlarını istila etmiş oldu; onların hiddetinin kabarıp büyümesine sebep oldu.

Neye kalkıştı bu Marduk, diye sormaktaydı kardeşler birbirlerine, Niçin ezmekte bizi ayaklarıyla?

Babaları Enki'ye yalvardılar; babası Ptah'ı dinlemedi Ra.

Tüm komşu toprakları ele geçirmelerini emretti Ra, Magan ve Meluhha krallarına.

Yüreğindeki plan, Dört Bölgenin de hakimi olmaktı.

Dünya benim, ben yöneteceğim, dedi sertçe babasına.

Şimdi bu, Marduk'un kendisini en üstün ilan edişinin ve Babili'nin nasıl kurulduğunun ve

Savaşçı krallara komuta eden İnanna'nın nasıl kan akıtıp kutsal olanlara karşı hürmetsizliğe izin verdiğinin hikayesidir.

Krallık Urim'den Unug–ki'ye aktarıldığında, Nannar ve Ningal şehir halkına gülen yüzlerini gösterdiler.

Otuz Rütbe sayısına göre, Ay tanrısı olarak tapınıldı Nannar'a;

Ay aylarının bir yıl içindeki sayısınca, her yıl on iki bayram yapılmasını emretti,

On iki büyük Anunnakinin her birine bir ay ve bir bayram adandı.

Birinci Bölgenin dört bir yanında büyüğü veya küçüğü olsun tüm Anunnaki tanrılar için

Türbeler ve mabetler inşa edildi ki, halk kendi tanrılarına doğrudan dua edebilsin.

Birinci Bölgede uygarlık Ki–Engi'den diğer komşu diyarlara yayıldı,

İnsan Şehirlerinde Adil Çobanlar olsunlar, diye o bölgeden idareciler atandı;

Esnaf ve çiftçiler, çobanlar ve örücüler ürünlerini çok geniş bir alanda değiş tokuş etmekteydiler,

Adalet yasaları emredildi; ticaret, evlilik ve boşanma yasalarına hürmet edildi.

Okullarda eğitildi küçükler ve gençler, yazıcı katipler ilahileri, deyişleri ve hikmeti kayda geçirdiler.

Bolluk ve mutluluk vardı topraklarda; çatışmalar ve dip dibe sıkışmalar da.

Tüm bunlar yaşanırken gökgemisiyle bir diyardan diğerine

dolaşmaktaydı İnanna; Yukarı Deniz yakınlarında Utu ile eğlenmekteydi.

Amcası İşkur'un hakimiyet bölgesine gitti; Dudu, diyordu İnanna amcasına, Sevdiceğim anlamına.

İki nehrin yukarı ovasındaki halkı pek sevdi İnanna;

Dillerinin sesi hoşuna gitti, onların dilini konuşmayı öğrendi.

Kendi dillerinde Lahamu gezegenine verdikleri adla, İştar, diye çağırdılar İnanna'yı,

Onun şehri Unug–ki'ye Uruk dediler, Dudu'yu kendi dillerinde Adad olarak söylediler.

İnanna'nın babası Kehanetler Efendisi Nannar'a Sin adını verdiler, ona da tapındılar.

Kendi dillerine Utu'ya Parlak Güneş anlamına Şamaş dediler, ona da tapındılar.

Enlil'e Baba Enlil diyorlardı, Nibru–ki'ye ise Nippur;

Yüce Bekçilerin Diyarı olan Ki–Engi'nin adı Şumer idi onların dilinde.

Şumer'de, Birinci Bölgede krallık şehirler arasında sırayla dolanmaktaydı;

Ra'nın çeşitliliğe izin vermediği İkinci Bölgede yalnızca kendisi hüküm sürmek istemişti.

Göğün en eskisi, ilkdoğan ve Dünya'da olan! Böyle bilinmek istemişti rahiplerce.

En eski zamanlardan beri en üstün olan! İlahilerde kendisine böyle denilmesini emretti;

Ebediyetin Efendisi, Kalıcılığı Oluşturan, tüm tanrılar üstünde hüküm süren!

Eşi benzeri olmayan, büyük tek ve bir olan!

Böyle koymuştu Marduk, Ra olarak kendini diğer tüm tanrıların üzerine,

Onların güçlerini ve vasıflarını da kendine atfetti:

Enlil olarak efendilik ve buyruklar benimdir, Ninurta olarak çapa ve çarpışma benim;

Adad olarak şimşek ve gök gürültüsü, Nannar olarak geceyi aydınlatmak;

Utu olarak Şamaş benim, Neral olarak Aşağı Dünya'da hüküm sürerim;

Gibil olarak altın derinlikleri bilirim, bakırın ve gümüşün nereden geldiğini bulan benim;

Ningişzidda olarak sayılara ve sayılmalarına komuta ederim, gökler görkemimi anlatır!

Böyle ilan edişi Marduk'un, Anunnaki önderleri çok telaşlandırdı,

Marduk'un erkek kardeşleri babaları Enki'ye anlattılar, onların kaygılarını Nergal aktardı Ninurta'ya.

Neyin tesiri altındasın böyle, dedi Enki oğlu Marduk'a. Bu gösterişi iddiaların duyulmuş şeyler değil!

Gökler, gökler söylemekte en üstün olduğumu, diye yanıtladı Marduk babası Enki'yi.

Enlil'in takımyıldızının işareti Gök Boğa kendi soyundan gelenlerce öldürüldü,

Göklere gelmekte Koç Çağı, benim çağım; yanlış anlaşılmayacak kadar açık işaretler!

Enki gidip Eridu'daki meskeninde, on iki takımyıldızın çemberini inceledi,

Baharın ilk günü, yeni bir yılın başlangıcında dikkatle gözledi gün doğumunu;

Güneş o gün Boğa'nın takım yıldızına ait yıldızlardan yükseliyordu.

Nibru–ki ve Urim'de Enlil ve Nannar da gözlemler yaptılar,

Aygıtlar İstasyonunun bulunduğu Aşağı Dünya'da Nergal de bu sonuçları doğruladı:

Koç'un zamanına daha çok vardı, Enlil'in Boğasının Çağı sürmekteydi hala!

Kendi hakimiyet bölgesinde Marduk onun bu iddiasına kulak vermedi. Nabu'nun yardımıyla,

Kendisinin olmayan topraklara elçiler gönderdi ki kendi çağının geldiğini duyursunlar halka.

Ningişzidda'ya başvurdu Anunnaki önderleri ki, gökleri nasıl gözlemleyeceklerini öğretsin halka.

Bilgeliğiyle taş yapılar tasarladı Ningişzidda, Ninurta ve İşkur da yardım ettiler bunları kurmasına.

Uzak olsun yakın olsun tüm meskun ülkelerde gökleri nasıl gözlemleyeceklerini insanlara öğrettiler,

Güneş'in hala Boğa Takımyıldızında doğduğunu gösterdiler.

Enki tüm bu olanları üzüntüyle izliyor ve düşünüyordu; Kısmet nasıl da adil olan sırayı çarpıtmıştı!

Anunnakiler kendilerini tanrılar olarak ilan etmişler ama insanoğlunun desteğine bağımlı hale gelmişlerdi!

Birinci Bölgede tek bir önder altında birleştirmeyi istedi Anunnakiler tüm toprakları; savaşçı bir kral istiyorlardı.

Doğru adamı bulma işini İnanna'ya, Marduk'un baş düşmanına verdiler.

Yolculukları sırasında görüp sevdiği güçlü bir adamı işaret etti İnanna, Enlil'e,

Arbakad; babası dört garnizonun komutanıydı, annesi ise baş rahibe.

Asayı ve tacı ona verdi Enlil; Şarru–kin dedi adına, Adil Vekil anlamına.

Bir zamanlar Nibiru'da yapıldığı gibi; ülkeleri birleştiren yeni bir taç şehri kuruldu,

Agade dediler adına, Birleşmiş Şehir anlamına, Kişi'den pek de uzak değildi.

Enlil tarafından güçlendirildi Şarru-kin; İnanna kendi ışıltı silahlarıyla eşlik ediyordu onun savaşçılarına.

Aşağı Deniz'den Yukarı Deniz'e dek tüm topraklara boyun eğdirdi,

Dördüncü Bölgenin sınırında, burayı korumaları için birliklerini yerleştirdi.

Temkinli bir gözle izledi Ra daima İnanna ve Şarru-kin'i, derken bir şahin gibi kurbanının üstüne atıldı:

Marduk'un göğe uzanan kuleyi inşa etmeye kalkıştığı yerden,

O kutsal topraktan geçip Agade'ye dek ilerlemişti Şarru-kin, Göksel Parlak Nesne oraya dikilecekti.

Öfkeye kapılan Marduk Birinci Bölgeye saldırdı, Nabu ve takipçileriyle birlikte kulenin mekanına geldi.

Bu kutsal toprağın tek sahibi benim, tanrıların kapısı benim tarafımdan kurulur!

Hiddetle böyle duyurdu Marduk, takipçilerine nehre doğru dönmeleri talimatı verdi.

Kulenin Yerine su bentleri ve duvarlar diktiler; Marduk için Esagil'i, En Üstün Tanrı'nın Evini inşa ettiler;

Babasının onuruna Babili adını verdi Nabu buraya, Tanrıların Kapısı anlamına.

Edin'in tam ortasında, Birinci Bölgenin göbeğinde Marduk kendini kabul ettirmişti!

İnanna'nın öfkesi dur durak bilmez oldu; silahlarıyla ölüm saçtı Marduk'un takipçilerine.

İnsan kanı, Dünya üstünde hiç görülmemiş biçimde aktı nehirler gibi.

Nergal, erkek kardeşi Marduk'u görmek için geldi Babili'ye, Babili halkı için onu ikna etmeye çalıştı oradan ayrılmaya:

Gel de gökyüzünün gerçek işaretlerini barış içinde bekleyelim, dedi Nergal erkek kardeşine.

Ayrılmaya razı oldu Marduk, gökleri gözlemlemek için diyardan diyara dolaştı;

İkinci Bölgede Ra, Amun olarak bilinegeldi, Görülmeyen anlamına.

İnanna bir süre için yatıştı; Şarru–kin'in iki oğlu barışçıl ardıllardı.

Sonra Agade tahtına Şarru–kin'in torunu çıktı; Naram–Sin denildi adına, Sin'in Sevdiği anlamına.

Birinci Bölgede değildi Enlil ve Ninurta; okyanuslar ötesindeki diyarlara gitmişlerdi,

İkinci Bölgeden uzaktaydı Ra; Marduk olarak yolculuk etmekteydi başka topraklarda;

Tüm gücü eline geçirme şansını yakaladığını hayal etti İnanna, tüm ülkeleri ele geçirmesini emretti Naram–Sin'e.

Magan ve Meluhha'ya, Marduk'un hakimiyet bölgesine saldırması talimatını verdi Naram–Sin'e.

Naram–Sin Dünyalılardan oluşan bir orduyla Dördüncü Bölgeden geçip kutsala saygısızlık günahını işledi,

Magan'ı istila edip mühürlenmiş Ekur'a, Dağa Benzeyen Eve girmeye yeltendi.

Kutsala karşı saygısızlık ve ihlaller Enlil'i çok ama çok öfkelendirdi; Naram–Sin ve Agade'ı lanetledi:

Bir akrebin sokmasıyla öldü Naram–Sin, Enlil'in emriyle yok edildi Agade.

Bin beş yüz Dünya yılı sayıldığında oldu bütün bunlar.

Şimdi bu, bir görümde Galzu tarafından Enlil'e verilen kehanetin ve

Marduk'un herkes üstün oluşunun ve bir insanın bir afetten

sağ çıkmaya karar verişinin hikayesidir.

Marduk, Amun haline geldikten sonra İkinci Bölgedeki krallık dağıldı, kargaşa ve karmaşa hakim oldu;

Agade yok edildikten sonra, Birinci Bölgede kargaşa ve karmaşa hüküm sürdü.

Birinci Bölgede krallık sallantıdaydı; Tanrıların Şehirlerinden İnsan Şehirlerine gidip gelmekteydi,

Unug–ki, Urim ve Kişi, İsin ve çok uzaktaki yerler arasında el değiştirmekteydi.

Derken, Anu'ya danışan Enlil krallığı Nannar'ın ellerine teslim etti;

Toprağında hala Göksel Parlak Nesnenin dikili olduğu Urim'e krallık üçüncü kez bahşedildi.

Urim'de bir Adil Çobanı kral olarak atadı Nannar; Ur–Nammu'ydu adı.

Ülkede eşitlik sağladı Ur–Nammu, şiddet ve çekişmelere son verdi, tüm topraklara geri döndü bolluk.

Tam o günlerde bir gece vakti bir rüya görüm gördü Enlil:

Bir adamın sureti göründü ona, ışıl ışıl ve gökler gibi parlayan biriydi;

Yaklaşıp Enlil'in yatağının başında durunca ak saçlı Galzu'yu tanıdı Enlil!

Sol elinde lacivert taşından bir tablet tutuyordu Galzu, üstüne yıldızlı gökler çizilmişti;

Gök on iki takımyıldızın işaretine bölünmüştü, sol eliyle bunları işaret etti Galzu.

Boğa'dan Koç'a doğru işaret etti ve bunu üç kez tekrar etti.

Sonra rüya görümde konuştu Galzu ve Enlil'e şöyle dedi:

İyicilliğin adil dönemini izleyecek kötülük yapılıp kan dökülen bir dönem.

Üç göksel hissede Marduk'un Koç'u Enlil'in Boğa'sının yerini alacak,

Kendisini En Üstün Tanrı olarak görüp hakimiyetini ilan eden kişi Dünya'yı ele geçirecek.

Daha önce görülmemiş bir afet, Kısmet'in emrettiği gibi, yaşanacak!

Tufan zamanında yapıldığı gibi, adil ve layık bir adam seçilmeli,

Onun ve onun soyunun sayesinde, Her Şeyin Yaratıcısının istediği gibi, Uygar İnsan korunacak!

Böyle dedi ilahi elçi Galzu rüya görümde Enlil'e.

Gece vakti gördüğü bu rüya görümden uyandığında Enlil, hiçbir tablet yoktu baş ucunda.

Gökten gelen bir kehanet miydi bu yoksa tüm bunları yüreğimden mi geçirdim, diye merakla sordu Enlil kendi kendine.

Ne Nannar'ın da aralarında olduğu oğullarına anlattı bunu, ne de Ninlil'e söz etti rüya görümden.

Nibru–ki tapınağındaki rahipler arasındaki göksel alimleri sorup soruşturdu Enlil,

Baş rahip ona, bir kehanet rahibi olan Tirhu'yu salık verdi.

Arbakad'ın torunu Ibru'nun soyundandı; Nibru–ki rahiplerinin altıncı neslindendi adam,

Urim krallarının kızlarıyla kraliyet düğünleri yapardı bu soy.

Toparlanıp Nannar'ın Urim'deki tapınağına git ve göksel zamanı belirlemek için semayı gözle:

Bir Göksel Hissenin hesabı yetmiş iki Dünya yılıdır; üç hissenin geçişini dikkatle kaydedesin!

Böyle dedi Enlil rahip Tirhu'ya; kehanet edilen zamanı sayıp bildirmesini istedi.

Enlil bu rüya görümü ve haber verdiği şeyleri derin derin düşünürken, Marduk ülkeden ülkeye gitmekteydi.

Kendisinin en üstün olduğunu anlatmaktaydı halka, davası

için takipçiler toplamaktaydı.

Yukarı Deniz ülkelerinde ve Ki–Engi'ye sınırı olan ülkelerde

Marduk'un oğlu Nabu kışkırtıyordu halkı; Dördüncü Bölgeyi ele geçirmekti planı.

Batı'da yerleşenler ile doğuda yerleşenler arasında çatışmalar olmaktaydı,

Savaşçılardan ordular kurdu krallar, kervanlar yola çıkmaz oldu, şehir duvarları yükseltildi.

Gerçekten çıkmakta Galzu'nun söyledikleri! diyordu Enlil kendi kendine.

Enlil bakışlarını, değerli bir soydan gelen Tirhu ve oğullarına çevirdi:

Galzu'nun işaret ettiğine göre, seçilmesi gereken adam bu, dedi Enlil kendi kendine.

Rüya görümü açık etmeden Nannar'a, şöyle dedi Enlil oğluna:

Arbakad'ın geldiği şu nehirler arasındaki ülkede Urim gibi bir şehir kur ki,

Sen ve Ningal için Urim'den uzakta bir ev mesken olsun burası.

Tam ortasına bir tapınak türbe kur ki, başına rahip prens Tirhu'yu atayasın!

Babasının sözüne itaat eden Nannar, Arbakad'ın ülkesindeki Harran şehrini kurdu.

Şehrin tapınak türbesine baş rahip olsun, diye Tirhu'yu ve ailesini oraya gönderdi;

Kehanette bildirilen üçten iki Göksel Hisse tamamlanınca Harran'a gitti Tirhu.

Tam o sırada Urim'in Neşesi, Ur–Nammu batı topraklarında arabasından düşüp öldü.

Urim tahtına oğlu Şulgi çıktı; habislikle dolu ve savaş heveslisiydi Şulgi.

Nibru–ki'de baş rahip olarak meshetti kendini; Unug–ki'de İnanna'nın koynundan çıkmadı;

Nannar'a minnettar olmayan dağlık diyarlardan savaşçılar onun ordusuna yazıldılar,

Onların yardımıyla batı topraklarını ele geçirdi Şulgi, Uçuş Kontrol Merkezinin mukaddesliğini hiçe saydı.

O kutsal Dördüncü Bölgeye bastı ayağını, Dört Bölgenin Kralı ilan etti kendini.

Enlil çok öfkelendi kutsalın böyle kirletilmesine, istilalar hakkına Enki'ye şöyle konuştu Enlil:

Senin bölgenin idarecileri tüm sınırları aştılar! dedi Enki, Enlil'e acı acı.

Tüm bu sorunlar hep Marduk'un başının altından çıkmakta, diye tersledi Enlil, Enki'yi.

Rüya görümü hala kendine saklayan Enlil dikkatini Tirhu'ya çevirdi.

Tirhu'nun en büyük oğlu Ibru–Um üstüne düştü Enlil'in seçen bakışı.

Prens soyunun bir evladı, yiğit ve rahiplere has sırlara aşinaydı İbruum;

Kutsal yeri korumak, arabaların iniş ve kalkışlarını sağlamak üzere gitmesini emretti Enlil, İbruum'a.

İbruum Harran'dan ayrıldıktan hemen sonra Marduk geldi şehre;

Kutsala yapılan saygısızlıkları o da gördü ve bunlara, Yeni Düzenin doğum sancıları, deyip geçti.

Harran'dan, Şumer'in eşiğinden yapmayı planlıyordu son hamlesini,

Harran'dan, İşkur'un hakimiyet bölgesinin kıyısından yönetiyordu orduların toplanmasını.

Harran'da kalışı yirmi dört Dünya yılını tamamlayınca

Marduk, her kimin soyundan geliyorsa o tanrılara göz yaşları içinde yalvardı;

Tüm günahlarını itiraf ederken efendilik iddiasında ısrarcı olup onlara şöyle seslendi:

Ey Harran'ın tanrıları, ey yargılayan büyük tanrılar sırlarımı öğrenin!

Kuşağımı bağlarken, anılarımı hatırlarım:

İlahi Marduk'um ben, büyük bir tanrı, hakimiyet bölgemde Ra olarak bilinirim.

Günahlarım yüzünden sürgüne yollandım, dağlara gittim, pek çok diyarda gezindim,

Güneşin doğduğu yerden başlayıp güneşin battığı yere gittim, İşkur'un diyarına denk geldim.

Harran'ın ortasında yuvalandım yirmi dört yıl boyunca, şehrin tapınağında bir alamet aradım;

Ne zamana dek, diye sordum efendilik hakkıma dair tapınaktaki kahine.

Sürgün günlerin tamamlandı! dedi bana tapınaktaki kahin.

Ey kısmetleri belirleyen büyük tanrılar, izin verin de şehrim Babil'e doğru yola koyulayım,

Tapınağım Esagil'i ebedi evim olarak kurayım, Babili'ye bir kral atayayım;

İzin verin de tüm Anunnaki tanrılar tapınak evimde toplansınlar, antlaşmamı kabul etsinler!

Böyle itiraf edip yakarırken Marduk, diğer tanrılara gelişini duyuruyordu.

Ona itaat etmeleri için Marduk'un yakarışını duyan Anunnaki tanrılar çok telaşlandılar.

Danışmak üzere büyük bir meclis halinde topladı hepsini Enlil.

Nibru–ki'deki tüm Anunnaki önderleri toplandılar; Enki ve Marduk'un erkek kardeşleri de geldiler.

Olanlar karşısında hepsi altüst olmuştu; hepsi Marduk ve Nabu'ya karşıydılar.

Büyük tanrıların meclisinde suçlamalar uçuştu havada, şikayete şikayetle yanıt verildi iftiraya iftirayla.

Olacak olanı hiç kimse önleyemez; gelin Marduk'un en üstün olduğunu kabul edelim, dedi Enki tek başına.

Koç'un çağı geliyorsa eğer, Marduk'u mahrum edelim Gök–Yer Bağından, diye kızgınlıkla önerdi Enlil.

Enki dışında herkes Göksel Arabalar Yerinin yok edilmesi konusunda anlaştı;

Bu nedenle kullanılmasını önerdi Nergal Dehşet Silahlarının; bir tek Enki karşı çıktı:

Karara ilişkin sözler Dünya'dan Anu'ya duyuruldu; Anu da bu sözleri tekrarladı Dünya'ya.

Mukadder olanı değiştiremeyecek kararınız! Böyle diyordu oradan ayrılırken Enki.

O kötü şeyi yapmaları için Ninurta ve Nergal seçildi.

Şimdi bu, Kısmetin Kadere yol açmasının,

Bazısı hatırlanamayacak kadar uzun bir zaman önce atılmış adımlarla Büyük Afetin nasıl meydana geldiğinin hikayesidir.

Şimdi bu sözlerim her zaman hatırlanması için kaydedile:

Dehşet Silahlarını kullanma kararı alındığında Enlil iki sır saklıyordu:

O korkunç karar alınmadan önce hiç kimseye açık etmemişti Enlil, Galzu'nun rüya görümü sırrını.

Mukadder karar alınana dek hiç kimseye açık etmemişti Enlil, dehşet silahlarının saklandığı yeri bildiğini!

Tüm karşı çıkmalara rağmen meclis Dehşet Silahlarının kullanılmasına izin verince,

Kızgın ve üzgün Enki meclis salonundan çıkıp gittiğinde,

İçin için gülüyordu Enlil: Silahların nerede olduğunu bir tek kendisinin bildiğini sanıyordu Enki,

Enlil Dünya'ya gelmeden önce, Abgal ile birlikte bu silahları bilinmeyen bir yere gizleyen oydu.

Abgal'ın sürgün edilen Enlil'e bu yeri gösterdiğini bilmiyordu Enki!

Enki bu ikinci sırrı işittiğinde, yüreğinde yine de bir umudu koruyordu:

Bu kadar uzun süre orada kaldıktan sonra silahların dehşeti buharlaşmış olmalıydı!

Enki bu uzun süre kalışın Dünya üstüne eşi benzeri görülmemiş bir afete yola açacağını hiç beklemiyordu.

Böylece Enki'ye ihtiyaç duymadan, silahların saklandığı yeri iki kahramana açıkladı Enlil:

Bu yedi Dehşet Silahı, bir dağda saklanmış! dedi onlara Enlil.

Toprağın içinde bir oyukta durmaktalar, onları giydirmek için dehşete ihtiyaç var!

Sonra bu silahları derin uykularından nasıl uyandıracaklarını açıkladı Enlil onlara.

Biri Enlil'den biri Enki'den olma iki oğul silahların saklandığı yere doğru yola çıktılar,

Enlil onlara uyaran sözler söyledi: Silahları kullanmadan önce, Anunnakiler tarafından boşaltıla arabalar yeri;

Şehirler esirgene, insanlar yok olmaya!

Gökgemisine atlayan Nergal silahların saklandığı yere doğru yükselip süzülürken babası Ninurta'yı bekletti;

Yalnızca oğluna söylemek istediği bir söz vardı Enlil'in, yalnızca ona açıklayacağı bir sır:

Galzu'nun kehanetini ve İbruum'un seçilmesini anlattı Ninurta'ya.

Nergal öfkelidir, şehirleri esirgemesini sağla, İbruum'u önceden uyar, dedi Enlil, Ninurta'ya.

Ninurta silahların saklandığı yere vardığında, Nergal çoktan çıkartmıştı onları saklandıkları kovuktan,

Bunların ME'leri uzun bir uykudan uyanırlarken Nergal bu yedi silahtan her birine birer görev adı verdi:

Rakibi Olmayan Tek dedi ilk silaha, Alevlenen Alev adını verdi ikinciye,

Dehşet İle Un Ufak Eden dedi üçüncüye, Dağ Eriten dedi dördüncüye,

Dünyanın Kenarını Arayan Rüzgar adını verdi beşinciye, Yukarıda ve Aşağıda Hiç Kimseyi Esirgemeyen dedi altıncıya,

Yedincisi çok gaddar bir kötülükle doluydu; Canlıları Buharlaştıran dedi adına.

Anu'nun onayıyla bu yedi silah verildi Nergal ve Ninurta'ya ki bunlarla yıkımı başlatsınlar.

Ninurta Dehşet Silahlarının yerine vardığında Nergal hazırdı yıkmaya ve yok etmeye.

Oğulları öldüreceğim, babaları yok edeceğim, diye bağırıyordu Nergal intikam duygusuyla.

Göz diktikleri diyarları dümdüz, günahkar şehirleri altüst edeceğim! Böyle ilan ediyordu Nergal öfkeyle.

Yiğit Nergal, doğruları da mı yok edeceklerin günahkarlarla birlikte? Böyle sordu Ninurta yoldaşına.

Enlil'in talimatı çok açık! Seçilen hedeflere doğru yol göstereceğim sana, peşime düşüp izleyeceksin beni!

Anunnakilerin kararı bildirildi bana, dedi Nergal, Ninurta'ya.

Enlil'den gelecek işareti beklediler yedi gün ve yedi gece.

Niyetine uygun olarak, bekleyişi tamamlandığında, Babili'ye döndü Marduk,

Silahlarla donatılmış takipçilerinin huzurunda en üstün olduğunu ilan etti;

Dünya yıllarının hesabı bin yedi yüz otuz altı idi o sırada.

O gün, o meşum gün yolladı Enlil işareti Ninurta'ya;

Ninurta Maşu Dağına gitmek üzere çıktı yola, Nergal de düştü ardına.

Dördüncü Bölgenin tam kalbindeki dağı ve ovayı göklerden taradı Ninurta.

Yüreği ezilerek verdi Nergal'e işareti: Uzak dur! diye işaret verdi ona.

Sonra ilk dehşet silahını gökten aşağı bıraktı Ninurta;

Maşu Dağının tepesini bir ışık çakmasıyla koparttı; dağın iç kısımları eriyiverdi anında.

Göksel Arabalar Yerinin üstünde ikinci silahı serbest bıraktı,

Yedi güneş parlaklığıyla ovanın kayalarında fışkıran bir yara açtı silah,

Dünya sarsılıp ufalandı; gökler bu parlamanın ardından karardı;

Yanmış ve ezilmiş taşlarla örtülü arabaların düzlüğü,

Düzlüğü çevreleyen tüm ormanlardan geriye yalnızca ağaç gövdeleri kaldı sağlam.

Tamamdır, sözlerini haykırdı Ninurta gökgemisi Siyah İlahi Kuştan.

Marduk ve Nabu'nun göz diktiği kontrolden artık sonsuza dek mahrum kaldılar!

Derken Ninurta'ya özendi Nergal; Yok Edici Erra olması için dürttü yüreği onu;

Kral Yolunu izleyerek beş şehrin yemyeşil vadisine doğru uçtu.

Nabu'nun insanları yoldan çevirdiği yemyeşil vadide,

kafeslenmiş bir kuş gibi ezmeyi planlıyordu Nergal onu!

Birbiri ardında uçtu beş şehrin üstünden, her birine bir dehşet silahı yolladı Erra göklerden,

Vadinin beş şehrini bitirip tüketti, viraneye döndü hepsi.

Ateş ve kükürt yağmuruyla altüst oldular, oralarda yaşayanların hepsi buharlaştılar.

Muazzam silahlar yüzünden devrildi dağlar, deniz sularını tutan sürgü kırıldı,

Vadiye akıp doldu denizin suları, sularla kaplandı vadi;

Sular şehirlerin külleri üstüne aktığında göklere yükseldi buhar.

Tamamdır, diye bağırdı gökgemisindeki Erra. İntikam duygusu kalmamıştı Nergal'in kalbinde.

Ellerinden çıkan kötülüğü tararken iki kahraman gördükleri şeyden dolayı şaşırdılar:

Parlamaların ardından kararmıştı gökler ve sonra bir fırtına esmeye başladı.

Karanlık bir bulutun içinde dönenen Kötülük Rüzgarı göklerin kasvetini taşıyordu,

Gün ilerledikçe ufuktaki Güneş karanlıkla örtüldü,

Gece çökünce dış kenarlarında ürkütücü ışıldamalar dans etti, yükselen Ay'ı bile yok etti.

Ertesi gün şafak söktüğünde, batıdan, Yukarı Denizden güçlü bir bora esmeye başladı,

Koyu kahverengi bulutu doğuya doğru itti ve meskun diyarlar üstüne doğru yaydı bulutu;

Nereye eriştiyse orada yaşayan herkese ölümü getirdi acımasızca;

Acımasızlık Vadisinde parlamalardan doğan bulut Şumer'e doğru ölüm taşıdı.

Ninurta ve Nergal derhal uyardılar Enlil'i ve Enki'yi:

Durdurulamaz Kötülük Rüzgarı herkese ölüm getirmekte!
Enlil ve Enki bu tehlike uyarısını Şumer'in tanrılarına ilettiler:
Kaçın! Kaçın, diye haykırdılar hepsine.
Bırakın dağılsın insanlar, izin verin saklansınlar!
Şehirlerinden kaçtı tanrılar, yuvalarından uçan ürkmüş kuşlar gibi kaçıştılar.
Kötülük Rüzgarının elini kenetlediği diyarların halkları için boşaydı koşup kaçmak.
Ölüm çok sinsiydi, tarlalara ve şehirlere saldırdı bir hayalet gibi;
En yüksek duvarları aştı, en kalın duvarlardan geçti, sel suları gibi taşıp aktı,
Hiçbir kapı yüzüne örtülemezdi onun, hiçbir sürgü geri tutmazdı onu.
Kilitli kapıların ardına saklananlar evlerinde düşüp öldüler sinekler gibi,
Sokaklara kaçanların cesetleri caddelerde yığıldı.
Öksürük ve balgamla doldu göğüsler, tükürük ve köpükle dolup taştı ağızlar;
Kötülük Rüzgarı görülmeden sarıp kucaklarken insanları, ağızları kanla doldu.
Yavaşça diyarlar üstünden gelip geçti Kötülük Rüzgarı, batıdan doğuya doğru ovalar ve dağlar üstünde yol aldı;
Yaşayan her şey, onun ardından ya ölmüştü ya da ölmekteydi; insanlar ve davarlar, hepsi yok olup gitti.
Sular zehirlendi, tarlalarda tüm bitkiler solup kurudu.
Güneyde Eridu'dan kuzeyde Sippar'a dek tüm diyarların üstüne çöktü Kötülük Rüzgarı,
Kötülük Rüzgarı, Marduk'un en üstün olduğunu ilan ettiği Babili'yi esirgedi.

On Dördüncü Tabletin Özeti

Marduk'un seçtiği merkez olan Babil afetten etkilenmez

Enki bunu Marduk'un kaçınılmaz hakimiyetinin alameti olarak görür

Enlil geçmiş, Kısmet ve Kader üstünde düşünür

Marduk'un en üstün olduğunu kabul eder ve uzak diyarlara çekilir

Erkek kardeşler duygu dolu bir vedalaşma yaşar

Enki, Geçmişi Geleceği önceden bildiren bir kılavuz gibi görür

Tüm olanları gelecek nesillere kalması için kayda geçirmeye karar verir

Yazıcı Endubsar'ın amblemi

Şaşaalı Marduk'u gösteren bir Babil betimlemesi

ON DÖRDÜNCÜ TABLET

Kötülük Rüzgarı, Marduk'un en üstün olduğunu ilan ettiği Babili'yi esirgedi.

Babili'nin güneyinde kalan tüm ülkeleri yiyip tüketti Kötülük Rüzgarı, İkinci Bölgenin merkezine de dokundu.

Büyük Afetin sonrasında Enlil ve Enki felaketin boyutlarını görmek için buluştular,

Enki, Babili'nin esirgenmesini ilahi bir işaret olarak gördüğünü anlattı Enlil'e.

Marduk'un üstünlüğü mukadder kılınmış; Babili'nin esirgenmesiyle doğrulandı bu! Böyle diyordu Enki, Enlil'e.

Her Şeyin Yaratıcısının muradıymış bu, dedi Enlil, Enki'ye.

Sonra rüya görümü ve Galzu'nun kehanetini açıkladı Enki'ye.

Madem biliyordun bunu, niçin Dehşet Silahlarının kullanılmasını önlemedin, diye

sordu Enki ona.

Kardeşim, dedi Enlil üzgün bir sesle Enki'ye. Yeterince sebep vardı.

Sen Dünya'ya geldikten sonra her ne zaman görevimiz bir engelle duraklasa,

Engelin çevresinden dolaşmanın bir yolunu bulduk;

Bunlar içinde en büyük çözüm Dünyalıları biçimlendirmekti,

Ayrıca sayısızca istenmeyen çarpıtma ve değiştirmenin de kaynağı.

Sen göksel devreleri etraflıca anlayıp takımyıldızları atadığında,

Onların Kaderin elinde olacağını kim önceden görebilirdi,

Seçilmiş kısmetlerimiz ve eğip bükülemeyen kaderimiz arasındaki farkı kim anlayabilirdi?

Kim sahte alametleri açıklar, gerçek kehanetleri kim ilan edebilirdi?

Bu yüzden kendime sakladım Galzu'nun sözlerini;

Her Şeyin Yaratıcısının elçisi miydi gerçekten de, yoksa gördüğüm bir sanrı mıydı?

Bırak ne olacaksa olsun, dedim kendi kendime.

Kardeşinin sözlerini dinlerken Enki, başını aşağı yukarı sallıyordu.

Birinci Bölge viranelik, İkinci Bölge kargaşa içinde, Üçüncü Bölge yaralı,

Göksel Arabalar Yeri yok artık; olan bu işte! Dedi Enki, Enlil'e.

Tüm bunlar Her Şeyin Yaratıcısının muradı idiyse eğer, Dünya Görevimiz'den arda kalan bu işte!

Marduk'un hırsıyla ekildi tohum, boy atan ürünü biçmek ona kalmış!

Böyle dedi Enlil, kardeşi Enki'ye ve sonra kabul etti Marduk'un galip geldiğini.

Benden dolayı Ninurta'ya verilen elli rütbe sayısı Marduk'a verilsin,

Bölgelerdeki viranelik üstündeki hakimiyetini ilan etsin Marduk!

Bana ve Ninurta'ya gelince, artık onun yolunda durmayacağız.

Okyanusların Ötesindeki Diyara gidip, ne için gelmişsek buraya,

Nibiru için altın çıkartma görevini tamamlayacağız!

Böyle dedi Enlil, Enki'ye; sözlerinde keder vardı.

Dehşet Silahları kullanılmamış olsa mesele farklı olur muydu, diye meydan okudu Enki, kardeşine.

Galzu'nun Nibiru'ya dönmeyin demesine kulak asmasa mıydık, diye tersledi Enlil.

Anunnakiler isyan ettiğinde Dünya Görevi dursa mıydı?

Sen yaptığını yaptın, ben yaptığımı yaptım. Geçmiş yaşanmamış hale getirilemez!

Bunda da bir ders yok mu, diye sordu Enki her ikisi adına.

Dünya'da olup bitenler, Nibiru'da olup bitmişleri yansıtmıyor mu?

Geçmişin hikayesinde yazmıyor mu Geleceğin ana hatları;

Kendi suretimizde yarattığımız İnsanlık başarılarımızı ve başarısızlıklarımızı tekrarlamayacak mı?

Enlil sessizdi. Tam kalkıp gidecekken Enki ona elini uzattı.

Kardeş olarak, yabancı bir gezegende karşılarına çıkanlarla yüzleşen yoldaşlar olarak el sıkışalım!

Böyle dedi Enki, kardeşine.

Ve kardeşinin elini sıkan Enlil, sonra kucakladı onu.

Tekrar karşılaşır mıyız, Dünya'da veya Nibiru'da, diye sordu Enki.

Nibiru'ya gidersek öleceğimizi söylerken haklı mıydı Galzu, diye yanıtladı Enlil. Sonra oradan ayrıldı.

Enki tek başına kaldı; yalnızca yüreğindeki düşünceler eşlik etti ona.

Her şey nasıl başlamış ve şimdi nasıl sona ermişti, oturup düşündü.

Hepsi mukadder midir bunların yoksa kısmet sayesinde öyle ya da böyle biçimlendirebilir mi?

Gök ve Yer devreler içinde devrelerde düzenlenmişse eğer,

Olmuş olanlar bir daha olacak mıdır? Geçmiş– Gelecekmidir?

Dünyalılar da Anunnakileri mi taklit edecekler? Dünya da Nibiru'nun yaşadıklarını mı yaşayacak?

Buraya ilk gelen olarak, son ayrılacak olan da kendisi miydi?

Düşüncelerin kuşatması altında, Enki bir karar verdi:

Nibiru'dan başlayarak, bugün Dünya'da yaşanan tüm olaylar ve kararları

Kayda geçirmeliydi ki gelecek nesiller için bir kılavuz olsun,

Kaderin tayin ettiği bir zamanda gelecek nesiller bu kaydı okusun, Geçmişi hatırlasın ve Gelecek için kehanet olarak anlasın,

Geçmişin Geleceği olsun yargıç!

Nibiru'lu Anu'nun İlk Oğlu Enki'nin sözleri budur.

On dördüncü tablet: Efendi Enki'nin sözleri,

Eridu'nun evlatlarından biri olan

Udbar'ın oğlu baş yazıcı Endubsar tarafından

Büyük efendi Enki'nin ağzından çıktığı gibi,

ne bir eksik, ne bir fazla yazıldı.

Efendi Enki tarafından uzun ömürle kutsandım.

SÖZLÜK

Abael: Kutsal kitaplarda erkek kardeşi Kayin tarafından öldürüldüğü anlatılan Habil.

Abgal: Uzay aracı kılavuzu; İniş Yerinin ilk komutanı.

Abzu: Enki'nin güneydoğu Afrika'da altın madenciliği yapılan hakimiyet bölgesi.

Adab: Ninharsag'ın Sümer'de tufan sonrasında kurulan şehri.

Adad: Enlil'in en küçük oğlu İşkur'un Akkad dilindeki adı.

Adamu: Genetik mühendislikle oluşturulmuş ilk başarılı İlkel İşçi, Adam.

Adapa: Dünyalı bir kadından doğan Enki'nin oğlu, ilk Uygar İnsan; kutsal kitaplarda geçen Adem.

Agade: Nibiru'nun savaş sonrasında kurulan ilk başkenti; Sümer ve Akkad'ın birleşik başkenti.

Ak Diyar: Antarktika.

Akkad: I. Sargon'ın idaresinde Sümer'e eklenen kuzey toprakları.

Akkadca: Tüm Sami dillerinin anası olan dil.

Alalgar: Uzay aracı kılavuzu; Eridu'nun ikinci komutanı.

Alalu: Tahttan indirildikten sonra Dünya'ya kaçan ve altını keşfeden Nibiru kralı; Mars'ta öldü; sureti, mezarı olan büyük kayanın üstüne oyuldu.

Alam: Anşargal'in bir cariyeden doğan oğlu.

Amun: Sürgün edilen tanrı Ra için Mısır'da kullanılan isim.

An: Nibiru'nun ilk birleştirici kralı; Uranüs dediğimiz gezegenin adı.

Anak: Kalay metali.

Anib: Nibiru tahtına çıkan ardıllardan biri olan İb'in krallık unvanı.

Anki: An'ın Nibiru'da doğan ilk oğlu.

Annu: Mısır'daki kutsal şehir, kutsal kitaplarda On, Yunancada Heliopolis olarak geçer.

Anşar: Nibiru' daki birleşik hanedanın beşinci hükümdarı; Satürn dediğimiz gezegenin adı.

Anşargal: Nibiru'daki birleşik hanedanın dördüncü hükümdarı.

Antu: An'ın eşi; Anu'nun eşi; Neptün dediğimiz gezegenin ilk adı

Anu: Anunnakiler Dünya'ya geldikleri sırada Nibiru'nun hükümdarı; ayrıca, Uranüs dediğimiz gezegen.

Anunitu: Tanrıça İnanna için kullanılan sevgi dolu sözcük.

Anunnakiler: "Gökten Yere İnenler" (Nibiru'dan Dünya'ya).

Anu Yolu: Göksel çemberin burçlar kuşağındaki takımyıldızları içeren orta şeridi; Dünya'da, kuzeydeki Enlil Yolu ile güneydeki Enlil Yolunun ortasındaki kuşak.

Anzu: Uzay aracı kılavuzu; Mars'taki ara istasyonun ilk komutanı.

Apsu: Güneş sisteminin ilksel atası, Güneş.

Arabalar yeri: Uzay limanı.

Aratta: İnanna'ya bahşedilen hakimiyet bölgesi, Üçüncü Bölgenin bir kısmı.

Asar: Osiris denilen Mısır tanrısı.

Asta: İsis denilen Mısır tanrıçası, Asar'ın kız kardeşi ve eşi.

Aşağı Abzu: Afrika'nın güney ucu; Nergal ve Ereşkigal'in hakimiyet bölgesi.

Aşağı Deniz: Basra Körfezi dediğimiz su kitlesi.

Aşağı Dünya: Güney Afrika ve Antarktika'yı da içeren güney yarımküre.

Awan: Ka–in'in (kutsal kitaplarda Kayin) kız kardeşi ve eşi.

Aya: Utu'nun eşi (Akkad dilinde Şamaş denilen tanrı).

Azura: Sati'nin eşi, Enşi'nin (kutsal kitaplarda Enoş) annesi.

Bab–İli: "Tanrıların Kapısı", Babil, Marduk'un Mezopotamya'daki şehri.

Bad–Tibira: Ninurta'nın altın eritilip arıtılan şehri.

Banda: Uruk'un (kutsal kitaplarda Erek) kahraman hükümdarı, Gılgamış'ın babası.

Baraka: İrid'in (kutsal kitaplarda Yared) eşi.

Batanaş: Lu–Mah'ın (kutsal kitapta Lamek) eşi, Tufan kahramanının annesi.

Batı Rüzgarı: Nibiru'nun yedi uydu ayından biri.

Bau: Ninurta'nın eşi, bir şifacı.

Ben–Ben: Ra'nın göksel sandalının koni biçimli üst kısmı.

Biçimlendirme Evi: Tahıllar ve çiftlik hayvanları için sedir ormanında kurulan genetik laboratuvar.

Birinci Bölge: İnsanoğluna bahşedilen ilk uygarlık bölgesi, Şumer.

Burannu: Fırat Nehri.

Büyük Aşağı: Antarktika kıtası.

Büyük Afet: M.Ö. 2024'teki nükleer felaketin sonrasındaki yıkım.

Büyük Derin: Antarktik Okyanusu.

Büyük Deniz: Akdeniz; ayrıca Yukarı Deniz denilir.

Damkina: Enki'nin eşi, Ninki adını aldı; Alalu'nun kızı.

Dauru: Nibiru kralı Du–Uru'nun eşi.

Denizlerin Ötesindeki Diyar: Amerika kıtası; Ka–in'in soyunun yerleştiği ve Ninurta tarafından denetlenen yer.

Dehşet Silahları: İlk olarak Nibiru'da ve son olarak Dünya'da kullanılan nükleer silahlar.

Doğu Rüzgarı: Nibiru'nun bir uydusu (ayı).

Dördüncü Bölge: Sina yarımadası, Tufandan sonraki uzay limanının yeri.

Dövülmüş Bilezik: Asteroit Kuşağı, Sema olarak da bilinir.

Duat: Sina'daki uzay limanının girişe yasak bölgesine Mısırlıların verdikleri ad.

Dudu: Tanrı Adad (İşkur), Enlil'in en genç oğlu, İnanna'nın amcası için kullanılan sevecen lakap.

Dumuzi: Enki'nin Mısır'daki hakimiyet bölgesinde çobanlıktan sorumlu olan en küçük oğlu.

Dunna: Malalu'nun eşi, İrid'in annesi (kutsal kitaplarda Mahalalel ve Yared).

Duttur: Enki'nin cariyesi, Dumuzi'nin annesi.

Du–Uru (Duuru): Nibiru'nun yedinci hükümdarı.

Dünya'nın Göbeği: Uçuş Kontrol Merkezinin yeri için kullanılan lakap.

Dünya yılları Hesabı: Anu'nun Dünya'yı ziyaret edişinden beri sayılan yıllar, Nippur takvimi M.Ö. 3760'da başladı.

E–A: "Evi Su Olan"; Kova burcunun ilk örneği; Anu'nun ilk oğlu; Enlil'in üvey kardeşi; Dünya'ya varan ilk Anunnaki grubunun önderi; İnsanoğlunun biçimlendiren ve Tufandan kurtaran tanrı; Marduk'un babası; ona Nudimmud ("Biçimlendirici"), Ptah (Mısır'da, "Geliştirici"), Enki ("Efendi Yer") unvanları verildi.

Eanna: Anu'nun Uruk'taki yedi basamaklı tapınağı, onun tarafından İnanna'ya armağan edildi.

Edin: Anunnakilerin ilk yerleşimlerinin mekanı, kutsal kitaptaki Aden, güney Mezopotamya; sonraları Şumer bölgesi.

Edinni: Enkime'nin eşi, Matuşal'ın annesi (kutsal kitaplarda Hanok ve Metuselah).

Ednat: Matuşal'ın eşi, Lumak'ın annesi (kutsal kitaplarda Lamek).

Ekur: Tufan öncesinde Uçuş Kontrol Merkezindeki uzun yapı; Tufandan sonra Büyük Piramit (Gize).

Emuş: Dumuzi'nin kaçıp saklandığı yılanlarla dolu çöl.

Emzara: Ziusudra'nın (kutsal kitaplarda Nuh) eşi ve onun üç oğlunun annesi.

Enbilulu: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Endubsar: Enki'nin anılarını yazdırdığı yazıcı katip.

Engur: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Enki: Üvey kardeşi ve rakibi Enlil ile aralarında görevlerin ve gücün paylaşılmasından sonra Ea'nın aldığı unvan; eşi Damkina'dan doğan Marduk'un babası; üvey kız kardeşi Ninmah'tan bir oğul sahibi olamadı ama cariyelerden beş oğlu daha ve Dünyalı kadınlardan çocukları oldu.

Enkidu: Gılgamış'ın yapay olarak yaratılan yoldaşı.

Enkimdu: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Enkime: Göğe alınan ve çok bilgi bahşedilen kişi; kutsal kitaplarda Hanok; Marduk'un eşi olan Sarpanit'in babası.

Enki Yolu: 30. güney paralelin altında kalan gök çemberi.

Eninnu: Ninurta'nın Lagaş'taki kutsal semtte yer alan tapınak meskeni.

Enlil: Anu'nun ve onun üvey kız kardeşi Antu'nun oğlu, dolayısıyla da Nibiru tahtına, ilk oğul olan Ea'dan önce çıkma hakkını edinen Önde Gelen Oğul; askeri komutan ve idareci; genişleyen altın çıkartma operasyonlarını örgütlemesi için Dünya'ya yollandı; üvey kız kardeşi Ninmah'tan doğan Ninurta'nın ve eşi Ninlil'den doğan Nannar ve İşkur'un babaları; Dünyalıların biçimlendirilmesine karşı çıktı, Tufan sayesinde insanoğullarının yok olmasını planladı; Marduk'a karşı nükleer silahların kullanılmasına yetki verdi.

Enlil Yolu: 30. kuzey paralelin üstünde kalan gök çemberi.

Enmerkar: Unug-ki'nin (Uruk) kahraman hükümdarı, Gılgamış'ın dedesi.

Ennugi: Anunnakilerin Abzu'daki altın madenlerine atanan komutanı.

Enşar: Nibiru hanedanının altıncı hükümdarı; Nibiru'nun yörüngesinin kucakladığı gezegenlere isim verdi.

Enşi: Kutsal kitaplardaki Enoş, törenlerin ve tapınmanın ilk öğretildiği insan.

Enursag: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Enuru: An ve Antu'nun üçüncü oğlu ve Nibiru'nun hükümdarı Anu'nun babası.

Ereşkigal: Enlil'in kız torunu, Aşağı Dünya'nın (güney Afrika) hanımı, Nergal'in eşi, İnanna'nın kız kardeşi.

Eridu: Dünya'da Ea tarafından kurulan ilk yerleşim; Şumer'deki ebedi merkezi ve meskeni.

Erra: Nükleer soykırım sonrasında Nergal'in Yok Edici anlamına gelen unvanı.

Esagil: Marduk'un Babil'deki tapınağı.

Eski Zamanlar: İlk inişle başlayıp Tufanla sona eren dönem.

Etana: Göğe alınan ama devam edemeyecek kadar korkuya kapılan bir Uruk kralı.

Fırtına Kuşu: Ninurta'nın uçan savaş aracı.

Gaga: Anşar'ın (Satürn) Nibiru'nun geçişinden sonra Plüton gezegenine dönüşen ayı.

Gaida: Enkime'nin (kutsal kitaplarda Hanok) en küçük oğlu.

Galzu: Mesajlarını rüyalarda ve görümlerde aktaran gizemli bir ilahi elçi.

Gençlik Suyu: Ra'nın ölüm sonrasında takipçilerine vadettiği iksir.

Geştinanna: Dumuzi'nin ona ihanet eden kız kardeşi.

Gılgamış: Uruk kralı; bir tanrıçanın oğlu olduğu için ölümsüzlük peşine düştü.

Gibil: Enki'nin oğullarından biri; metalürjiden, sihirli araç gereç yapımından sorumluydu.

Gigunu: İnanna'nın Gece Zevkleri Evi.

Girsu: Ninurta'nın Lagaş'taki kutsal semti.

Gök Boğa: Enlil'in İniş Yerini koruyan muhafızı, onun takımyıldızının sembolü.

Gökkuşları: Anunnakilerin Dünya semalarında kullandıkları uçuş araçları.

Gök Sandalı: Çeşitli tanrı ve tanrıçaların hava araçları.

Göksel arabalar: gezegenler arası yolculuk amaçlı uzay araçları.

Göksel Arabalar Yeri: Anunnakilerin uzay limanı.

Göksel Hisse: Presesyona bağlı olarak burçlar kuşağında oluşan ve 72 yıl süren 1°lik kayma.

Göksel duraklar: Burçlar kuşağının on iki evi.

Göksel Kayık: Bir tanrının uzay aracı için Mısırlıların kullandıkları terim.

Göksel Parlak Nesne: Krallığın kurulduğu yerde kutsal bir mekan içine alınan gizli bir ilahi aygıt.

Göksel Savaş: Nibiru ile Tiamat arasındaki ilksel çarpışma.

Göksel Zaman: Burçlar kuşağındaki takımyıldızların presesyona bağlı kaymalarına göre ölçülen zaman

Gug Taşı: Işın saçan kristal; Büyük Piramitten Maşu Dağına aktarıldı.

Guru: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Güney Rüzgarı: Nibiru'nun uydusu olan ay.

Ham: Tufan kahramanının ikinci oğlu, Şem ve Yafet'in erkek kardeşi.

Hapi: Nil Nehrinin Mısır dilindeki kadim adı.

Harran: Ur'un ikiz şehri olarak iş gören güneybatı Mezopotamya'daki (Türkiye sınırları içindedir) şehir; İbrahim'in uzun yıllar kaldığı yer; Marduk'un Dünya üstünde hakimiyeti ele geçirmeyi planladığı yer.

Hem–Ta: Kadim Mısır'a Mısırlıların verdiği ad.

Her Şeyi Başlatan Baba: Her Şeyin Yaratıcısı olan evrensel, kozmik Tanrı.

Her Şeyin Yaratıcısı: Evrensel, kozmik Tanrı.

Horon: Artık Horus denilen Mısır tanrısı.

Hurum: Kahraman Banda'nın öldüğü ve tekrar hayata döndüğü bir dağ.

Işıltı: İnanna'nın diriltilmesinde Nabız ile birlikte kullanılan aygıt.

İb: Nibiru hanedanının üçüncü kralı, ona An–İb kraliyet unvanı verildi.

İbru: Arbakad'ın torunu, kutsal kitaplardaki Eber (İbrahim'in atası)

İbru–um (İbruum): Nippur ve Ur'dan çıkmış rahip/kraliyet ailesinin oğlu, kutsal kitaplardaki İbrahim.

İgigiler: Mekik araçlarında ve Mars'taki ara istasyonda görevlendirilen üç yüz Anunnaki; Dünyalı kadınları kaçırıp eş aldılar; sık sık isyan çıkardılar.

İki Darlık Diyarı: Nil Nehri boyunca uzanan ülkeler.

İkinci Bölge: Uygarlık bahşedildiğinde Mısır ve Nübye.

İlabrat: Anu'nun veziri ve elçisi; Nibiru'ya yapacağı yolculuk için gelip Adapa'yı aldı.

İlkel İşçi: Genetik mühendislikle oluşturulan ilk Dünyalı.

İlksel Vücuda Getirici: Yaratılış kozmogonisinde güneş; "Apsu".

İnanna: Nannar ve Ningal'in kızı, Utu'nun ikiz kardeşi; Dumuzi ile nişanlandı; Uruk'un ve Üçüncü Bölgenin acımasız ve şehvetli hanımı; Akkad dilinde İştar olarak bilinir; Venüs dediğimiz gezegenle ilişkilendirilir.

İnbu: Nibiru'dan Dünya'ya getirilen bir meyve, Anunnakilerin iksirinin kaynağı.

İniş Yeri: Gökgemileri ve roketgemiler için Sedir Dağlarında kurulan platform.

İrid: Kutsal kitaplardaki Yared; Enkime'nin (kutsal kitaplarda Hanok) babası.

İsimud: Enki'nin kahyası ve veziri.

İşaret zirveleri: Gize'deki iki büyük piramit; sonrasında, Sina yarımadasındaki Maşu Dağı.

İşkur: Enlil'in eşi Ninlil'den doğan en küçük oğlu; Akkadların tanrısı Adad.

İştar: Tanrıça İnanna'ya Akkad dilinde verilen isim.

İşum: Nükleer felaketten sonra Ninurta'ya verilen ve "Kavuran" anlamına gelen unvan.

Kader: (Olayların, yörüngelerin) önceden belirlenmiş, değiştirilemez gidişi.

Kaderler Tabletleri: Uçuş Kontrol Merkezinde yörüngeleri ve uçuş rotalarını izlemek ve kontrol etmek için kullanılan aygıtlar; sonraları, değiştirilmez kararların kaydına dönüştü.

Ka–in: Kutsal kitaplarda, erkek kardeşi Abael'i (Habil) öldürdüğü ve sürgün edildiği anlatılan Kayin.

Kalkal: Enlil'in Abzu'daki meskeninin kapı bekçisi.

Kanatlı Yılan: Ningişzidda'nın Amerika kıtasındaki unvanı.

Kara başlı halk: Sümer halkı.

Kara Diyar: Tanrı Dumuzi'nin Afrika'daki hakimiyet bölgesi.

Kar Renkli Diyar: Antarktika.

Kasırga: Nibiru'nun yedi uydu ayından biri.

Kasırgalar: Anunnakilerin helikoptere benzeyen hava araçları.

Kavurucu: Nükleer silahların kullanılması sırasındaki rolü nedeniyle Ninurta'ya takılan lakap.

Kısmet: Olayların özgür seçimlere tabi olan ve değiştirilebilen gidişi.

Ki: "Sağlam Zemin", Dünya gezegeni.

Ki–Engi: Şumer ("Yüce Bekçiler Diyarı"), Birinci Bölge uygarlığı.

Kingu: Tiamat'ın baş uydusu; Göksel Savaş sonrasında Dünya'nın Ay'ı.

Kişar: Nibiru'nun beşinci hükümdarının eşi; Jüpiter dediğimiz gezegen.

Kişargal: Nibiru'nun dördüncü hükümdarının eşi.

Kişi: Şumer'de krallığın başladığı ilk İnsan Şehri.

Koyu renkli Diyar: Afrika.

Kötü Yılan: Düşmanlarının Marduk'a taktıkları aşağılayıcı lakap.

Kötülük Rüzgarı: Doğuya, Şumer'e doğru sürüklenen ve ölüm taşıyan nükleer bulut.

Kulla: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Kunin: Kutsal kitaplarda Kenan, Enşi ve Noam'ın oğlu.

Kurtuluş Dağı: Tufandan sonra geminin karaya oturduğu Ağrı Dağının zirveleri.

Kuzey Zirvesi: Enlil'in Sedir Dağlarındaki meskeni.

Laarsa: Anunnakilerin Tufan öncesine ait şehirlerinden biri; Tufandan sonra tekrar kuruldu.

Lagaş: Yönlendirme Şehirleri olmaları için Laarsa ile aynı dönemde kuruldu; Tufan sonrasında Ninurta'nın baş şehri olarak yeniden kuruldu.

Lahama: Lahma'nın eşi.

Lahamu: Venüs dediğimiz gezegen.

Lahma: Nibiru hanedanının sekizinci kralı.

Lahmu: Mars gezegeni

Lugal: "Büyük Adam"; seçilen krallara verilen unvan.

Lulu: Genetik mühendislik ürünü melez; İlkel İşçi.

Lu–Mah: Matuşal ve Ednat'ın oğlu, kutsal kitaplarda Lamek.

Magan: Kadim Mısır.

Malalu: Kunin ve Mualit'in oğlu; kutsal kitaplarda Mahalalel.

Marduk: Enki ve Damkina'nın ilk oğlu ve yasal varisi; Mısır'da Ra olarak tapınılan tanrı; erkek kardeşlerini kıskanıp yalnızca Mısır'ı hakimiyet bölgesi edinmekle tatmin olmayan, sürgünler ve savaşlar sonrasında şehri Babil'den Dünya üstündeki hakimiyetini ilan eden tanrı.

Maşu Dağı: Tufan sonrasında Sina'daki uzay limanında aygıtlarla donatılan dağ.

Matuşal: Enkime ve Edinni'nin oğlu, kutsal kitaplarda Metuşelah.

ME: Bilim ve uygarlığın her türlü unsuru için formüllerle şifrelenmiş küçük nesneler.

Meluhha: Kadim Nübye.

Mena: Tahta çıkışıyla Mısır firavunlarının ilk hanedanını başlatan kral.

Mena–Nefer: Mısır'ın ilk başkenti, Memfis.

Mualit: Kunin'in eşi, Malalu'nun annesi.

Musardu: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Muşdammu: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Nabız: Ölüleri canlandırmak için Işıltı ile birlikte kullanılan aygıt.

Nabu: Marduk ve Sarpanit'in oğlu; Marduk'un insan takipçilerini örgütledi.

Namtar: "Kısmet"; Aşağı Dünya'daki hakimiyet bölgesinde Ereşkigal'in veziri.

Nannar: Enlil ve Ninlil'in oğlu; Dünya'da doğan ilk Anunnaki

önder; Urim (Ur) ve Harran'ın hami tanrısı; Ay ile ilişkili; Akkad dilinde Sin olarak bilinir; Utu ve İnanna'nın babası.

Naram–Sin: Sargon'un torunu ve Şumer ve Akkad kralı olarak onun ardılı.

Nebat: Mısır tanrısı Satu'nun kızkardeşi–eşi, Neftis olarak biliyoruz.

Nergal: Enki'nin oğullarından biri, eşi Ereşkigal ile birlikte Aşağı Abzu'nun idarecisi; Ninurta ile birlikte nükleer silahları kullandı.

Neteru: Koruyup Gözetenler anlamına gelen ve Mısır dilinde *tanrılar* için kullanılan kelime.

Nibiru: Anunnakilerin ana yurdu; yörünge süresi olan bir Şar 3.600 Dünya yılına denktir; Göksel Savaş sonrasında güneş sisteminin on ikinci üyesi haline geldi.

Nibru–ki: İlk Uçuş Kontrol Merkezi; Enlil'in Şumer'deki şehri, Akkad dilinde Nippur.

Nimug: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Nimul: Anu'dan Ea/Enki'yi doğuran anne; resmi eş ve üvey kız kardeş olmadığı için, ilk doğan olmasına karşın oğlu ardıllık sırasını, annesi Antu olan Enlil'e kaptırdı.

Ninagal: Enki'nin oğullarından biri, Tufan kahramanının teknesine kılavuzluk etmesi için babası tarafından görevlendirildi.

Ninbara: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Ningal: Nannar'ın (Sin) eşi, İnanna ve Utu'nun annesi.

Ningirsig: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Ningişzidda: Enki'nin oğlu, genetik ve diğer bilimlerin ustası; kadim Mısır'da Tehuti (Tot) olarak adlandırıldı; erkek kardeşi Marduk tarafından tahttan indirildikten sonra takipçileriyle birlikte Amerika kıtasına gitti.

Ninguanna: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Ninharsag: Sina yarımadasındaki meskenin Ninmah'a verilmesinden sonra aldığı unvan.

Ninkaşi: Bira yapımından sorumlu kadın Anunnaki.

Ninki: Ea'nın Enki unvanını almasıyla eşi Damkina'ya verilen unvan.

Ninib: Nibiru hanedanının üçüncü kralı İb'in eşi.

Ninimma: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Ninlil: Kendisine zorla sahip olan Enlil'i affetmesinin ardından eşi oldu; Nannar ve İşkur'un annesi.

Ninmada: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Ninmah: Enki ve Enlil'in üvey kız kardeşi, Enlil'in oğlu Ninurta'nın annesi; Anunnakilerin baş tıp subayı; İlkel İşçiyi oluşturması için Enki'nin genetik mühendislik işlemlerine yardımcı oldu; rakip ve savaşan Anunnaki klanları arasında uzlaşma sağlayıcı; Ninharsag adını aldı.

Ninmug: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Ninşubur: İnanna'nın hizmetçisi.

Ninsun: Gılgamış'ın Anunnaki annesi.

Ninurta: Enlil'in önde gelen oğlu; Enlil'in üvey kız kardeşi Ninmah'ın oğlu olduğu için Enlil'in yasal varisi; Kaderler Tabletlerini ele geçiren Anzu ile ve Marduk ile çarpıştı; altın çıkartmak için diğer seçenekleri keşfetti ve Amerika kıtasında başka uzay tesisleri kurdu; Lagaş'ın hami tanrısı.

Nippur: Dünya yılları takviminin M.Ö. 3760'ta başlatıldığı yer olan Nibru-ki'nin Akkad dilindeki adı; İbru-Um'un (İbrahim) doğum yeri.

Nisaba: Yazı ve ölçüm tanrıçası.

Noam: Enşi'nin eşi–kız kardeşi, Kunin'in annesi.

Nudimmud: Ea için kullanılan ve Şeyleri Biçimlendiren anlamındaki unvan; Neptün gezegeni.

Nungal: Uzay aracı kılavuzu.

Nusku: Enlil'in veziri ve elçisi.

Önceki Zamanlar: Dünya'ya uçuş görevleri başlamadan önce Nibiru'da yaşanan olayların dönemi.

Önde Gelen Oğul: Bir hükümdarın üvey kız kardeşinden doğan, dolayısıyla yasal varis olan oğlu.

Ptah: Enki'nin Mısır'da "Geliştirici" anlamına gelen adı; Sel suları altından topraklarıı yükseltişiyle ilgili işlerini anan bir ad.

Ra: Marduk'un Mısır'da "Parlak Olan" anlamına gelen adı.

Sarpanit: Bir Dünyalı, Marduk'un eşi, Nabu'nun annesi.

Sati: Adapa ve Titi'nin üçüncü oğlu, kutsal kitaplarsa Şit.

Satu: Marduk ve Sarpanit'in oğlu; Set olarak bilinen Mısır tanrısı.

Sedir Dağı: Enlil'in sedir ormanındaki meskeninin yeri.

Sedir ormanı: İniş Yerinin mekanı (günümüzde Lübnan).

Sema: Asteroit Kuşağı, Tiamat'ın kopup parçalara ayrılan kalıntısı.

Sin: Akkad dilinde Nannar için kullanılan ad.

Sippar: Tufan öncesi dönemde Utu'nun komutasındaki uzay limanı şehri; Tufan sonrasında onun kült merkezi.

Siyah Gök Kuşu: Ninurta'nın hava aracı.

Söndürülemez Yıldız: Dünya'ya inen Ra'nın gezegenine Mısırlıların verdiği isim.

Sud: Bir hemşire; ayrıca, Enlil'in eşi olmadan önce Ninlil'in kullandığı lakap.

Suzianna: İlk Dünyalıları doğuran yedi anneden biri.

Şafak ve Akşam: Enki'den gebe kalan Dünyalı kadınlar, Adapa ve Titi'nin anneleri.

Şamaş: Akkad dilinde Utu için kullanılan ad.

Şamgaz: İgigilerin önderi ve Dünyalı kadınları kaçırmaları için İgigileri kışkırtan kişi.

Şar: Nibiru'nun Güneş çevresindeki bir turluk yörünge dönemi, 3.600 Dünya yılına denktir.

Şarru–kin: Birleşen Şumer ve Akkad'ın ilk kralı, I. Sargon olarak biliriz.

Şem: Tufan kahramanının en büyük oğlu.

Şifa Evi: Ninmah'ın Şurubak'taki biyolojik tıp tesisi.

Şumer: Bekçiler Diyarı, Tufan sonrasında kurulan uygarlığın Birinci Bölgesi; Sümer.

Şurubak: Ninmah'ın Tufan öncesinde ve sonrasında kurulan şifa merkezi.

Tanrıların Kapısı: Marduk tarafından Babil'de inşa edilen fırlatma kulesinin amacı.

Tehuti: "Tot" olan Ningişzidda'nın Mısır dilindeki adı; bilim ve bilgi tanrısı.

Tekrar Genç Olma Bitkisi: Gılgamış tarafından bulunan gizli gençleştirme bitkisi.

Tiamat: Göksel Savaş sırasında ikiye ayrılarak Asteroit Kuşağını ve Dünya'yı ortaya çıkaran ilksel gezegen.

Ti–Amat: Adamu'nun eşi; üreyebilen ilk Dünyalı kadın.

Tilmun: "Füzeler Diyarı", Sina yarımadasındaki Dördüncü Bölge

Tirhu: Nippur, Ur ve Harran'da görev yapan kehanet rahibi (kutsal kitaplarda Terah, İbrahim'in babası)

Titi: İlk Uygar İnsan olan Adapa'nın eşi, Ka–in ve Abael'in annesi.

Tohumun Kanunu: Tahta çıkış sırasını, üvey kız kardeşten doğan oğula veren kural.

Tufan: Büyük Sel Baskını.

Tur: Bir gezegeni Güneş etrafındaki yörüngesi.

Uçuş Kontrol Merkezi: Tufandan önce Nibru–ki'de (Nippur), Tufan sonrasında Morya Dağındaydı.

Udbar: Yazıcı Endubsar'ın babası.

Ulmaş: Ea'nın inen ilk grupta bulunan bir subayı.

Unug–ki: Anu'nun ziyareti için kurulan şehir, bunu İnanna'ya hediye etti; sonraları Uruk (kutsal kitaplarda Erek) denildi; Gılgamış'ın ve diğer yarı tanrıların taht şehri.

Ur: Akkad dilinde Urim için kullanılan ad; nükleer felaket meydana geldiği sırada Şumer ve Akkad'ın hükümdarları Üçüncü Ur Hanedanı kralları olarak bilinmekteydi; Harran'a göçen İbrahim'in içlerinden çıktığı ve kutsal kitaplarda "Kildanilerin Ur'u" olarak geçen yer.

Urim: Nannar'ın Şumer'deki şehri ve ülkenin (Büyük Bela sırasında da olmak üzere) üç kez başkenti olan yer; başarılı bir kültür, sanayi ve uluslararası ticaret merkezi.

Ur–Nammu: Üçüncü Ur Hanedanının ilk kralı.

Uruk: Akkad dilinde Unug–ki (kutsal kitaplarda Erek) için kullanılan isim.

Utu: Akkad dilinde "Şamaş"; İnanna'nın ikiz kardeşi; Tufan öncesinde Sippar'daki ve sonrasında Sina'da kurulan uzay limanının komutanı; Tufan sonrasında Sippar'daki kült merkezinden yasalar yayınlayan tanrı; Gılgamış'ın vaftiz babası.

Uygar İnsan: Homo sapines–sapiens, Adapa bunların ilkiydi.

Üçüncü Bölge: İnanna'nın payına düşen hakimiyet bölgesi; İndüs Vadisi uygarlığı.

Yaşam Bitkisi: Enki'nin robotsu elçilerinin İnanna'yı canlandırmak için kullandıkları bitki.

Yaşam Evi: Enki'nin Abzu'daki biyogenetik tesisi.

Yaşam Özü: Genetik açıdan şifrelenmiş DNA.

Yaşam Özünün Dalı: DNA taşıyan kromozom.

Yaşam Suyu: İnanna'yı canlandırıp ölümden döndürmek için kullanıldı.

Yaşam Tohumu: Spermden çıkartılan DNA ve tüm yaşam biçimlerinin şifreli genetik malzemesi olan DNA.

Yaratılış Odası: Sedir Dağlarındaki genetik mühendislik ve ehlilleştirme tesisi.

Yer–Gök Bağı: Uçuş Kontrol Merkezindeki karmaşık aygıtlar.

Yolu Gösteren Dağ: Morya Dağı, Tufandan sonra Uçuş Kontrol Merkezinin yeri.

Yukarı Deniz: Akdeniz.

Yukarı Ova: Kuzey Mezopotamya'da Arpakad'ın soyundan gelenlerin yaşadıkları yer.

Zamuş: Değerli taşlar diyarı, İnanna'nın Üçüncü Bölgesinin bir bölümü.

Ziusudra: Tufan kahramanı, Enki'nin bir Dünyalıdan doğan oğlu (kutsal kitaplarda Nuh).

Zumul: Anu'nun ziyareti sırasında Uruk'ta görevli gök bilimci rahip.

enki'nin Kayıp Kitabı

Enki, başlangıçtan bu yana olanları gelecek nesillere anlatmak üzere bir yazıcı seçti ve ona bir Tanıklık Kitabı yazdırdı. Zaman uygun olduğunda mührü kırılıp açılacak kil zarfın içinde on dört kil tablet vardı.

Sümerce ve Akkadça tabletler, Babil ve Asur tapınak kütüphaneleri, Mısır, Hitit ve Kenan "mitleri" ve de kutsal kitapta anlatılanlar bu kitapta okuyacağınız metnin esasını oluşturmaktadır. Bu dağınık ve parça parça malzemeyi ilk kez bir araya getiren Zecharia Sitchin, uzaylı bir tanrının özyaşam öyküsü, anıları ve geleceğe ilişkin kehanetleri şeklinde kurguladığı bu kitabında başlangıçtan bu yana olanları Anunnakiler'in bakış açısından anlatıyor ve kadim tarihimizle, insan kültürüyle ve geleceğimizle ilgili varsayımlarımızın hepsine meydan okuyan bir destanı anlatıyor.

ISBN: 978-975-6377-22-2
9 789756 377222